

MÁRCIUS 10., KEDD

ELNÖKÖL: ROTHE ASSZONY

alelnök

1. Az ülészak megnyitása

Elnök. – Az Európai Parlament 2009–2010 ülészakát megnyitom.

2. Az ülés megnyitása

(Az ülést 09.05-kor megnyitják.)

3. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványok bejelentése): lásd a jegyzőkönyvet

4. Határozat sürgősségi eljárásról

Elnök. –A következő napirendi pont szavazás a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren alkalmazandó többéves helyreállítási tervről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatra vonatkozó sürgősségi eljárás alkalmazásáról.

Philippe Morillon, a Halászati Bizottság elnöke. – (FR) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! A ma délelőtt az eljárási szabályzat 134. cikke alapján elénk benyújtott, sürgősségi eljárás alkalmazására irányuló kérelem múlt héten a Tanácstól érkezett, és ahogy Ön is elmondta, tárgya a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren alkalmazandó többéves helyreállítási tervről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslat.

A javaslat célja az új helyreállítási terv elfogadása, a múlt év novemberében az atlanti tonhal megőrzésével foglalkozó nemzetközi bizottság által e területen tett ajánlásnak megfelelően.

Ahogy arra a Tanács rámutatott sürgősségi eljárás alkalmazására irányuló kérelmében, ennek a rendeletnek a fő halászati szezon április 15-i megkezdése előtt kell hatályba lépnie, vagyis ezen a plenáris ülésen el kell végezni a Parlamenttel való kötelező konzultációt, hogy a Tanácson belül a következő hetekben kialakítandó politikai megállapodás elől az akadályok elháruljanak.

Tekintettel a fentiekre és arra a tényre, hogy az Európai Uniónak teljesítenie kell nemzetközi kötelezettségvállalásait, és részt kell vennie azokban az elengedhetetlen erőfeszítésekben, amelyek célja a kékúszójú tonhal-állományt érintő akut válság kezelése, az Európai Parlament Halászati Bizottsága egyhangúlag jóváhagyta a sürgősségi eljárás alkalmazására irányuló kérelmet. Arra ösztönzöm tehát önöket, hogy ezt a jóváhagyást a ma délelőtti szavazáson erősítsék meg.

(A Parlament elfogadja a sürgősségi eljárást)

*

* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Elnök asszony! Csak egy rövid napirendi kérdés e héttel kapcsolatosan. Március 11., szerda a terrorizmus áldozatainak európai napja. Ezt a napot elsősorban a Parlament javasolta egy 2004. március 11-i szavazás során. Akkor a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés területének értékelését vitattuk. Ez volt a tragikus madridi támadások napja. Eredetileg szeptember 11-ét javasolták, azonban az említett napon történt tragédiára tekintettel a Parlament inkább március 11-re szavazott.

Néhány nappal később, ha jól emlékszem, március 25-én, az Európai Tanács elfogadta, hogy ez a nap legyen a terrorizmus áldozatainak európai napja. Azonban bár plenáris ülésünk van holnap, március 11-én, a napirend szerint semmiféle megemlékezésre nem kerül sor. Szeretnék érdeklődni, hogy a heti ülésen terveznek-e valami ilyesmit?

Elnök. – Ribeiro e Castro úr, tudomásom szerint az elnök holnap a plenáris ülés megnyitásakor nyilatkozatot tesz az Ön által említett nappalról és a különleges körülményekről. Ez e tekintetben eleget tesz a kérésének.

5. A gépjárművek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírások (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Schwab úr jelentése (A6-0482/2008) a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság nevében a gépjárművek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási követelményekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról [COM(2008)0316 - C6-0210/2008 - 2008/0100(COD)].

Andreas Schwab, előadó. – (DE) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim! Azzal kezdeném – és nem is formáságból, hanem mert őszintén így érzem –, hogy kifejezném hálás köszönetemet Verheugen biztosnak, a Bizottságnak, személyzetének, a cseh elnökségnek, amely sajnos ma nem csatlakozhatott hozzánk, illetve a bizottság tagjainak az üggyel kapcsolatos pozitív és konstruktív együttműködésükért.

Ha megvizsgáljuk, hogy miként valósíthatók meg környezetbarát intézkedések a gépjárművek tekintetében, talán meglepődnének azon, hogy mennyi idő megy el más intézkedések megvizsgálásával. Véleményem szerint mi, Parlamentként és európai szervként, olyan fontos előremutató lépést tettünk közösen, amely ez idáig még nem volt igazán képes bizonyítani jelentőségét akár a nagyközönség előtt, akár politikai viták során.

A ma elfogadandó rendelet környezetbarát, mivel a CO₂-csomag részeként fontos hozzájárulást jelent az európai politika részéről a gépjárművek CO₂-kibocsátásának csökkentéséhez. Ugyanakkor azonban – és ezt okos környezetpolitikának nevezem – ez segíti a fogyasztókat, vagyis az autóvezetőket abban, hogy kevesebbet fizessenek, ugyanakkor pedig környezetbarát módon cselekedjenek, mivel ez nem csupán a CO₂ tekintetében jelent komoly megtakarítást, hanem a benzin és a gázolaj fogyasztásában is. Emellett ez – és ez is fontos szempont, ami a Parlament és képviselői számára különösen jelentősnek bizonyult – az európai közúti biztonságot is javítja, nem csupán a tehergépjárművek, hanem a személygépjárművek tekintetében is.

Nem áll szándékomban, hogy a rendelet egyes pontjait címenként taglaljam, úgy gondolom azonban, hogy egyes fontos politikai jelzések ara utalnak, hogy mégis így kell tennünk.

Az első pontban a gépjárművek kötelező abroncsnyomás-ellenőrzési rendszerének bevezetésével olyan helyzetet teremtünk, ahol az abroncsnyomás javítása eredményeként – az abroncsok gumibroncsgyártók lehetőségeinek megfelelő jobb vezetési teljesítménye útján – az európai gépjárművezetők akár 5%-kal kevesebb üzemanyagot fogyasztanak anélkül, hogy költségeik az egekbe szökneek. A jelenleg forgalomban lévő abroncsnyomás-ellenőrzési rendszerek 100 EUR-ba kerülnek, néha akár jóval kevesebbe, az eredmény pedig az, hogy a fogyasztók ennél jóval többet takarítanak meg.

A második, általam különös figyelmet érdemlőnek tartott pont az a tény, hogy sikeresen értük el egy stabilizálórendszer gépjárművekbe történő kötelező beszerelését – ez az ESP rendszer – 2011-től, és ez nem az európai gépjárműipar akarata ellenére, hanem annak kifejezett részvételével és támogatása mellett történt, mivel ennek eredményeként az európai közúti biztonság jelentős mértékben nő. Sajnos mivel a fontos műszaki leírások nem készültek el kellő teljességben, emellett nem sikerült a vészfékrendszerek és a sávelhagyásra figyelmeztető rendszerek 2018-ig, különösen a tehergépjárművekbe történő kötelező beszereléséről is rendelkezni – elnézést kérek a műszaki szakkifejezésekért, amelyek a kérdéssel kapcsolatos nyilvános vita során általában nem merülnek fel. Ez az intézkedés jelentős javulással jár az európai közúti biztonságot illetően, különösen az autópályákon. Elmondhatom tehát, hogy ezzel kb. 35 000-rel csökkenhet a halálesetek és sérülések száma.

Végül – és e kérdésben még mindig vannak véleménykülönbségek – ezzel a rendelettel sikerült elérnünk, hogy az abroncsok jóval kevesebb zajt bocsássanak ki. Ez költséges, és emiatt különösen fontosnak gondoltuk, hogy a rendelet szövegében szerepeljen, hogy a közúti forgalom zajkibocsátásának csökkentése nem múlhat kizárólag a gyártókon és közvetett módon a fogyasztókon, hanem a tagállamok felelőssége is a kezelésükben lévő közutak burkolatának vonatkozásában, így különösen hálás vagyok, hogy a Tanács végül elfogadta ezt a kikötést.

Köszönöm együttműködésüket, és érdekes vitára számítok.

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök asszony, tisztelt képviselők! Szintén köszönetemnek szeretnék először is hangot adni, ez esetben az előadó, Schwab úr felé, illetve a Tisztelt Ház azon képviselői felé, akik részt vettek az előkészítő munkában, valóban konstruktív és elkötelezett együttműködésükért, amely már első olvasatban lehetővé teszi a megállapodást.

Most aktuálisan egy látszatra igen technikai jellegű rendelettel foglalkozunk, ez azonban jelentős, messzire mutató politikai jelentőséggel bír. Az a célunk ma, hogy egy olyan dokumentumot fogadjunk el, amely mérföldkő a közúti biztonság javítása terén. Ez a rendelet az európai gépjárműveket biztonságosabbá teheti. Mérföldkő az európai gépjárművek környezeti kompatibilitását illetően, mivel a környezeti kompatibilitás természetesen nem csupán jobb üzemanyag hatékonyságú motorokkal érhető el, hanem a személygépjárművek egészen más lehetőségeket is kínálnak üzemanyag-megtakarításra és szennyezés csökkentésre. A nap végén a jobb jogalkotásra irányuló politikánk fontos részévé is válik a dokumentum, mivel valóban radikálisan egyszerűsíti az egész szabályozási környezetet.

Hadd kezdjem a biztonság kérdésével, ami e projekt legfontosabb eleme volt. Az európai közúti biztonság még mindig a legkomolyabb figyelmet érdemlő és számunkra igen aggályos kérdés. Az itt megállapítandó szabályok – amelyek az európai személygépjárművekre kötelező jelleggel 2011-től alkalmazandók – azt eredményezik, hogy az európai utakon évente 35 000-rel kevesebb haláleset és súlyos sérülés következik be. Az elektronikus stabilizáló program személygépjárművekben és kereskedelmi járművekben történő bevezetése különösen évente 3 000 emberéletet menthet meg, és 25 000 súlyos sérülést akadályozhat meg. Ez végső soron olyan biztonsági berendezés, amelyet – különösen a tehergépjárművek esetében, amelyek gyakran részesei komoly baleseteknek – eddig nemigen használtak. A gyártók költségeit jóval meghaladják az általános gazdasági előnyök.

Ez az intézkedéscsomag jelentős szerepet játszik majd a személygépjárművek és könnyű kereskedelmi járművek CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló európai stratégia végrehajtásában. Kötelezővé teszi az alacsony gördülési ellenállással rendelkező abroncsokat, és az abroncsnyomás-ellenőrzési rendszerek és sebességfokozat-mutatók beszerelését. Ezekkel az intézkedésekkel az átlagos CO₂-kibocsátás kilométerenként 6–7 grammal csökken. Ez tehát igen figyelemreméltó változás. Emellett nem szeretném elmulasztani a lehetőséget, hogy rámutassak: ezzel a javaslattal jelentősen csökken a közúti zajszennyezés, mivel az abroncsok zajszintjének csökkentésével ez a helyzet jelentősen javulhat.

E ponton hadd hangsúlyozzam ismételten, hogy Európában csak akkor érhetünk el fenntartható mobilitást, ha egy integrált megközelítés részeként valamennyi itt említett tényezőben rejlő potenciált megragadjuk, vagyis a gépjármű – amiről most beszélünk – mellett a közlekedési infrastruktúra és az érintett személyek vezetési viselkedését is megvitatjuk. Örömmel látom, hogy az Európai Parlament álláspontja ugyanez.

A jogszabályok egyszerűsítését illetően ez a rendelet komoly egyszerűsítést jelent a szabályozási környezetben. Ez a rendelet egymaga vált fel 50 hatályos irányelvet és léptet helyükbe lehetőség szerint nemzetközi szabályokat. A kisebb adminisztrációs költségek, a megfelelőbb átláthatóság és a fokozottabb nemzetközi harmonizáció jelentős megtakarítást eredményez az ipar számára, vagyis segíthet versenyképességének megerősítésében. A tagállamok számára ugyanakkor előnyös lesz az alacsonyabb adminisztrációs kiadás.

A személygépjárműveket illetően aligha kerülhető el annak megemlítése, hogy az európai gépjárműipar jelenleg igen súlyos válságot él át, évtizedek óta a legsúlyosabbat. Természetes tehát, hogy megfontolandó, vajon most van-e helye egy technikai rendelet végrehajtásának. Hadd világítsam meg válaszomban, hogy mai célunk a CARS 21 folyamat egyik eredményének elfogadása, és e mögött komoly munka áll a gyártókkal, a tagállamokkal és a civil társadalommal együtt, továbbá annak meghatározása, hogy milyen lesz a jövőbeli keret az európai gépjárműipar számára, és hogyan képzeljük el a jövő európai autóit. Hadd hangsúlyozzam határozottan, hogy még e válság idején is – és különösen e válság idején – az európai gyártóknak nem szabad leállniuk, ha arról van szó, hogy olyan személygépjárműveket kell kifejleszteni és forgalomba hozni, amelyek megfelelnek a XXI. század eleje követelményeinek, márpedig ezek a követelmények teljesen egyértelműek. A fogyasztók óhaja az, hogy a gépjárművek kevesebbet fogyasszanak, legyenek környezetbarátabbak és biztonságosabbak.

A jövő európai gépjárművének képe a CARS 21 eredményeként, összhangban minden résztvevő nézeteivel az iparág jövőjét illetően, pontosan ez – célunk az, hogy Európa ne csupán a minőségi szempontból legjobb személygépjárművekkel vegyen részt a nemzetközi versenyben, hanem a legkevesebbet fogyasztó, leginkább környezetbarát és legbiztonságosabb autókkal, és teljes meggyőződésem, hogy ilyen termékekkel az európai ipar megtarthatja vezető pozícióját a nemzetközi gépjárműpiacon. Köszönöm szépen.

Jorgo Chatzimarkakis, az Ipari, Kutatás és Energiaügyi Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök asszony, biztos úr, először is gratulálni kívánok Schwab úrnak a kompromisszumért, amit a Tanáccsal együttműködve elért. Nem minden kérdésre tértek ki, de ez a kompromisszumok sajátja.

A gépjárművek kötelező biztonsági rendszerének bevezetését különösen üdvözlöm. Az új biztonsági technológiák, pl. az ESP kötelező bevezetése azt jelenti, hogy a jövőben nem csak a felső kategóriás személygépjárművek vásárlói számára biztosított a magasabb szintű közúti biztonság, hanem a tehergépjárművek vezetői számára is. Ilyen módon létfontosságú hozzájárulást teszünk Európa biztonságához. Ez feltétlenül érvényes az abroncsok biztonságosságára is.

Mindenképpen fontos, hogy az abroncsok tapadásának és így biztonságának osztályozása fontosabb, mint a gördülési ellenállás, mivel ez segít a CO₂-kibocsátás csökkentésében. Az abroncsok gördülési ellenállása vezetési feltételektől és sebességtől függően az üzemanyag-fogyasztás 20–30%-át befolyásolja. Egyértelmű tehát, hogy a jelenlegi környezeti vitát figyelembe véve, illetve a benzinköltségek csökkentése érdekében csökkentést kell elérnünk. Azonban fontos felismernünk, hogy gördülési ellenállás nélkül, ami az abroncsok deformálódásából és elasztikus jellemzőiből adódik, a biztonságos és kényelmes vezetés lehetetlen. Ezért itt más fényben kell látnunk a biztonság kérdését is. Az abroncsgyártók újabb fejlesztései alapján lehetséges egyidejűleg megvalósítani a biztonságot és az alacsonyabb gördülési ellenállást. Ilyen módon lehetővé tesszük azt is, hogy az európai gépjárműipar világszínvélő váljon és ezt meg is tartsa.

A holnap megszavazandó kompromisszumos indítványok egyértelmű jelzést adnak, ami elvezet bennünket a CO₂-hisztéria felől a nagyobb közúti biztonság felé.

Malcolm Harbour, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Képviselőcsoportom nevében szeretnék köszönetet mondani kollégámnak, Andreas Schwabnak, amiért ennyire ügyesen kezelt egy igen bonyolult ügyet. A Tanács távollétében talán elmondható, hogy a tárgyalások kemények, de igazságosak voltak, és igen eredményesek.

Szeretnék kitérni néhány pontra, amit a biztos említett. Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy az elejétől részt vettem a Cars 21 kezdeményezésben, és most látjuk ennek az integrált megközelítésnek a hatását. Ez fontos terminológia és jellemző példa arra, hogy hogyan lehetett összehozni számos különféle rendelkezést a gépjárművekre vonatkozó szabályozási keret folyamatos naprakésszé tételében, amelyre az ipar számít.

Útitervet állapítottunk meg a Cars 21 keretében azokról a környezeti és biztonsági feladatokról, amelyekkel várhatólag az ipar szembe kell, hogy nézzon, és a lényeg, hogy stabilitást és ismereteket biztosítsunk számukra, hogy új termékeiket érdemi, szervezett módon tervezhessék és alakíthassák ki, a határidőket és a célkitűzéseket betartva. Nem célunk visszalépni az említett kihívást jelentő céloktól, hanem stabilitást kívánunk adni számukra. Ahogy arra Günter Verheugen is rámutatott, bár az ipar a kereslet hiánya miatt jelenleg nincs jó helyzetben, a szabályozási stabilitás létfontosságú.

Két pontot kívánok hangsúlyozni. Először is a biztonság szempontjából igen fontos, hogy a lehető leghamarabb megállapodjunk az elektronikus stabilitásvezérlési rendszerekről, és ezt üdvözlöm. Azok, akik az említett rendszereket közülünk tesztelheték, tudják, hogy ez miért hatékony. Másfelől a nemzetközi keret kérdéseit szeretném hangsúlyozni, továbbá az uniós irányelvek hatályon kívül helyezését és nemzeti jogba történő beépítését. Üdvözlöm mindezt, ám véleményem szerint ma még fontosabb, mint valaha, biztos úr, hogy a folyamat jóval átláthatóbb legyen azt illetően, hogy a Bizottság milyen irányvonalak mellett folytat tárgyalásokat az említett irányelvekről, ami jelenleg egy ENSZ-szerv keretében történik, nem pedig e Tisztelt Házban.

Gary Tittley, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Hadd gratuláljak először is Schwab úrnak a jelentésért, és köszönetet mondok neki, hogy az egész ügyben rendkívül együttműködő megközelítést tanúsított.

Múlt csütörtökön éjjel egy kollégánk, Linda McAvan, súlyos autóbalesetet szenvedett. Autója tönkrement, ő azonban nemigen szenvedett sérülést. Ennek oka az volt, hogy autója a legkorszerűbb biztonsági jellemzőkkel rendelkezett, és így ő elkerülhette a súlyos sérüléseket. A jelentést ebben az összefüggésben tárgyaljuk. A közúti biztonság életet menthet, ahogy azt Verheugen biztos is elmondta, ezért igen fontos számos család jóléte szempontjából az Európai Unióban. Ezt még igen nehéz időkből sem hagyhatjuk szem elől téveszteni.

Ezért helyezkedem szembe azokkal, akik a Parlament és a Tanácsban meg kívánták gyengíteni ezt a bizottsági javaslatot. Úgy vélem, hogy az eredeti bizottsági javaslat igen jó, és nem kívánunk rajta változtatni.

A javaslatnak azonban volt egy fontos gyengesége, méghozzá az, hogy nem rendelkeztek olyan abroncsok értékesítéséről, amelyek a végrehajtás napját követően nem felelnek meg az új követelményeknek. Ez komoly hiányosság. Ezért javasoltam a bizottságnak – amely azt elfogadta – egy olyan módosítást, amely szerint a végrehajtási napot követően a normákat nem teljesítő abroncsokat 12 hónapon belül értékesíteni kell.

Azonban a személygépjármű-ipar jelenlegi körülményeit figyelembe véve, mivel a személygépjárműveket nem értékesítik, igen egyértelművé vált a Tanáccsal folytatott viták során, hogy 12 hónap valószínűleg irreális, és figyelembe kell vennünk annak komoly környezeti velejáróit, hogy teljesen jó és megbízható abroncsoktól kell megszabadulni. Ezért készen álltunk arra, hogy a háromoldalú megbeszélés során elfogadjuk, hogy a követelményeket nem teljesítő abroncsokat a végrehajtástól számított 30 hónapon belül kell értékesíteni. Azonban Schwab úr hozzászólásának köszönhetően – ha a Bizottság szerint korábbi napról is szó lehet –, ezt komitológiai eljárásban meg lehet oldani. Ez fontos megerősítendő terület volt.

Szeretném továbbá felhívni a figyelmet azokra a fontos környezeti intézkedésekre – különösen az abroncsnyomás-ellenőrző rendszerekre –, amelyek nem csupán CO₂-kibocsátást csökkentenek, hanem biztonságosabbá is teszik a személygépjárműveket, mivel a kis nyomású abroncsok számos balesetet okoznak. Csökkentettük a gördülési ellenállást és a sebességfokozat-mutatót szerepeltettük e javaslatban, bár az az eredetiben még nem szerepelt. Ez nem csupán a környezet szempontjából előnyös, hanem a vezetőknek pénzt is megtakarít, márpedig most az emberek zsebében maradó pénz számít.

A biztonsági kérdés igen kidolgozott. Ahogy mondtam, fontosak az abroncsnyomás-ellenőrző rendszerek, mivel a kis nyomású abroncsok – és szégyellem magam, de az Egyesült Királyság az egyik főbűnös a kis nyomású abroncsok terén – baleseteket okoznak. A sávelhagyásra figyelmeztető rendszerek és az elektronikus stabilitásvezérlés is fontos. Gratulálok Schwab úrnak, hogy ezek végrehajtását egy évvel sikerült előre hoznia, mivel ez biztonsági szempontból fontos előny lesz.

Ahogy azt Harbour úr és a biztos úr is hangsúlyozta, az egyszerűsítés része e javaslatnak, és igen fontos.

Végül felhívnam a figyelmet arra, hogy mennyire fontos az, hogy a közúti szolgáltatásokban nagyobb hangsúlyt követeltünk a zajcsökkentést illetően. Ennek oka az, hogy a közúti forgalom zaja stresszt okoz, a stressz pedig rossz egészségi állapotot és halálos baleseteket eredményezhet, vagyis fontos ezzel foglalkoznunk.

Olle Schmidt, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök asszony, biztos úr! Ez egy konstruktív jelentés, amely egyértelmű környezeti és biztonsági célkitűzésekkel bír. A bizottság egyhangú volt a zaj és az egészség tekintetében. Jelenleg 210 millió európait sújt a forgalom zaja, és ez az Egészségügyi Világszervezet szerint közvetlenül fenyegeti az egészséget. Az abroncszaj kezelése nem az egyetlen módja a közlekedési zaj csökkentésének, a legjobb eredmények elérésére azonban intézkedések kombinálása vezet, és ennek az abroncsok által kibocsátott zaj kezelésére vonatkozó intézkedések fontos részét képezik.

Egyesek szerint, és ez néha még itt a Tisztelt Házban is elhangzik, a zajkibocsátás és az abroncsok biztonsági jellemzői nem összeegyeztethetők. Erre semmiféle bizonyíték nincs a részletes, független elvégzett vizsgálatokban. Ezért csalódott vagyok amiatt, hogy a kompromisszum nem tükrözi azt, amire a bizottságban szavaztunk. A kamionoknál az abroncsok 90%-a máris megfelel a kompromisszumban foglalt zajszintnek. Ezt sajnos nem nevezhetem ambiciózus javaslatnak.

Seán Ó Neachtain, az UEN képviselőcsoport nevében. – (GA) Elnök asszony! Szeretném üdvözölni a jelentést, és gratulálni Schwab úrnak létrehozásáért.

Mindent üdvözölnünk kell, ami biztonságosabbá teszi a közutakat. Nyilvánvaló, hogy ennek maguk a járművek a legfontosabb elemei, illetve annak biztosítása, hogy a járművek biztonságosabb normáknak tesznek eleget.

Ahogy a biztos is elmondta, ez több mint 50 más szabály konszolidálása vagy kombinálása. Üdvözlöm ezt az egyszerűsítést, mivel Európa-szerte a gyártott járműveknek a legmagasabb normáknak kell eleget tenniük, és a gépjárműgyártóknak felelősséget kell vállalniuk e norma eléréséért, nem csupán a gépjárművek abroncsait illetően, hanem az itt említett egyéb szempontokból is, ideértve az elektronikus vezérlést és más olyan korszerű sajátosságokat, amelyek révén a személygépjárművek és a közúti járművek a lehető legjobb normáknak felelnek meg.

Heide Rühle, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, én is szeretnék köszönetet mondani az előadónak és az árnyékelőadónak, és különösen Titley úrnak és a Bizottságnak, e megbízható javaslatért.

A cseh elnökségnek mondott köszönetem kissé azonban ellentmondásosabb. Meg kell mondanom, hogy igen nagy nyomás alatt vagyunk a Tanács részéről ebben a háromoldalú megbeszélésben, és a Tanács nem sok ambíciót mutatott. Sőt a Tanács előre figyelmeztetett bennünket arról, hogy ne állítsunk túl magas követelményeket, hogy a gazdasági válság idején ne veszélyeztessük a gyártókat. Ezt én egészen másként látom, és szerintem ezzel a Tisztelet Ház többsége is egyetért, különösen a gazdasági válság van szükségünk egyértelmű normákra, az európai ipar motiválására és arra, hogy ösztönzőket adjunk számára magas szintű normák megállapítására és jövőbeli és nem a mostani helyzetet szolgáló modellek kifejlesztésére. Az energiahatékonyság és a CO₂-kibocsátás egyértelműen igen fontos szereppel bír mindebben.

A biztonság kérdése egyértelműen szintén fontos, míg a zaj minimalizálásának kérdése, ami ebben a vitában nem sok hangsúlyt kapott, szintén nem elvetendő, mivel egyre többen betegednek meg a zaj miatt, és ez komoly járulékos költségeket ró a társadalomra. Ez okból fontos az is, hogy ez a rendelet megfeleljen az alkalmazandó normáknak.

Összességében jó kompromisszum született. Nem írtuk alá az első olvasatban a megállapodást, mivel fenntartásaink voltak az eljárást illetően, illetve a cseh elnökség nyomása miatt, azonban ezzel a kompromisszummal együtt tudunk élni, és képviselőcsoportunk mellette szavaz.

Jim Allister (NI). – Elnök asszony! Az elmúlt éjjel újabb terrorgyilkosság történt észak-írországi választókerületemben. Mielőtt a tárgyra térnék, hadd fejezzem ki együttérzésemet annak a rendőr választómnak a családjá felé, akit az IRA brutálisan meggyilkolt, és hadd ítéljem el a súlyos terrorizmus ezen újabb megnyilvánulását.

Tekintettel a Tisztelet Ház által tárgyalt ügyre, el kell mondanom, hogy már lobbiztam választókerületemben egy uniós rendelet érdekében, és azt kell mondanom, hogy csak ritkán sikerül engem meggyőzni. Ez esetben mindenesetre örömmel hagyom magam meggyőzni, mivel ez a javaslat olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek javítják a közúti biztonságot, és boldogan támogatok egy olyan vállalkozást Észak-Írországból, amely abroncsnyomás-ellenőrzési rendszerek technológiai és gyártási élvonalában áll. Ezért egy olyan javaslat, amely ilyen rendszerek beszerelését kötelezővé teszi, nem csak a közúti biztonság szempontjából jó; hanem választókerületemben is munkát teremt.

Mivel az EU közútjain elkeserítően magas a halálozások száma, üdvözölni kell azon intézkedéseket, amelyek a személygépjárműveinket – és így közútjainkat – biztonságosabbá teszik. Ez olyan terület, ahol a rendeletnek határozott szerepe van. A rendeletnek ésszerűnek, racionálisnak és szükségesnek kell lennie, és nem csupán öncélú rendeletnek. Ez alkalommal mindenesetre úgy gondolom, hogy ez a jelentés megfelelő egyensúlyt biztosít, és gratulálok az előadónak ezért a jelentésért.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Elismerem, hogy Schwab úr a bizottsági jelentéstervezet módosítása során nagy szakértelemmel járt el, hogy olyan intézkedéseket is szerepeltessen abban, amelyek fokozzák az európai autóipar versenyképességét, ugyanakkor pedig lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy eredményesen felügyeljék a piacnak a gépjárművek típus-jóváhagyási követelményekhez való igazodását. Például az abroncsnyomás ellenőrzésével csökkenthető az üzemanyag-fogyasztás, tehát a kibocsátás is, a korszerű elektronikus vezetés-ellenőrző rendszerek 2011-es bevezetésével pedig már egy évvel korábban biztosítható az európai közutakon a balesetek számának csökkentése. A zajcsökkentés további előny, és ez ugyanúgy érinti az abroncsokat, mint a közútépítést. Ez a rendelet csökkenti az adminisztrációs terheket, és egyszerűsíti a jogi rendelkezéseket, összhangban a gépjárművekre vonatkozó követelmények egységesítéséről szóló ENSZ-megállapodásokkal. Ez a rendelet az integrált jogalkotás remek példája, és örömmel látom, hogy a cseh elnökség alaposan előkészítette, és ezért első olvasatban megállapodásra lehet jutni a Parlament, Schwab úr és a Tanács között.

Wolfgang Bulfon (PSE). – (DE) Elnök asszony! Nehéz kompromisszum született, és véleményem szerint Schwab úr mesterművet alkotott itt, ezért a továbbiakban Schwab nagymesternek nevezem majd.

Az európai személygépjárművek vezetőinek jobb biztonsága érdekében különösen üdvözlendő az ESP blokkolásgátló fékrendszerének mielőbbi bevezetése. Emellett az a tény, hogy az abroncsok tapadási értékeit a jövőben ismét fejlesztik, pozitív fejleményként értékelendő, hasonlóan ahhoz, hogy más járműkategóriák esetében abroncsnyomás-ellenőrző, sávellhagyásra figyelmeztető és fejlett vészfékrendszereket vezetnek be.

Mindenesetre kritikával illetném, hogy a gyártók nagyobb zajszinteket állapítottak meg a tehergépjárművekre, ezért nem üdvözlöm, hogy az ESP-n kívül más biztonsági intézkedéseket is be kellene vezetni a javasoltnál hamarabb.

Emellett rámutatnék, hogy a téli gumiabroncsok járműmozgás megkezdésére vagy megtartására vonatkozó képességével kapcsolatos teljesítménykövetelményekkel kapcsolatban a Tanáccsal kötött kompromisszumban pontos leírás nem szerepelt. Személy szerint érthetetlennek tartom, hogy egyáltalán nem írták le a szükséges vezetési sajátosságokat fekete jég vagy sár esetén például.

A rendelet rendelkezéseit az 1. melléklet szerint nem teljesítő C1, C2 és C3 gumiabroncsok értékesítését további 30 hónapig engedélyezik az átmeneti időszakokra vonatkozó kompromisszum értelmében. A Parlament 12 hónapos átmeneti időszakot állapított meg erre, és ez volt szükséges.

Végül emlékeztetném Önöket ismételtén a 180 km/h maximális tervezett sebességre, mivel szerintem ez igen ésszerű intézkedés.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Elnök asszony! Köszönetet mondanék Schwab úrnak elkötelezettségéért mivel a háromoldalú megbeszélésen csak saját magára támaszkodhatott. Amikor európai jogot tanultam, az együttdöntési hatáskörök még egészen mások voltak, mint ma.

Az az első olvasatbeli egyezség, amivel most foglalkozunk, és amellyel négy képviselő foglalkozott – ideértve engem is mint árnyékelőadót –, erőteljesen különbözik a Parlament által elfogadott szövegtől. Ez eltér a bizottsági javaslatától is – a gazdasági válsággal visszaélve felháborító javaslatot nyújtottak be. Valóban, mindenki arra tesz panaszt, hogy értelmetlen, láthatólag mégis elfogadják.

A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport véleménye szerint a demokrácia és a Parlament szerepe sérül. Végső soron, ha a Parlament által első olvasatban elfogadott szöveg nem szerepel a háromoldalú megbeszélés tárgyalásainak napirendjén, második olvasat válik szükségessé, szokás szerint. Véleményünk szerint nem megfelelő jelzést ad, ha egyszer négy képviselő is elfogad egy szöveget egy háromoldalú megbeszélésen, és az egész Tisztelt Ház követi őket.

Az ALDE képviselőcsoport elvi okokból a javaslat ellen szavaz. Ez főleg eljárási okokból történik, nem pedig a tartalom ellenzése miatt, bár szerintünk lenne mit javítani.

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök asszony! Kapcsolódó kérdést vetnék fel. A Bizottság tudja, hogy a három „F” gáz a hat legfontosabb üvegházhatású gáz között szerepel. Én voltam az előadó a mobil légkondicionálásról (MAC) szóló irányelv kapcsán az említett gázok mobil légkondicionálás során történő felhasználásának vonatkozásában.

Láthatólag kihasználják a kibúvókat az említett jogszabály és a típus-jóváhagyási jogszabály között, ami az irányelv végrehajtásához választott eszköz volt. Figyelmeztettek az utóbbi hetekben az autógyártók arra, hogy a hűtőfolyadékokat illetően egyáltalán ne történjen változás 2011-ben és azt követően, egyes alkotóelemek típusjóváhagyásának alkalmazásával. Ez azt jelenti, hogy az R134a használata tilalmára vonatkozó határidő 2011 helyett 2017 lesz. Ebből adódóan több tonnányi CO₂ egyenérték kibocsátására nem kerülhet sor immár.

A nemzeti típus-jóváhagyási hatóságok felelnek végső soron a MAC-irányelv végrehajtásáért. Például a VCA, az Egyesült Királyság típus-jóváhagyási hatósága, nemrég közölte, hogy 2011 januárja után újfajta járműveket hagy jóvá, amelyeket a 706/2007/EK rendelet normái által jóváhagyott módon elláttak a meglévő MAC-okkal, amelyek 150 GWP-t meghaladó „F” gázokat tartalmaznak. Ebből adódóan bizonyított, hogy a gépjárműgyártók késlekednek a fejlesztéssel és az innovatív fenntartható technológia terén történő beruházással, ha nem álltak le ezzel egyáltalán. Lenne kedves a biztos úr észrevételt tenni mindezzel?

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Ezen a ponton őszinte köszönetemnek adok hangot amiatt, hogy a Tisztelt Ház minden képviselőcsoportja általános támogatást nyújt a javaslatához. Természetesen kompromisszummal van dolgunk, és mindig van tér arra, hogy kicsit többet akarjunk ilyen esetekben. Elmondhatom, hogy én személy szerint és a Bizottság is készen állunk arra, hogy egy lépéssel előrébb kerüljünk. Most az áll rendelkezésünkre, amit el tudunk érni, és ez mindenesetre nagy lépés előre.

Különösen ismét hangsúlyoznám, amit Rühle asszony elmondott. Politikai értelemben a legfontosabb dolog főleg e helyzetben az, hogy az európai járműveket fejlesszük olyan területeken, amelyek a jövőben fontosak lehetnek. Egy dolog egészen egyértelmű: a keresletbeli válság nem pusztán az általános gazdasági körülmények

és a gazdasági bizonytalanság eredménye, hanem az is ott van mögötte, hogy az európai gyártók autói talán nem teljesítik az európai piac követelményeit az elmúlt években az üzemanyag-fogyasztás, a környezetbarátság és a biztonság tekintetében. Ezért olyan fontos a helyzet gyors orvoslása.

Hadd mondjak valamit a Doyle asszony által említettekről! Tisztában vagyok azzal, hogy számos tagállam értelmezi tévesen a típus-jóváhagyási követelményeket – ahogy Ön is igen helyesen rámutatott – ez azonban téves értelmezés, ami nincs összhangban a hatályos jogi kerettel. A Bizottság biztosítja majd, hogy a szükséges magyarázatokat megadják, és hogy nem fordulhatnak elő olyan negatív következmények, mint amelyeket Ön, Doyle asszony hangsúlyozott.

Andreas Schwab, előadó. – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Természetesen örülök a gratulációknak, meg kell mondanom azonban, hogy a háromoldalú megbeszélésen Önök csak annyira erősek vagy gyorsak, mint azok, akikkel együttműködnek. Ezért örömmel terjesztem ki mindannyiukra Bulfon úr elismerését.

Meg kell mondanom azonban, és szerintem ez rendkívül fontos, hogy nem éreztem, hogy bárki is nyomást gyakorolna rám, és politikai nyomást sem érzékelttem. Egyedül az volt nehézség ebben a jogalkotási javaslatban, – és ezt nem titkolom, erről már szó is esett – hogy olyan legyen ennek az ambiciózus jogszabálynak a kerete, hogy ne veszítsünk el munkahelyeket az Európai Unióban, sőt megőrizzük ezeket. Ezt az egyensúlyt nem volt mindig könnyű elérni az egyes pontokat illetően, de szerintem végül igen megbízható, kompromisszumos megoldást értünk el, ami minden érdeknek megfelel.

Mindenesetre el kell mondanom, hogy minden olyan eljárást illetően, amiről az elmúlt hetekben vagy hónapokban háromoldalú megbeszélés keretében tárgyaltunk, megismétlődött a kritika, hogy a dolgok túl gyorsak. Erről mindenképpen már egy parlamenti ciklus elején beszélnünk kell, és aztán ehhez kell tartani magunkat az egész ciklusban, azonban nem érhet olyan kritika bennünket, hogy az eljárások demokratikusan megkérdőjelezhetők egy ciklus végén – amikor egyes kérdésekről döntünk –, miután három évig vettünk részt ilyen eljárásokban itt a Parlamentben. Elfogadom a kritikát, de szerintem ez a kérdés azonnali megoldást igényel a teljes parlamenti ciklusra a választásokat követően.

Fontos továbbá, hogy ez a javaslat a Sacconi úr javaslatával összefüggésben vizsgálendő, amit sikeresen elfogadtunk. Javaslat az volt, hogy a gépjárművek CO₂-kibocsátását csökkentsük 130 grammra, és további intézkedések vonatkozzanak újabb 10 grammra. E további intézkedések egy részét immár szabályozták. Alig várom, hogy kiderüljön, hogy e mennyiségek további részét hogyan kezeljük, ami még döntésre vár, és hogy a Bizottság milyen javaslatokat tesz a Parlamentnek döntésre.

Hozzáfűzném, hogy amikor az átmeneti időszakra terelődött a szó, középutat választottunk gazdasági szempontból. Nem véglegesen állapítottuk meg a 30 hónapos időszakot, hanem a Bizottságnak kell újabb hatásvizsgálatot végeznie az egyes abroncs típusokra, és ennek alapján dönthetünk arról, hogy a határidő meddig vonatkozik az egyes típusokra. Véleményem szerint a leggazdaságosabb az, ha a jogszerűen az Európai Unióban előállított abroncsokat a lehető leghamarabb kivonjuk a forgalomból, azonban csak akkor, amikor a piac valóban biztosítja ehhez a megfelelő potenciált. Szeretném tehát azzal zárni, hogy őszi közönetemet fejezem ki ismét minden érintettnek.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra ma déli 12-kor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), írásban. – (RO) Először is gratulálni kívánok Schwab úrnak kiegyensúlyozott jelentéséért. Ez a jelentés megfelel az ipar igényeinek, mivel egyszerűsített, átlátható jogszabály, és összesen 50 alapvető irányelvet vált fel, ezáltal mérsékli az igazgatási terhet. Tehát egy versenyképes autóipart támogatunk vele.

Igen fontos mindannyiunk számára, hogy Európa közútjait biztonságosabbá tegyük, és csökkentsük a halálos balesetek és súlyos sérülések számát szabványos berendezések bevezetésével. Az ESP rendszernek mindenki számára elérhetőnek kell lennie, és tovább már nem lehet választható extra. Nyilván nem feledkezhetünk meg az új abroncsnyomás-ellenőrző rendszer környezeti hatásáról, amit az a szén-dioxid kibocsátás csökkentésekor fejt ki. Ehhez járul általában a zaj- és hangszennyezés csökkentése. Új technológiák révén biztonságosabb, zöldebb személygépjárműveink lehetnek.

6. Ipari kibocsátások (a szennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (átdolgozás) (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Krahmer úr jelentése (A6-0046/2009) a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nevében az ipari kibocsátásról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvről (azaz a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről) (átdolgozott változat) [COM(2007)0844 - C6-0002/2008 - 2007/0286(COD)].

Holger Krahmer, előadó. – (DE) Elnök asszony, biztos urak, hölgyeim és uraim! Rövidesen az ipari kibocsátás megelőzéséről szóló irányelvről szavazunk. A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nagy többséggel fogadott el számos kompromisszumot. Reményeim szerint ezt megtarthatjuk, mivel ezek a szabályok harmonizálják az EU ipari létesítményeire vonatkozó környezeti követelményeket. Ilyen módon a környezetvédelem javul, ugyanakkor pedig tisztességes verseny biztosítható.

A kompromisszumok sarokköve az európai biztonsági hálózat. Ez a koncepció az egész Közösségre kiterjedő határértékeket vezet be az ipar szennyező kibocsátásaira. Ezek egyértelmű követelményeket állapítanak meg az ipari létesítmények engedélyezésére. Az engedély megszerzéséhez ezeknek túl kell lépniük a biztonsági hálózat leírásának szintjén. Ezzel a megközelítéssel kellő mozgástér marad egyedi követelmények megállapítására. Ez egyértelműen azt jelenti mindenesetre, hogy a továbbiakban nem lehet visszaélni a mozgástérrel, és eltérés útján rossz kibocsátási arányú létesítményeket üzemeltetni. A biztonság hálózatnak köszönhetően a szükséges rugalmassággal együtt az egyértelműséget is megvalósítjuk. Teljesen szükségtelenné válik a szabadon értelmezhető rugalmas eltérések bevezetése.

Amikor ezt a javaslatot megtettem, azzal vádoltak, hogy zöld aktivista vagyok. Ez túlzás, és ezt finoman fogalmazom. A cél az évek óta hatályos uniós szabályok jobb végrehajtása. A legjobb elérhető technika, ami az európai biztonsági hálózat célja tavaly ősszel már minden EU-s ipari létesítményben ott kell, hogy legyen, és ez még sincs így. A legjobb elérhető technikával három tagállam él jelenleg megfontoltan.

A nitrogén- és kénoxidok az ipari környezetszennyezés fő kérdései. Itt 60–80%-os csökkentésre van mód a legjobb elérhető technikák konzisztens alkalmazásával. Ezek az Európai Környezetvédelmi Ügynökség adatai. Ez a technika nem science fiction. Nem laboratóriumi jelenség, nem a laboratóriumi szakaszban van, hanem megfizethető és működik. Ennek ellenére számos tagállam nem veszi igénybe, mert még a legdurvábban szennyező létesítményekben is sok pénz van. Egyes tagállamok egyszerűen évek óta nem foglalkoztak azzal, hogy korszerűsítésbe fektessenek az üzemekben. Ezzel torzul a verseny, sérül a környezet, és ezért új megközelítést szorgalmazok a legjobb elérhető technikák jobb végrehajtására.

A kompromisszumos csomagok csökkentik a bürokratikusan kiadásokat is, ami csak pénzkidrást jelent, de a környezeten semmit sem segít. Ezért összekapcsoljuk azon jelentések számát, amelyeket az üzemeltetőknek kell a hatóságok felé küldeni, az üzemek jelentette kockázattal és azzal, hogy az üzemeltetők megfelelnek-e a rájuk vonatkozó követelményeknek. Ugyanez vonatkozik a hatósági ellenőrzésekre. Amennyiben veszély állhat fenn, közelebbi vizsgálat szükséges. Ha nem történik semmi, a folyamatos felügyelet szükségtelen.

E Tisztelt Ház sok tagja számára fájó pont a talajvédelem. E tárgyban sajnos egyértelműen nincs mód további konstruktív vitára, habár kompromisszumra volt lehetőség. Mindez csökkenti a talaj helyzetéről szóló beszámolók számát is, mivel a helyzetjelentésnek nem kell átfogónak lennie, és nem szükséges azt mindig elvégezni. Ehelyett egy adott üzem jelentette tényleges kockázatra összpontosítunk. Elemzésekre van szükség a veszélyes anyagok jelentősebb mennyiségeinek tényleges kezelésekor.

Emellett irreális az üzemek eredeti állapotának helyreállítása, és ezért a kompromisszumban most az szerepel, hogy kielégítő állapotot kell elérni. Ez nem változtat azon a személyes meggyőződésen, hogy a talajvédelem nem olyan terület, amit uniós szinten kell szabályozni. Ezt a tagállamokra kell inkább hagyni.

Az IPPC az ipar szinte minden ágazatát érinti. Ezért igen komoly lobbizás folyt nemrég. Egyes területeken ténylegesen szükség volt az eredeti kompromisszumok javítására, ilyen volt pl. a mezőgazdaság. A baromfigazdaságok küszöbértékeinek kiszámítása túl bürokratikusan. A pulykák, kacsák és brojlercsirkék közötti fajonkénti megkülönböztetés helyett a baromfi tekintetében 40 000 férőhelyes küszöböt kell megtartani.

A természetes trágya, a folyékony trágya és a hígtrágya előállítása nem tartozik ezen irányelv alkalmazási körébe. A tárgy fontos, a szabályozásnak megvan a célja, de könyörgöm, nem ebben a jogi aktusban! Egy gazdálkodó üzeme nem ipari üzem. A gazdálkodók kívánságlistája jóval tágabb, és e két ponton helyénvaló dönteni. Szeretnék tehát kitérni egyes kérdésekre, hogy az árnyékelőadók is egyetértsenek a tárgyban.

Ugyanez áll a hulladékgázokból nyert energiára az acélgyártásban. Ez igen hatékony folyamat, és egyébként haszontalan melléktermékből állít elő energiát. A szennyezőanyagok kibocsátásának megkívánt marginális csökkentése csak akkor érhető el, ha komoly pénzügyi kiadásokra kerül sor. Ez a dolgok arányának megőrzéséről szól.

Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja viselkedését elkeserítőnek és sajnálatosnak tartom, hiszen kivonták magukat a kompromisszumból, és az egész jelentésen újból végigmentek, mindenhol módosításokat eszközölve. Nem konstruktív az ilyen megközelítés. A politikai döntésekhez legalábbis kölcsönös bizalom és együttműködés kell. Értem, hogy a PPE-DE képviselőcsoport tagjai nem egészen elégedettek egyes kompromisszumokkal. Csak azt mondhatom e tekintetben, hogy igen boldogan megvitattam volna javaslatukat, de nem akkor, amikor az árnyékelőadókkal való kompromisszumos tárgyalások során ilyen javaslatokat tettek. Koordinálatlan, utolsó pillanatban tett javaslatuk azt jelentik, hogy most akár az ellenkező elérésére is esély van, és veszélyeztetik a megbízható, helytálló javaslatokat.

Szeretném e ponton őszinte köszönetemet kifejezni a többi árnyékelőadónak, különösen Turmes, Hegyi és Blokland uraknak, akik megbízhatóan együttműködtek a tárgyalások során a lényegi eltérések ellenére.

Itt ma arra van lehetőségünk, hogy jelzést adjunk a jobb környezetvédelem és a tisztességes verseny felé egyaránt. Reményeim szerint megragadjuk e lehetőséget egy olyan tervhez, amit a főbb gazdasági és környezeti csoportok is támogatnak. Kérem, támogassák a kompromisszumokat! Köszönöm.

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – (EL) Elnök asszony, örömmre szolgál, hogy az ipari kibocsátásról szóló irányelv reformjára vonatkozó javaslatot vitatjuk ma meg, és különösen köszönöm az előadónak, Krahmer úrnak és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságnak az ügyben végzett kiváló munkáját. Köszönet jár továbbá pozitív részvételéért a Jogi Bizottságnak.

A Bizottság az elmúlt hetekben megbízható bizonyítékot gyűjtött arra, hogy ez az integrált szennyezés-megelőzésről és -ellenőrzésről szóló irányelvet nem alkalmazták megfelelően, és az ipari kibocsátás továbbra is túl magas szintű. E helyzet eredményeként súlyosan sérült a környezet és az európai polgárok egészsége. Emellett ez torzíja a versenyt az európai iparágak között.

Ennek az elfogadhatatlan helyzetnek véget kell vetni. Az integrált megközelítés fő elemei az irányelv működési elve szerint a legjobb elérhető technikák. E technikák jelentős környezeti és gazdasági előnyökkel járnak.

Először is ezek csökkentik a kibocsátást és korlátozzák az erőforrások felhasználását, ezzel hozzájárulva az Európai Unióban az energiaellátás biztonságának hosszú távú javításához. Emellett ösztönzőket nyújtanak az ökológiai innovációhoz is, amire szükség volt ahhoz, hogy az európai ipar reagálhasson a környezeti technológiák iránti jövőbeli globális igényre.

Hogy megfelelően kiaknázzuk a legjobb elérhető technikák előnyeit, ezek alkalmazási keretét meg kell erősíteni és fejleszteni kell. Ez a Bizottság javaslatának célja. Ez egyértelművé teszi és fejleszti a BAT referenciadokumentumok (BREF) szerepét a jogalkalmazásban. Ezzel a vállalkozások engedélyezési feltételei az egész Európai Unióban egyformábbak lesznek, és ezzel nő a konvergencia a verseny terén is.

A BREF-eket átlátható eljárás útján szövegezik, a tagállamok, az ipar és más fontos érintettek jelentős közreműködésével. Jelentős erőfeszítés szükséges ezek megfogalmazásához és jóváhagyásához. Támogatnunk kell általában a BREF jóváhagyási eljárását és intézményét. Ezáltal a BREF-ek nagyobb szerepet játszhatnak azon feltételek meghatározásában, amelyek mellett az ipari vállalkozások működési engedélyt kapnak, és ezzel ipari üzemünk teljesíthetik a lehető legmagasabb szintű környezeti követelményeket is, amelyeket az Európai Unió jogszabályai megállapítanak.

A bizottsági javaslat a szükséges rugalmasságot biztosítja a BREF-ektől való eltéréshez, amennyiben természetesen ezekre adott esetben helyi feltételek vonatkoznak. Azonban minden eltérésnél az okok részletes bemutatására és indoklásra van szükség az esetleges visszaélés elkerülése érdekében. Ugyanakkor egyes ipari ágazatoknál, amelyek különösen súlyos környezeti hatással bírnak, minimális kötelező követelményekről kell rendelkezni az Európai Unió szintjén. Emellett a fontos minimális normákat már elfogadták olyan ágazatok tekintetében, mint amilyenek a nagy égetőüzemek vagy a hulladékégető üzemek.

Amint annak tudatában vannak, ez a kérdés különösen aggályos az Európai Parlament előadója számára. Még ha a minimális kötelező követelmények hasznosak is egyes ipari ágazatokban, nem biztos, hogy szükséges vagy hasznos minimális normákat megállapítani minden ágazatban. A minimális normákat csak akkor és olyan mértékben kell elfogadni, amennyiben azok szükségesek és környezeti szempontból indokoltak.

Tipikus példák a nagy égetőüzemek, amelyek komolyan felelősek a légköri szennyezésért. A legjobb elérhető technikákat ez az ágazat egyáltalán nem alkalmazza megfelelően. Ezért javasolt a Bizottság új minimális követelményeket a nagy égetőüzemek esetében az adott BREF következtetései alapján. Ezek 2016-tól történő alkalmazásáról rendelkeznek.

Ezek az intézkedések komolyan hozzájárulnak ahhoz, hogy gazdaságilag kivitelezhető módon elérhető legyenek a környezetszennyezés tematikus stratégiájának fontos célkitűzései. Emellett a kérdéses követelmények nettó előnye ellentételezi a költségeket úgy az Európai Unió szintjén, mint nemzeti szinten.

Végül eltekintve az irányelv jobb alkalmazásától a reform fő célja a jogszabályok egyszerűsítése és az igazgatási költségek csökkentése úgy az iparban, mint az illetékes hatóságoknál, összhangban – mint mindig – az Európai Unió jobb jogalkotási programjával.

A javaslat ezért egyesít egyetlen irányelvben hét hatályos jogi aktust. Ezzel fokozódik a jogszabályok egyértelműsége és kohéziója, úgy a tagállamok, mint a vállalatok számára. Számos előnye van az ilyen egyszerűsítésnek.

Az ipari üzemekből származó szennyezés csökkentése alapvető prioritás úgy környezeti, mint gazdasági szempontból. A benyújtott javaslat egyszerűsíti a hatályos jogszabályokat, ugyanakkor pedig megerősíti az alkalmazási keretet a legjobb elérhető technikák tekintetében. Ez még inkább hozzájárul a környezetvédelem fejlesztéséhez és az európai ipar életképességéhez. Ezért kíváncsi vagyok az Önök véleményére erről a fontos javaslatról, és érdeklődve várom a soron következő konstruktív párbeszédet.

Marcello Vernola, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Úgy vélem, hogy – amint azt elmondták – ez az irányelv a legfontosabb eszköze a szennyezés ellenőrzésének, azóta, hogy a Parlament megvitatta az éghajlati és energiacsomagot.

Talán nem a legjobb az időzítés a pénzügyi válság miatt, ami nyomást gyakorol az ipari rendszerre, és ezért aránytalan lobbizáshoz vezetett a képviselőcsoportoknál e vállalatok részéről, amelyek aggódnak az irányelv pénzügyi következményei miatt, ahogy az az éghajlati és energiacsomagnál is történt. Ösztönző a tény, hogy még mindig az első olvasatnál tartunk, és talán a második olvasatnál képesek leszünk a javítások és fejlesztések útján közös nevezőre jutni ismét.

El kell mondanom Krahmer úrnak, az előadónak, hogy az út nem volt könnyű. Krahmer úr kritikával illette az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja álláspontját, mivel az egyes kompromisszumokat megkérdőjelezett. Szeretnék mindenesetre rámutatni, hogy 60 módosítás került benyújtásra, melyek egyharmada legalább a PPE-DE képviselőcsoport tagjaitól érkezett. Ezért hát általános az igény a Parlamentben, hogy felülvizsgáljuk az irányelv egyes főbb pontjait, és sajnos nem találkozott az előadó és az árnyékelőadó mostanában a 60 módosítás megvitatására. Ne feledkezzünk meg arról, hogy az irányelv amiatt jött létre, hogy az előző irányelv mostanáig nem volt könnyen végrehajtható a tagállamokban. Az ellenőrzési és tesztelési rendszer túl sokfélévé vált. Ahogy azt Krahmer úr is elmondta, módosítás szükséges. Mindenesetre az Európai Bizottság részéről is több erőfeszítésre van szükség.

A legjobb elérhető technikákra vonatkozó referenciadokumentumok (BREF-ek) előkészítése túl hosszadalmas, ezért nem garantálhatják, hogy az irányelvet átlátható módon hajtják végre. Habár erős együttműködési folyamat zajlott a gyárosok részéről, azonban ha a BREF-eket gyorsabban és rendszerezetten kell elfogadni, akkor a közegészség védelmében is javulás mutatkozna. Hozzátenném továbbá, hogy a gyárosok egyértelműen kevés beruházással éltek a múltban: több elkötelezettség szükséges, és úgy vélem, hogy – mivel túl sok európai betegszik meg és hal meg az ipari kibocsátás okozta légköri szennyezés miatt – megfelelő tisztítási intézkedéseket kell hoznunk és szigorú felügyeleti és tesztelési rendszert kell bevezetni.

ELNÖKÖL: COCILOVO ÚR

alelnök

Guido Sacconi, a PSE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Először is szeretném egyértelművé tenni, hogy árnyékelőadónk nevében szólok, aki sajnos ma nem lehet velünk, azonban képviselőcsoportom egységes álláspontját képviselhetem. Teljes egészében támogatjuk a kompromisszumot, ami több mint egy évnyi munka eredménye. Köszönettel tartozunk Krahmer úrnak, aki igen fontos szerepet játszott, gondosan figyelt és eredeti álláspontját felül is vizsgálta. Ezzel a kompromisszummal fokozottabb a védelem és támogatást kap az európai ipar, részben a rugalmasság bevezetésével.

Amint azt már elmondtuk, e konszenzus, e megállapodás fő pontja konszolidálja és kiterjeszti a BAT vagy a legjobb elérhető technikák alkalmazását, megerősítve a szabályokat és átláthatóbbá téve ezeket. Azoknak a minimális követelményeknek, amelyeket a nagy égetőüzemek tekintetében javasolunk, eleget kell tenni annak érdekében, hogy ebben az ágazatban alkalmazhatók legyenek a BAT-ok és a levegőtisztasági kritériumok. Ilyen módon a magunk részéről elmondható, hogy a plenáris ülésen benyújtott módosításokat nem szabad elfogadni. Ezek gyengítik a kompromisszumot, különösen azok, amelyek célja az IPPC alkalmazási körének, a BAT alkalmazásának és a nagy égetőüzemekre vonatkozó követelményeknek a szűkítése.

Hangsúlyoznom kell, hogy képviselőcsoportunk, igaz, élénk belső viták után, nem kívánt módosítást benyújtani. Ezért kérjük, hogy mások is tegyenek így, és ne támogassák a benyújtott módosításokat, azért, hogy határozott egyértelmű üzenetet küldhessünk első olvasatban.

Chris Davies, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Az integrált szennyezés-megelőzésről és -ellenőrzésről szóló irányelv (IPPC) mögöttes elgondolása az volt, hogy minimális költséggel maximális környezeti előnyökhöz jussunk, és így az ipar és a tagállamok komoly rugalmasságban részesüljenek. Azonban ahogy azt a biztos elmondta, ezzel az elvvel visszaélnék: számos tagállam értelmezte a legjobb elérhető technikát olyan módon, ami ellentétes a Bizottság szándékaival.

Ezért komolyan támogatom az előadó azon elgondolását, hogy állapítson meg minimális normát. A tény, hogy előadónk német, talán hozzájárul ehhez; Németország e tekintetben komoly múlttal bír. Nem értem, hogy egy tagállam, amely oly sokat tett azért, hogy az ipar magas környezeti normákat állapítson meg, miért legyen veszélyeztetve a versenyképesség és környezetvédelem szempontjából azok részéről, amelyek hasonló beruházásokra nem képesek.

Emellett megemlíteném, hogy ez az átdolgozott irányelv lehetőséget biztosít arra is, hogy módosítsuk a nagy égetőüzemekről szóló irányelvet. Határozottan várom, hogy bevezessék a nagy szén- és gázüzemeknél a kibocsátási teljesítménynormákat, mivel ezek sok CO₂-t bocsátanak ki. Azonban sok vita zajlik, mivel aggályos a globális felmelegedés, és ezt az aggályt talán nem éreztük elég akutnak, amikor ez az irányelv jogszabállyá változott. Bizonyos mértékben egyensúly van a régi, hagyományos szennyezés és a globális felmelegedést okozó gázok miatti aggály közt.

Országomban valószínűleg komoly villamosenergia-hiány lesz 2015 végétől, amikor számos régi széntüzelésű erőművet bezárnak, amelyeket nem korszerűsítettek a nagy égetőművekre vonatkozó követelmények szerint.

Személy szerint készen állok a megegyezésre. Készen állok arra, hogy második olvasatban eltérésről tárgyaljunk – a nagy égetőművekre vonatkozó követelmények kiterjesztéséről –, hogy a régi üzemek egészen addig működhessenek, amíg új széntüzelésű erőművek nem épülnek végül, és ezzel több évtizedre bennragadunk a magas CO₂-kibocsátásban. Azonban valódi megegyezés szükséges: a tagállamok részéről valós elkötelezettség kell ahhoz, hogy a CO₂-kibocsátásuk csökkentéséhez szükséges lépéseket megtegyék, és így a meglévő üzemek szennyezése pár évvel tovább engedélyezhető legyen.

Claude Turmes, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Először is köszönöm Krahmer úr munkáját, aki igen konstruktív és jól szervezett előadó volt ennél az irányelvnél.

Mit is csinálunk? A legjobb elérhető technológiákat támogatjuk Európában az egészség, a környezet, illetve az európai ipar versenyképessége érdekében. Tudatában kell annak lennünk, hogy Európában az ipari termelés jelentős részében ma kisebbek a munkaerő-költségek, mint az anyagiak, továbbá mint a villamos energia-, vízköltségek és egyéb erőforrások költségei. Ezért igen hasznos ez az irányelv számunkra, és ezzel nem csupán a legmodernebb technológiákat vehetjük figyelembe az iparban már használt legjobb elérhető dokumentumok és legjobb technológia felé. Pontosan ezt az irányt kell tartanunk. Ezzel megerősödnek az európai zöldtechnológia-beszállítók is. A zöld feldolgozás világpiaca igen nagy, és Európa helye ott van a térképen.

Zöldekként igen örülünk az európai biztonsági hálózatnak, mivel ezzel csökkennek egyes kormányok számára a dömpinglehetőségek, ugyanakkor pedig a dokumentumok felügyelete és a hozzáférés javul a polgárok számára.

Ez igen jó folyamat volt, de sajnós nem értem Vernola urat. Ön minden kompromisszumot megfelelően megtárgyalt velünk. Az élet a bizalomról szól – a politika is –, nem értem tehát, hogy végül is Ön, aki oly jól ismeri ezt az ügyet, miért dől be olyan politikusoknak, mint Jackson asszony és másoknak, akiket nem érdekel az egészségügy vagy a versenyképesség. Szerintem ez szegény. Szegény, hogy a Tisztelt Ház legnagyobb

képviselőcsoportja többé nem megbízható tárgyalópartner. Nem tárgyalhatunk hetekig, hogy aztán a kompromisszumokat az utolsó pillanatban aláássák. Ez nem komoly politizálás ilyen fontos ügyben.

Roberto Musacchio, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Habár itt több irányelvet foglalunk egységes szerkezetbe, vagyis a jogalkotási szöveg nem sokban módosítható, ez az új IPPC irányelv szükséges és hasznos eszköz arra, hogy ne csak a kibocsátást csökkentsük drámaian, a legjobb elérhető technikák kihasználásával, hanem új tendenciát is állítsunk az ipari beruházások elé.

Figyelemmel valamennyi árnyékelőadó részleteire és hozzászólásaira, ideértve különösen a személyzetet és az előadót, Krahmer urat is, akinek köszönetet mondok őszinteségéért és türelméért, teljes átláthatóságot tartottunk meg a BAT elfogadása, az információcsere és e dokumentumok tényleges következtetései internetes közzététele során. Biztosítottuk, hogy a sevillei fórumon létrehozott részvételi konzultációs eljárás folytatódik. Fontos, hogy nem szeretnénk letérni erről az útról; minden előadót arra kérek, hogy őrizzék meg azt a konzisztenciát, amit a nyílt vita elmúlt hónapjaiban mutattak.

Magam is dolgoztam a talajvédelmi irányelv ügyében. Sajnos még mindig várjuk a Tanács véleményét ezen irányelv kapcsán, mivel ez igen fontos a természetes egyensúly megőrzéséhez a szén-dioxid légköri kibocsátását illetően, ahogy azt Dimas biztos úr olyan helyesen mondta nemrég. Egyes módosítások célja – ideértve az IPPC irányelv tervezetét is – az, hogy veszélyeztessék a nem használt ipari földterület kötelező visszanyerésére vonatkozó követelményeket: nem kívánják a talajvédelmi irányelvben bevezetett egyéb követelményekhez kötni a rendelkezéseket. Szerintem mindez elfogadhatatlan, és nem környezeti okokból, hanem a közegészség védelme érdekében, emellett pedig megakadályozza az állami forrásokkal való visszaélést az uniós polgárok vállalkozásfejlesztésében és életében. A múltban, pl. Olaszországban túl sok esetben sértették meg az előző IPPC irányelv szerinti engedélyeket, és ezzel ellentmondások születtek úgy környezeti szempontból, mint a piaci és ipari szabályok tekintetében. Országom máris nagy árat fizetett a nem ellenőrzött ipari fejlesztésért, ideértve a Sevesót, az Eternitet és másokat, ami kihatott a tájra és a helyi lakosokra.

Végül üdvözlöm az égetőművekre vonatkozó rendelkezések korlátozását és szerepeltetését. E területen nem enyhíthető a szabályozás, és így túlléphetünk ezen a gyakorlaton egy zéró kibocsátású társadalom felé. A minden képviselőcsoport által a furán- és dioxin-kibocsátások szigorúbb ellenőrzése érdekében megvitatott módosítások szintén indokoltak. Szerintem ezzel kapcsolatosan ezt a vitát parlamenti szavazással kell egységesíteni. Ez egy fontos irányelv, és reményeim szerint el is fogadják.

Johannes Blokland, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, iparunk fontos gazdaságunk szempontjából, azonban gyakran okoz levegő-, víz- és talajszennyezést. Az Európai Unió ezt a fajta környezetszennyezést évtizedek óta kezeli, nemrég pedig minden környezeti figyelem a CO₂-ra és az éghajlatváltozásra irányult. Néha úgy tűnik, mintha ez lenne a fő környezeti gond. Al Gore egyértelmű jelzést tett.

Mindenesetre fennáll annak a veszélye, hogy minden környezeti problémát az éghajlatváltozásra korlátozunk; habár jóval több környezetpolitikai kihívással szembesülünk. A létrehozást a légköri szennyezés kibocsátása is veszélyezteti, és ennek 40–80%-a nagy ipari létesítményekből ered. Jó ok van tehát arra, hogy arra törekedjünk, hogy megbízható környezetvédelmet valósítsunk meg az integrált szennyezés-megelőzésről és -ellenőrzésről szóló irányelvvel (IPPC irányelv).

Mi a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságban megvizsgáltuk részletesen a javaslatokat, és több ponton jutottunk elfogadható kompromisszumra. Csak a nagy égetőüzemek kibocsátási normái tárgyában vélem úgy, hogy a jelentés hiányos még. Pontosán itt érhetők el nagy környezeti nyereségek.

Kiegészítő módosításokat nyújtottam tehát be. Például az erőművek kibocsátási normáit összemérhetővé kell tenni szigorúság szempontjából a hulladékégetőkével, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy hulladékot az erőművek is égetnek. Javaslom emellett a jogszabályok egyszerűsítését: a rendszeres égetéshez hasonló elgázosításnál ugyanolyan kibocsátási normákat kell alkalmazni. A legutóbbi esetjog alapján ez nincs így. Javítani kell tehát a jogszabályokat.

Christa Kläβ (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, Dimas biztos úr, hölgyeim és uraim! Egyértelműen az a célja ennek az irányelvnek, hogy egyszerűsítse a hatályos jogi rendelkezéseket az ipari kibocsátás területén, és hogy ezeket egyetlen irányelvbe foglalja, ezáltal csökkentve a bürokráciát. Azonban véleményem szerint ebből nem sok látszik a Bizottság javaslatában.

Számomra a bürokrácia visszafogása nem azt jelenti, hogy új jelentéstételi kötelezettségeket és bonyolult eljárásokat írunk elő, hanem inkább azt, hogy elkerüljük a kettős szabályozást és a szükségtelen terhet. A

mezőgazdaságban különösen elárad majd a bürokrácia a bizottsági javaslat nyomán. Az alkalmazhatóság kibővítése azt jelenti, hogy az állattenyésztés és a tenyésztővállalkozások, amelyek sehogy sem hasonlíthatók az ipari üzemekhez, amelyekre ezen irányelv irányul, szintén ide tartoznak majd.

Sőt, a Bizottság olyan szabályokat javasol, amelyek már szerepelnek a nitrátirányelvben, illetve a vízügyi keretirányelvben vagy a talajvízről szóló irányelvben. Kérem az Önök támogatását ahhoz, hogy módosításainkkal megakadályozhatók legyenek a kettős szabályok. Az állattenyésztésre vonatkozó felső határ kiszámítása ésszerű és a baromfitenyésztés vonatkozásában értelmezhető kell, hogy legyen. Kérem, velem együtt szavazzanak az ellen, hogy a csirkéket hízócsirkékre, tojótyúkokra és hízópulykákra osszuk. Németországban az ilyesfajta szőrözést borsószámlálásnak hívjuk. Nem szabad, hogy ezzel az irányelvvel újra bevezessük a hátsó ajtón át a talajvédelem kérdését. A talajvédelem fontos. Ezzel hatékony nemzeti jogszabályok kell, hogy foglalkozzanak.

Szeretném elmondani az előadónak, hogy én személy szerint a képviselőcsoportom más tagjaival együtt igencsak üdvözlöm egy európai biztonsági hálózat tervét. Ez jó kompromisszum. Olyan kibocsátási határértékek megállapításával, amelyekhez a tagállamoknak alkalmazkodniuk kell egy abszolút felső határként, amikor engedélyeket adnak a nagy ipari üzemeknek, megállítjuk az eltérések inflálódo használatát, amire mostanáig egyes tagállamokban sor került. Ilyen módon egységes magas szintű biztonságot garantálunk. A tagállamok ezt követően nem juthatnak versenyelőnyhöz a környezet kárára.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Elnök úr, ez igen fontos jogszabály. Többek között ennek eredményeként javult egy igen nagy probléma, amivel Svédországban küzdöttünk a savas tavak kapcsán. Azonban emellett fontos az is, hogy ne engedélyezzünk további eltéréseket vagy hosszabb határidőket ebben az irányelvben, hogy képesek legyünk arra, hogy folytassuk ezt a kedvező fejlődést, miszerint Európa-szerte csökken a káros kibocsátás. Ez okból szeretnénk ezeket a lehetőségeket megszüntetni az eltérések további bővítésére.

Emellett egyértelműen korlátozni szeretnénk a szén-dioxid kibocsátást. A kibocsátás kereskedelem nem megfelelő eszköz az előttünk álló éghajlatvédelem kezelésére. Ezt most már látjuk, hogy recesszió előtt állunk, és automatikusan igen sok kibocsátási egység áll majd rendelkezésre. Ezeket alacsony áron adják el, vagyis sok évet veszünk a váltásból, amire azért lenne szükség, hogy ezzel hosszú távon foglalkozzunk, és ez azt is jelenti, hogy a recesszió után kevesebb eszközünk marad és kevésbé leszünk képesek ezzel a fejleménnyel megküzdeni, ha nem állapítunk meg olyan kiegészítő intézkedéseket, mint amilyenek a kibocsátási követelmények a nagy égetőüzemknél. Vagyis szerintem komoly szűken, hogy ezeket a módosításokat nem tartották szavazásra érdemesnek.

Fiona Hall (ALDE). – Elnök úr, támogatom ezt az intézkedést és célját, miszerint a legjobb elérhető technikákat támogatja a környezetvédelemben, azonban aggályosnak tartom a Parlament ehhez kapcsolódó módszertanát. Ez lényegében a nehézipart szabályozó irányelv, azonban a szövegben és a mellékletben több bekezdés is el van rejtve, ami közvetlenül a mezőgazdasági termelőket érinti.

A Mezőgazdasági Bizottság nem adhatott véleményt és sajnos egyes olyan javaslatok, amelyek a mezőgazdasági termelőket érintik, teljes egészükben nem megfelelőek. Különösen a trágyával és hígtrágyával kapcsolatos követelmények kettőzik meg a nitrátokról szóló irányelvet és a vízügyi keretirányelvet. A baromfival kapcsolatos alacsonyabb küszöbök eredményeként a kis családi gazdaságokra bonyolult szabályozási keret vonatkozik, amit globális ipari óriások ellenőrzésére szántak. Ez az irányelv nem szabályozhat kis gazdaságokat.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Elnök úr! A tervezett jogalkotási állásfoglalásban az ipari kibocsátásokról erős a tendencia a jelenlegi irányelv fontos környezeti szempontjainak korlátozására, miközben egyúttal az üvegházhatásra is egyre több utalást próbálnak tenni.

A számos módosítási indítvány drasztikusan kibővítette azokat a normákat, amelyek a hőenergia-üzemek önmagukban nem mérgező kibocsátására vonatkoznak, ugyanakkor viszont más liberális módosítástervezetek csak kismértékben fejlesztik az égetésről vagy a hulladék közös égetéséről szóló szabályozást.

A szén-dioxid kibocsátás nem mérgező, míg a dioxin, a furán, a hidrogén-klorid, a hidrogén-fluorid, a nehézfémek és más igen veszélyes vegyületek valós közvetlen fenyegetést jelentenek az emberi egészségre és a környezetre.

A kétfajta elégetett hulladék és a veszélyes anyagok e folyamat eredményeként fellépő szoros felügyelete fontos előfeltétele a hulladék biztonságos égetési hasznosításának. Az engedékeny küszöbértékek bevezetése,

ami szükségessé teszi a kibocsátás túllépésekor megelőző intézkedések bevezetését, veszélyeztetheti a környezetet és az emberi egészséget.

A javasolt megközelítés egyenlőtlen bánásmódot mutat egyes létesítménycategóriák esetében, és különösen korlátozó megközelítéssel él a hagyományos üzemanyagot használó hőenergia-üzemknél.

Caroline Jackson (PPE-DE). – Elnök úr! Ezen irányelv középpontjában az ellenőrzés és a költségek problémája áll. Hogyan biztosítható az EU-ban elfogadott jogszabályok egészének alkalmazása és hogyan alkossunk jogszabályt, ha nem ismerjük a költségeit annak, amit el kívánunk érni? Az előadó univerzális rendszert kíván bevezetni egységes kibocsátási határértékekkel, és ezt jelentős, legalább nyolcványi bürokratikus eljárásban kell kidolgozni. Senki sem tudja, hogy ez mibe kerülne, ezt hívjuk európai biztonsági hálózatként.

Benyújtottam a 134. módosítást arról, hogy hagyjuk ki a nagy kibocsátású iparágakat a legjobb elérhető technikákra alapuló normákkal, és az ilyen intézkedések végrehajtása legyen a tagállamok döntése. Ez realisztikus, megfizethető és megfelel a szubszidiaritás elvének.

Ha elfogadják az európai biztonsági hálózatot, remélem, hogy a Tanács és a Bizottság nyomást gyakorol a Parlamentre, hogy az elgondolást kövesse hatásvizsgálat. Az a kérdés, hogy szándékunkban áll-e egy egységes, az Európai Unió egészére kiterjedő rendszer – az európai biztonsági hálózat – kidolgozása? A válasz az, hogy az eddigi bizonyítékok szerint nincs meg az akarat a tagállamokban. Nem támogatnak egy európai környezetvédelmi felügyeletet: ragaszkodnak a nemzeti végrehajtási hivatalokhoz. Felvetésünkre tehát a megfelelő válasz nem egy olyan új és hatalmas bürokrácia kitalálása, ami sosem születik meg, hanem az, hogy a pénzből olyan erkölcsi normákat állapítsunk meg, amelyek révén a nemzeti végrehajtási hivatalok elvégezhetik munkájukat az uniós jogszabályok gyakorlati megvalósítására.

Elismeréssel illetem a 129. módosítást, amely mentesíti a készenléti generátorokat az egészségügyi intézményekben a szennyezés-ellenőrzés alól, mivel ez úgy tekintené ezeket, mintha folyamatosan 100%-on működnének. Ezzel a módosítással pénz takarítható meg egy kritikus pillanatban az egészségügyi kasszában. Elismeréssel illetem a nagy égetőüzemekre vonatkozó módosításokat is: ezek hiányában az országomban elégtelen lenne az energiaszolgáltatás. Az emberek már enélkül is sokat vádolják az EU-t!

Végül a kompromisszumokról szólnék és Turmes úr ellenem intézett támadásáról: az első olvasat nem a kompromisszumok ideje, inkább ahhoz kell, hogy mind előadjuk módosításainkat, gondolatainkat és ezeket megvitassuk. Nem lehetnek olyan kompromisszumok, amelyek akadályozzák a vitát.

Végül elismeréssel illetem a mostani eljárási szabályzat 55. cikkét a jövőbeli Parlament számára, mivel ennek eredményeként ezen igen fontos irányelv megújított első olvasata lehetségessé válik. Nem tűnik helyénvalónak, hogy az első olvasatra a régi, a másodikra pedig első olvasat nélkül az új Parlamentben kerüljön sor.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Elnök úr, az integrált szennyezés-megelőzésről és -ellenőrzésről szóló irányelv (IPPC irányelv) révén a vállalkozásoknak a nagy létesítményeket fel kell szerelniük a legjobb elérhető technológiával. Ez már egyes országokban kötelező, és itt az idő, hogy igazodjunk és egyenlő játéktér keletkezzen. Ez mind szép.

Azonban, hölgyeim és uraim, különösen ahhoz kérem támogatásukat, hogy támogassák azon módosításokat, amelyek célja a jövőben a széntüzelésű erőművekre vonatkozó követelmények megállapítása. Ezen erőművek esetében kibocsátási plafont kell bevezetni, és erre vagy széndioxid-lekötés és tárolás (CCS) útján vagy a fenntartható biomassza 40–50%-ának együttes eltüzelésével kerülhet sor. A CO₂-ra vonatkozó kibocsátási plafon az egyedüli módja annak, hogy továbbra is szén használjunk, ugyanakkor pedig elérjük éghajlati célkitűzéseinket.

Egyes képviselők szerint a villamosenergia-ágazat új kereskedelmi rendszer hatálya alá tartozik, ezért új követelmények sürgőssé válnak. Az indoklás azonban hibás, mivel az ETS nem tesz lehetővé kivételt a széntüzelésű erőművek esetében, hanem lehetővé teszi, hogy az energiaigényes ipar kompenzálást kapjon a magas villamosenergia-költségekért. Ezzel megszűnik a költségösztönző a CO₂ csökkentésére.

Bárki, aki szerint a kibocsátás kereskedelmi rendszer (ETS) a válasz mindenre, nem kell, hogy követelményeket állapítson meg a személygépjárművekre vagy betiltsa az izzókat, és annak fenntartható energiáról szóló irányelvre sincs szüksége. Legyünk következetesek! Ha követelményeket írunk elő a személygépjárművekre és a világításra, követelményeket kell megállapítanunk a széntüzelésű erőművekre is, mivel ezek a valós szennyezők. Az is igaz, hogy ha egyszerűen kívánjuk csökkenteni a CO₂-ot, nem az acél- vagy cementipart kell vizsgálnunk, hanem inkább az energiaágazatot.

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök úr, ha bármiféle gyengeség is van a nitrát- és a vízügyi keretirányelvben, szerintem itt kell foglalkozni a sertésenyésztéssel, a baromfienyésztéssel és a tejtermeléssel. Szerintem a megfelelési költségek meghaladják azokat az előnyöket, amivel ezek felvétele jár ebben a jogszabályban. Vannak azonban más jogalkotási eszközök is ezen ágazatok kezelésére, és ezt ilyen alapon kell vizsgálni.

A nagy égetőüzemek kérdésével illetően az EU ETS mai működése nem véd meg a szükségtelen szennyezés tervezési blokkolása ellen számos új nagy költségű és nagy kibocsátású létesítményben, különösen az új széntüzelésű üzemekben, amelyek megépítésükkor várhatóan még 40 évig működőképesek, ezzel nehezítve és drágítva meg az általános éghajlati célok teljesítését.

A CO₂-kibocsátásra vonatkozó teljesítménynormákkal biztosítható, hogy a villamosenergia-ágazatból kivonják a széntüzelést, egy olyan menetrend szerint, ami összhangban áll azzal, hogy korlátozni kell a globális átlaghőmérséklet növekedését kevesebb mint 2 °C-kal, és új, tisztább technológiákat kell bevezetni. Az iparnak mindenekfelett jogbiztonságra van szüksége az ilyen nagy drága tőkeigényes projektekkel kapcsolatos beruházási döntésekhez. Egy 350 grammos küszöbrel biztosítható, hogy csak a leghatékonyabb csúcstechnológiás gáztüzelésű üzemeket építik meg például. A pl. 2020-tól alkalmazandó CO₂-normák azt jelentik, hogy új széntüzelésű erőművek csak a javaslat hatálybalépése után építhetők, amennyiben ezek 2020-tól CO₂-lekötési berendezéseket használnak, mivel ekkortól számítunk a CCS kereskedelmi elérhetőségére. A meglévő létesítmények esetében hosszabb időszak szükséges a normának való megfeleléshez, akár úgy, hogy CO₂-lekötési technológiát alkalmaznak, akár bezárással. A létesítményeknek más módon is meg lehet felelniük a normáknak, pl. biomassza-égetéssel vagy kogenerációs technikákból nyert hővel.

A legutóbbi EU ETS felülvizsgálat előadójaként fontosnak tartom a valamennyi politikánkban jelentkező általános szintű ambíciót. A legutóbbi tudományos eredmények szerint szigorúbb kibocsátási értékeket kell megállapítanunk rövidebb időszakra, ha el akarjuk érni azt a 2°C-os célkitűzést, amelyet a decemberi éghajlat- és energiacsomagra vonatkozó szavazásunk során a Parlamentben elfogadtunk mint olyat, ami szükséges a társadalom környezeti, szociális és gazdasági jövőjéhez. Az ETS önmagában kevés ahhoz, hogy a kellő mértékben csökkentse a villamosenergia-ágazat kibocsátását.

Összefoglalva: az ESN megnyugtató, mégis aggaszt, hogy ez talán olyan ösztönző, ami a legkisebb közös nevezőt támogatja és a minimális kibocsátás csökkentést, vagyis lefelé verseng. Kérem, győzzenek meg az ellenkezőjéről!

Glenis Willmott (PSE). – Elnök úr! Bár támogatom a javaslatok céljait, amelyek a jogalkotási követelmények egyszerűsítésére és egyértelművé tételére irányulnak és az egyöntetűbb végrehajtásra, három fő aggályom van. Először is a Bizottság nem csak egyszerűsíteni kíván és jobb végrehajtást biztosítani, hanem egyes területeken nagymértékben bővítette a hatályt is. Véleményem szerint egyensúly van egyrészt a környezetvédelem és másrészt a bürokrácia és az ipari és kisebb létesítmények költségei között, ideértve a mezőgazdasági termelőket és egészségügyi létesítményeket.

Másfelől a nagy égetőüzemek minimális követelményei jelentős problémát jelentenek az Egyesült Királyság energiaágazatának egyes területein. Állítólag ezeket az aggályokat osztja Lengyelország, Franciaország, Olaszország, Spanyolország és egyes keleti és déli tagállamok is. A követelmények azt jelentik, hogy időben korlátozott eltéréssel kockázatos a nemzeti kibocsátás csökkentési tervek vagy az energiabiztonság rövid távú folytatásának lehetősége.

Végül nagyban aggaszt az európai biztonsági hálózat és ellenzem azt. Szerintem ez rossz ötlet. Szerintem a minimális kibocsátási küszöbértéket alapértékként határozzák majd meg ahelyett, hogy az ambiciózusabb legjobb elérhető technikákra összpontosítanak, és ezzel alaposan csökkenthető a környezetvédelem szintje is, ugyanakkor pedig nagyban növekedhet a végrehajtási költség. Kérem a képviselőket, hogy gondosan tekintsék át ezeket a kérdéseket szavazás előtt!

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr, a Mezőgazdasági Bizottság tagjaként észrevételeimet arra korlátozom, hogy milyen hatással lenne ez a javaslat a gazdálkodói ágazatra Európai Unió szerete. Támogatom a kollégák észrevételeit, akiket aggaszt a hálózat terjedése és hogy a mezőgazdasági termelőket az ipari szennyezők mellett berángatják az egészbe.

A mezőgazdaság kibocsátását nyomon kell követni, de nem fogadom el, hogy így. Szerintem a nitrátirányelv jelenlegi formájában megteszi a kívánt hatást igen sokban. Talán meg kell vizsgálnunk az említett irányelvet, mivel ez problémás sok tagállamban, abból a szempontból, hogy hogyan kerül végrehajtásra és hogy eredményesen hajtják-e végre.

Emellett aggasztó a baromfitenyésztés bevonása, különösen azért, mert az európai ágazatot nagyban veszélyezteti a harmadik országok importja, ahol nincsenek korlátozások ilyen módon. Támogatom a módosításokat, amennyiben erre nem kerül sor a mostani javaslatokban. Hasonlóképpen aggasztó a tejtermelés bevonása, és támogatom képviselőcsoportom kollégáit és másokat, akik ezen ágazatok tekintetében módosításokat nyújtottak be a mostani javaslatához.

Megismétlem javaslatomat, hogy a mezőgazdaság terén számos olyan irányelv van, amelyek az ágazatban a kibocsátás és a szennyezés ellenőrzésével foglalkoznak, ideje tehát ezeket olyan módon átdolgozni, hogy azon mezőgazdasági termelők, akik kötelesek ezeket végrehajtani, teljes körűen megérthessék és értékelhessék, hogy mi ezeknek a célja. Egy dolog jogszabályt készíteni, ahogy azt itt tesszük, azonban néha semmi kapcsolatunk nincs a végrehajtással és azzal, hogy azt kik hajtják végre és hogy a végrehajtás eredményes-e.

Jutta Haug (PSE). – (DE) Elnök úr, biztos, hölgyeim és uraim! Az ipari kibocsátásról szóló irányelv felülvizsgálata rég esedékes. Olyan jogszabályt, amelyben a legjobb elérhető technika függvénye a szennyezés csökkentésre irányuló minden jelentős intézkedés, legalább öt és nem 13 évente kiigazítandó. Ennyi idő után a technikák már meghaladtak.

Ugyanakkor megállapítandó, hogy a technológia fejlődése ellenére az irányelvben szereplő célkitűzéseket a mai napig nem teljesítették sehogyan sem. Ezért becslöm sokra a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságban elért kompromisszumot. Végrehajtásával odajutunk, ahova kell. Szerintem érthetetlen ez a hisztéria a talajvédelem meg a mezőgazdasági termelők szervezeteinek kívánságai körül.

Az Európai Parlament szocialista képviselőcsoportja a gazdasági tevékenységek akadályozása nélkül kíván elérni környezeti eredményeket. Ilyen módon a jövőbe tekintünk, nem a múltba, ahogy azt az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja teszi.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Elnök úr! Sok erőfeszítés történt tavaly az IPPC (integrált szennyezés-megelőzési és -ellenőrzési) irányelv terén, és bár az irányelv végleges formájában igen fontos az EU ipara és polgárai számára, mindenképpen maga alá gyűri az éghajlati és energiacsomag. Kár, mivel ez az irányelv jelentős gazdasági hatással bír az éghajlati csomaggal együtt, már eldöntött intézkedések tekintetében. Ezen okból az irányelvvel elért éghajlati és környezeti előnyökhöz képest megfelelő arány szükséges.

Az irányelv célkitűzése szerint fejlesztésre javasolt intézkedéseknek mindenekelőtt költséghatékonyaknak kell lenniük, különben nem érdemes hét különböző irányelv egyégy kombinálásának feladatával foglalkozni. Képesnek kell lennünk a mostani bürokratikus és intézkedési költségek csökkentésére, bár csaldóttan mondom, hogy a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentése nem tesz így. Az engedélyező hatóságoknak szabadon kell mérlegelniük a létesítmények kibocsátási szabályozását, figyelemmel a létesítmény életkorára és műszaki normáira, környezeti hatására és állapotára, illetve a fejlesztési intézkedések költségeire. Ezzel garantálható a kellő rugalmasság a meglévő energiatermelő üzemek esetében, ideértve különösen a csúcsfogyasztásra szánt és szükségenergiát biztosító üzemeket, amelyek élettartamuk végéig működnek.

Hasonlóképpen furcsa lenne európai biztonsági hálózati rendszert elfogadni az előadó által javasolt formában, több okból is. Nem tudjuk, hol vagy hogyan hozható létre ESN, amely önmagában ésszerűtlen helyzet. Másfelől a helyi engedélyező hatóságok egyértelműen megfelelőbb helyzetben vannak az adott feltételek figyelembe vételére, ideértve a létesítmény korát, helyét és pl. vízfogyasztását, ami a rugalmasság garanciája, szemben egy egészen rugalmatlan ESN-nel. Az engedélyezési feltételek máris általában igen szigorúak. Még az új engedélyekkel kapcsolatos szigorúbb ellenőrzések eredménye is magasabb költség lenne anélkül, hogy a környezetre alapvetően előnyök lennének. A gyakorlatban ezzel még a környezetvédelem normái is sérülnek. Örülök, hogy a képviselőcsoportom által benyújtott módosítás ezt egyértelművé teszi.

Itt mondanék köszönetet kollégámnak, Jackson asszonynak 134. módosításáért, amelyet képviselőcsoportom támogatni kíván. Ismét láthatjuk a tapasztalatból adódó gyakorlatias bölcsességet. A módosítás számos kemény kérdésben talál kompromisszumra.

Anders Wijkman (PPE-DE). – Elnök úr! Mivel nincs sok időm, köszönetet mondok Krahmer úrnak kemény munkájáért, és inkább a 136–139. módosításra összpontosítok, melyekben kb. 40 kollégával – köztük jómagam – javasoljuk, hogy az irányelvben szerepeljen környezeti teljesítménynorma a nagy égetőüzemek tekintetében, a jövőben korlátozva a CO₂-kibocsátást. Jelenleg nem egyértelmű, hogy az említett négy módosításról a mai nap folyamán, később szavaznak-e?

Az átdolgozott változatban szerepel olyan rendelkezés, hogy ha új fejlemények érintik a módosításokat és javaslatokat, amelyek az eredeti javaslatot meghaladják, ezt lehetővé kell tenni. Véleményem szerint a legutóbbi kutatásokból elég bizonyíték született arra, hogy ambiciózusabbnak kell annál lennünk, mint egy-két éve voltunk, az éghajlatváltozás enyhítése terén.

A kibocsátás kereskedelmi rendszer (ETS) szerintem kevés az EU által megállapított 2°C-os cél elérésére. A kibocsátás kereskedelmi rendszer jelenlegi formájában csak 60–65 év múlva eredményez szénmentes ágazatot. Ezért nyújtottuk be ezeket a módosításokat, amelyben minden jövőben felépítendő erőműnél arra szólítunk fel, hogy 2020-tól folyamatosan csökkentsék kibocsátásukat 350 g CO₂-ra, a már meglévőket pedig 2025-ig alakítsák át vagy zárják be. A javaslat technológia-semleges, és többféleképp megvalósítható. Határozottan kérem az elnököt, hogy egyezzen bele, hogy szavazzunk e módosításokról, és ösztönözze a képviselőket arra, hogy adjanak teljes körű támogatást!

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Elnök úr! Jelenleg látom, hogy a még magasabb környezeti normák túlzott költsége hogyan csökkenti az európai gyártók versenyképességét és sújtja a foglalkoztatást, mivel Kína, Brazília, az Egyesült Államok és más gazdaságok nem fogadtak el hasonló normákat. Még inkább zavar, hogy a Bizottság nem végzett vizsgálatot a foglalkoztatást érintő gazdasági hatásokról, hogy tájékozott és felelős döntést hozunk az új követelményekről, ami egyébként igen kívánatos csökkentés a nitrogén-oxid kibocsátásában. És támogatom a gyárak korszerűsítésére irányuló nyomást. Ma, amikor a tagállamok válságintézkedéseket hoznak a költségek csökkentésére a vállalatok és a gyárak kapcsán, rá kell mutatnom arra is, hogy az ENVI bizottság javaslatai csak igen versenyképes vállalkozásoknál hajthatók végre, míg a kis cégeknek korlátozniuk vagy be kell zárniuk az üzemeket, és el kell küldeni az alkalmazottakat. Az ellen szavazok, hogy az irányelv hatályát kiterjesszük a háztartásokra, kisüzemekre, kis gazdaságokra, sőt iskolákra és templomokra is, illetve a hasonlókra, válság idején. Ez aránytalan és így ésszerűtlen. Köszönetet mondok Jackson asszonynak módosítási javaslatáért.

Robert Sturdy (PPE-DE). – Elnök úr! Különösen a mezőgazdaságra térnék rá. Először is be kell vallanom, hogy gazdálkodom, de nincsenek sertéseim. Nincsenek baromfijaim sem, bár van a kertemben üvegház. Igen fontos szerintem, hogy a biztos felismerje, hogy amint ezt már elmondtuk, ezt az iparra találták ki.

Biztos úr, könyörgöm, gondolja át a helyzetet a mezőgazdasági irányelvek vonatkozásában! Máris tudjuk, hogy a mezőgazdaság nagy nyomás alatt van. Sokszor hallottunk már e Tisztelt Házban az élelmiszer-biztonság kérdéséről. Kérem, gondolják át azokat a módosításokat, amelyek különösen veszélyeztetik ezt. Szerintem sok olyan módosítás, ami közvetlenül nem mezőgazdasági vonatkozású, igen jó, és gratulálok Vernola úrnak jelentéséhez.

Biztos úr, Ön beszámolójában szólt a verseny torzításáról. Egy egyszerű kérdésem lenne, és kérem, válaszoljon ma! Hozna Ön olyan jogszabályokat, melyekkel megakadályozható olyan élelmiszerek uniós importja, amelyekre nem vonatkoznak ugyanolyan normák, mint amelyeket az Európai Unió előír?

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Köszönetet mondanék minden olyan képviselőnek, aki a mai vitában részt vett. Konstruktív módon járultak ahhoz hozzá. Különös köszönettel tartozom az előadónak, Krahmer úrnak, kiváló és kemény munkájáért. Mielőtt zárom, pár szót szólnék néhány ma megbeszélte fontos módosításról.

Először is üdvözlöm, hogy lényegében általában támogatják a bizottsági javaslatot, és különösen a legjobb elérhető technikák (BAT) alkalmazásának és a BREF-dokumentumoknak a megerősítéséért. Ez a bizottsági javaslat sarokköve volt.

Sok olyan módosítás van, ami elfogadható a Bizottság számára, legalább részben vagy elvben. Különösen sok módosítás segít a bizottsági javaslat szövegének egyértelművé tételében, illetve az átláthatóság javításában a BREF-ek kialakításakor és a tagállamok engedélyezési és végrehajtási gyakorlatában. Üdvözljük a lakosság jobb tájékoztatását és fokozottabb részvételét e döntésekben.

Osztom továbbá az annak szükségességét illető aggályokat is, hogy kerüljük el a rugalmassággal való visszaélést az engedélyezési feltételek megállapításakor. Ahogy már említettem, a minimális követelmények igen hasznosak és szükségesek lehetnek egyedi problémák kezelésekor, amikor egyes ágazatok nem tették meg a szükséges lépéseket a BAT végrehajtására. Azonban a minimális követelmények rendszeres megállapítása nem szükséges, és kockáztatja, hogy további igazgatási teher képződik, kevés környezeti előny mellett. Ezért szerintem a minimális normák akkor szükségesek csak, ha ezekre a BAT jobb végrehajtása miatt van szükség.

A nagy égetőüzemekre vonatkozó minimális követelmények áttekintésekor fontos figyelembe venni azt a jelentős hatást, amit ilyen műveletek a környezetre és az Európai Unió polgárainak egészségére gyakorolnak. A nagy égetőüzemek tekintetében 2006-ban állapodtak meg a BAT-ról és a Bizottság nézete szerint minimális kritériumok alkalmazandók 2016-tól. Biztosítanunk kell, hogy az ágazat tekintetében megvalósított intézkedések a lehető leghamarabb összhangba kerüljenek a BAT-tal, és megkönnyítik a levegőszennyezés tematikus stratégiájában meghatározott célkitűzéseket.

A jogszabály céljainak eredményességét biztosító újabb kulcselem a megfelelési és végrehajtási intézkedésekre vonatkozó rendelkezések eleme. Korábban e tekintetben több hiányosságot állapítottunk meg, ezért alapvető fontosságú, hogy az új jogszabály egyértelmű rendelkezéseket állapítson meg annak biztosítására, hogy a jogszabályt megfelelően végrehajtsák. Ez okból a bizottsági javaslat minimális rendelkezéseket állapít meg felügyeleti célokra, az engedélyezési feltételek felülvizsgálatára és a megfelelés jelentésére. E változások biztosítják a BAT megfelelő végrehajtását, és csökkentik a verseny torzulását. A Bizottság különösen éber lesz e kérdésben.

Szeretnék pár szót szólni az intenzív mezőgazdasági üzemek küszöbeiről, főleg a baromfigazdaságokról. Jelenleg minden baromfinál ugyanaz a küszöb alkalmazandó, és nem veszik az egyes fajokat figyelembe. Az egyes fajok nevelése eltérő környezeti hatással jár, különösen az állatok eltérő súlya miatt. A javasolt új küszöbök alapja az érintett fajok környezeti hatása. Az új küszöbök között szerepel néhány további gazdasági üzem a jelenlegihez képest, és ezzel az ammónia kibocsátás költséghatékony módon valósulhat meg a levegőszennyezés tematikus stratégiája célkitűzéseinek teljesítése érdekében, több területen is.

A Parlament titkárságának átadom a Bizottság módosításokkal kapcsolatos részletes álláspontját kifejtő listát.

Krahmer-jelentés (A6-0046/2009)

A Bizottság teljes mértékben, részben vagy elvben támogatja a következő módosításokat: 1, 5-8, 12-14, 16, 18-21, 27, 34-37, 40, 42-44, 46, 48-56, 58-62, 64-66, 68, 69, 71-73, 75 és 79.

A Bizottság nem támogatja a következő módosításokat: 2-4, 9-11, 15, 17, 22-26, 28-33, 38, 39, 41, 45, 47, 57, 63, 67, 70, 76-78, 80, 93, 97, 114, 115, 117, 129 és 133.

Holger Krahmer, előadó. – (DE) Elnök úr, rövid leszek. Köszönettel tartozom a képviselők által a mai vita során tett konstruktív észrevételekért.

Zárszóként csak pár újabb mondanivalóm van. Először is őszintén köszönöm a biztos úrnak, hogy kategorikusan nem érvelt a biztonsági hálózat minimális követelményeinek koncepciója ellen. Ez a javaslat nem a sátán műve, és nem bürokratikus szörnyszülött. Olyan eszköz, amellyel megoldhatók a problémák és esélyt adhatunk. Ez okból megragadnám ezt a lehetőséget, hogy ismét kérjem a támogatásukat.

Másfelől brit barátaimhoz és minden párthoz szólnék. Kedves brit barátaim, igen, Caroline, értem a problémájukat. Értem, hogy egy ország energiabiztonsága fontosabb, mint egy ideig a levegőszennyezési határérték. Őszintén együtt érzek ezzel. Emellett az utolsó lennék, aki őfelségétől megtagadná a kiegészítő időtartamot új széntüzelésű erőművek építésekor. Erről tárgyalhatunk. Az a baj, hogy pontosan ez az, amit eddig nem tettünk meg. Az elmúlt négy hónapban erre a társalgásra egyáltalán nem került sor.

Szeretném Önöket e ponton arra ösztönözni – ezúttal a második olvasatra várva –, hogy legyenek megint nyitottak, és mondjuk „beszéljünk most egy kompromisszumról”, e célból pedig adják fel az ellenállást, ami szerintem egészen irracionális és az alapvető ellenkezést a minimális normákat illetően, ami indokolható akár a versenypolitika, akár a környezetpolitika szempontjából. Szerintem ezzel kapcsolatban van mód kompromisszumra, és ezt remélem a második olvasat végén is látni. Végző soron nem gondolom, hogy már első olvasatban el kell vetni a kompromisszumok keresését. Ez a jogszabály ehhez túl bonyolult. Nem kívánom ezt a parlamenti ciklust előadóként végezni, és a következő Parlamentnek továbbadni a jogszabályt, amikor a vitatott irányelv szövege inkonzisztens, logikátlan és ellentmondásos. Kérem tehát támogatásukat a kompromisszumokhoz, amikor egy órán belül szavazunk.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra kedden, 2009. március 10-én kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Üdvözlöm úgy az integrált megközelítést (hét külön irányelv egyetlen szövegben történő egységesítését az ipari kibocsátás tárgyában), mint a szigorúbb rendelkezéseket a legjobb elérhető technikák használatát illetően, a gyártás szennyező hatása csökkentésére irányuló innovatív megoldások megtalálása érdekében. Bizonyos kevésbé szennyező termékek kifejlesztéséhez különféle feleket kell bevonni, vállalkozásokat, illetékes hatóságokat és nem kormányzati szervezeteket. Ez az irányelv lehetőséget kínál az egyes felek közti együttműködésre (helyi közigazgatások és vállalkozások), ezáltal lehetővé téve az innováció ösztönzését. Erre jó példa van Hollandiában és Dániában, illetve olyan kelet-európai országokban, mint amilyen Románia.

Az ipari kibocsátásra vonatkozóan javasolt egyetlen irányelv és a politikai csomag javasolt opciói fejlesztik a jogszabály eredményességét a környezeti és egészségügyi célkitűzések elérésében a legköltséghatékonyabb módon. Emellett csökkenti a szükségtelen igazgatási költségeket is (várhatóan 105 és 225 millió EUR közötti nettó csökkentéssel), továbbá minimalizálja a verseny torzulását az EU-n belül, anélkül, hogy veszélyeztetné az európai ipar versenyképességét.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), írásban. – (RO) Míg az ipari tevékenység alapvető szereppel bír a gazdasági jólét megtartásában és növelésében, nem veszthetjük szem elől a környezetre gyakorolt hatását.

Az integrált szennyezés-megelőzésről és -ellenőrzésről szóló irányelv (IPPC) felülvizsgálatának keretében a hangsúly határozottan egyes égetőüzemek tekintetében határértékek megállapítására és a legjobb elérhető technikák (BAT) használatára került, aminek a környezetvédelem megfelelő szintjének biztosítása a célja. Támogattam azt, hogy 2020. január 1-jétől kerüljön bevezetésre 350 gramm szén-dioxid határérték a villamosenergia-termelő olyan égetőüzemeknél, amelyek nagyobbak 500 MW-nél, mivel az ilyen üzemek növelhetik a légköri szén-dioxid koncentrációt és a globális felmelegedést ronthatják.

A határérték bevezetése ösztönzőként hathat a kibocsátás csökkentő technikák terén történő beruházásra, és minden üzem ennek a határértéknek 2025-ig kell, hogy eleget tegyen.

Szerintem a különféle ipari forrásokból eredő szennyezés csökkentés segíti az Európai Uniót, hogy az elérje célját, a globális hőmérsékletnövekedés 2°C alatt tartását. Ezen irányelv eredményessége valamennyi égetőüzem által végzett vizsgálatot követően derül ki, és ez tükröződik majd az engedélyezési feltételeknek való megfelelésben is.

Richard Seeber (PPE-DE), írásban. – (DE) Az integrált szennyezés-megelőzésről és -ellenőrzésről (IPPC) szóló irányelv lehetőség Európa számára, hogy egységesen magas normákat állapítson meg a védelem terén. Az ipari kibocsátás érzékeny területén fontos, hogy az európai vállalkozások ösztönzött kapjanak a lehető legtisztább és leghatékonyabb technológia alkalmazására. A legjobb elérhető technika elvét a jövőben meg kell erősíteni. Végrehajtásakor mindenesetre figyelmet kell fordítani annak biztosítására, hogy az IPPC irányelv ezen úttörő projektje ne legyen túltelítve megint bürokráciával, hogy a tagállamok és a vállalkozások előtt lehetetlen feladat álljon.

Ezért gondosan mérlegelnünk kell, hogy ténylegesen mennyire fontos egy jelentéstételi kötelezettség, és hogy a koncepció végrehajtása milyen mértékig káros, ha egyáltalán.

Sőt, a kis- és középvállalatok szükségtelen terhelése emellett a célkitűzéssel is ellentétes, ugyanúgy, mint pl. a talajvédelem túlszabályozása, ami a tagállamok hatáskörébe tartozó terület. Ezért inkább koncentráljunk a lényegre, vagyis a környezeti normák harmonizálására és az ipari tevékenységeken belül nagyfokú környezetvédelem megvalósítására!

7. A Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumainak nyilvánossága (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont Cashman úr jelentése (A6-0077/2009) az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság nevében a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletről (átdolgozás) (COM(2008)0229 C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)).

Michael Cashman, előadó. – Elnök úr! Várom a vitát, különösen pedig azok véleményét, akik nem igazán támogatják az átláthatóság fokozását és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférést.

Először köszönetet mondanék hét uniós miniszternek, akik támogatják jelentésemet. Különösen ezek, idézem: „örömmel látják, hogy a Parlament Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottsága 2009. február 17-én jelentést fogadott el, mely egyetért egy átláthatóbb Unióra vonatkozó elképzelésünkkel”.

Aggasztó, hogy amikor a polgárokhoz kívánunk kapcsolódni, az emberek nem támogatják az átláthatóságot és a nyíltságot. Ugyanúgy aggasztó, hogy amikor az intézményeket megint a lakossághoz kötnénk, nincs meg az akarat a nyilvános ellenőrzés és az elszámoltathatóság fokozására.

Egyes képviselők kételyüknek adtak hangot arról, hogy minden, a jelentésben foglalt módosítás a rendelet jogalapjában, a Szerződés 255. cikkében szerepel-e. Szeretném megnyugtatóni őket: a 1049/2001/EK rendelet célja a következő: „nyilvános hozzáférési jog az intézmény dokumentumaihoz a lehető legteljesebb mértékben. Ezt a nyilvános hozzáférési jogot az intézmény dokumentumaihoz az intézmény demokratikus jellegéhez kötik.” Ne vegyük ezt saját szavainknak, a Bíróság által a Turco-ügyben hozott ítéletből idézek. Az említett ítélet szellemében értelmezendő a Szerződés 255. cikke.

Vegyük a minősített dokumentumokról szóló 44. módosítást! Hamisság azt állítani, ahogy a Bizottság teszi, hogy a dokumentumok bizalmas minősítése nem áll összefüggésben az ilyen dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréssel. Az 1049/2001/EK rendelet jelenlegi verziója szerint a dokumentumok csak akkor minősíthetők, ha a 4. cikk (1) bekezdésében védett alapvető érdeket kell védeni. Itt a kapcsolat. Azt csináljuk, hogy levonjuk a logikus következtetést ebből a kapcsolatból, és a rendeletben a dokumentumok osztályozásával kapcsolatos szabályokat szerepeltetünk. E szabályok, amelyeket gondosan a Tanács és a Bizottság által már alkalmazott szabályokra alapoztak, meghatározzák a dokumentumokhoz való hozzáférés nyilvános jogának korlátait, a 255. követelményei szerint, és a Szerződésben semmi sem akadályozza meg az intézményeket ezeknek a rendeletben való elfogadásában.

Vegyük 24. módosításunkat, ami az intézmény által létrehozott hivatalokra és szervekre vonatkozik. A módosított 1049/2001/EK rendelet megállapítja az említett hivatalok dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés elveit, szabályait és feltételeit, azonban önmagában nem keletkeztet kötelezettségeket a hivatalokra.

Ha például elolvassák 29. módosításunkat, látják, hogy a rendelet csak olyan dokumentumokra vonatkozik, amelyek az intézményeknél vannak, habár megállapítja azon normákat, amelyeket a hivataloknak követniük kell, amikor saját szabályokat fogadnak el a dokumentumaikhoz való nyilvános hozzáférésről, ennek megfelelően hozzátenném, hogy a Tanács, a Bizottság és a Parlament által 2001. május 30-án elfogadott közös nyilatkozatban.

Végül hadd mutassak rá azok számára, akik ezt nem figyelhetik meg, hogy szomorú, hogy a Tanács nincs jelen, hogy e különösen fontos jelentésnek kellő súlyt adjon.

Tudom, hogy Önök közül többen amiatt is aggódnak, hogy túl messzire mentünk annak biztosításakor, hogy a tagállamok nem veszélyeztetik a rendelet által szándékolt átláthatósági mértéket. Úgy vélem, hogy nagy utat tettem meg az aggályokra való reagálásig, amint azt látják a kompromisszumos módosításokból, amelyek emlékeztetik kötelezéseikre a tagállamokat a Szerződés 10. cikke szerint, amely szerint nem állhatnak a közösségi célkitűzések teljesítése útjában, ideértve az átláthatóságot és a demokráciát is.

Nassauer úr módosításai némiképpen megerősítik ezt a képviselőcsoportot és más képviselőket, akiket aggasztott, hogy egyes magáninformációk nyilvánosságra jutnak. Erre nem kerül és nem kerülhet sor e jelentés szerint. Még mindig megvan a lehetőség a személyes és magánjellegű adatok védelmének biztosítására, ezért érdeklődve várom a rendelet ellenzőinek véleményét.

Margot Wallström, a Bizottság alelnöke. – Elnök úr! Köszönet az igen érdemi jelentésért a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendelet átdolgozására irányuló bizottsági javaslatról. Ez egy igen fontos, üdvözlendő téma, és értékelem Cashman úr, az előadó és a Tisztelt Ház számos aktív, érdeklődő, hozzáértő munkatársának hatalmas munkáját.

Ez a téma a polgárok, a szövetségek és a vállalkozások alapvető, gyakran ellentétes jogaival foglalkozik. Gondosan meg kell vizsgálnunk a rendelet szükséges módosításait, és továbbra is a nyíltságra kell összpontosítanunk. Mindhárom intézmény egyetértett abban, hogy az 1049/2001/EK rendelet összességében immár majdnem nyolc éve működik igen jól. A Parlament, a Tanács és a Bizottság jóval nyitottabb ma, mint valaha. Elmondható, hogy a szabályok módosításával a gyakorlat, a hozzáállás és az attitűd is változott.

Ugyanakkor a Parlament, a Tanács és a Bizottság egyetért abban is, hogy a jogos érdekek immár megfelelő védelemben részesültek. Nem feledkezhetünk meg arról, hogy az EU intézményei több dokumentumhoz kaptak hozzáférést, míg csökkenés mutatkozott az elutasítások számában és arányában. Remélem, tehát, hogy Önök egyetértenek azzal, hogy az 1049/2001/EK rendelet megérte. Ez okból nem szükséges teljes felújítás.

Ennek fényében még egy jó eszköz is javítható bármikor. Kiindulási jogalapunk a Szerződés 255. cikke, amint azt az előadó említette. A rendelet ennek alapján megállapítja a polgárok dokumentumokhoz való hozzáférésére irányadó elveket és korlátozásokat. Ami a jelentést illeti, megállapítom, hogy egyes módosítások túlmennek a Szerződés 255. cikkén, és ezért ezek a módosítások nem elfogadhatóak. Azonban – és ez fontos „azonban” – olyan fontos kérdések felé mutatnak, amelyekkel más kontextusban igenis lehet foglalkozni. A Bizottság mindenképpen megvizsgálja ezeket, konstruktív, gyakorlatias és nyitott hozzáállással.

Helyénvaló időnként értékelni, hogy egy jogszabály jól működik-e, és eléri-e céljait, és a Bizottság ennek szellemében készítette el javaslatát a rendelet átdolgozására. Az átdolgozási technika teljesíti a jobb jogalkotás célkitűzését. Mivel ez a rendelet a polgárok alapvető jogaival foglalkozik, igen fontos egységes, egyértelmű és érthető jogi szöveget alkotni.

Az átdolgozás technikája nem köti meg jobban a jogalkotó kezét, mint a hagyományos jogszabály-módosítás. A közösségi jogalkotó a jogalkotási technikától függetlenül nem léphet túl a javaslat célkitűzésén.

Elköteleztünk vagyunk amellett, hogy tovább bővítsük az átláthatóságot és nyíltságot, és határozott meggyőződésünk, hogy ez a megfelelő út erre. Ezzel összefüggésben mindenesetre meg kell említenem, hogy számos módosítás tárgya olyan rendelkezés a 1049/2001/EK rendeletből, amelyeket a Bizottság nem javasolt módosítani. Nem vagyunk olyan helyzetben, hogy ezeket elfogadjuk, mivel ezek túlmennek a bizottsági javaslat hatókörén.

A Bizottság mindezek fényében természetesen nyitott a jó gondolatok előtt, bár egyelőre még az eljárás igen korai szakaszában vagyunk. Megerősíteném, hogy a Bizottság hajlandó vitát folytatni a két társ-jogalkotóval, és közös nevezőt keresünk egy kiegyensúlyozott és működő kompromisszumos szöveg érdekében. Azonban a Bizottság inkább akkor kíván módosított javaslatot tenni, amikor a két társ-jogalkotó ismertette álláspontját. Nem kívánjuk a megbeszéléseket vagy tárgyalásokat eleve előítélettel indítani vagy előrejelezni.

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül a Lisszaboni Szerződés által e fontos kérdésben teendő változásokat, ha és amikor az hatályba lép. Az 1049/2001/EK rendelet ezt követően minden európai uniós intézményre, szervre, hivatalra, ügynökségre vonatkozik, bár a Bíróságra, az Európai Központi Bankra és az Európai Beruházási Bankra csak korlátozott mértékben. A polgárok számára a Lisszaboni Szerződés valóban előrelépés lesz, amikor minden uniós szerv közös szabályokat alkalmaz a dokumentumokhoz való hozzáférésre. Ilyen egységes szabályokkal biztosítható a konzisztencia, azonban ugyanakkor azokat ki kell igazítani, hogy a sokféle megbízatású és hatáskörű szervre egyaránt érvényesek legyenek.

Megismételném, amit korábban már elmondtam e Tisztelt Házban és másutt. az 1049/2001/EK rendelet az átláthatósági politika sarokköve, azonban át kell gondolnunk azt is, hogy mit tehetünk proaktív módon formális jogalkotáson kívül. Ezért hirdetem meg az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság január 20-i vegyes bizottsági ülésén, hogy kezdeményezek egy nyílt cselekvési tervet. A jobb nyilvántartások, fokozottabb felhasználó-barátság és hozzáférhetőség, az aktív terjesztés és a dokumentumok gyorsabb közzététele példa arra, amit ebben a cselekvési tervben megcéloznék, és természetesen más uniós intézményekkel tovább vitatnék. Ez gyakorlatias és hatékony módja annak, hogy minden politikánkban érvényesüljön az átláthatóság. Jó példával kell előljárnunk!

Ebben a szellemben meg kell vizsgálnunk azt is, hogy intézményeink és működésük hogy lehetnek érthetőbbek a polgárok előtt. Aktív politikát kell folytatnunk a polgárok tájékoztatására, és meg kell velük ismertetnünk, hogyan érintik az európai politikák mindennapi életüket. Az 1049/2001/EK rendelet természetesen fontos eszköz, de a jogi szövegen túl az számít igazából, hogy ezt hogy ültetjük át a gyakorlatba.

A Bizottságnak a Cashman-jelentésekkel kapcsolatos álláspontját az eljárás e korai szakaszában összegezve a következőket mondanám el. Egyes módosításokat a Bizottság nem fogad el, mert túllépik a Szerződés 255. cikkének jogalapját. Más módosításokat azért nem, mert túllépik a Bizottság által javasolt módosítások hatókörét, egyes esetekben azonban ilyen módosítások mégis olyan fontos kérdések felé mutatnak, amelyekkel más kontextusban foglalkozni lehet. A Bizottság emellett mindig kész jó gondolatokat elfogadni, kontextustól függetlenül. Amint megkapjuk a Parlament és a Tanács álláspontját, az intézményi háromszög harmadik sarkából is megjön az álláspont.

Érdekes, gondolatébresztő vitára számítok. A tárgy megérdemli ezt, és polgárainknak joga van arra, hogy egyértelmű és jól működő jogszabály szabályozza a dokumentumainkhoz való nyilvános hozzáférést.

Monica Frassoni, a Jogi Bizottság véleményének előadója. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Egy percem van a Jogi Bizottság nevében, és egy a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja nevében. Összekötném ezeket, mivel a két dolog ez esetben sok hasonló vonással bír.

Elnök úr, a Jogi Bizottságban hosszasan vitattuk az átdolgozás kérdését. Rögtön megmondom, hogy nem vagyok elégedett: valóban úgy véljük, hogy az átdolgozási eljárás ez esetben nem volt túl bölcs lépés, nem azért, mert ahogy a biztos elmondta, itt az a fő feladat, hogy megértsük, hogy a rendelet meglehetősen jól működött, sőt tökéletesíthető, illetve a gyakorlatban javítható. Ezért az eredmény, legyen az ezen eljárás eredménye vagy a megtett gyakorlati javaslatoké, mindenképp visszalépés a mostani helyzethez képest. Valamit tenni kell tehát, és ez még nehezebb egy átdolgozási eljárásban, mint egy teljes jogalkotási felhatalmazásnál.

Másodszor azt mondanám el, hogy nincs értelme tapogatózni: örülök, hogy a biztos üdvözlí az átláthatósági és nyíltsági kezdeményezéseket, de a bizottsági javaslat akkor is kizár jelenleg nyílt és átlátható dokumentumokat a jogszabály hatóköréből. Ez az igazság, és az is, hogy több tagállam, a sajátját is ideértve elég egyértelműen elmondta, hogy ez elfogadhatatlan.

Ma az a gond, hogy ha javítani akarunk egy jogszabályt, nem védhetjük meg egyszerűen a status quót, mert ha így teszünk, azt kockáztatjuk, hogy kevésbé vagyunk átláthatók, érthetők, illetve demokratikusak.

Anneli Jäätteenmäki, az Alkotmányügyi Bizottság véleményének előadója. – (FI) Elnök úr! Az átláthatóság a demokrácia alapja. Sajnos az Európai Unió aligha dicsekedhet átláthatóságával. Az irányelveket módosítani kell, de az attitűdöket is. Mit tud elmondani a Tanács azon állításáról, hogy a kívülállók nem kaphatják meg a jogalkotási eljárással kapcsolatos jogi tanácsra vonatkozó dokumentumokat? A kívülállók – legyenek azok polgárok – nem kaphatják meg ezeket. Nem értem, hogy lehetnek az Európai Unió polgárai kívülállók?

Az attitűdöket tehát módosítani kell. A jogszabályt módosítani kell, hogy a Tanács, a Parlament és a Bizottság jogalkotási dokumentumai átláthatók legyenek, és itt a jogalkotási dokumentumokon van a hangsúly. Ha összehasonlítást végzünk pl. saját országom és a finn parlament között, elképzelhetetlen, hogy az Alkotmányügyi Bizottság nyilatkozatai titkosak lennének. Ez azt jelentené, hogy az emberek nem tudnák meg, hogy miért születik egy adott törvény, és a Tanács azt mondja, nem mondjunk semmit, mert az emberek kívülállók.

A jogalkotásban, az irányelvek kialakításában, mindenhol azon a feltevésen kell dolgoznunk, hogy növelnünk kell az átláthatóságot, és van még javítanivaló a szavazási eljárások terén. Elektronikus szavazás kell...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

David Hammerstein, a Petíciós Bizottság véleményének előadója. – (ES) Elnök úr, biztos úr! Ne vesztegessük el a kiváló jelentés által biztosított lehetőséget, hogy első olvasatban megállapodhatunk – úgy értem, ebben a parlamenti ciklusban –, és a dokumentumokhoz való nagyobb hozzáférésben nagyobb átláthatóságot biztosító jogszabályokat alkothatunk. A kifogások elfogadhatatlanok, és remélem, kapunk időt és meglesz a józan eszünk, hogy e kiváló jelentésről ilyen megállapodásra jussunk.

Mi, a Petíciós Bizottságban a jelentésben aggályosnak tartjuk, hogy amikor jogsértési eljárás indul egy tagállam ellen a polgárok petíciói miatt, a tagállam jogosult megtagadni a hozzáférést a jogsértési eljárásban felhasznált nyilvános dokumentumokhoz, és ezzel bezárja az ajtót a polgárok részvétele előtt.

Aggaszt továbbá az interoperabilitás hiánya és a technikai akadály az Európai Parlamentben az interoperábilis dokumentumok használatát illetően, amelyek tehát nyílt szabványú dokumentumok, és amik nem egyeztethetők össze a Parlament által jelenleg használt szoftverrel és informatikai platformmal, ami egyetlen vállalaté.

Tény, hogy az európai intézmények nem garantálnak tényleges hozzáférést a dokumentumok tartalmához, technikai megkülönböztetés nélkül. Ez elfogadhatatlan, mivel az emberek nem férhetnek hozzá az általunk létrehozott dokumentumokhoz. Ahogy most beszélek, senki sem férhet hozzá szavaimhoz egy adott cég által készített technikai platform nélkül, és az adott cég monopolizálja ezt az információt. Ez igazán ellentétes az átláthatósággal és az információhoz való hozzáféréssel.

Charlotte Cederschiöld, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök úr! Teljes mértékben osztjuk Cashman úr célkitűzéseit és átláthatóság iránti elkötelezettségét, de ne feledkezzünk meg arról, hogy itt egy átdolgozandó rendelettel van dolgunk. Együtt vittük véghez ezt az átláthatósági jogszabályt. A négy skandináv tagállam írt a Bizottságnak e rendeletről, megállapítva, hogy ez növeli a polgárok EU iránti bizalmát, és biztosítja az átláthatóság lehető legnagyobb mértékét. Cashman úr és én mindig jól együttműködtünk, most azonban nem volt elég időnk az összes nem egyértelmű kérdés kiválogatására. Vagyis még csak a folyamat elején vagyunk, de üdvözlöm a javaslatok nagy részét, és várom a további együttműködést.

Az átláthatósági rendelet elfogadásakor az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja igen szavazata sokat nyomott a latban. A PPE-DE szavazatai most szintén valószínűleg jelentősek lesznek a végső eredménynél, ami várhatólag az új Parlament alatt születik meg. A PPE-DE képviselőcsoport szavazatai révén megerősíti a jogbiztonságot, kiszámíthatóságot és egyértelműséget a szabályok kialakításakor a folyamat további alakulása során. Átláthatóság az óhajunk, és a polgároknak képesnek kell lenniük a demokratikus vita követésére. A kérdés szerintünk több előkészületet tesz szükségessé, így vannak közös hatásvizsgálatok az intézmények működésére tekintettel például.

Számos, kb. 40–50 módosítás keltett vitát, és ezek a Bizottság kezdeményezési jogára vonatkoznak. Egyedül azt tenném hozzá, hogy ez nem eredményezheti az egyértelműség nagyobb hiányát, mivel ez ellentétes lenne az átdolgozás céljával. A ma a napirendünkön szereplő kérdést a választás után valószínűleg módosítják. A PPE-DE képviselőcsoport óhaja az, hogy ekkor olyan szintű átláthatóságra legyen mód, ami megkaphatja minden uniós polgár és tagállam támogatását. Ehhez szükséges, hogy az érintettek ismerjék a szabályokat – mivel ez a javaslat célja. Egyértelmű utasítások híján szankciókkal sem lehet élni. A szankciókat illetően nem vehető figyelembe már meglévő jogszabály. A javaslat ezért számunkra befejezetlen termék egyelőre, de teljesen egyetértünk Cashman úrral abban, hogy ennek eredménye fokozottabb átláthatóság kell, hogy legyen, erre utaltunk módosításainkban is. Az átláthatóság a demokrácia fontos eleme.

Öt percem van a PPE-DE képviselőcsoport nevében, elmondhatom tehát utolsó szavaimat?

(SV) Igent mondunk az átláthatóságra, de el szeretnénk kerülni azt a naivitást, hogy az embereket veszélynek vagy visszaélésnek tehetjük ki.

A PPE-DE képviselőcsoport elveszít három percet vagy mi történik?

Elnök. – Nem tudom, mit mondjak? A napirend két percet ír elő, de biztos, hogy később is lesz alkalma felszólalni.

Costas Botopoulos, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, angolul beszélnék előadónk kedvéért. A Parlament ezzel a nagyon érdekes jelentésekkel három dolgot tesz. Először is figyelembe veszi a realitást. Most a magánéletéről beszélünk az internet korában és nem a magánéletéről mint elvont fogalomról. Figyelembe vesszük a 1049/2001/EK rendelet felhasználását, amit egy ideig már alkalmaztak problémák esetén, azonban igen eredményesen is.

Figyelembe vesszük az Alapjogi Chartát, az ombudsman és más hivatalok javaslatait és a Bíróság esetjogát. Figyelembe vesszük továbbá a Bizottság valódi javaslatát annak minden lehetőségével és hátulütőjével együtt – és azt gondolom, hogy vannak hátrányok.

A második pont, amit igen érdekesnek tartok, az, hogy e jelentés alapjai elvek és nem a gyakorlat; a dokumentumokhoz való hozzáférés és a magánélet védelme közötti egyensúly; egy általános dokumentumokhoz való hozzáférés, igen precíz szabályok mellett; egy igen fontos különbségtétel a köz- és a magánérdek között és az európai közérdek ezen fogalma, ami fontos mindannyiunknak, akik szeretjük Európát; megkülönböztetés a jogalkotási és nem jogalkotási eljárások között, ami szintén igen érdekes; egyenlőség az EU átláthatósága és a tagállamok átláthatósága közt.

Végül a legfontosabb az, hogy ez a jelentés teljes átláthatósági rendszert kíván teremteni – nem csupán az egyes intézményeknél külön-külön, hanem intézményközi szinten is, ahol minden intézményt figyelembe vesznek a jó igazgatás elveivel és az Alapjogi Chartával együtt. Közös minősített információkról van szó, bár vannak olyan kémmozik, mint az EU Confidential és az EU Top Secret, de fontos, hogy ebben a kérdésben is közös szabályok legyenek.

Célunk az, hogy az átláthatóság általános szabály legyen, olyan kivételekkel, amelyeket mások jogai indokolnak, de olyan közös szabályokkal, ahol az átláthatóság a legfontosabb, és más kivételeket is figyelembe vesznek.

Marco Cappato, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Bocssássanak meg, ha nem tudom megvárni a biztos választát. Szerintem igen fontos dolog hiányzik ebből a vitából, és ez az, hogy a Tanács gyakorlatilag az egész vita során nincs jelen, még a bizottsági szakaszban sem. Ez emellett lényeges pont: különösen a Tanács keretében Európa koncepciója a nemzetállamok kormányainak együttese. Ebből adódóan, ha ezek a kormányok együtt jogalkotóként üléseznek, ezek az ügyek, ahogy mondjuk, bizalmasak, a polgároknak ki kell tehát várni a végeredményt.

Egyszerűen nem tolerálható ez, ha tudjuk, hogy az Európai Uniónak jogalkotási hatásköre van, a polgároknak pedig joguk van a tájékoztatáshoz a jogalkotási folyamat egésze során. Ahogy azt a Maurizio Turco ügyben hozott ítélet is igazolta és megerősítette, a polgároknak joguk van megismerni a Tanácson belül a nemzeti küldöttségek álláspontját és a jogi véleményt. Ezért támogatjuk teljesen Cashman úr jelentését, ami egy eltérő gondolatot testesít meg Európáról, az európai demokráciáét.

Véleményem szerint Cashman urat támogatni kell abban a törekvésében is, hogy olyan javaslatokkal él, melyek meghaladják és felülemelkednek a bizottságiakon. Az Európai Bizottság téved, ha arra kér minket, hogy korlátozzuk jogalkotási tevékenységeinket a bizottsági javaslatokra. Vélekedésem szerint a Szerződések is szólnak a megbízatás kiterjesztéséhez való jogunkról. Reményeim szerint Cashman úr elfogadja a javasolt módosításokat, különösen a fokozottabb pénzügyi átláthatóság tekintetében, és szerintem Európai Parlamentként jó példával kell előljárnunk.

Ma olvastam a sajtóban, hogy a parlamenti jelenlét közzétételére vonatkozó határozatunkat, amit ez a Tisztelt Ház hozott – ennek ugyan semmi köze e jelentéshez –, láthatólag technikai problémák akadályozzák, és ilyen módon erre az európai választások előtt már nem kerülhet sor. Nincs technikai probléma, ez gyorsan, könnyen elvégezhető feladat, és remélem, hogy a Parlament jó példával jár elől ezzel kapcsolatban ugyanúgy, mint az előadó szükséges és pozitív változtatásait illetően a bizottsági javaslatnál a dokumentumokhoz való jobb hozzáférés terén. Reméljük, hogy a Tanács üres padjaiból előbb-utóbb hallunk valamit, ha mást nem, a javaslataink elleni érvek nyilvános kifejtését. Legyen bátorságuk megvédeni Európa eszméjét, amelynek jogalkotási határozatait titokban kell meghozni, amit én teljesen elfogadhatatlannak tartok.

Eva-Britt Svensson, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök úr! Az átláthatóság és a nyilvános hozzáférés minden jogalkotási és politikai döntéshozatali kérdés tekintetében az egyik legfontosabb tényező egy demokratikus társadalom mögött. Az átláthatóság és a nyilvános hozzáférés a részvétel és a bizalom érzetét kelti egy politikai rendszerben. Ennek ellenkezője, a titkosság és a dokumentumok visszatartása bizalmatlanságot kelt, illetve a kirekesztettség érzetét, és sokszor járhat korrupcióval és hatalommal való visszaéléssel.

Mivel egyre nő a nemzeti jogszabályok száma, a nyilvános hozzáférés elvét, ami nálunk Svédországban például már érvényesül, most uniós szintre emeljük. A határozatokat uniós szintre emeltük, de az átláthatóság és a nyilvános hozzáférés nem következett ezután. Polgáraink látják ezt, és ez az egyik oka annak, hogy kevesen járnak el az Európai Parlament megválasztására. A polgárok szerint nem könnyű befolyásolni és megérteni a döntéshozatali folyamatot az uniós rendszerben és helyesen érzik, hogy anélkül hoznak határozatokat és jogszabályokat uniós szinten, hogy ők valóban tanulmányozhatnának minden dokumentumot. Ezért nincs módjuk megbeszélni, megvitatni vagy befolyásolni a döntéshozókat.

Mind szeretnénk, ha többen járnának a parlamenti választásokra, de ha ebben sikerünk lesz, akkor nem elég kampányolni és szavazásra ösztökélni az embereket. Ez csak úgy lehet érdemi, ha mindent megteszünk a polgárok tájékoztatása és ismeretei érdekében. Párbeszédet kell teremtenünk a polgárokkal, nem csak egyoldalúan tájékoztatni őket fentről. A nyilvános hozzáférés kell, hogy a fő elv legyen, a titoktartás a kivétel. Egyedi módszer szükséges a titoktartás engedélyezésére egyes esetekben, és ehhez komoly indokok kellenek.

Az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja és én olyan módosításokat tettünk, amelyek többek között szélesebben értelmezik a dokumentumok fogalmát, több dokumentumot tesznek hozzáférhetővé a nyilvánosság számára, és megakadályozzák, hogy bármely tagállam vétőt nyújthasson be. Wallström biztos szerint egy jó eszköz mindig javítható. Sajnos ez a jelentés nem hoz javulást, azonban ténylegesen ront a helyzeten. Habár fejleszthető, ha támogatjuk az általam és a GUE/NGL képviselőcsoport által benyújtott módosításokat. Ezért a demokrácia érdekében kérem, hogy szavazzanak a GUE/NGL módosítások mellett, és segítsék a polgárok bevonását!

Hanne Dahl, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (DA) Köszönöm, elnök úr! Cashman úr jó jelentést írt, és szeretnénk ezt támogatni. A Bizottság 2008-as felülvizsgálata az átláthatósági kezdeményezésről bonyolítja az uniós dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférést. Ha elfogadják ezt a jelentést, ennek kiigazítása előtt még hosszú út áll. Azonban továbbra sem férünk hozzá a Bizottságon belüli tanácsadó munkacsoportokhoz. Az Alter-EU szervezet karácsony előtti nyilatkozata szerint az uniós jogalkotási javaslatokkal foglalkozó munkacsoportok tagjainak csak kétharmadáról tettünk közzé kielégítően felsorolt információkat. Ez teljesen elfogadhatatlan. Polgárként tudnom kell, hogy a dohányipar vagy az egészségügy lobbistái adnak tanácsot a Bizottságnak, amikor közegészségügyi fejlesztési kezdeményezést nyújtanak be. Emellett tudnom kell, hogy a vegyipar vagy környezetvédelmi szervezetek ülnek az asztal körül, amikor a vízi környezet terve készül.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Elnök úr! Többek között azért estünk a globalizáció csapdájába, mert nem kerültük el Európa csapdáját. Európa csapdája lényegében a mi hibánk, mert sem korábban, sem most nem cselekszünk a skandináv és más államokban már kipróbált, bevált átláthatósági elvek mentén.

10 éve vagyok a Tisztelt Ház tagja, és nem véletlenül mondom – nem szándékosan, hanem eléggé spontán –, hogy „szavamra, az átláthatóság a lényeg”, és ezért hoztam létre 2000-ben az európai átláthatósági kezdeményezést. A kezdeményezést a Bizottság szó szerint elfogadta, lényegét tekintve azonban aligha valósult meg.

Biztos asszony, felolvashatja, mit mondtam svéd kollégájának, Anna Lindhnek a nizzai csúcstalálkozón egy hosszú beszédben a kérdésről. Ön svéd, és megérti, miről van szó. Ön tudja, mi a teendő.

Az Európai Unióban mindenesetre az átláthatóságot illetően az a valóság, hogy a feladat olyan, mintha egy lapáttal próbálnánk kezelni egy lavinát. Nem boldogulunk, és esik tovább a hó. Az Európai Unió csak egyféleképp szabadítható ki, éspedig úgy, hogy a svéd modell alapján valóban, most és rögtön biztosítjuk az átláthatóságot, az Egyesült Államok információs szabadságról szóló törvényét is figyelembe véve. Enélkül fokozódik a lavina, és ezúttal lakott területre zúdul.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, biztos, hölgyeim és uraim! Európai szinten több száz millió embert érintő jogszabályokról döntünk, ezért fontos az átláthatóság. Mind egyetértünk a célban: az átláthatóság fontos, szerintem nekünk, az Európai Parlamentnek, nincs titkolnivalónk. A média figyelme alatt vagyunk, figyelnek az újságírók, munkánk máris átlátható.

A célt illetően mind egyetértünk, ám biztosítani kell, hogy az elérési módszerekről is vitázhassunk, és az, hogy valaki vitatkozik, és az említett módszereket kihasználja, nem feltétlenül jelenti azt, hogy mindent zárt ajtók mögött akar csinálni. Az ilyen emberek inkább gyakran a kérdésfeltevők. Itt az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja számos kritikus kérdést tud feltenni, például a Tanácson belül a versenyeljárásról, ideértve, hogy a jogi szolgálat minden dokumentuma legyen-e nyilvános, hogy a képviselők magánügyei nyilvános vita tárgyává váljanak-e? Azért küzdünk, hogy polgáraink részesülhessenek adatvédelemben, a képviselők esetében mégis arra számítanak, hogy minden nyilvános lesz. Ilyesfajta kérdések feltehetőek.

A kulcspont, vagyis hogy miért volt képviselőcsoportunk részben szkeptikus, a jogalkotási eljárás kérdése. Amikor szavazunk, mindenki megnézheti, hogy ki-kik hogyan szavazott. Minden képviselő felelős a saját szavazatáért. Ez máris egyértelmű a dolgok állása szerint. A jogalkotási folyamatban azonban a háromoldalú megbeszélések során, amikor magunk között beszéljük meg a dolgokat, biztosítani kell a tárgyalások lefolytatását.

Tudjuk, hogy ha minden nyilvános, a tárgyalások olyan formában nem létezhetnek, mint ahogy ma folytatjuk, mivel az ember kibújik a mellvéd mögül, amint politikai kompromisszumokra törekszik. Ezért van sok szkepticizmus képviselőcsoportunkban a javaslat körül. Ma este véglegesítjük képviselőcsoportunk álláspontját.

Szeretnék valamit egyértelművé tenni képviselőcsoportom nevében mindenesetre: átláthatóságra törekszünk, de az elérési módok továbbra is vita tárgyát képezik. Mindannyian egyetértünk a célkitűzésről. Az egyes európai intézményeket vizsgálva nem a Parlament a probléma. Inkább a Tanács az, amely ma itt nem képviselteti magát, és az a probléma, hogy nem tudjuk, mi történik a tanácsi munkacsoportokban.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Elnök úr, Wallström biztos! Szeretném azzal kezdeni, hogy köszönetet mondok Cashman úrnak és másoknak, akik hozzájárultak ahhoz, hogy új és régen várt lépést tegyünk afelé, hogy munkánk elérhetőbb legyen a polgárok számára. Az alelnök és Wallström biztos szintén keményen, régóta küzdött ezért.

Amikor Svédország csatlakozott az EU-hoz, sokakat aggasztott, hogy a dokumentumok kijutnak az országból, ami erős nyilvános hozzáférési alapelv, de erre nem került sor. Cashman úr beszélhet nekünk erről, mivel ha valaki támogatja az átláthatóságot és a hozzáférhetőséget, akkor azt is tudja, hogy hol vannak a munkaanyag, a titkosság és a nyilvánosság határai.

Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságon belül az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja tartózkodott a szavazástól. Remélem, hogy Önök most támogatják a fokozottabb nyilvános hozzáférést az EU-n belül, és így a svéd elnökség mindannyiunkkal együtt továbbviheti ezt a fontos és alapvető demokratikus kérdést minden uniós polgár tekintetében. Mindenesetre megértem, ha a PPE-DE képviselőcsoport vonakodik, hiszen végül is ez a képviselőcsoport biztosította, hogy titkos

legyen a szavazás, amikor Törökország megkezdte a csatlakozási tárgyalásokat. Ezt akarják? Remélem, hogy a Parlament most már egységes, és büszkén mondhatjuk el szavazóinknak az uniós választások során júniusban, hogy az EU egyre nyitottabb, hogy már nincsenek rejtett napirendek, és szeretnénk, ha ellenőriznék és értékelnék, amit csinálunk, és ha ez átlátható, arra büszkéek lehetünk. Sok jó dolgot teszünk, és jó lenne, ha a polgárok jobban követni tudnák munkánkat.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Elnök úr, egyértelmű mindenki előtt, hogy a közösségi intézmények és szervek döntéshozatali eljárására nyíltan és nyilvánosan kell, hogy sor kerüljön. Ez a demokrácia alapja. Erre az elvre alapozva a polgárok és a választott hatóságok előtt a lehető legtagabb hozzáférést kell biztosítani az európai intézményeknél lévő dokumentumokhoz, ami ezt a Parlamentet is magában foglalja. Ezáltal a polgárok valóban részt vehetnek a politikai folyamatban, és információt kérhetnek az állami hatóságoktól.

Az európai intézmények által a nyíltság és átláthatóság növelésére tett erőfeszítések ellenére a helyzet sajnos még mindig nem kielégítő. A Petíciós Bizottság megállapította, hogy a polgárok ismerik a jogaik végrehajtásával kapcsolatos hiányosságokat és mulasztásokat. Különösen fontos, hogy a jogsértési eljárásban, ami gyakran polgári petíciók eredménye, a polgárok számára biztosítsák minden dokumentumhoz a teljes hozzáférést jogaik érvényesítésének minden szakaszában. Ez kell, hogy vonatkozzon olyan dokumentumokra is, amelyeket a tagállamok küldenek meg az európai intézmények számára. Ez komoly probléma volt még a Bizottság számára is a német Jugendamt-ügyben, ahol igen korlátozott volt az információhoz való hozzáférés, bár nyilvános információról volt szó.

Ismételten hangsúlyoznám, hogy a petíciók benyújtóinak információhoz való egyszerű hozzáférése kell, hogy az alapja legyen az európai átláthatóság kezdeményezés sikerének. Ezt a demokrácia elvei követelik meg.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Elnök úr! Jól ismert az a probléma, hogy a nyilvánosság elidegenedik az EU-ban a politikától, ezért próbáljuk bizonyítani polgárbarátságunkat újra és újra. Ennek keretében rendszeresek a kezdeményezések a Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférés egyszerűsítésére.

Az internet természetesen olcsó és egyszerű eszköze ennek. Az EU honlapját felülvizsgálták, és legalábbis logikusabbá és könnyebben böngészhetővé tették, mint korábban. Az EU internetes jelenléte során is a többnyelvűség fontosságát hangsúlyozza, mivel ez jelentős tényező a fokozottabb átláthatóság, törvényesség és hatékonyság elérésében az Unión belül. Bár a valóságban nem felel meg annak, amit magától elvár. A gyakorlatban a három munkanyelv, a német, az angol és a francia állandó használata tulajdonképpen ahhoz vezet, hogy a lakosság nagy része elérhető.

Még a jelenlegi elnökség angol, francia és cseh nyelvű internetes jelenléte sem veszi figyelembe a tényt, hogy a német, az EU anyanyelvi beszélőinek 18%-ával az a nyelv, amelynek a legtöbb anyanyelvi beszélője van az Unióban, míg az uniós polgárok újabb 14%-a beszéli ezt idegen nyelvként. Szerintem ideje, hogy végül is több figyelmet fordítsunk a helyzetre.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE). – Elnök úr! Az információhoz való hozzáférés a demokrácia egyik sarokköve. Az embereknek a lehető legszélesebb körben hozzá kell férniük minden információhoz az intézmények döntéseinek már korai szakaszában is, illetve e döntések alapján, hogy a szakpolitikák kialakításában teljesen részt vehessenek.

Az EU demokratikusabbá és a polgárok előtt hozzáférhetőbbé kíván válni, és így elengedhetetlen, hogy a lehető legtagabb hozzáférést biztosítsanak az EU dokumentumaihoz, hogy ezzel növekedjenek az Unió erőfeszítései a polgárok intézményekbe és az intézmény egész legitimitásába vetett bizalmának növelése érdekében. Ezért voltam eléggé csalódott az e rendelettel kapcsolatos bizottsági javaslatot illetően, bár gratulálni kívánok az előadónak igen jó, elkötelezett és ügyes munkájáért, amit az ügyben végzett.

Megköszöném továbbá Jáätteenmäki asszonynak az ügyben tett nagy erőfeszítéseit. Mindketten tartották magukat a nyíltság és az átláthatóság vezérelvéhez, ahol az intézményeknél lévő dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása nyilvánvaló kivétel. Az ilyen kivételek néha szükségesek, ám a legkisebb mértékűre kell ezeket korlátozni egy egyértelműen meghatározott alapon.

Üdvözlöm emellett a kezdeményezést, ami a dokumentumok fejlettebb internetes adatbázisok útján történő proaktívabb és egyértelmű közzétételére irányul. A dokumentumokhoz való hozzáférés azok megtalálásának kérdését is felveti. Gyakran megvan az információ online, ám bonyolult adatbázisok rejtik, és itt nyilvánvalóan fontos a fejlődés.

Kollégáim, mi a demokráciát védjük, és azért máris aktívabbnak kell lennünk. Igen vakmerően kell védeni a minden dokumentumhoz való széles körű hozzáférést és átláthatóságot. Szerintem nincs itt az idő a kompromisszumokra vagy különben veszélyeztetjük jó döntéshozókként meglévő helyzetünket a saját választóink szemében.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Elnök úr! Először is gratulálok Michael Cashmannek kiváló jelentéséért, ami az európai demokrácia legfontosabb szempontjait érinti.

Az Európai Unió szisztematikus változások és átalakulások korát éli. Sajnos a kommunikáció az Európai Unió és polgárai közt nem tart lépést a változásokkal. A helyzet hasonló a dokumentumokhoz való hozzáférés és a polgároknak szánt információ terén is.

Az átláthatóság az Európai Unió alapelve az EK-Szerződés 255. cikkében foglaltak szerint. Minden polgár az Európai Unióban és minden természetes vagy jogi személy, mely egy tagállamban él vagy letelepedett, jogosult hozzáférni az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz.

Csak akkor érhetjük el Európa polgárainak érdeklődését és szerezhetjük meg bizalmukat az EU intézményei iránt, a képviselők és a nemzeti politikusok iránt, ha teljes és őszinte információt biztosítunk. Feladatunk ezért az Európai Unió intézményei átláthatóságának és eredményességének fokozása a lehető legnagyobb mértékig. Arra kell összpontosítanunk, hogy a felhasználók könnyebben hozzáférhessenek az információkhoz, és tovább egyszerűsödjön a rendszer és eszközei.

Habár még fejleszthető és egyszerűsíthető, szilárd jogalap az a rendelet, amely érinti ezt a jelentést. Ezért sajnálom, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az előadó 2006-os javaslatát az átláthatóságról.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr! A dokumentumokhoz való hozzáférés az átláthatósági folyamat egy része, de más kérdések is vannak. Igen fontos a dokumentumok és az információ felhasználása, és az egyik fő probléma, és elismerjük, és a Tisztelt Házban megjelent biztos hatalmas gyakorlattal bír, hogy az EU döntéshozatali folyamatát kint megismerjük, mivel az emberek azt nem ismerik. A Lisszaboni Szerződésről Írorszában folytatott vita során az emberek odajöttek hozzám azzal, hogy „Ön azt akarja, hogy szavazzunk igennel, és Ön elveszti a munkáját”. Arra gondoltak, hogy én vagyok a biztos – távol álljon a gondolat!

Nem csak arról van szó, hogy sok információt adunk az embereknek, mert bizonyos értelemben ezzel is elveszítjük az átláthatóságot: ez csak eltakarja a dolgokat a papírhegyekkel, de nem ad egyértelműséget. Inkább azt szeretném, ha az emberek teljesen megértenék, hogy működik ez a hely, és így kötelezettséget vállalnának mellette. Elmondhatom, hogy e Tisztelt Házban sokan nem értik teljesen, hogy működik ez a hely. Erről ennyit.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) A balti országok energiasziget-problémájának megoldásán kísérletezve, különösen miután az ignalinai nukleáris erőművet az év végén bezárták és Litvánia energiabiztonsága egyre fenyegetettebb, az Európai Bizottság elkészítette az Európai Unió balti-tengeri régióra vonatkozó stratégiáját. Felkértem az Európai Bizottság Energiaügyi és Közlekedési Főigazgatóságát, hogy hadd lássam a dokumentumot. Azt mondták, hogy a stratégiát készítő magas szintű munkacsoportban nem folyt vita az információk és dokumentumok esetleges nyilvánosságáról, ahogy az a válaszból is kiderült: *Megosztás a külvilággal*. Az Európai Parlament külvilág, amely nem kap információt. Újra és újra megvitatjuk azokat a lehetőségeket, amiket az uniós intézményeknél lévő dokumentumok megtekintésére a társadalom felhasználhat, nem? Ha az Európai Parlament polgárokat képviselő tagjának nincs ilyen joga, az katasztrofális helyzet.

Margot Wallström, a Bizottság alelnöke. – Elnök úr! Köszönöm a képviselőknek az érdekes vitát és sok érdekes észrevételüket.

Az 1049/2001/EK rendelet most már második verziójú lesz, mondhatni. Fontos ismét rámutatni, hogy nem az elejéről indulunk, és máris jó alapunk van, amit csak fejleszteni kell. Ez az internet korának verziója, ahogy azt a vitában is említettük. Elektronikus nyilvántartásokat használunk, és ez is része lesz az aktív terjesztésnek, mint a fejlesztések példája.

Az ideális helyzet természetesen az lenne, hogy olyan aktívan terjesszük az információt, hogy ne legyen hozzáférési kérelem, mert már minden ott van, persze pár kivétellel. Mondhatok példát arra, hogy mi történhet, és máris közzétettem levélnyilvántartásomat az interneten, így láthatják leveleimet és dokumentumaimat.

Nem lehetséges, hogy a vita minden észrevételét kommentáljam, csak néhány lényeges pontot szeretnék röviden, amelyek a 3. cikk szerinti dokumentumok meghatározását érintik. Ez a bizottsági javaslat legtöbbet vitatott cikke és elismerem, hogy a legtöbb kritikával is ezt illetik.

Fenntartjuk, hogy a mostani definíció eredménye kétértelműség és az előrejelezhetetlenség kockázata, továbbá rossz gyakorlat. Ez a Post-It például dokumentum? Cashman úr szerint igen, és a rendeletben foglalt tág definíció szerint valóban az, ugyanúgy, mint minden firkálmányom. Néha nem segít, ha egy definíció túl általános. Továbbra is tág a definíció, de csökkentjük a dokumentumok mérlegelés szerinti közzé nem tételének lehetőségét. Az általunk javasolt definíció jóval tágabb, mint a nemzeti jogszabályokban gyakran használt hivatalos dokumentumok fogalma. Ez igen közel áll az Egyesült Királyság információs szabadságról szóló törvényének és például a holland átláthatósági törvénynek az értelmezéséhez. A dokumentumok nyilvántartása olyan kötelezettség, amelyre belső bizottsági szabályok vonatkoznak, ezek azonban nem döntenek el, hogy egy dokumentum a rendelet hatálya alá tartozik-e. Vagyis egyértelművé tettük a dokumentumok meghatározását és segítettük azt. Ezzel a polgárok megtudhatják, hogy a teljes körű tájékoztatáshoz mit lehet és kell kérdezni. A dokumentumok pontosabb definíciója biztonságosabb adminisztrációt és több egyértelműséget jelent a polgárok számára.

A Bíróság ítélete szerint a folyamatban lévő nyomozásra vonatkozó dokumentumokra egyértelműen kivétel vonatkozik a hozzáférés joga alól, és ezért ezek az akták jelenleg nem elfogadhatók, és nem jelentenek további korlátozást a hozzáférési jog alól. A polgároknak egyetlen tagállamban sincs joga a versenyhatósági aktákhoz hozzáférni, ezt csak úgy megjegyzem.

Elismerem továbbá, hogy a dolgokat jobban is megmagyarázhattuk és szövegezhettük volna a 3. cikkben. Úgy hiszem, a cél ugyanaz, és lehetővé kellett volna tenni egyértelmű és ellentmondásmentes szöveg létrehozását. Ez olyan terület, ahol jó kompromisszumos szöveg alkotható.

Az 5. cikk (2) bekezdésében a tagállami dokumentumokhoz való hozzáférés is éles vitákhoz vezetett. Egyértelművé szeretném tenni, hogy a Bizottság szándéka az Európai Bíróság ítéletének végrehajtása, és a tagállamoknak kell kellően indokolni, miért utasítanak el egy dokumentumhoz való hozzáférést, hasonlóan ahhoz, ahogy az intézmények cselekszenek minden más dokumentumnál. Az alapszabály mindig a 1049/2001/EK rendelet lesz.

Ugyanúgy fontos azonban, hogy a Bizottság levelezhessen a tagállamokkal például az EU jogának megsértése esetén. Arra a lehetőségre van szükségünk, hogy gyorsan kielégítő megoldást találjunk a Bizottság és az EU polgárok szempontjából egyaránt, az EU jogában egységesítettek szerint. Az ilyen kapcsolatoknak bizalmasnak kell maradniuk, és a Bíróság is ezt mondja.

Végül kommentálnám a 4. cikk (3) cikke szerinti mérlegelési lehetőséget. Jobban átgondolva azt hiszem, hogy a legtöbben egyetértenek abban, hogy a Parlamentnek, a Bizottságnak és a Tanácsnak szüksége van a mérlegelési lehetőségre. A meg nem hozott határozatokkal kapcsolatos vagy belső vitákról szóló dokumentumok nem olyanok, mint mások. Mi a helyzet a képviselőcsoportok üléseivel vagy az előkészületekkel? Önök maguk is sok problémát és korlátozást azonosítottak, ami abból eredt, hogy nem adtak mérlegelési lehetőséget, hogy átgondoljuk újra, mi a legjobb a polgároknak és mi nyújt segítséget főleg.

El kell mondanom, hogy jobb lett volna, ha a Tanács itt van, ahogy azt többen elmondták, és ha többen vannak itt a Tisztelt Házban, mivel ezek mindannyiunknak igen fontos kérdések. Most az a nagy feladat áll előttünk, hogy közös nevezőt találjunk. Ez igaz a Tisztelt Házon belül is, és a mai vita is mutatta, hogy ez nem mindig könnyű. Minél több az ellentét, annál nehezebb a három intézmény közti vita. A Parlament, a Tanács és a Bizottság mind saját szereppel bír, amit tiszteletben kell tartani, és remélem, hogy a Parlament egyhangúlag szólal fel, mert ez mindannyiunk számára előnyös lenne, és a végeredmény szempontjából is, ami remélhetőleg kiegyensúlyozott és működő kompromisszumos szöveg lesz.

Michael Cashman, előadó. – Elnök úr! Ezek igen érdekes észrevételek voltak, de félek, hogy nem sok közül volt jelentésem tartalmához.

Rámutatnék, hogy nincs mit tartanunk a nyilvános ellenőrzéstől, és hogy igazából minden okunk megvan a félelemre, ha intézményként információt tartunk vissza. Sérülékenyebbek leszünk. Biztos asszony, a hivatalos dokumentumok hozzáférhetők. Nézzék csak meg a jelentést! Ott a mérlegelési jogkör. Hivatalos dokumentumok. A mérlegelési jogkörrel együtt ez már nem hivatalos. Nézzék meg a jelentést! Fogadják el elveinket!

Érdekes vita volt, de meg kell mondanom, hogy az átdolgozás – amit Ön védelmez – nem áll összhangban az intézményközi megállapodás szellemével, és nem elegendő. Ön azt mondja, jól működött, én azonban

félek attól, hogy az átdolgozás figyelmen kívül hagyja az alapvető ítélkezési gyakorlatot a tényleges tennivalók kapcsán.

Azért késlekedtem sokáig a végső szavazással, hogy maximális rugalmasságot biztosíthassunk a politikai pártokkal és az intézményekkel folytatott vitához. Rámutatnék emellett, hogy a Bizottság bármikor módosíthatja javaslatát a holnapi szavazás után, kivéve talán az intézményi és a politikai vonakodást.

Kissé atyáskodó, ha azt mondják nekem, hogy lesznek cselekvési tervek. Biztos asszony, nem kétlem, hogy Ön személy szerint elkötelezett a nyíltság és átláthatóság mellett, de nem szeretnék cselekvési terveket a polgárainknak. Azt szeretném, ha a jogokat visszavonhatatlanul jogszabály rögzítené: nem ajándékokat, jogokat kell adni.

A Parlament tehát politikai nyomást kell, hogy gyakoroljon az elnökségre a tárgyaláshoz, és lehet, hogy a Bizottság nélkül kell tárgyalnunk. Igen, biztos asszony, tudom, hogy nincs itt a Tanács, de nem adom fel egy Tanács miatt. Régóta vagyok a politikában ahhoz, hogy tudjam, hogy Önök küzdenek és küzdenek.

Hadd idézzem végül a mostani elnököt, ha lehet: „Adminisztrációm elkötelezett amellett, hogy korábban ismeretlen mértékű nyíltságot teremtsen ebben a kormányzatban. Együttműködésünk során arra törekszünk, hogy biztosítsuk a nyilvános bizalmat és átláthatósággal, nyilvános részvétellel és együttműködéssel jellemzett rendszert teremtsünk. A nyíltság megerősíti demokráciánkat és támogatja a kormányzat hatékonyságát és eredményességét.” Mondta Barack Obama 2009. január 21-én. Várom, hogy a Bizottság vagy akár Barroso elnök hasonló kijelentést tegyen.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra kedden, 2009. március 11-én kerül sor.

(Az ülést 11.45-kor felfüggesztik, és 12.50-kor folytatják.)

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Stavros Lambrinidis (PSE), írásban. – (EL) Az Európai Parlament által az európai intézmények dokumentumaihoz, különösen a jogalkotási eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréstől szóló rendelethez tett módosítások katalitikus hatásúak az európai átláthatóság és részvételi demokrácia biztosításában.

Véleményem szerint különösen fontos az a követelmény, hogy valamilyen módon közzétegyenek minden kezdeményezést vagy dokumentumot, ami valamiképpen befolyásolhatja a döntéshozatali eljárást.

Tudjuk, hogy különféle lobbik gyakran próbálják befolyásolni a jogalkotási eljárást azzal, hogy érvelnek. Az európai polgároknak minden joguk megvan ezen érvek és észrevételek megismerésére. Meg kell tudniuk ítélni ezek érdemét és a kormányzat, az Európai Bizottság és természetesen a képviselők végleges álláspontját.

Legalább ugyanilyen mértékű átláthatóságot kell biztosítani nemzeti szinten is a tagállamok részéről a polgárok számára az európai parlamenti jelentésben foglalt kifejezett követelmény alapján, amely felhívást a kormányok és nemzeti parlamentek remélhetőleg rövidesen elfogadnak.

ELNÖKÖL: McMILLAN-SCOTT ÚR

alelnök

8. Szavazások órája

Elnök. – A szavazások előtt tájékoztatom a képviselőket, hogy ma új szavazási információs rendszert vezetünk be a Tisztelt Házban. A fő jellemző, hogy a nagy képernyőkön megjelenik a szervezőiroda által készített hivatalos szavazólista. A képernyőn minden egyes szavazat megjelenik a hirdetés szerint, így a képviselők könnyebben követhetik a szavazást.

A következő szavazásra bocsátott napirendi pont.

(Eredmények és szavazással kapcsolatos további részletek: lásd a jegyzőkönyvet)

Graham Watson, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Az egyértelműség érdekében. Az elnök valóban úgy határozott, hogy ma átdolgozási eljárással szavazunk a Krahmer-jelentésről, holnap pedig a

Cashman-jelentésről? Ha igen, képviselőcsoportom kéri, hogy halasszuk a szavazást a Krahmer-jelentésről holnapra, hogy kivizsgáljuk az átdolgozási eljárás említett szavazása következményeinek megvizsgálásáig.

Elnök. – Az elnök megvizsgálja a két kérdést. A Krahmer-jelentésnél figyelembe vesszük eljárási indítványát.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, gratulálok ahhoz, hogy a Tisztelt Ház bevezette az új információs rendszert. Mindenesetre a jelek szerint egyes információk a napi rutinról nem működnek.

Mindenesetre örülök annak, hogy Tibet kínai megszállásának 50. évfordulóján többen is tibeti zászlót viselünk. Felkeltette mindenesetre a figyelmem, hogy egyes zászlók nem tehetők ki, vagyis tehát a képviselők nem használhatják ezeket e fontos napon. Van a kérdésben újabb információ?

Elnök. – Tudom, hogy voltak zavarok e ponttal kapcsolatban, de az elnök elmondta, hogy a mai napirend érdekében – és örömmel látok sok zászlót a Tisztelt Házban, én is viselek egyet a zsebemen – a tibeti zászló használható.

Ez lehetőséget ad nekem, hogy üdvözljem a Tisztelt Házban Tashi Wangdi urat, őszentsége, a Dalai Lama képviselőjét.

(Hosszas taps)

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Elnök úr! Pár súlyos és fontos szót szólnék, ha megengedi. Most volt az évfordulója annak, hogy 1940-ben Katyńban tarkölövessel, barbár módon meggyilkoltak 20 000 lengyel tisztviselőt és értelmiségit a nemzetek atyja, Joszip Sztálin utasítására. Ez azt jelentette, hogy egy nemzet saját és Európa szabadságáért küzdő vezetőit és elitjét megsemmisítették.

Négy éve azt kértem, hogy emlékezzünk meg róluk egy perces csenddel, de a Tisztelt Ház ezt elutasította. Ma tehát nem kérek ilyet, és megszabadítom az elnökséget egy nyilván nehéz döntéstől. De emlékeztetnék mindenkit a tragédiára, és hangot adnék azon óhajomnak, hogy közös erőfeszítésekkel a jövőben az európai kontinensen több ilyen népirtás ne legyen.

(Taps)

Elnök. – Köszönöm, Zaleski úr – a taps magáért beszél.

8.1. Megállapodás az EK és Örményország között a légi szolgáltatások bizonyos kérdéseiről (A6-0049/2009, Paolo Costa) (szavazás)

8.2. Az Európai Közösség és Izrael közötti, a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről szóló megállapodás (A6-0059/2009, Paolo Costa) (szavazás)

8.3. Az EK és Dél-Afrika közötti megállapodás a Bolgár Köztársaság és Románia EU-hoz történő csatlakozása figyelembevételére céljából készült kiegészítő jegyzőkönyve (A6-0073/2009, Josep Borrell Fontelles) (szavazás)

8.4. Az Európai Unió külső határainak igazgatása terén tapasztalható fejlemények és a harmadik országok hasonló tapasztalatai (A6-0061/2009, Jeanine Hennis-Plasschaert) (szavazás)

8.5. Vállalkozások székhelyének külföldre telepítése (A6-0040/2009, Klaus-Heiner Lehne) (szavazás)

8.6. A közös európai menekültügyi rendszer jövője (A6-0050/2009, Giusto Catania) (szavazás)

8.7. Az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési terv (A6-0022/2009, Gabriele Stauner) (szavazás)

8.8. A tagállamok bíróságai közötti együttműködés a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyítás-felvétel tekintetében

8.9. Az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló 2006/43/EK irányelv végrehajtása (A6-0014/2009, Bert Doorn) (szavazás)

8.10. Egyenlő bánásmód és egyenlő hozzáférés a férfiak és a nők számára az előadóművészet területén (A6-0003/2009, Claire Gibault) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Claire Gibault, *előadó*. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Az előadóművészi karrier nem mentes a férfiak és nők közötti nagyobb egyenlőtlenségektől.

Mivel művészetekkel foglalkozom, a tárgy közel áll hozzám, mivel a nők elleni megkülönböztetés még mindig élénk a vezető beosztásoknál, kevés igazgató van színházban, táncszínházban, operában stb.

Például fontos, hogy kiszélesítsük azt a gyakorlatot, hogy zenekari tagok felvételekor paraván mögött tartunk meghallgatást, hasonlóan az anonim önéletrajzok megtekintésével kapcsolatos mostani gyakorlathoz, részben mivel nők csak így jutnak zenekari szólókarrierhez, és ilyen módon lehet küzdeni a faji megkülönböztetés ellen.

Emellett a szakmai és a családi kötelezettségek közötti egyensúly még nehezebb a nőknek ebben az ágazatban, mivel szokatlan munkaidő kapcsolódik hivatásukhoz, ezért olyan bölcsődei nyitva tartási időkre van szükség, ami megfelel a művészek igényeinek.

Hölgyeim és uraim, Európa, a kultúra ősi otthona tovább nem teheti meg, hogy a szenvedést okozó problémákkal nem néz szembe.

8.11. A gépjárművek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírások (A6-0482/2008, Andreas Schwab) (szavazás)

8.12. Ipari kibocsátások (a szennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (átdolgozás) (A6-0046/2009, Holger Krahmer) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Graham Watson, *az ALDE képviselőcsoport nevében*. – Elnök úr! Ha jól értem, Ön arra utal, hogy az elnökség nem kívánja az átdolgozási eljárást alkalmazni ma a Krahmer- és a Cashman-jelentésre. Ez esetben képviselőcsoportom kéri, hogy halasszuk holnapra a szavazást, hogy ennek következményeit tanulmányozhassuk.

Guido Sacconi, *a PSE képviselőcsoport nevében*. – (IT) Elnök úr! Amint korábban elmondtam, támogatom ezt a javaslatot, habár rámutatnék, hogy ha egyes olyan módosításokat nem nyújtanak be, amelyek némiképp túlmennek azon az általános kompromisszumon, amely a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságban megszületett, ez a probléma fel sem merül, hiszen a kompromisszumos módosítások teljes mértékben összhangban voltak a felülvizsgálat jellegével, vagyis az átdolgozással. Ha erről lett volna szó, ma is szavazhattunk volna, de elfogadtuk a halasztást, mivel ennek van értelme.

Caroline Jackson, *a PPE-DE képviselőcsoport nevében*. – Elnök úr! Watson dolga, ha olyan javaslattal él, hogy vizsgáljuk meg az átdolgozás következményeit, hogy kifejtse nekünk most, mik az átdolgozás következményei. A válasz előtt talán beszélni kíván Corbett úrral.

Meglehetősen nyugodt vagyok ennek kapcsán, de ésszerűbb lenne, mivel felkészültünk a szavazásra, és véleményünket aligha változtatjuk a mostani szavazásnál – igen, nem, tartózkodás – az átdolgozási eljárás fényében, és most szavazunk, amikor van időnk, mintsem hogy a holnapi listára tegyük a szavazást, amikor sok más dolgunk van. Ezért ellenzem a halasztást.

Holger Krahmer, előadó. – (DE) Elnök úr, örömmre szolgál, hogy az elnök végül megadta a szót az előadónak. Igen meglepődtem!

Most még mindig ismertek előttünk az átdolgozási szabályok. Azonban felhívnám a figyelmet a tényre, hogy e szabályok alkalmazása egyáltalán nem meglepő, éppen nem az egy szavazás előtt. Máris konzisztens módon alkalmaztuk ezeket a szabályokat egy bizottságban, és logikus, hogy konzisztensen alkalmazzuk plenáris ülésen is.

Ha most kell szavazni, nem lenne olyan módosítás és kompromisszum szavazásra bocsátva, amelyet ne vitattunk volna meg. Minden ott van a szavazási listán. Sacconi úréhoz hasonló okokból, de más következtetésre jutva egyáltalán nem látom okát a halasztásnak. Szavazzunk most!

(Taps)

(A Parlament elutasítja a kérést.)

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök úr! Mivel úgy döntöttünk, hogy szavazunk, kérem, jelezze, hány módosítást tekintenek elfogadhatatlannak. Ez a probléma és eredetileg ez volt a kérdés a felülvizsgálandó átdolgozandó verziók kapcsán is. Nem értjük, egyes módosítások miért elfogadhatatlanok. Kifejtené ezt a szavazás előtt?

Elnök. – Általánosságban tudom, miről van szó, de részletekről sajnos nem tudom Önt tájékoztatni. Mindenesetre most olyan módosításokról szavazunk, amelyeket a bizottság megvitattott és elfogadhatónak ítélt, amelyek érdemiek és valamilyen módon a Tisztelet Ház nézeteit képviselik.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Elnök úr! Szeretném elmondani, hogy a mai epizód egyértelműen arra utal, hogy az átdolgozási megállapodás nem működik, és hogy ez kihat szuverén hatásként meglévő hatásköreinkre is. Ez a gond ezzel az eljárással, ahogy azt most jól illusztráljuk.

Anders Wijkman (PPE-DE). – Elnök úr! Sajnálattal húzom tovább ezt a vitát, de szeretnék hozzászólni kollégáim, Doyle asszony és Frassoni asszony szavaihoz. Mint több módosítás szerzője, kapcsolatban voltam 11.50-ig az elnök hivatalával, és nem kaptam egyértelmű igen/nem választ arra, hogy az általunk benyújtott 136–139. módosításról lesz-e szavazás vagy nem. Nem volt egyértelmű, és utoljára az hangzott el, hogy a szavazást valószínűleg elhalasztják. Ahogy Avril Doyle mondta, nem értjük, hogy ezek a módosítások miért elfogadhatatlanok. Az egyértelműség érdekében több időre lenne szükségünk és magyarázatra az elnöki hivataltól.

Elnök. – Azt mondták nekem, hogy ezeket elvetették, és csak bizonyos módosítások elfogadhatók, ahogy az minden parlamentben normális. Véleményem szerint hasznos lenne, ha az elnök holnap nyilatkozatot tenne közzé a szavazás kapcsán, és magyarázat születne. Most azonban szavaznunk kell. Sajnálom, hogy csalódást kell okoznom.

– A 88. módosítás megszavazása előtt:

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Elnök úr! Szavazási listáinkon a 88. és a 89. módosítás általában elfogadhatatlanként szerepel, és nincs arra utalás, hogy hogyan szavazzunk. Bár Ön azt szeretné, hogy szavazzunk, ezzel van némi probléma, mert nem tudjuk, miről szavazunk és arról sem, hogyan szavazunk.

Kérhetném, hogy kicsit gondolkodjunk el erről az új eljárásról, amelyet az átdolgozáshoz használunk, mert láthatólag nincs koordináció, sem kommunikáció az egyes képviselőcsoportok körül.

Holger Krahmer, előadó. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Segíthetek Önöknek most, és rámutathatok arra az elnök felé is, amiről ő maga döntött. Most a 106., 139., 88. és 89. módosítás áll előttünk. Az elnök szerint a 88. módosítás elfogadható. Önöknek mind van egy ilyen megjegyzés a szavazási listán. Ha nincs, akkor beszéljenek a képviselőcsoport felelősével. Sajnálom.

– A szavazást követően:

Chris Davies (ALDE). – Elnök úr! Egyes módosításokat, amelyeket Ön elfogadhatatlannak minősített, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság elnöke is annak minősített az átdolgozási eljárás során. Ez a Parlament nem jogosult jogalkotást kezdeményezni. Befolyást úgy fejthet ki, ha módosítja az előttünk lévő jogszabályt. A jelek szerint olyan módon, ahogy az átdolgozási eljárást értelmeztük, magunkat kasztráltuk. Tájékoztatnák az elnököt, hogy ha ez a Parlament valódi életképességét óhajtja bizonyítani, ezeket felül kell vizsgálnunk?

8.13. Az európai zártkörű társaság statútuma (A6-0044/2009, Klaus-Heiner Lehne) (szavazás)

– A szavazást követően:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Elnök úr! Megítélésem szerint e csodás csúcstechnológia itt azért lett bevezetve, hogy időt takarítson meg és növelje hatékonyságunkat. Tudja, hogy tisztelem Önt az elnöklés levezetésének módjáért, de kérem, megkímélne minket az eredmények ilyen részletes felsorolásától? Mondjon annyit, hogy elfogadva vagy elutasítva. Ez elég. Minden ott van a képernyőkön.

8.14. 2010. évi költségvetés - III. szakasz - Bizottság: a 2010. évi költségvetésre vonatkozó iránymutatásokról (A6-0111/2009, László Surján) (szavazás)

– A (13) bekezdésre vonatkozó szavazás előtt:

László Surján, előadó. – Elnök úr! A megegyezés kedvéért szóbeli módosítást tennék, amit köröztettek, a (13) bekezdéshez. A szöveg így a következő: „[...] és a belbiztonság, különösen a terrorizmus elleni küzdelem, a bevándorlás, a demográfiai kihívások [...]” a régi verzió helyett: „[...] és a belbiztonság, ideértve különösen a bevándorlást, a terrorizmus elleni küzdelmet, a demográfiai kihívásokat [...]”.

Kérem a Parlamentet e szóbeli módosítás támogatására.

Anne E. Jensen (ALDE). – Elnök úr! A szavazási listán lévő szövegben vessző van a „terrorizmus” és a „bevándorlás” közt, bár pontosvesszőben egyeztünk meg. Ezt nem lehet hallani, amikor Surján úr felolvassa a szöveget. Szeretnénk ott tartani a pontosvesszőt a „terrorizmus” és a „bevándorlás” közt.

(A szóbeli módosítást elfogadják.)

– A 16. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Hannes Swoboda, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, most „diverzifikált gázszállítási útvonalak”-ról beszélünk, és én ehhez hozzáadnám az „és -források” kifejezést a következők miatt:

nemcsak a gázszállítási útvonalakról van szó, hanem a gázforrásokat is differenciálni kell, és szerepeltetni itt. Ha ezt a módosítást elutasítják, akkor annak az eredeti szövegben kell szerepelnie.

László Surján, előadó. – Elnök úr! Nincs kifogásom Swoboda úr szóbeli módosítása ellen, ami az eredeti szövegre utal vissza. Mindenesetre a tervezési irodától úgy értesültem, hogy ez a módosítás csak a módosított részénél érvényes. Ha nem, akkor támogatnám, hogy a szóbeli módosítás legyen az eredeti része. Vagyis aki nem követi a javaslatomat, az ötödik szavazásnál az első rész ellen szavaz, aztán külön szavazást tartunk, ami nincs a szavazási listán, erről a szóbeli módosításról, amit támogatok.

Hannes Swoboda (PSE). – Elnök úr! A szóbeli módosítás mindkét esetben érvényesül, de tudom, hogy a PPE-DE képviselőcsoport eltérően szavaz a megosztott szavazásnál, így ez szerintem nem változtat semmit.

(A szóbeli módosítást elfogadják.)

László Surján (PPE-DE). – Elnök úr! Nem szavazunk Swoboda úr szóbeli javaslatáról, így ha a Parlament támogatni kívánja ezt a szóbeli módosítást, akkor úgy kell szavaznunk, hogy ez továbbra is érvényes legyen az eredeti szövegre. Ellenkező esetben négy szavazásunk van és elutasítjuk, amihez öt kell.

Elnök. – A szóbeli módosítás szerepelt a négy szavazás közül az elsőben. Vagyis ez van a szavazási listán. Ez szerepelt az első megosztott szavazás során, és elutasították.

László Surján (PPE-DE). – Elnök úr! Nem: a szavazási listán a szóbeli módosítás nélkül a PSE képviselőcsoport módosításának első részére szavaztunk, és ezt elutasították. Az eredeti PSE-képviselőcsoporti módosítás mellett Swoboda úr beszúrta a „források” szót. Ezt nem támogatom és nem is ellenzem. Nem panaszkodom, ha a PSE képviselőcsoport sem. Csak azt szeretném tisztázni, hogy tudomásom szerint a „források” szó a szövegben nem szerepel.

Elnök. – Így van.

László Surján (PPE-DE). – Elnök úr, tehát szavazzunk arról, hogy akarjuk-e így vagy sem.

Elnök. – Nem. Megkérdeztem, hogy ellenzi-e valaki a szóbeli módosítást. Senki, ezért tehát ez a módosítás része, és erről az első név szerinti szavazásnál szavaztunk, és azt elutasítottuk. Ez tehát a helyzet.

– A (31) bekezdésre vonatkozó szavazás előtt:

László Surján (PPE-DE). – Elnök úr! Ez igen egyszerű lesz. Javaslom, hogy az eredeti szövegben a „félelmek” szót váltsuk fel az „aggályok” szóval.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

8.15. 2010-es költségvetési iránymutatások - I, II, IV, V, VI, VII, VIII és IX szakasz (A6-0057/2009, Vladimír Maňka) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Christopher Beazley (PPE-DE). – Elnök úr, nem kell előrelépniünk, hanem úgy látom, hogy a név szerinti szavazás teljesen abszurd módon inflálódik. Az utolsó jelentés, amiről szavaznunk kell, a Herczog-jelentés minden egyes módosítás tekintetében név szerinti szavazásra került. Felkérhetjük Corbett urat és más nagyságainkat, hogy javasoljanak olyan ésszerűsítő rendszert, aminek révén végre ebédelhettünk?

8.16. Az online szerencsejátékok tisztességessége (A6-0064/2009, Christel Schaldemose) (szavazás)

8.17. Az élelmiszerek minőségének biztosítása – Harmonizáció vagy a szabványok kölcsönös elismerése (A6-0088/2009, Maria Petre) (szavazás)

8.18. 2006. és 2007. évi jelentés a versenypolitikáról (A6-0011/2009, Jonathan Evans) (szavazás)

8.19. Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag (A6-0074/2009, Edit Herczog) (szavazás)

– A (8) bekezdésről való szavazás előtt:

Alexander Alvaro (ALDE). – Elnök úr! Csak arra kívánok rámutatni, mivel az éhes Beazley úr említést tett a név szerinti szavazásról, hogy a következő jelentésben minden név szerinti szavazást a PPE-DE képviselőcsoport kért. Erről ennyit!

Elnök. – Beazley úr pedig a PPE-DE képviselőcsoport elszánt tagja!

(Nevetés)

A szavazást lezárom.

9. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazás szóbeli indokolása

- Jelentés: Klaus-Heiner Lehne (A6-0040/2009)

Daniel Hannan (NI). – Elnök úr! Furcsa, hogy a válság ellenére ebben a Tisztelt Házban a válasz mindig a fokozottabb európai integráció. A legtöbb, az utóbbi hat hónap gazdasági nehézségei sújtotta ember a helyzetet ijesztőnek, akár fájdalmasnak látja. Azonban itt a Tisztelt Házban ezt további szabályozás, több uniós szintű egységesítés és harmonizáció lehetőségeként látjuk, ahogy az ebből a jelentésből is kitűnik.

Ezzel az a gond, hogy az említett döntéseket meghozó embereket védik ennek következményei. Palotáikban és követségeiken, motoros konvojokkal körülvéve és körülburkolva, sofőr vezette személygépjárműveikben,

hivatalos bankettek közepette nem fizetik meg azt az árat, amit az említett gazdaságpolitikák eredményeként a mi választókerületeink megfizetnek. Számomra axiómának tűnik, hogy több rugalmassággal kell, hogy reagáljunk a gazdasági válságra, és lehetővé kell tennünk az országok számára, hogy kamatlábaikat igényeikhez szabják. Ennek hiányában épp az ellenkezőjét tesszük.

- Jelentés: Giusto Catania (A6-0050/2009)

Simon Busuttill (PPE-DE), – (MT) A jelentés mellett szavaztam, mivel ez jelentős hangsúlyt helyez a szolidaritás fontosságára, mivel egy közös menekültügyi politikának a szolidaritáson kell alapulnia. Hangsúlyoznám azonban a tényt, hogy vannak olyan bekezdések ebben a jelentésben, amelyeket nem tudok elfogadni, és amelyek ellen szavaztam volna, ha egyéni szavazatom van. Különösen kiemelném a fogva tartási politika kérdését. Vélekedésem szerint igen gondosan kell eljárunk a menedékkérők fogva tartása kapcsán, mert ez nem pusztán annak kérdése, hogy eldöntsük: egyszer és mindenkorra véget vetünk a fogva tartásnak, és ez mindenre igaz lesz. Vannak egyedi körülmények, amelyek esetében a fogva tartási politika alkalmazása mindig is fontos volt és az is marad

Frank Vanhecke (NI), – (NL) Elnök úr! A Catania-jelentés ellen szavaztam, mivel a legkevésbé sem értek egyet a Bizottság közelmúltban történt javaslataival a menekültpolitikát illetően, amelyet az előadó a jelentésében üdvözl.

Különös félelmem az, hogy az új irányelv, amely a menedékkérők számára könnyebb bejutást biztosít a munkaerőpiacra, és ráadásul komoly engedményeket is, olyan húzóerőnek bizonyul majd, mint amilyenek a spanyolországi, hollandiai, belgiumi és olaszországi kollektív szabályozások voltak, amelyek eredménye egyszerűen katasztrofális volt.

Valóban emlékeztetném a Tisztelt Házat arra, hogy a legutóbbi népszámlálások szerint az Európai Unióban még mindig több mint 20 millió a munkanélküliek száma – és ez a számadat mostanra valószínűleg 25 millió –, ami azt jelenti, hogy még több menedékkérő odavonzása valójában kollektív öngyilkosság. Emellett úgy vélem, hogy az egész területnek a tagállamok kizárólagos hatáskörében kell maradnia.

Philip Claeys (NI), – (NL) Elnök úr! A Catania-jelentés ellen szavaztam, mivel az egyértelműen szélsőséges baloldali elfogultságot tükröz, amelynek célja az, hogy gyakorlatilag ellehetetlenítsen mindenfajta hatékony menedékezési rendszert. A tagállamokban a meglévő rendszerekkel való minden visszaélést megvédenek, és lehetőség szerint jogszabály útján kőbe vésnek.

Az egyik ilyen példa a színlelt menedékkérés, amikor a kiskorú gyermekeket használják fel arra, hogy maguknak letelepedési engedélyt szerezzenek, a másik pedig az olyan személyek bezárt befogadási központjainak ellenzése, akik nem tesznek eleget a menekültként való elismerés feltételeinek, és elszöknek szabadon bocsátáskor. Egyértelmű, hogy most minden törekvésnek arra kell irányulnia, hogy a tényleges és potenciális illegális bevándorlók élete könnyebb legyen.

Az előadónak örömeire szolgál, hogy a Bíróság elutasítja a biztonságos országok listáját, még ha ez a lista elengedhetetlen is ahhoz, hogy a menekültáradatot ellenőrizzék. A baloldali stratégia célja ezért a rendszer olyan módon történő túltelítése, hogy bármiféle hatékonyság ellehetetlenüljön. Ez azonban nem az, amit az európaiak többsége akar, így ez prominensen jelen van választási kampányunkban.

Hubert Pirker (PPE-DE), – (DE) Elnök úr! Támogatom az Európai Unió olyan közös menekültpolitikáját, ami gyors és bizonyos döntésekhez vezet. Vagyis ellenzem ezt a jelentést, mivel teljesen elfogadhatatlan elemeket tartalmaz, például a menekült kifejezésnek a Genfi Egyezmény jelenlegi rendelkezésein túlmenő értelmezését, a biztonságos harmadik országok szabályozását, amelyekre vonatkozóan már egyértelmű megállapodást kötöttünk; a Frontex számára olyan feladatok adását, amelyekhez semmi köze; annak lehetővé tételét, hogy a menedékkérők szabadon meghatározzák, melyik ország felelős az eljárásért – ami a Dublini Egyezmény elvetését jelenti; továbbá könnyebb bejutást a munkaerőpiacra a menedékkérők számára. Azt szeretnénk, hogy a menedékkérők számára gyors eljárások álljanak rendelkezésre, ne integráció, mivel ezek az Európai Uniót 14 nap múlva várhatóan ismét elhagyják, mivel sehogyan sem kaphatnak menekült státuszt.

Az Unióban a fejlődés összességében egy közös politika felé irányul pozitív módon, azonban ami ebben a jelentésben szerepelt, teljesen kontraproduktív. Ezért szavaztam a jelentés ellen.

Daniel Hannan (NI), – Elnök úr! Az Európai Unió tehát továbbra is egyre-másra szerzi meg a nemzet attribútumait és kerül annak csapdáiba: jogrendszer, közös külső határok, most pedig közös politika arról,

hogy ki jogosult átlépni a határokat és letelepedni területén. Sorban minden olyan jellemzővel elkezdi rendelkezni, amit a nemzetközi jog az államiságra jellemzőnek tekint.

Szeretném elismerésemet kifejezni Önnek, elnök úr, döntéséért, hogy a képviselők kis tibeti zászlókat tegyenek ki asztalukra, ahogy azt szomszédom is tette. Ez éles ellentétben áll azzal, ahogy letépték plakátjainkat, amikor ebben a Házban a népszavazás szót ki mertük írni. Szeretném azt kérni Öntől, mert tudom, hogy Ön és a Tisztelt Ház más képviselői érdeklődnek a téma iránt, hogy szabaduljanak meg az álszent hozzáállástól, amikor támogatják a tibeti önrendelkezést, ám nem támogatják azt az Európai Unión belül. Ha Önök szerint szélsőséges dolog az autoriter kínai állam és az Európai Unió között párhuzamot vonni, akkor a tévedésemet bizonyítsák azzal, hogy a Szerződést megígért népszavazásra bocsátják az embereknek. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

- Jelentés: Andreas Schwab (A6-0482/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr, rövid leszek. A jelentés mellett szavaztam, mert bármi, ami fejleszti a közúti biztonságot, üdvözlendő.

Újabb szempontom is van. Aggódtunk Írországban a közúti biztonság kérdése miatt. Amikor a közutakat a helyi hatóságok tartják karban, bizonyos rettenetes tragédiákkal kellett szembesülnünk ezeken a közutakon, és ezt a kérdést európai szempontból és normák szerint kell vizsgálni.

James Nicholson (PPE-DE). – Elnök úr, először is üdvözlőné a jelentést, és köszönetet mondok az előadónak kiváló munkájáért. Be kell ismernem, hogy ritkán lobbiznak nálam Észak-Írországban egy uniós irányelv érdekében, ez azonban most így történt, és örömmel láttam a kedvező szavazást. Most ez legalább kedvező híreket jelent tartományomban, aminek erre kétségkívül szüksége van.

A jobb biztonság és a fokozottabb környezetérzékenység, továbbá az ésszerű javaslatok mindig üdvözlendőek. Hosszabb távon azt remélem, hogy ezzel megőrizhetők a meglévő munkahelyek, esetleg pedig újak is teremthetők a területen. Ezt mindannyian üdvözölhetjük Európa tekintetében, mert kedvező, jó gondolkodás, és nem a gazdaság visszavetése.

- Jelentés: Holger Krahmer (A6-0046/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr! A szövegezést és az átdolgozást övező káoszban igen nehéz volt sok képviselő számára a szavazás. Végső soron tartózkodtam, mert aggaszt különösen a talaj kérdése. A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság aggódik a talajvédelmi irányelv miatt, és ezt a kérdést gondosan kell mérlegelni. Tettünk előrelépést általában a mezőgazdasági vonatkozású módosítások terén, azonban végül is a tartózkodás mellett döntöttem az ellenszavazat helyett, mert a jelentés számos környezeti, energiatermelési és kibocsátási vonatkozását támogatom.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Elnök úr! Erősen üdvözlöm a Krahmer-jelentés fő elemét, az európai biztonsági hálózatot. Maximális kibocsátási határértékeket határoznak meg, amelyekhez a tagállamoknak alkalmazkodniuk kell mint abszolút felső határértékhez, amikor a nagy ipari üzemeknek engedélyt adnak. Van egy durva keret, amin belül minden rugalmas, és így egyenlő játéktér kínálkozik. Ezzel véget érhet az eltérések inflálódo használata, ami eddig több tagállamra is jellemző volt. Vagyis a verseny egyenlő alapokra helyeződik egész Európában. Ilyen módon együttesen hozhatunk létre igen magas európai szintű normát.

Egyértelművé kell mindenestre tennem, hogy erőteljesen ellenzem a talajvédelmi szabályozást. Véleményem szerint jobban figyelembe kell venni a szubszidiaritás elvét. A talajvédelmi szabályozás nem bír határon átnyúló hatással. A talajvédelem nem határon átnyúló kérdés. Továbbra is úgy vélem tehát, hogy a tagállamok maguk szabályozhatják a talajvédelmet.

Megkísérelték mindenestre az IPPC irányelvet hátsó ajtóként használni, amin keresztül a talajvédelmi irányelv részben visszaszívárogatható, bár a múltban ez ellen sikeresen küzdöttünk. Rendkívül sajnálom, hogy a releváns részek törlésére irányuló indítványaimat szűk többséggel, egyszer csak hat szavazattal utasították el. Ezért a jelentés egésze ellen szavaztam, bár alapvetően üdvözlöm az európai biztonsági hálózatot.

Neena Gill (PSE). – Elnök úr! Nem igazán tesz boldoggá ez a jelentés és az, ahogy ezzel ma itt foglalkoztunk, mégis mellette szavaztam, mert szerettem csökkenti a bürokráciát. Az ipari létesítmények jelentős mértékben hozzájárulnak a szennyező kibocsátáshoz Európában, a nehézipar azonban gazdaságunk egyik hajtóereje, és ösztönözni kell a zöldebb kibocsátásra.

Ez fontos kérdés régióban, a West Midlands területén, ami az Egyesült Királyság egyik legiparosodottabb területe. Üdvözljük az integrált megközelítést, azonban a jelentés szigorú szabályai aggasztóak, és aggaszt, hogy a végrehajtás költségei nem olyan erősek, hogy veszélyeztetnék a környezetvédelmi rendelkezéseket.

Ellenőrzések szükségesek az európai biztonsági hálózat kapcsán, és meg kell vizsgálnunk olyan kérdéseket, mint amilyen a trágya és a hígtrágya leterítése, ami szerintem aránytalan a szerzett környezeti előnyökhöz képest.

Az igazgatási terheknek és költségeknek arányban kell állniuk a környezeti előnyökkel, mert ilyen esetben nyertes-nyertes helyzetben vagyunk, és így a vállalkozások teljesíthetik környezeti kötelezettségvállalásaikat, jelentős mértékben támogatva az éghajlatváltozás elleni küzdelmet, emellett pedig potenciálisan fejleszthetik a fiatalok és az idősök egészségi állapotát egész régióban.

James Nicholson (PPE-DE). – Elnök úr, a jelentés ellen szavaztam. Habár vannak jó pontjai, igazából messzire ment. Támogatom az Európai Unió szabályozásának egyszerűsítését, de csak akkor, ha nem lesz bürokratikusabb, nehezen működtethető és az ipar számára előnytelen.

A mezőgazdaság e jogszabályba történő bevonására tett kísérlet számomra teljesen elfogadhatatlan, és túl messzire megy. El kell utasítani. A talajvédelem kérdése nem az Európai Parlament felelőssége, és az Európai Unió egészére sem terjeszthető ki. Ez a nemzeti kormányok felelőssége kell, hogy legyen.

Fel kell tennem a kérdést, hogy miért nem konzultáltak e kérdéssről a Mezőgazdasági Bizottsággal? Nem hozhatunk destruktív rendeleteket, amelyek révén a sertés- és baromfitenyésztők elvesztik üzleti lehetőségeiket. Az az igazság, hogy szabályozást alakítunk ki Európában, ugyanakkor pedig korlátozzuk az európai termelést, viszont olyan behozatalt engedélyezünk az Európai Unióba, ami mögött nem az európai normákkal egyenértékű normák állnak. Ezt nem tudom elfogadni.

*

* *

Richard Corbett (PSE). – Elnök úr! Volt némi ellentmondás az átdolgozási eljárás körül, és a nevemet is megemlítették ebben az összefüggésben. Először is rámutatnék, hogy az eljárási szabályzatba ezt bevezető előadó nem én voltam, hanem Marylène Renault.

Talán érdemes megmagyarázni a Parlament elnökének helyes lépéseit. Gyakran van előttünk olyan jogszabály, ami egy hatályos jogszabályt tizenötödjére, tizenhatodjára vagy tizenhetedjére módosít. Ez igen zavaró azoknak, akiknek ezzel a jogszabállyal kell foglalkozniuk. Ezért helyesen döntöttünk olyan eljárás alkalmazása mellett, amivel az ilyen jogszabály kodifikálható, egységes, érthető, kezelhető szöveggént. Gyakran van ilyen helyzet, mert ez nem változtat a lényegen, és egyszerűsített eljárást alkalmazhatunk erre.

A nehézség akkor jön, amikor az átdolgozást választjuk. Itt a Bizottság javaslatot tesz hatályos jogszabálycsomag egy elemének módosítására, a többit pedig változtatás nélkül kodifikálná. Önként döntöttünk úgy, hogy csak olyan részt illetően nyújtunk be érdemi módosítást, amit a Bizottság módosításra javasol, és nem kívánjuk használni az egységes szerkezetbe foglalást a többi résznél az érdemi rész felülvizsgálatára. Talán megtehetnénk, ahogy azt egy kollégánk már javasolta. A Szerződés szerint azonban ez probléma lenne a kezdeményezési jog elhatárolását illetően köztünk és a Bizottság között. Ez semmiképpen sem olyan kérdés, ahol a kollégák jogosan panaszkodnak az elnök lépései miatt. Hatályos eljárási szabályaink értelmében, amelyeket magunk állapítottunk meg Parlamentként, és amelyeket képviselőink abszolút többséggel jóváhagytak, a helyes eljárást követtük.

*

* *

Jim Allister (NI). – Elnök úr! E jelentés ellen szavaztam, mert szükségtelenül próbálja a mezőgazdaságot a rendelet jelentette nagy teherterhelés alá vonni. Nemrég találkoztam választókerületem egyes gazdálkodóival. Láttam, mekkora papírmunka terhel egy-egy termelőt, mivel a szabályozás már vonatkozik rájuk. Elborzasztó belegondolni, mi történik a csak szerény mennyiségeket termelőkkel, ha rájuk is ez a hatalmas és teljesen szükségtelen szabályozási teher nehezedik.

Szerintem ez a jelentés nagymértékben rossz irányba visz minket, és legalább annak örülök, hogy én ellene szavazhattam.

- Jelentések: László Surján (A6-0111/2009), Vladimír Maňka (A6-0057/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Elnök úr! Nem kértem, hogy a Maňka-jelentéssel kapcsolatos szavazatomat indokolhassam, mert ezzel a mostanival kívántam összekötni, ugyanis mindkettő a következő év költségvetésével kapcsolatos attitűdünkről szól, amikor is nem leszek itt, mert júniusban eltűnök. Tudom, hogy a Ház másik oldalát ez eléggé felkavarja.

Csak néhány alapvető szabályt kívántam megállapítani, amelyekkel eddig e jelentések nem foglalkoztak. Ügynünk kell arra, mennyi pénzt adunk nem kormányzati szervezetek és hivatalok finanszírozására, mivel jelentős probléma, hogy az európai adófizetők pénzét most hogyan költik el. Példaként említhetem az Európai Alapjogi Ügynökséget, amit jelenleg az OLAF vizsgál.

Általánosságban nagy gazdasági válság és nehézségek idején magunk is foglalkozhatunk azzal, hogy költségvetésünket olyan módon kurtítsuk meg, hogy a nemzeti költségvetések kapják vissza a pénzt, mivel ott van rá nagy szükség és ott fájdalmas az egész. Természetesen most, amikor nagy, szinte irracionális döntéseket hoznak a vállalatok és a kormányhivatalok világszerte foglalkoztatási ügyekben, arra kell koncentrálnunk, hogy csak egy helyünk legyen a Parlament számára.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Elnök úr! E jelentés ellen szavaztam. Üdvözlendő bár az illegális bevándorlás és a terrorizmus elleni küzdelem kiemelt helyzete, illetve, hogy ez a Tisztelt Ház végső soron arra hívja fel a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel az alapok végrehajtását Koszovóban és a balkáni államokban is, figyelemmel a Bulgáriára és Romániára kiterjedő sietős bővítésre, sajnálatos, hogy erre válaszul semmilyen intézkedést nem javasoltak, és ezt feltételhez sem kötötték.

Pártom végül is azt javasolja, hogy Horvátország jelentését követően állítsák le a bővítést. A jelentésre visszatérve mindenesetre, ahogy arról épp szó esett, miért nem vette a Tisztelt Ház a fáradságot, hogy síkra szálljon egyes felesleges nem kormányzati szervezetek és olyan európai ügynökségek megszüntetése mellett, amelyekre nem vonatkozik demokratikus ellenőrzés, túl tágra értelmezik hatáskörüket, és a semmire költik az európai adófizetők pénzét?

Philip Claeys (NI). – (NL) Elnök úr! Nagyszerű, hogy a Parlament e Ház minden tagja számára egyenlő hozzáférést kínál a nyelvi eszközökhöz. A Parlamentnek valóban többnyelvűnek kell lennie. Mindenféleképpen elmondható, hogy a vállalkozók által alkalmazott személyek munkafeltételeinek összhangban kell lennie a nyelvi szabályokkal.

Másfelől az épületekről szóló fejezetben ez a Ház nem hajlandó egyértelmű álláspontra helyezkedni a havi strasbourgi utazó cirkusz kérdésében, ami évente 200 millió EUR költséget jelent. Ez nem túl kedvező jelzés az európai polgárok, az adófizetők felé, ezért is szavaztam e jelentés ellen.

Richard Corbett (PSE). – Elnök úr! A két költségvetési szavazás tekintetében rámutatnék, hogy sokan érdeklődnek arról, milyen módon járulhat hozzá az európai költségvetés gazdasági válság idején az adóügyi ösztönzéshez? A válasz: nem sok mindennel. Az Európai Unió teljes költségvetése a GDP-nek kevesebb mint 1%-a, és az elmúlt években a GDP arányában egyre csökkent. Makrogazdasági szempontból igen kis költségvetésről van szó, és ezt jobb, ha nem felejtik el az euroszeptikusok!

Más felől egyes területeken jelentős strukturális jelentősége lehet, és fokozatosan fejlesztheti Európa gazdaságát. A kutatás és fejlesztés terén és a regionális alapok elköltésével és a szociális kiadásokkal kapcsolatosan segíthetünk abban, hogy előkészítsük gazdaságunk helyreállítását.

Örömdetesnek tartom, hogy a költségvetés említett szempontjai fokozatosan egyre nagyobb arányt képviselnek a költségvetésből, és a mezőgazdaság és mások jelentősége viszont csökken. Azonban úgy vélem, az említett tendencia gyorsítandó, és továbbra is egyre gyorsabban át kell csoportosítani az erőforrásokat olyan helyekre, ahol valóban hasznosak lehetnek.

- Jelentés: Christel Schaldemose (A6-0064/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE), – (MT) E jelentéssel kapcsolatosan az alternatív indítványra szavaztam, a fő indítványt illetően pedig tartózkodtam. Kétségtelen, hogy az online játékgázat integritása igen fontos. Biztosítani kell, hogy minden, ehhez esetleg kapcsolódó bűnügyi tevékenységet kizárunk. Ez azonban nem jelenti azt, hogy protekcionista eszközöket választunk. Nem téveszthetjük szem elől, hogy az Európai Unión belül a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapvető, elismert uniós elv, tehát nem élhetünk protekcionizmussal. Emellett megjegyzendő, hogy az internet – hiszen online játékról beszélünk – máris számos biztonsági intézkedést kínál számunkra, amikre építhetünk, ilyen például a kötelezettségvállalás

aláírása, mielőtt valaki számára engedélyezik a játékot vagy az esetleg csalárd jellegű tevékenységek nyomon követése, akár pedig a felhasznált hitelkártyák azonosítása. Ezért igent kell mondanunk az integritásra és nemet a protekciónizmusra!

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hölgyeim és uraim! Az internetes játék terjedése új jelenség, ami nem ismer nemzeti határokat, és olyan kedvezőtlen hatásokkal jár, amikkel haladéktalanul szembe kell néznünk, egységes uniós alapokon, hogy hatékony védelemben részesíthessük a gyermekeket és a fiatalokat. A tagállamoknak közös szabályozást kell bevezetniük a fizetésekről, a lehető leghamarabb, ideértve a személyazonosság és az életkor ellenőrzését is. Természetesen a megelőzés a kulcs, ezért egész Európára kiterjedő tiltást szeretnék a fiatalokat megcélzó játékhirdetésekre vonatkozóan, ahogy az az alkohol és a dohány esetében is történt. Emellett a szórakoztatóipar ezen ágának egyéb kedvezőtlen hatásait is figyelemmel kell kísérnünk, ideértve a pénzmosást és általában a szervezett bűnözést. Márpedig e területek tekintetében alapvetően ellenzem a szabad piacot.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Elnök úr, nem voltam biztos abban, hogyan szavazzak Schaldemose asszony jelentésére az online játék integritását illetően, és hogyan indokoljam. Ezért a nyugdíjasaimat kérdeztem. Tegnap találkoztam egy Ugo Rossi nevű nyugdíjossal, aki korábban kisiparos volt. Ezt mondta: „Á, az online játékon 10 000 EUR-t vesztettem”. Kicsit később egy nyugdíjas hölggyel, Lucia Annonéval találkoztam. Ezt mondta: „Ne is beszéljen nekem az online játékról, 100 000 EUR-t vesztettem”. Mindenesetre akkor döntöttem el, hogy szavazzak, amikor a 94 éves anyámmal találkoztam, aki ezt mondta: „Kaptam tőled egy számítógépet, és az egész 2009. márciusi nyugdíjamat elvesztettem, 450 EUR-t”. Szóval elnök úr, nem, ezen a ponton úgy határoztam, hogy tiltakozom a játék ellen, és hogy azt egész Európában felszámolják, a jelentés ellen szavaztam.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – Elnök úr, az online játék tekintetében egyértelmű és ellentmondás nélküli jogszabályokra van szükségünk, amelyek a játékipar által szerzett majdnem 3 milliárd EUR éves bruttó bevételt képesek korlátozni, ellenőrizni és elszámoltatni. Schaldemose asszony szerint azonban ez a 3 milliárd EUR az Európai Unió teljes játékipacának csak 5%-a.

Ezért az iparág jelentősége és hatása nyilvánvaló, veszélyeivel együtt. A játékhoz gyakran kapcsolódik nemzetközi szintű bűnözés, és a határon átnyúló játéklklubok, amelyeket interneten jóval egyszerűbb működtetni, veszélyeztetik különféle nemzetek jogszabályait, és kockáztatják a nemzeti szuverenitást.

Fontos megjegyeznünk továbbá a játék egészségre gyakorolt kedvezőtlen hatásait. Orvosként jól ismerem a túlzott vagy függőség jellegű játék károsító sajátosságait. Ezeket a kérdéseket az Európai Parlament nem hangsúlyozhatja eléggé.

A csalást, a bűnöző magatartást és az online játékhoz kapcsolódó pénzügyi és orvosi kérdéseket illetően felhívom az Európai Parlamentet, hogy ismételten szavazzon a jövőben egyre jobb megoldások mellett!

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Elnök úr! Ugyanúgy szavaztam erről a jelentésről, mint Busuttill úr, és aggasztott a vita szintje. Tulajdonképp hihetetlen volt a vita során felmerülő ostobaság, amit épp most távozott kollégám, Fatuzzo úr illusztrált a legjobban. Elképesztő hülyeség azt mondani, hogy azért, mert három idős ember önként pénzt vesztett, azért egy egész kontinensen be kellene tiltani az online játékot.

A vita során fény derült számos nemzeti különbségre, és a vitában nem volt őszinteség. A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság tanulmányt készített, amiből kiderült, hogy az online játéknak nincs több károsító hatása, mint egy nemzeti szerencsejáték-szervező által működtetett rendes játéknak. Egy ésszerű rész volt azonban: a sport integritása garantálásához szükséges tisztességes megtérülésre vonatkozó rész. Sajnos ez a vita az online játékosokat és a sportellenőrző szerveket a korábbiaknál még inkább eltávolította egymástól, ahelyett, hogy közelebb hozta volna, hogy együtt próbáljanak közös megoldást találni. Egyértelműen rámutatott arra, hogy kell egy fórum, ahol ez a két csoport találkozhat és megvitathatja az ügyet. Sajnos ez nyilvánvalóan nem az a hely.

Syed Kamall (PPE-DE). – Elnök úr! Mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy a játék különféle érzelmeket felkavaró téma. Elég az előttem szólók hozzászólásait meghallgatni. Egyesek szerint a játék az ördög műve és a játékosokat a pokol lángjai közé kell vetni, mert megérdemlik a veszteségeket, amiket itt a Földön és haláluk után elszenvednek. Nos, ez elég szélsőséges nézet nyilván, de ha a jelentés nyelvezetét megvizsgáljuk – egy olyan átlátható ágazat kérdése, ahol védik a nyilvánosság és a fogyasztók érdekeit, kezelik a csalást és más bűnöző magatartást, megelőzik a fogyasztók károsodását –, ugyanezen érzelmek jutnak kifejezésre, habár sokkal szelídebben, e jelentésben az online játék vonatkozásában.

Azonban nézzük meg, milyen álszent ez a jelentés. Kedvezőtlen, hátrányos színben tünteti fel az online játékot, és közben semmit sem szól az érzelmi töltetű nyelvezet mögött meghúzódó állami monopóliumokról, amelyek továbbra is kiszorítják az innovatív magánversenytársakat. Legyünk őszinték a vitában azt illetően, hogy miről is szól ez az egész. Ez az egész az állami monopóliumok megtartásáról szól, az pedig tudjuk, hova vezet: a szolgátságba.

- Jelentés: Maria Petre (A6-0088/2009)

Jim Allister (NI). – Elnök úr, a minőségi élelmiszer nem csak vágy Európában: továbbra is valóságnak kell lennie. Előállításához azonban tisztességes és versenyképes megtérülés szükséges. Mezőgazdasági termelőinknek képesnek kell lenniük arra, hogy elegendő bevételhez jussanak az EU élelmiszer-biztonsági, állatjóléti és környezeti követelményei által generált többletköltségek fedezésére. Az olcsó és alacsonyabb rendű importtal szembeesülve a minőség biztosította versenyelőny gyakorta kevés, ezért kell a KAP-nak szerepet játszania termelőink versenyképességének megőrzésében. Ez kell, hogy legyen a quid pro quo az uniós szabályozás miatti magas költségek fedezését illetően.

Helytelenítem továbbá, hogy az európai élelmiszer-piacokon jelenleg domináló nagy forgalmazók folyamatosan kihasználják a termelőket. Továbbra is visszaélnék domináns helyzetükkel, folyamatosan kihasználják a termelőket, még akkor is, amikor a reklámért kell fizetniük.

- Jelentés: Jonathan Evans (A6-0011/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – Elnök úr! Köszönöm, hogy indokolhatom szavazatomat. Nemigen lepi meg Önöket, hogy a jelentés mellett szavaztam, hiszen a szerző jó konzervatív brit kollégám.

Most, a gazdasági nehézségek idején arra kell ügyelnünk, hogy fokozzuk a protekcionizmust, emellett pedig a versenyre és állami támogatásra vonatkozó rendes szabályok felfüggesztésére vonatkozó felhívásra. Sarkozy elnök már felszólított a protekcionizmusra, azzal érvelve, hogy az adófizetők pénzét a francia autóipar védelmére kell fordítani. Hasonló csomagokat már Amerikában is láttunk. Felkeltette a minap az érdeklődésem egy amerikai magazinban egy amerikai autógyártó szponzorálta hirdetés, ami ezt mondta: „Ön nem akarta megvenni az autóinkat. Úgyis elvisszük a pénzt az adófizetők révén, hogy vállalatunk életben maradjon”. Láthatólag ez az irány, ahova mi is tartunk. Mivel a vállalkozások nem olyan termékeket és szolgáltatásokat nyújtanak, amiket a fogyasztók megvennének, eldobjuk az állami támogatási szabályokat, és életben tartunk olyan vállalkozásokat, amik hosszú távon nem lennének életképesek. Értjük a munkahelyek fontosságát, de biztosítanunk kell, hogy jó gazdasági döntéseket hozunk.

- Jelentés: Edit Herczog (A6-0074/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Elnök úr, sajnós a KKV-k továbbra sem jelentik a gazdaság gerincét, főleg nem az új tagállamokban, mégis reményt keltőek a foglalkoztatás-biztonság egy bizonyos mértékéig. Természetesen rugalmasabb foglalkoztatási jogszabályokra van szükségünk, hogy ezek a kis cégek rugalmasan reagálhassanak az új igényekre, és az új célkitűzéseknek megfelelően könnyebben jutalmazhassák a szakembereket. Meg kell könnyíteni a vállalkozások létrehozását, de a felszámolásukat is. A legfontosabb pedig az, hogy egyszerűbb hozzáférést kell biztosítanunk a hitelek mellett az európai pénzügyi forrásokhoz is. Mindezeket tudjuk. Az elmúlt öt évben nagy munkát végeztünk itt az Európai Parlamentben, azonban a tagállamok feladata, hogy komolyan vegyék mindezt, és a gyakorlatban is alkalmazzák, ne csak beszéljenek róla. Most válság idején teljesen egyértelmű, hogy e területen mit hagyunk ki, főleg az új tagállamokban. Herczog asszony jelentése mellett szavaztam, az egész eljárás azonban értelmetlen, ha a tagállamok nem veszik komolyan.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Elnök úr! Herczog asszony jelentése mellett szavaztam. Az Európai Unióban 23 millió KKV van. Az összes cég 99%-át ezek jelentik, és több mint 100 millió uniós polgárnak adnak munkát. A mostani válság idején tehát kulcsszerepük van a gazdasági növekedésben, a szociális kohézióban és különösen a munkahelyteremtésben. A KKV-k dinamikusak és nagy az innovációs és fejlődési potenciáljuk. Nagymértékben hozzájárulnak a lisszaboni célkitűzések végrehajtásához.

A hitelek és kölcsönök az európai KKV-k fő finanszírozási forrásai. A tény, hogy a KKV-k általában kockázatosabbnak ítélik, megnehezíti számukra a finanszírozáshoz jutást. Különösen szükséges, hogy kedvező feltételeket biztosítsunk a KKV-k számára úgy hitelek, mint uniós finanszírozás útján, és ilyen módon biztosítsuk üzleti tevékenységeik hosszú távú fenntarthatóságát.

Neena Gill (PSE). – Elnök úr, támogattam a jelentést, mert – ahogy azt már hallottuk – a kisvállalkozások gazdaságunk gerince. Számos tagállam gazdasági helyreállítási terve hangsúlyozza azt a fontos szerepet, amit a kisvállalkozások játszhatnak a mostani válságból való kikerülésben.

A régióm vállalkozásainak 99,2%-a kevesebb mint 49 főt alkalmaz. A West Midlands az Egyesült Királyság régiói közül a legnagyobb arányban rendelkezik kisvállalkozásokkal. Amennyiben a tagállamok olyan területeken fennálló hatásköreit, mint amilyen a kollektív alku joga, megfelelően figyelembe veszik, ez a jelentés hosszú utat tesz majd meg annak biztosításában, hogy mindannyian először kicsiben gondolkodjunk.

Különösen üdvözlöm, hogy ez a jelentés mekkora hangsúlyt fektetett azon nehézségekre, amelyekkel a kisvállalkozások szembesülnek az oktatási, képzési és legfontosabb módon kutatási hitelhez, időhöz és forrásokhoz való jutásban. A nemzeti határok egyre kevésbé fontosak a kisvállalkozások számára, amelyek egyre több üzletet kötnek Európa-szerte. Azonban védenünk kell ezeket, amikor határon átnyúló kereskedelmet folytatnak, olyan intézkedésekkel, mint amilyen az adósok vagyonáról szóló jelentés általam javasolt visszaállítása is.

Az EU fontos szereppel bír annak biztosításában is, hogy a KKV-k hozzáférnek a finanszírozáshoz, vagyis biztosítanunk kell, hogy nem banki jellegű mikrohitel rendelkezésre állnak. Ezt megtehetjük strukturális alapok felhasználásával és mikrohitel-intézmények kialakításával anélkül is, hogy pénzt vonnánk el az adófizetőktől. Ez a kezdeményezés visszafoghatja a munkanélküliséget és újraindíthatja gazdaságunkat.

Gary Tittley (PSE). – Elnök úr! Üdvözlöm ezt a jelentést, egy-két apróbb fenntartás mellett. Hallottunk kollégámtól, Gill asszonytól, milyen fontosak a kisvállalkozások a gazdaságban, és hogyan viselik a nehézségek javarésztét jelenleg. Az a baj, hogy az Európai Unió teljesen a nagyvállalatok felé orientálódik, legyen szó jogszabályokról, piacra jutásról vagy finanszírozásról.

Gyakran beszélünk jobb szabályozásról, de igazából arányosságra van szükségünk. Biztosítanunk kell, hogy saját jogszabályaink arányosak a problémáinkkal, és különösen az IPPC-ben, amiről ma már esett szó. Ez igazán a nagyvállalatokról szól, nem a kisvállalkozásokról, és ennek tükröződnie kell.

Üdvözlöm az olyan kezdeményezéseket, mint amilyen a JASMINE, ami véleményem szerint jó irányba visz bennünket, azonban a finanszírozás, a piacra jutás és a jogszabályok, továbbá a kisvállalkozások egyedi igényei nem tévesztendőek szem elől.

Egy kifejezett kérésem lenne: van egységes piacunk, de nincs egységes közösségi szabadalmunk. Évek óta foglalkozunk ezzel, és szégyen, hogy még mindig nem oldottuk meg a kérdést. Ez önmagában a legnagyobb segítség lehet az Európai Unió vállalkozásai számára. Tegyük valamit!

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Elnök úr! Szeretnék köszönetet mondani tolmácsainknak, hogy kitartanak, mert ők nem tehetik meg azt, amit Beazley úr, aki már rég elment ebédelni.

Szeretném közölni, hogy egy nagy képviselőcsoportban nem minden az, aminek látszik. Nem könnyű felszólaláshoz jutni egyes kulcsfontosságú témákban, ha nem értünk egyet a képviselőcsoport szavazási irányvonalával, anélkül, hogy drámaian rontanánk saját helyzetünket, vagy végtelen, észvesztően unalmas üléseken hízelegnénk, és ezért fontos a szavazások indokolása olyan embereknek, mint amilyen én is vagyok.

Általánosságban úgy gondolom, üdvözölnöm kellene a kisvállalkozási intézkedéscsomagot és bármilyen kísérletet a kisvállalkozások igényeinek elismerésére. Igazából a saját kisvállalkozásom működtetésekor a rossz szabályozás miatt lettem politikus, változtatni próbáltam egy bizonyos dolgon ugyanis.

Mindenestre bizonyos vagyok abban, hogy az innen származó szabályozás egyértelműen több kisvállalkozás létrejöttéhez vezet. Sajnos inkább nagyvállalkozásaink vannak most, és ennek eredményeként a kiterjedt európai szabályozásnak köszönhetően a kisvállalkozások fokozatosan egyre kevesebb embert alkalmaznak, mert csökken a forgalmuk, illetve a szabályozás és a munkahelyek kontinensünkről való kihelyezése miatt. Ebben a Házban óvatosnak kell lennünk, amikor új vállalkozásokra ösztönözzük az embereket, és nem ösztönözzük a munkahelyek más kontinensekre való áthelyezését, mert nem létező munkahelyeket szabályozunk.

Syed Kamall (PPE-DE). – Elnök úr! Az előző hozzászólóhoz hasonlóan szintén köszönetet mondanék a tolmácsoknak, hogy a beszédeinket hallgatják. Biztos, hogy számukra ez nem akkora öröm, mint nekünk.

Két személyes mottóm, talán nem nyilvánvaló okból, a következő: „a kicsi szép” és „a méret nem számít”. Londont képviselem, ami szerintem a világ legnagyobb városa, és a világ legnagyszerűbb országának fővárosa.

Még ha már nincsenek is füstölő iparágaink, a kreatív iparágon és a divatiparon belül rengeteg kicsi, innovatív vállalkozásunk van, amelyek egy valóban növekvő területen folyamatosan munkahelyeket teremtenek.

Az előző hozzászólók már elmondták, hogy számos európai rendelet keletkezik, elvileg a vállalkozások támogatására, gyakorta azonban ez a nagyvállalatok lobbijának eredménye, akik szeretnék kiszorítani a kisvállalkozásokat. Pár éve együtt ebédeltem egy igen nagy vállalat képviselőjével, és ő a kisvállalkozásokat ingyenélőként jellemezte. Ezzel az attitűddel kell kezdenünk valamit. Emellett a kisvállalkozásokat a közbeszerzés és a nagyvállalatokkal való verseny során is védenünk kell, azonban különösen mostanában a hitelhiány kezelésekor is, amikor azt kell biztosítanunk, hogy az életképes vállalkozások továbbra is növekedjenek, és az Európai Unióban jólétet és munkahelyeket teremtenek.

A szavazatok írásbeli indokolása

- Jelentés: Paolo Costa (A6-0049/2009)

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Costa úr jelentése mellett szavaztam a tagállamok és az Örmény Köztársaság közötti légi szolgáltatásokra vonatkozóan hatályban lévő kétoldalú megállapodások egyes rendelkezéseinek módosításáról. Véleményem szerint kijelölési rendelkezést kell a szövegbe felvenni, hogy elkerülhető legyen a megkülönböztetés a közösségi fuvarozók és az Európai Gazdasági Térség és Svájc fuvarozói között. Emellett támogatom az 5. cikk kiegészítésével tett módosítást a légi közlekedési tarifákra vonatkozóan, míg a teljesen az Európai Közösségen belüli szállításra az európai közösségi jog kell, hogy vonatkozzon. Szerintem ezek a módosítások előnyök a légi közlekedési ágazat vállalkozásai és a polgárok számára egyaránt, egyrészt az eljárások bürokratikus egyszerűsítése, másrészt az olyan esetekben általában felmerülő jogi konfliktusok megoldása során, amelyek közösségi rendeletek és kétoldalú megállapodások egyidejű fennállása esetén merülhetnek fel.

- Jelentés: Paolo Costa (A6-0059/2009)

Glyn Ford (PSE), írásban. – Úgy látom, hogy a Costa-jelentés az Unió és Izrael közötti légi szolgáltatások technikai kérdéseivel foglalkozik. Mindenesetre a jelentés ellen szavaztam az izraeli kormány felháborító gázai intézkedései elleni tiltakozásom jeleként, még ha nincs is mentség arra, hogy a Hamasz katonái izraeli települések ellen intéztek rakétatámadásokat, és megértem az izraeli reakciót.

Az a probléma, hogy Gáza nemrég történt megszállása teljesen aránytalan és nagymértékben megkülönböztető jellegű volt, a halálesetek száma pedig százszor magasabb az ártatlan palesztin férfiak, nők és gyermekek körében, mint az izraeli hadseregben.

Bogusław Liberadzki (PSE), írásban. – (PL) A légi szolgáltatások bizonyos szempontjairól szóló EK–Izrael megállapodásról szóló jelentés mellett szavaztam. Egyetértek az előadó javaslatával, hogy a megállapodást alá kell írni.

Úgy hiszem, hogy a kijelöléssel, a légi üzemanyag megadóztatásával és az árszabással kapcsolatos módosítások arányosak a jelenleg hatályos kétoldalú megállapodások tekintetében. Remélem, hogy ha a kölcsönös bizalomra építünk az egyes felek ellentétes rendszereit illetően, az segíti a megállapodás végrehajtását.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Costa úr jelentése mellett szavaztam a légi szolgáltatások bizonyos szempontjairól szóló, az Európai Közösség és Izrael között létrejött megállapodás tárgyában. Egyetértek az előadóval abban, hogy ösztönözni kell a gazdasági együttműködést Izrael állammal egyes szolgáltatások, például a légi szolgáltatások tekintetében, nem csak a kölcsönös előnyök miatt, hanem a környező területeket érintő kedvező külső hatások miatt is. Én voltam az Izraellel való közös légi közlekedési térség kialakításáról szóló jelentés előadója, a légi közlekedésről az Európai Unió e fontos közel-keleti partnerével – mint az Euromed térség egyik fő kereskedelmi partnerével – az európai szomszédsági politika összefüggésében kötött globális megállapodásról szóló bizottsági javaslat keretében.

Emellett Izrael már régóta tagja a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetnek, kötelezettségeit teljesítette, és olyan politikákat fogadott el, amelyek megfelelnek e területen a nemzetközi jogszabályoknak, különösen a biztonság és a védelem területén, emellett pedig a környezetvédelem és a légitársaságok alkalmazottainak jóléte területén is, és mindez azt jelenti, hogy közösségi szinten végre kell hajtani a fent említett átfogó megállapodást, szoros figyelmet szentelve az egyre növekvő forgalom környezeti hatásainak és a hozzáférési feltételek egyenlőségének.

- Jelentés: Joseph Borrell Fontelles (A6-0073/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), írásban. – (RO) Az EK–Dél-Afrika megállapodás kiegészítő jegyzőkönyve mellett szavaztam, ami elvileg figyelembe veszi Románia és Bulgária uniós csatlakozását.

Románia és Bulgária uniós csatlakozását illetően az Európai Parlament jóváhagyja a Tanács határozattervezetét az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai és másrészről a Dél-afrikai Köztársaság között létrejött kereskedelmi, fejlesztési és együttműködési megállapodáshoz csatolt, Bulgária és Románia Európai Unióhoz való csatlakozását figyelembe vevő kiegészítő jegyzőkönyv megkötéséről.

Úgy gondolom, hogy különösen fontos, hogy az EU által harmadik országokkal aláírt minden megállapodásnak Románia mint EU-tagállam is része legyen. Románia az európai család teljes jogú tagja, és minden uniós vonatkozású dokumentumban ott kell lennie. Romániának minden jogot és kötelezettséget élveznie kell, ami uniós tagállamként megilleti.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Tartózkodtam a szavazástól Borrell Fontelles úrnak az EK–Dél-Afrika megállapodáshoz csatolt, Bulgária és Románia Európai Unióhoz való csatlakozását figyelembe vevő kiegészítő jegyzőkönyvről. Tulajdonképpen nem értek egyet teljes mértékben a kollégám munkájával.

- Jelentés: Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0061/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Köszönöm, elnök úr! Jelentős előrelépésre került sor a Schengeni Megállapodás végrehajtása óta. A szerződés radikálisan megváltoztatta számos európai polgár életét, amikor új megközelítéssel élt a határigazgatást illetően.

Az integrált határigazgatásnak szentelt, 2002-ben megindult új szakasz közös jogszabályok, közös koordinációs mechanizmus, működési együttműködés, közös integrált kockázateértékelés, képzett személyzet és a tagállamok közötti tehermegosztás kialakítását eredményezte egy európai határőrállomány létrehozása felé vezető úton.

Most, hogy ez a szakasz lezárult, ideje előre tekinteni, hogy valóban integrált határigazgatást érthessünk el a biztonság fokozásának és harmadik országok polgárai számára az utazás megkönnyítésének a célkitűzését megvalósítandó. Ebből a célból támogatom a Bizottság által a Parlamentnek benyújtott javaslatokat, amelyek közül sokkal már foglalkoztunk a személyek határok közötti mozgására vonatkozó szabályokról szóló közösségi kódexről szóló jelentésben. Ez esetben elkerülhetetlennek tűnik, hogy ezen az úton előrelépünk, és kedvező véleményt adjunk a belépés/kilépés nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, megkönnyítve a határátlépést az utazók számára és elektronikus rendszert vezetve be az utazás engedélyezésére.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) A tagállamok továbbra is felelősek saját határaik ellenőrzéséért, azonban csak egy általános megállapodás és egy közös politika teheti lehetővé, hogy kezeljük a határigazgatás és a migrációs hullámok alapvető kihívásait.

Egy belső határok nélküli térség nem működhet közös felelősség és szolidaritás hiányában a külső határok kezelése terén. Ennek fő oka nem tévesztendő szem előtt: az EU külső határait minden évben több mint 300 millió utas lépi át.

Egy valóban integrált határigazgatásnak két célkitűzésre kell törekednie: a biztonság fokozására és a határátlépés megkönnyítésére azok számára, akik jogszerűen, törvényes okokból kívánnak belépni.

Azonban nem fogadhatunk el külön új kezdeményezéseket továbbra is anélkül, hogy átfogó alapvető tervünk lenne az EU határstratégiáját illetően. Fontos az is, hogy a meglévő rendszereket olyan módon értékeljük, hogy súlyozható legyen, hogy valóban van-e szükség új eszközök létrehozására, emellett pedig megfelelően figyelembe vegyük életképességüket, megbízhatóságukat, együttműködtethetőségüket és költségüket, továbbá az egyének alapvető jogainak védelmét.

Gérard Deprez (ALDE), írásban. – (FR) Támogatom Hennis-Plasschaert asszony jelentését az Európai Unióban a határigazgatás következő lépéseiről.

Mivel egyidejűleg kell a belbiztonságot fokozni és megkönnyíteni az utazást harmadik országok állampolgárai számára, a Bizottság három megoldást javasolt: a belépés és a kilépés regisztrálása, különösen a vízumuk lejártát követően is az országban maradó személyek kezelésére; a határátlépés megkönnyítése a jóhiszemű utazók számára; illetve elektronikus rendszer bevezetése az utazások engedélyezésére, az Egyesült Államokban

január óta működő rendszer példáját követve. Az utóbbi ponton hangsúlyoznám a Bizottság szakpolitikai tanulmányának jelentőségét, ami az ilyenfajta rendszerek eredményességét, hatását és gyakorlati megvalósíthatóságát elemezte: hasznosságának és valós, nem csak feltételezett hozzáadott értékének objektív értékeléséhez kell hozzáféréssel rendelkezünk.

Nem feledhetjük, hogy e hatásos eszköz bevezetésének két előfeltétele van: meg kell gyorsítanunk a SIS II végrehajtását, hogy lehetővé váljon az útlevelek és vízumok biometrikus ellenőrzése, emellett pedig – az intézkedés arányosságát biztosítandó – meg kell vizsgálnunk a rendszer által a személyes adatok védelmére gyakorolt hatást.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) Egy ilyen ritka alkalom kiemelendő. Ez a saját kezdeményezésű jelentés az EU külső határai igazgatásának jövőjéről ésszerű, és realisztikus is, mivel az EU határigazgatása újragondolásának első lépéseként kritikus, mélységi elemzést kínál a meglévő rendszerek működéséről és hatékonyságáról, illetve ezek interakciójáról.

Ne legyünk rászédhetők, de legyünk optimisták, és aztán vitázhatunk.

Például a szöveg szerzőinek gondolatvilágát segíthet megérteni ez a két idézet.

Az első szerint: „összetett feladat egyensúlyt teremteni a határokon át egyre nagyobb számban utazó személyek szabad mozgás és az európai polgárok nagyobb biztonsága között”. Ez teljesen igaz, másutt viszont azt látjuk, hogy „az egyre inkább globalizálódó világban a határbiztonság növelésére irányuló intézkedésekkel együttesen gondoskodni kell az utazók áramlásának megkönnyítéséről és a mobilitás előmozdításáról”.

Ezen a mértékű skizofrénián most már túl kellene lépni.

Roselyne LeFrançois (PSE), írásban. – (FR) A jelentésnek az Európai Parlament szocialista képviselőcsoportját képviselő árnyékelőadójaként már a kezdetektől súlyos fenntartásaim voltak az Európai Bizottság közleményében említett belépési/kilépési rendszer hasznosságát és hatékonyságát illetően. Egy ilyen, közvetlenül az Egyesült Államok VISIT programja által inspirált rendszer azt jelentené, hogy csak azért teszünk óriási befektetéseket, hogy eléggé bizonytalan eredményekhez jussunk az illegális bevándorlás és bűnözés elleni küzdelem tekintetében. Az Egyesült Államok kísérlete mindenesetre ezt mutatja.

Emellett a tervezett intézkedések, amelyek alapja a személyes adatok tömeges begyűjtése, véleményem szerint kockázatot jelentenek a magánélet védelmére. Ezt a nézetet az európai adatvédelmi biztos is osztja.

Számos olyan módosításom elfogadása, amelyek célja a rendszer szükségességével és arányosságával kapcsolatos kételyek kiemelése, továbbá a külső határok igazgatásával kapcsolatos döntéseket egyre inkább átható gyanú kultúrájának kritizálása volt, arra ösztönöztek, hogy plenáris ülésen támogassam a jelentést.

Olyan időkben, amikor a globális gazdaság válságban van, kétségtelen, hogy az európai költségvetésnek más prioritásai kell, hogy legyenek.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), írásban. – (RO) Az EU határigazgatásáról szóló, saját kezdeményezésű jelentés fontos, mivel iránymutatást adhat a Bizottság által 2009-ben javasolt jogszabályok tekintetében. A PPE-DE előadójaként úgy vélem, hogy a szövegnek egyértelműen támogatnia kell az integrált határigazgatás következő lépéseinek az előkészítését.

Az EU belépési/kilépési rendszerére tekintettel a rendszer létrehozásához szükséges adatok egy részét már összegyűjtötték olyan rendszerek, mint a VIS, a SIS és az EURODAC. A Bizottságnak foglalkoznia kell az említett rendszerek összekötésével, és működésüket ki kell terjeszteni a költségek egységesítése érdekében.

Üdvözlendő az uniós polgárok azon lehetősége, hogy a regisztrált jóhiszemű utasok programjának keretében automata kapukat használhassanak, mivel ennek révén meggyorsulhat az utasok mozgása és megakadályozható a torlódás. Azonban javasoltam a „jóhiszemű utas” kifejezés felváltását a „gyakori utas”-sal, hogy megakadályozható legyen, hogy a többi utast „magas kockázatot jelentőnek” tekintsék.

Az utazásengedélyezés elektronikus rendszerének létrehozása pénzügyileg nem indokolt. Ezért javasoltam, hogy ehelyett kötelező módon alkalmazzuk a biometrikus útleveleket harmadik ország polgárai részéről, és az EU-ba való belépéskor ne kérjünk vízumot.

Az EU stratégiai célkitűzéseinek elérése érdekében a Bizottság nem kezdhet új eszközök nulláról való kifejlesztésébe, amíg a meglévő teljes mértékben nem működőképese és megbízható.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) A külső határok biztonsága olyan terület, amelyet sem mi az Európai Parlamentben, sem más közösségi intézmények nem vizsgáltak meg kellőképpen. Támogattam ezt a jelentést, mert határozott véleményem az, hogy a harmadik országok állampolgárai jobb azonosíthatóságának jelentősége nem csupán abban a tényben rejlik, hogy ezzel távol tarthatók azok, akiknek nem kellene megengedni a belépést, hanem abban is, hogy ezzel a jogszerűen utazók bejutása könnyebbé válik.

A jelentésben foglalt számos szükséges ajánlás és észrevétel mellett kiemelném különösen, hogy milyen fontos átfogó tervvel rendelkezni a határigazgatás terén. Még ha egyéb prioritások intézményi változásokat is követelnek az EU-ban, elengedhetetlen, hogy a számos javasolt vagy meglévő határprogramot integráljuk, a szükségtelen kettős munka és a költségek elkerülésére.

Szeretném hangsúlyozni annak a jelentőségét, hogy ezt a potenciális tervet e schengeni térség tapasztalataival és célkitűzéseivel összehangoljuk, ami a legegységesebb példája egy olyan nyílt területnek, amit mindannyian látni kívánunk Európában. Nincs szükségünk ideiglenes eljárásokra, főleg nem kölcsönösen össze nem egyeztethető mechanizmusokra.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), írásban. – (RO) A jelentés mellett szavaztam, mert szerintem a belső uniós határellenőrzések megszüntetése fontos lépés az európai integráció folyamatában, viszont ez új problémákat is felvet, amelyeket figyelembe kell vennünk.

Üdvözlöm a Tanács kezdeményezését a 2009–2010. időszakra egy belépési/kilépési rendszer, egy regisztrált utasprogram (RTP) és egy elektronikus utazásengedélyezési rendszer (ESTA) bevezetésére vonatkozó jogalkotási javaslatok előkészítését illetően. Bár szerintem ezeket a programokat a lehető leghamarabb végre kell hajtani, és ezeknek a lehető leghatékonyabban kell működniük, megfelelő előkészítést igényelnek.

A belépési/kilépési rendszer megfelelő működése egyrészt a VIS, SIS II. és EURODAC rendszerek berendezéseitől és a sikerükkel kapcsolatos működési kilátásoktól függ. Úgy vélem, hogy elengedhetetlen, hogy olyan átfogó alapvető terv készüljön, amely általános keretet állapít meg az EU határstratégiáját illetően, és biztosítja a területen a különféle rendszerek és hatóságok közötti koordinációt és együttműködést.

Figyelembe kell vennünk az Egyesült Államok e területtel kapcsolatos tapasztalatait is. Egyetérték a szerzővel abban, hogy egy olyan program, mint az Egyesült Államok VISIT programja, technikai szempontból működhet, és a program ezért eleve nem jelent akadályt az utasok rendes mozgása előtt.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Egy olyan jogrendszer, amely ki van téve a csalásnak, nehezen kikényszeríthető és gyakran nem valósítják meg, egyenes utat nyit a jogsértés előtt, és nem csak nem ismerete miatt. A rendelkezésre álló információkat figyelembe véve azt kell gondolnunk, hogy ez a különböző európai bevándorlási jogszabályok egyik nehézsége. Jól ismert tény, hogy egy jogszabály visszatartó hatása inkább attól függ, hogy mennyire valószínű az alkalmazása, mintsem a kapcsolódó szankcióktól. Ezek az aggályok magukban foglalják annak szükségességét, hogy az európai hatóságok együttműködjenek a meglévő jogszabályok alkalmazását illetően, emellett pedig törekedjenek a jogi keretnek a különféle jelentésekben szereplő valósághoz való igazítására.

Végül a szolidaritás és az egyenlő igazságszolgáltatás érdekében hangsúlyozandó, hogy figyelembe kell venni azt a terhet is, amelyet a kérdéses tagállamok számára a külső határok igazgatása jelent.

Bogusław Rogalski (UEN), írásban. – (PL) Az uniós határigazgatás következő lépéseiről szóló jelentés mellett szavaztam. Szeretném azonban figyelmüket felhívni számos olyan fontos kérdésre, amelyet a jövőben figyelembe kell venni.

Egy belső határok nélküli térség nem működhet, ha nem jár felelősséggel az említett határok igazgatása. Ennek fontos eleme a határbiztonság fokozása, ami együtt kell, hogy járjon az emberek szabad mozgásának javításával egy egyre egységesebb Európában. Azonban a végső cél az kell, hogy legyen, hogy egyensúlyt teremtsenek a személyek szabad mozgása és az európai polgárok nagyobb biztonságának megvalósítása között.

A kulcselem egy olyan megközelítés kell, hogy legyen, amelynek alapja a magánélet olyan módon történő védelme, hogy az utasok személyes adataival ne éljenek vissza, és maguk az utasok bízzanak az említett adatokat tároló hatóságokban. A személyes adatok felhasználása előnyös a közbiztonság szempontjából. Ne feledjük azonban, hogy a hatóságok tevékenységeiben való nyilvános bizalom kell, hogy e területen a jogalkotási tevékenység alapja legyen. Ennek elérése érdekében a személyes adatokat szigorúan védeni és megfelelően felülvizsgálni szükséges.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Támogatni kívánom Hennis-Plasschaert asszony jelentését az európai uniós határigazgatás következő lépéseinek fontos kérdéséről és harmadik országok hasonló tapasztalatairól. Egyetértek abban az előadóval, hogy fontos a határigazgatás keretében meglévő intézkedések értékelése és felmérése, mielőtt további erőforrásokat fektetnénk be és alakítanánk ki a Bizottság által láthatólag előnyben részesített rendszereket, például minden harmadik országbeli állampolgár számára a kilépési/belépési rendszert, számukra egy regisztrált utasprogramot (RTP) és a helyi regisztrált utasrendszerek és automatikus határellenőrzések fejlesztési keretét. Ezek az eljárások komoly potenciállal bírnak, azonban hangsúlyozandó, és e tekintetben üdvözlöm az előadó munkáját, hogy abszolút elsőbbséget kell, hogy élvezzen a személyes adatok védelme és egy olyan technológia kialakítása, ami csak minimálisan sérti a személyek magánéletét, végül nem elfeledve egy átfogó költség-haszon elemzést sem.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), írásban. – (RO) Figyelembe véve a szabad mozgás által az európai projekt részeként játszott szerepet, az évek során elfogadott intézkedések célja a belső határokon az ellenőrzések megkönnyítése volt. Ezeket a lépéseket azonban olyan intézkedésekben kell tükrözni, amelyek szigorítják a külső határok ellenőrzését.

Egy olyan helyzetben, ahol például 2006-ban akár 8 millió illegális bevándorlót is regisztráltak az EU-ban. úgy vélem, hogy a Bizottság belépési/kilépési rendszer, regisztrált utasprogram és elektronikus utazásengedélyezési rendszer 2012 és 2015 közötti bevezetésére irányuló kezdeményezése szükséges lépés. Egy határok nélküli európai térség, ami vágyból valósággá változott, csak akkor működhet, ha közös felelősséget vállalunk, és szolidaritást mutatunk a külső határok igazgatásában, amely feladatban az EU határain fekvő tagállamok, például Románia jelentős szerepet játszanak.

Azonban nem feledkezhetünk meg arról, hogy máris vannak rendelkezésre álló határvédelmi rendszerek, például az EUROSUR és a FRONTEX. Ezért elengedhetetlen ezek működése szempontjából, hogy értékeljük, az új kezdeményezés milyen mértékben egészítheti ki ezeket, a kettősség kockázata nélkül. Emellett figyelmünket folyamatosan arra kell összpontosítanunk, hogy tiszteletben tartsuk a személyek magánélethez való jogát és új, a magánéletet kevésbé sértő technológiákat alkalmazzunk.

Daniel Stroj (GUE/NGL), írásban. – (CS) Elsősorban azt kívánom elmondani, hogy egyáltalán nem értek egyet a jelentés egyik fő következtetésével, miszerint az uniós belső határokon a határellenőrzés megszüntetése az európai integráció egyik legnagyobb sikere. A határellenőrzések megszüntetése csak az EU neoliberális projektjének és annak elkerülhetetlen következménye volt, hogy az EU alapvetően érdekelt a tőke, az áruk és a személyek (azaz munkavállalók) szabad mozgásában. Az EU elsősorban a béke és a szociálpolitika terén kell, hogy sikereket felmutasson, azonban ezek száma sajnos mindig csekélyebb.

A jelentés emellett azt is biztosra veszi, hogy az EU külső határai igazgatásának területén az USA rendszereit kell másolnunk. Ez egyszerűen túlzás, hiszen az Egyesült Államok és Mexikó között igen valóságos és határozottan végrehajtott vasfüggöny található. Az EU külső határait illetően szeretném hangsúlyozni továbbá, hogy Európában a közelmúltban egyértelműen kiderült, hogy a politikai és társadalmi problémák nem oldhatók meg rendőrségi vagy rutinintézkedésekkel.

- Jelentés: Klaus-Heiner Lehne (A6-0040/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Ebben a szavazásindokolásban mi, az Európai Parlament svéd szociáldemokratái megpróbáljuk indokolni, hogy miért támogattuk Lehne úrnak a vállalatok székhelyének határon átnyúló áthelyezéséről szóló jelentését. Véleményünk szerint ez fontos kiegészítője az európai zártkörű részvénytársaság státútumáról szóló Lehne-jelentésnek.

Véleményünk szerint egy vállalat székhelyének áthelyezésével kapcsolatos közös rendeletek hiánya problémákat jelent azon vállalkozások számára, amelyek a belső piacon belül határon átnyúló módon kívánnak mozogni, mivel jelenleg arra kényszerülnek, hogy felszámolják a vállalkozást és az üzletet, hogy székhelyüket áthelyezhessék. Helyénvalónak véljük továbbá, hogy az Európai Parlament javaslata szerint a székhely áthelyezése nem jár jogi, szociális vagy adófeltételek megkerülésével. Üdvözljük továbbá a tényt, hogy az Európai Parlament hangsúlyozza, hogy a székhely áthelyezésének adószempontból semlegesnek kell lennie.

Nem értünk azonban egyet a bizottság minden következtetésével a jelentés megvitatását illetően. Nem értünk például egyet a G. preambulumbekzdés szövegezésével, miszerint az Európai Parlament nem hozhat olyan rendelkezéseket, amelyek ellentétesek az Európai Bíróság ítélezési gyakorlatával. Szeretnénk rámutatni arra, hogy az Európai Parlament a Tanáccsal együtt a jogalkotó, az Európai Bíróság feladata pedig az említett

jogszabályok értelmezése, és nem megfordítva. Emellett szeretnénk a jelentésből törölni „az Európai Parlament hangsúlyozza az adóverseny által a Lisszaboni Stratégia összefüggésében a gazdasági növekedésre gyakorolt kedvező hatásokat” szövegrészt.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Lehne úrnak a vállalatok székhelyének határon átnyúló áthelyezéséről szóló jelentése ellen szavaztam. Tulajdonképpen úgy vélem, hogy a vállalatok határon átnyúló migrációja nem tekinthető a belső piac megvalósítása kulcselemének, hanem – mint ahogy az gyakran előfordul – inkább különféle témákkal foglalkozó nemzeti jogszabályok kerülhetők meg ezzel (pl. az adózás). Ezért ellenzem ezt a jelentést, mert valós kockázata van annak, hogy a székhelyek határon átnyúló áthelyezésével megkerüljük az Európai Unió jogi, szociális és adóügyi követelményeit.

- Jelentés: Giusto Catania (A6-0050/2009)

Adam Bielan (UEN), írásban. – (PL) Elnök úr! Támogattam Giusto Catania jelentését. Véleményem szerint felül kell vizsgálnunk a dublini rendeletet, hogy a menedékkérelmek megvizsgálásáért felelős ország figyelembe vehesse a menedékkérő egyéni igényeit. Hangsúlyoznunk kell a menedékkérők új környezetükbe való integrációját, és biztosítandó, hogy lehetőséget kapnak azon ország nyelvének megtanulására, amelyben élnek, mivel ezzel nőnek lehetőségeik az új kultúrájukba való asszimilálódásra.

Guy Bono (PSE), írásban. – (FR) Az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal konföderációs képviselőcsoportja olasz tagja által benyújtott, az európai közös menekültügyi rendszer jövőjéről szóló saját kezdeményezésű jelentés mellett szavaztam.

A jelentés szövege azon menedékkérők helyzetére összpontosít, akiknek a sorsa egyfajta szerencsejáték, a fogadó országtól függően, és akik fogva tartási körülményei olykor épp csak elviselhetők. Ez a helyzet különösen a határmenti országokat érinti, azonban ezt európai szinten kell figyelembe venni. A menedékkérők alapvető joga forog kockán, illetve egyes országok képessége a migrációs nyomás kezelésére. Ez közös felelősség.

A jelentés érdeme, hogy egyértelmű képet ad a helyzetről, és meghatározza az Európai Unió előtt a vita összefüggésében álló kihívásokat.

A szavazás során a francia szocialistákhoz csatlakozom, amikor elítélek egy tovább már nem elfogadható helyzetet, amelyet Európának demokratikus intézményként és az emberi jogok védelmezőjeként orvosolnia kell.

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – Ellenzem a közös európai bevándorlási és menekültügyi politika felé történő elmozdulást. Véleményem szerint egy harmonizált menekültügyi rendszer veszélyeztetné az Egyesült Királyság szuverén jogát arra, hogy maga döntsön arról, ki kaphat menedékjogot országomban és ki nem. Emellett úgy vélem, hogy egy közös menekültügyi rendszer meggyengítené a brit miniszterek és képviselők őket megválasztó polgárok előtt történő elszámoltathatóságát.

Elfogadom, hogy az enyémhez hasonló fejlett országok humanitárius felelősséggel bírnak harmadik országok olyan lakosaival szemben, akiket hazatérésük esetén üldözés, kínzás vagy halál fenyegetne. Mégis aggaszt, hogy ha az Egyesült Királyságot megfosztják attól a jogától, hogy függetlenül ellenőrizze és szabályozza a menedékkérőket, akkor további terrortámadások veszélyének tehetjük ki magunkat.

Gérard Deprez (ALDE), írásban. – (FR) Támogatom Catania úrnak a közös európai menekültügyi rendszer jövőjéről szóló jelentését.

Minden politikai menekült jogosult belépni az Európai Unióba, és jogállása elismerését követően Európa területén tartózkodni. Sajnos a tagállamok nem alkalmazzák egységesen ezt a jogot: a jogállás elismerése tagállamonként 0–90%-ban változhat.

Ha az EU egészében egységesen magas szintű védelmet kívánunk létrehozni, gyorsan be kell tudnunk vezetni annak egyes elemeit. Ezek körébe tartozik egy egységes menedékkérő eljárás és a menekültstátuszra vonatkozóan egységes normák létrehozása, a tagállamok közötti szolidaritás tekintetében egyszerű és eredményes mechanizmusok bevezetése – egyes országokat elárasztanak kérelmekkel, mások könnyebben megússzák –, a fogadási feltételek javítása, különösen a kiskorúak vonatkozásában, illetve a fogva tartás alkalmazásának mérséklése és egy európai menekültügyi támogatási hivatal létrehozása.

Ez forog kockán a „menekültügyi jogalkotási csomag” egésze tekintetében, amit épp csak elkezdünk vizsgálni a parlamenti ciklus végére érve.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Catania úr jelentése mögött az az elgondolás húzódik, hogy a nemzetközi védelmet kérők szükségszerűen jóhiszeműek, ténylegesen azonban mindenki tudja, hogy a menedékjog gyakorta semmi egyéb, mint a reménybeli gazdasági bevándorlók ürügye arra, hogy elkerüljék a visszaküldést. A tagállamok a maguk részéről állítólag szükségszerűen süketek a sérelmekre, elnyomóak és túl lassan döntenek. Senki sem mutat rá mindenesetre, hogy az eljárással jogszerűtlen célokra való visszaélés lassítja a valódi menedékkérelmek értékelését.

Kétségtelen, hogy az említett kezdetek nyomán született meg a jelentés több javaslata is, például azok az elgondolások, hogy a menedékkérelmek megvizsgálásáért felelős ország vegye figyelembe a kérelmező óhajait, hogy ezt az országot végső soron európai szerv határozza meg, hogy a kérelmezők ugyanolyan jogokkal rendelkezzenek, mint az állandó lakosok, hogy szabadon mozoghassanak Európa területén belül stb.

Egyetértünk azzal, hogy együtt kell működni azokkal az európai országokkal, amelyek földrajzi elhelyezkedésük okán a migrációs áramlások homlokterében vannak, és ezt nehezen kezelik, ez azonban semmiképpen sem eredményezhet olyan európai politikát, amely megmondja a tagállamoknak, kit fogadjanak területükön, a menedékkérők szeszélye és a nemzetek feletti adminisztráció eredményeként.

Louis Grech (PSE), írásban. – Egyetértünk a kompromisszumos jelentés alapjaival, ezért mellette szavaztunk. Mindenesetre ezen túl nem értünk egyet bizonyos rendelkezésekkel, például a fogva tartásról szólókkal. Véleményem szerint ezek nem tükrözik teljes mértékben és nem értelmezik pontosan az olyan kis tagállamok, mint Málta bonyolult és nehéz helyzetét.

Máltában aránytalanul sok az illegális bevándorló földrajzi korlátozottsága (121 négyzetmérföld), kis lakosságszáma (400 000 fő) és egyéb korlátozott erőforrásai (adminisztratív, pénzügyi, stb.) ellenére, amit figyelembe kell venni, amikor e tárgyat szabályozzuk, megvitatjuk vagy erről jogszabályt alkotunk.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) A valóságban egyetlen célkitűzés húzódik meg a közös európai menekültügyi rendszer létrehozásának óhaja mögött, méghozzá az, hogy az Európai Unió tagállamai törvényesen annyi bevándorlót fogadhassanak, amennyit csak lehet, könnyebben és korlátok nélkül, amit értelmetlennek és az emberi jogokkal ellentétesnek ítélték meg.

Európa tehát újólag megerősítette a valamennyi migráns lakosságot befogadó pozícióját, és jelentős hangsúlyt fektetett a visszaküldés tilalma elvének teljes körű tiszteletben tartására és a segítségnyújtás kötelezettségére az ENSZ tengerjogi egyezményének megfelelően.

Ilyen módon – és ez valóban érthető az említett bevándorlás-pártiak számára – azon egyszerű tény, hogy az egyes tagállamok szuverének, és saját eljárásokkal rendelkeznek a menedékjogot illetően, elkerülhetetlenek az aránytalanságok a menedékkérők befogadásában, és ezért ez akadályt jelent a menedékkérők általános elfogadása előtt.

Mivel majdnem 26 millió belső hontalanná vált személlyel és több mint 12 millió menekülttel van dolgunk a világon, további befogadási lehetőségeket kell találnunk, mivel sosem elég a kereslet exponenciális növekedésével foglalkozni, hanem inkább lehetővé kell tenni és ösztönözni kell ezen emberek számára, hogy otthon maradjanak, ott találjanak munkát, és ott helyezték el családjukat.

Jean-Marie Le Pen (NI), írásban. – (FR) Catania úr, kommunista képviselő jelentése európai bevándorlópárti politika bevezetését javasolja.

Lényegében az emberi jogok védelmének ürügyével Európát nyílt közösséggé kívánná alakítani, amely a világ minden nyomorúságát kész befogadni.

Ennek érdekében a menedékjog felülről irányított harmonizációjára tesz javaslatot, a visszaküldés tilalmának elvével, a fogva tartás elkerülésével és azzal együtt, hogy az irányelvet olyan menekültekre is kiterjesztik, akik harmadik ország állampolgárai és állandó lakosok.

Catania úr úgy tesz, mintha elfelejtette volna, hogy az Európába érkező illegális bevándorlók legtöbbször nem politikai, hanem gazdasági menekült, aki saját országának szegénysége ellen menekül.

Ezt a menedékjoggal való visszaélést, ami ellentétes a Genfi Egyezményrel, nem említik sehol sem a jelentésben, amire jó ok van: egyszerűbb a fehér emberben bűntudatot kelteni azzal, hogy emlékeztetjük: szörnyű gyarmatosító volt, és most ezért a szó minden értelmében meg kell fizetnie. A legendák nehezen halnak ki.

A menedékjog rendes bevándorlási szakpolitikává történő alakításával kísérletezve Catania úr számos visszaélés előtt nyit utat, és az illegális bevándorlókat teszi bűnbakká.

Jörg Leichtfried (PSE), írásban. – (DE) Üdvözlöm a tényt, hogy a Bizottság rendeletre tett javaslatot, amely naprakésszé tenné az EU menedékjogát, mivel az adott körülmények között erre sürgős szükség van. Egyre nő a bevándorlók száma, és a jelenlegi menekültügyi rendeletek és irányelvek már nem birkóznak meg a helyzettel. Ezért úgy vélem, elengedhetetlen, hogy a Bizottság reformjait a lehető leghamarabb végrehajtsák, és az említett reformokban különös jelentőséggel bíróként a következő pontokat emelném ki.

Közös menekültügyi rendszerre szükség van, mégpedig olyanra, amely „egységes és ésszerű határidőket” eredményez.

Támogatni kell a menekültek jogait, mivel jogállásuk szerint különösen védelemre szorulnak, a menekülteket elvileg nem lehet fogva tartani.

Egységes határellenőrzések szükségesek, hogy a nemzetközi védelemre jogosult személyek könnyebben bejuthassanak.

A jelenlegi dublini rendszer, amelynek értelmében a menedékkérők óhaja – például egy európai ország általuk történő kiválasztása – nem vehető figyelembe, felülvizsgálatot igényel azt illetően, hogy a különleges védelemre szorulóként elismert személyek másik uniós országban is élhessenek.

Az egyes tagállamoknak mindenkor meg kell tartaniuk a képességet a független döntésre azt illetően, hogy kit és hány főt fogadnak és miért.

Támogatom a bizottsági javaslatot és a saját kezdeményezésű jelentést, azonban ismét rámutatnék, hogy elengedhetetlen a kérdésben a gyors és egységes végrehajtás.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) Elnök úr! Ma Catania úrnak a közös európai menekültügyi rendszer jövőjére vonatkozó jelentése ellen szavaztam. Pártom, a Holland Szocialista Párt nem vélekedik úgy, hogy a menekültpolitika harmonizálása és ennek irányítására egy hivatal kijelölése azt eredményezné, hogy az egyes tagállamok között egyenletesebben oszlanak meg a menedékkérelmek. A menedékkérelmeket egyes tagállamokban élő családtagjaik és ismerőseik jelenléte jobban motiválja, mivel ez vonzza az új menedékkérőket.

Nézetem szerint továbbá a harmonizáció eredménye az, hogy olyan országokban, ahol jelenleg ezt a szakpolitikát viszonylag jól szabályozzák, rosszabb minőségű a menekültpolitika, mivel a tagállamok ezt a szabványosítást a lehető legalacsonyabb szint megtalálására használják. Egy ilyen negatív verseny nem kívánatos, és végső soron csak a menedékkérőket sújtja. Amennyire értékelem Catania úr törekvéseit, annyira nem tudom támogatni ezekkel kapcsolatos következtetéseit.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Bár fontos a menekültügyi együttműködés a menekültek nagy száma miatt, kétséges a javasolt európai menekültügyi ügynökség létjogosultsága. További fejlődésről ilyen hivatal nélkül is lehet rendelkezni, míg egyes tervezett intézkedések olyan egyéb szervezetek hatáskörébe tartoznak, mint amilyen a Frontex. Egyáltalán nem elfogadható, hogy ez az új ügynökség olyan kockázatelemzéseket készítsen, amelyeket a tagállamoknak használniuk kell, vagyis előírna, hogy a tagállamok mely menedékkérőket kell, hogy fogadják. Ez mély beavatkozás a tagállamok szuverenitásába, és egyedül az elutasítás lehet erre válasz.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Még ha egyes esetekben azok az okok, amelyek miatt valaki emigrál, hasonlóak is a menedékkérők motivációihoz, a két rendszernek elég elkülönülőnek kell lennie, akár jogi szempontból, akár az igazgatási eljárás tekintetében.

Figyelemmel az előzőekre, azt kell szem előtt tartani, hogy mivel ténylegesen megnyíltak a schengeni térségen belüli határok, az egyik tagállamban hozott döntések egy másikra is kihathatnak. Ugyanakkor Európa eszméje felfogható egészként egy menedékkérő szemében, aki az „Európai Uniót” homogén területnek tekinti, és értelmezésében ez azon veszély antitézise, ami elől szöknek. Végül nehéz lenne egy életét fenyegető valós veszély ellen menekülő menedékkérő számára megválasztani az Európába való belépés pontját vagy elvégezni a szükséges és a bevándorló-jelölteknek előírt igazgatási eljárásokat. Mindezen megfontolások szükségessé teszik a tagállamok közötti koordinációt és együttműködést, és a fenti azt jelenti, hogy a menedékjog alternatív eszköz kell, hogy legyen a bevándorlás engedélyezéséhez vagy akár egyes migrációs áramok illegálisának megkerüléséhez.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Catania úr közös európai menekültügyi rendszer jövőjéről szóló jelentésének számos pontjával nem értek egyet, ezért ellene kell szavaznom. Habár abban egyetértek Catania úrral, hogy a menedékjog intézménye a demokrácia szükségszerű része és az emberi jogokat védi, egyértelműen el kell kerülni mindenfajta visszaélést annak biztosítása érdekében, hogy ez így is maradjon.

E célból ahelyett, hogy közös menekültügyi rendszert hoznánk létre Európában és menekültek Európáját építenénk, az Európai Tanács által tavaly októberben elfogadott európai menekültügyi és bevándorlási paktum szavaival élve kívánatosabb a jogok Európájának megteremtése, vagyis egy olyan Európáé, amely küzd a menekültek számának növekedése mögöttes okaival, ahogy arra az előadó rámutatott, és amely határozottabb nemzetközi szerepet vállal egyes országokban a konfliktusmegoldásra, amely határozottabb nyomást gyakorol annak érdekében, hogy garantálható legyen a méltóság, az emberi élet és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása, míg jelenleg nem erről van szó. A súlyos jogsértések hatásai elleni küzdelem nem oldja meg és sohasem fogja eredményesen megoldani a mögöttes problémát, amelynek tekintetében más eszközökkel kell élni.

Bart Staes (Verts/ALE), írásban. – (NL) Az elmúlt években az EU-ban a menekültek száma 12 millióra nőtt, emellett pedig 26 millió belső hontalan van.

Szükség van közös európai menekültügyi politikára, mivel a 27 európai uniós tagállam menekültpolitikája túl eltérő, gyakorlatban pedig ez azt jelenti, hogy az emberek jövőjével játszunk, és ez ostobaság. Az első szakaszban (1999–2005) az EU megkísérelte harmonizálni a tagállamok megközelítését közös minimális normák alapján. A második szakasz közös menekültügyi eljárás kidolgozására törekedett, emellett pedig egységes státuszra a menekültstátuszt vagy kiegészítő védelmet kapott személyek tekintetében.

A ma elfogadandó jelentés üdvözlí egy európai menekültügyi ügynökség létrehozását, azonban sajnálatát fejezi ki a második szakasz végrehajtása terén a lassú előrelépés miatt, és ezért természetesen a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének elmaradása a felelős. Támogatom a meglévő jogszabályok fejlesztésére vonatkozó felhívást, tekintettel a menekültügyi eljárásokról szóló irányelvre, amely irányelv meghatározza a befogadás feltételeit, és menekültstátuszt ad vagy von vissza.

A jelentést támogatom, mivel fontos, hogy bizonyos mértékű védelmet vezessünk be a menekültek tekintetében, és hogy minden tagállam szolidaritást mutasson a felelősség támogatásában, illetve céltudatosan együttműködjön.

- Jelentés: Gabriele Stauner (A6-0022/2009)

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Stauner asszony jelentése mellett szavaztam az uniós költségvetés integrált ellenőrzési keretét célzó bizottsági cselekvési tervről. A hatékony és eredményes pénzgazdálkodás és a költségvetési átláthatóság elve alapvető, nem csak az Európai Számvevőszék kedvező megbízhatósági nyilatkozata megszerzésének tekintetében, az ellenőrzésre vonatkozó jogszabályok egyszerűsítése útján és a járulékos költségek ebből adódó potenciális csökkentésének köszönhetően, hanem középtávon az európai uniós polgárok eredményes erőforrás-használatának ellenőrzése és ebből adódóan az uniós fellépés fokozottabb jogszerűsége érdekében is. Ez okból úgy vélem, hogy alapvető a tagállamokkal és független ellenőrző intézményekkel való együttműködés megkezdése, amint arra az előadó már rámutatott.

- Jelentés: Manuel Medina Ortega (A6-0058/2009)

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) A bíróságok a nemzetközi és határon átnyúló bizonyítási joggal egyre gyakrabban foglalkoznak. Ilyen ügy vonatkozhat Németországban balesetet szenvedett osztrákokra, más tagállamban vásárolt hibás árura vagy szolgáltatásra, az EU egyik végén élő tanúkra vagy külföldre költöző vádlottakra. A jogorvoslathoz való jog nem szűnhet meg, mert a bizonyíték a kérdéses bíróság elhelyezkedése szerinti tagállamon kívül van. A helyszínen tartózkodók elmondhatják, hogy a múlthoz hasonlóan számos megoldatlan kérdés van a határon átnyúló bizonyítás-felvétel terén polgári és kereskedelmi ügyekben. Mivel ezeket az ügyeket továbbra is meg kell oldani, a jelentés mellett szavaztam.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Medina Ortega jelentése mellett szavaztam a polgári vagy kereskedelmi ügyekben a bizonyítás-felvétel terén a tagállamok bíróságai közötti együttműködésről. Egyértelmű, hogy a hatékonyság érdekében és ilyen módon a szükségtelen idő- és pénz pazarlás elkerülésére támogatni kell a bíróságok közötti közvetlen kapcsolatot és teljes körű együttműködést. Emellett fokozottabban kell felhasználni az információtechnológiát, különösen a biztonságos e-mail kapcsolatot és videokonferenciát, mivel ezek egyidejűleg hatékonyabbak az eredmények tekintetében, és

költségghatékonyabbak. Végül egyetérttek az előadóval abban, hogy üdvözli azt, amit e tekintetben az e-Justice program keretében végeztek.

- Jelentés: Bert Doorn (A6-0014/2009)

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Doorn úrnak az éves és összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló 2006/43/EK irányelv végrehajtásáról szóló jelentése mellett szavaztam. Teljesen egyetérttek abban, hogy sürgetni kell a Bizottságot, hogy támogassa a nemzeti minőségbiztosítási struktúrákat, szoros együttműködésben a tagállamokkal, ami biztosítja a könyvelőirodák független külső minőségbiztosítását. Emellett véleményem szerint helyénvaló és szükséges ellenőrizni és jelentést tenni arról, hogy milyen mértékben sikerült elérni az irányelv céljait, illetve hogy erre mennyiben lehet számítani.

- Jelentés: Claire Gibault (A6-0003/2009)

Robert Atkins (PPE-DE), írásban. – A brit konzervatív képviselők támogatják az egyenlő bánásmódot és a férfiak és nők hozzáférését minden társadalmi aspektusban, ideértve az előadóművészetet is. Ma emiatt támogattuk ezt a jelentést.

Azonban rögzíteni kívánjuk, hogy nem értünk egyet például a jelentés (12) bekezdésében foglalt hivatkozásokkal.

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Köszönöm, elnök úr, a jelentés mellett szavaztam. A nemzetközi nőnapot követően néhány nappal ismét itt vagyunk ebben a Házban, és a két nem társadalmi egyenlőtlenségét vitatjuk meg. Ettől a gondtól még az előadóművészek világa sem mentes, ahogy azt a Bizottság egyértelműen kiemelte.

Az előadóművészeti ágazat egészében a nők még mindig küzdenek a teljes jogú szerepért, ritkán kapnak vezető pozíciót a főbb kulturális intézményekben, és gyakorta kisebb a fizetésük a férfikollégáikénál. Különösen nehézé teszik az itt jellemző szokatlan munkaidők a munkavállaló, a feleség és az anya szerepének összeegyeztetését, és a nőknek gyakran választaniuk kell a karrier és a család között.

Azzal zárnám, hogy hangsúlyozom: egyenlő számban kell, hogy jelen legyenek a férfiak és a nők a döntéshozatalban és a konzultációs szervezetekben, amelyek a munkaerő-felvétellel, előléptetéssel, jutalmakkal és finanszírozással foglalkoznak, illetve az ágazat más részein, hogy bevezethető legyen a statisztikai ellenőrzés az Unió egyes országában élő nők munkaügyi helyzetének összehasonlító elemzése érdekében.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), írásban. – (RO) Az előadóművészetekben a férfiak és a nők egyenlő bánásmódjáról és hozzáféréséről szóló jelentés mellett szavaztam, mert az előadóművészetekben nagyon is jelen van és tartós a karrierkilátások és lehetőségek terén az egyenlőtlenség. Egyértelműen szükséges volt azon demokratikus elképzelés gyakorlati megvalósítása, hogy az „egyenlő munkáért egyenlő bér” jár, ami még mindig nem valósult meg más ágazatokhoz tartozó művészetekben.

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – Az előadóművészet évezredek óta minden társadalomban virágzik a Földön. Kérdéses tehát, hogy az EU miért érzi úgy, hogy szándékosan befolyásolna egy egyébként pontosan azért virágzó ágazatot, mert nagyjából mentes Brüsszel befolyásától.

Nem hinném, hogy képviselőként nekem kell elmondani az előadóművészetben érintetteknek, hogyan kezeljék saját ügyeiket. Tulajdonképpen úgy gondolom, az én munkám annak biztosítása, hogy az előadóművészetekben működő művészek és szervezetek a lehető leginkább mentesek legyenek a jó szándékú, de elhibázott, naiv kezdeményezésektől, mint amilyen ez is.

Teljes mértékben támogatom a férfiak és nők közötti, a törvény előtti egyenlő bánásmódot. Úgy vélem azonban, hogy nem szabad hagyni, hogy politikai nyomás uralkodjon el a művészeti döntésekben. Szilárdan álltunk a Házban a Mohammed próféta dán újságokban megjelent ábrázolásai keltette reakciók közepette. Attól félek, hogy a művészi szabadság felszámolásával kissé a szólásszabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága értékeit is rongáljuk.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) A jelentés mellett szavaztunk, mert hangsúlyozza a férfiak és a nők közötti, az előadóművészetben belüli egyenlőtlenség mértékét és jelenlétét, és a társadalom egészére gyakorolt hatását. Hangsúlyozza továbbá annak abszolút szükségességét, hogy a nők művészi hivatásokba történő bejutását – mivel kisebbségben vannak itt – támogatni és ösztönözni kell.

Amint azt a jelentésben hangsúlyozzuk, a művészi szakmákban és a hivatalos kulturális iparban foglalkoztatott nők aránya igen alacsony. A nők alulreprezentáltak a felelős beosztásokban is a kulturális intézményekben, az akadémiákon és az egyetemeken, ahol művészetet tanulnak.

Ezért értek egyet számos elénk tárt javaslattal, hangsúlyozva annak szükségességét, hogy támogatni kell a nők hozzáférését minden művészi hivatáshoz és más teljesítményfüggő szakmai tevékenységhez, amelyben kisebbségben vannak. A tagállamokat ösztönözni kell továbbá, hogy szüntessék meg a kulturális intézményekben, akadémiákon és egyetemeken betöltött vezető állások nők általi megszerzése akadályait.

Hangsúlyozni kell, hogy a nőkkel szembeni megkülönböztetés a kulturális ágazat fejlődése szempontjából problémás, mivel megfosztja azt a tehetségtől és a képességtől. Elismerjük továbbá, hogy a tehetségnek kapcsolatba kell kerülnie a nyilvánossággal a további elismerés érdekében.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Mondanom sem kell, hogy mi a júniusi listán az egyenlő bánásmód, az egyenlő munkáért járó egyenlő bér és a férfiak és nők egyenlőségének alapelve miatt állunk ki. Ezért a jelentés mellett szavaztunk.

Ez azonban egyértelmű fenntartásos igen szavazat. Ellenezzük, hogy az Európai Parlament megkísérelje eldönteni, hogy például az egyes tagállamok hogyan strukturálják nemzeti gyermekgondozásukat vagy milyen módon alkalmazzanak kvótarendszert.

Ez a jelentés jól példázza az Európai Parlamentet jellemző kotnyelességet és szabályozási lelkesedést. Ahelyett, hogy határon átnyúló együttműködést szükségessé tevő kihívások kezelésének lenne a fóruma, folyamatosan beavatkozik olyan ügyekbe, amelyek nemzeti ügyek és azok is kell, hogy maradjanak.

David Martin (PSE), írásban. – Ez a jelentés kiemeli a nők és férfiak karrierkilátásainak és -lehetőségeinek folyamatos egyenlőtlenségeit az előadóművészetek ágazatában. Támogatom ezt a jelentést, amely arra sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek egyedi intézkedéseket nők olyan karrierre történő ösztönzése és támogatása terén, amelyben alulreprezentáltak.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), írásban. – Véleményem szerint a nemek egyenlőtlenségét meg kell szüntetni az életben. Korunk civilizált világában a férfiak és a nők, illetve a többség és a kisebbség közötti egyenlőtlenséget meg kell szüntetni. Az Európai Parlamentnek be kell tartania saját korábbi jogszabályait, és ki kell állnia az egyetemes szolidaritás mellett. Az előadóművészetek és más különféle területek terén a döntéshozatali eljárásban a nemeket egyaránt képviselni kell. A valódi tehetségek, a legjobb előadók és az arra érdemes jelöltek megtalálása érdekében a nőknek ugyanazon területeken a férfakkal egyenlő státusszal kell rendelkezniük. Amennyiben a férfiakat a nőkkel szemben előnyben részesítik vagy megfordítva, ezen inkonzisztens helyzet megszüntetése érdekében komoly korrekciókat és életképes védelmet kell alkalmazni. Ha egy csoportot nem vagy bármely egyéb tulajdonság alapján megfosztanak valamitől, azt az EU nem tolerálhatja, és kötelességünk biztosítani, hogy ez az előadóművészetek teljes területén (és más területeken) is így legyen. Ez okból kötelességem és a PPE-DE képviselőcsoport kötelessége, hogy minden olyan jogszabályt illetően bizalmat szavazzon, amely támogatja az egyenlőséget, kiigazítja a helytelen bánásmódot és jobban megőrzi a kohéziót az ellenkező nemek tagjai között.

Maria Petre (PPE-DE), írásban. – (RO) A jelentés és Gibault asszony mellett szavaztam, és igen jól együttműködtem. Nem feledkezhetünk meg arról, hogy a nők általában még mindig alulreprezentáltak az előadóművészetekben, különösen pedig e területen a vezetői pozíciókban. Arról sem feledkezhetünk meg, hogy olyan érzékeny területről beszélünk, ahol nagy a sokszorozó hatás, és ez jelentős üzenetet közvetít a közönség és a társadalom felé. Nincs elég óvodánk és bölcsődénk. Tény továbbá, hogy az előadóművészetekben a munkaidő hosszú és nem szokványos. Ha ezeket a kérdéseket fejlesztjük, a jelentésben szereplő célkitűzés a művészetekben 30%-os jelenlét biztosítására elérhető.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, Gibault asszonynak az előadóművészetek terén a férfiak és nők egyenlő bánásmódjáról és hozzáféréséről szóló jelentése mellett szavaztam. Egyetértek Gibault asszony jelentésének céljaival: el kell ismerni, hogy milyen módon jön létre az azonosság társadalmi és szociális szempontból az előadóművészetek terén, és egyedi megoldásokat kell javasolni, amelyekkel kiigazíthatók a meglévő egyenlőtlen helyzethez kapcsolódó egyenlőtlenségek. Minden rendelkezésre álló képesség forrását fel kell használni az ágazat megfelelő egészségi állapota és a férfiak és nők személyes fejlődése érdekében. Végül pedig úgy érzem, hogy elengedhetetlen gyorsan megoldást találni a kulturális vállalkozásokban olyan bölcsődék megnyitására, amelyek munkaideje a próbák és az előadások idejéhez igazodik.

- Jelentés: Andreas Schwab (A6-0482/2008)

Adam Bielan (UEN), írásban. – (PL) Elnök úr! Támogatom Schwab úr jelentését a CO₂-kibocsátásról és a közúti biztonság fejlesztéséről. Elengedhetetlen, hogy a CO₂-kibocsátás csökkentésére tett törekvések ne veszélyeztessék az autótérvezés más ugyanolyan fontos szempontjait, és ne érintsék kedvezőtlenül a közúti biztonságot. Úgy vélem, hogy egy innovatív európai autóipar ösztönzése és a fejlesztésébe történő beruházás ténylegesen lehetővé teszi számunkra az ágazaton belül a munkahelyek megővését, mivel a pénzügyi válság ezt sújtotta leginkább.

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) Immár új technológiák állnak rendelkezésre a közlekedésbiztonság alapvető javítására (pl. elektronikus stabilitás-ellenőrzési rendszerek) vagy a CO₂-kibocsátás mennyiségi csökkentésére (pl. alacsony gördülési ellenállású gumibroncsok), ha az említett technológiákat alapvetően beszerelik az új gépjárművekbe.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – Schwab képviselő jelentése az autók biztonságát kívánja növelni a gyártók számára előírt fokozottabb biztonsági követelmények bevezetésével. Minden, az Unióban gyártott autónak meg kell felelnie azon technikai követelményeknek és intézkedéseknek, amelyek csökkentik környezeti hatásukat, mérséklik a kapcsolódó zajszennyezést és növelik közúti biztonságukat. A rendelet kombinálja az európai gyártás és technológia előnyeit és az európai fogyasztó által elvárható biztonsági védelem nagyobb szintjét. Ezen innovációk révén csökkenthető a CO₂-kibocsátás, az üzemanyag-fogyasztás és a zajszennyezés.

Boldogan támogatom ezt a jelentést, mivel mindannyiunk számára hasznos.

Astrid Lulling (PPE-DE), írásban. – (DE) A jelentés mellett szavaztam, mivel a fogyasztóknak szükségük van a biztonságosabb és környezetbarátabb járművekre, és ez az óhajuk. A személygépjárművek biztonságát illetően különösen üdvözlöm az ESP (elektronikus stabilitási rendszerek) kötelező beszerelését a személygépjárművekbe a 2011-ben elkészülő járművektől kezdve.

A gumibroncsokat illetően úgy vélem, hogy a CO₂-kibocsátás kisebb gördülési ellenállású, jobb gumibroncsok használata útján történő csökkentésére tett kísérletek és az elektronikus guminyomás-ellenőrző rendszerek beszerelése igen hasznos. A CO₂-kibocsátás csökkentése azonban nem mehet a gumibroncsok biztonságának, vagyis tapadásának a kárára.

Örömmre szolgál, hogy a meglévő készleteket az eredeti tervek szerint nem 12, hanem 30 hónapon belül kell kivonni a piacról az új norma bevezetése után. Ezzel elkerülhető, hogy gumibroncskészleteket kelljen elpusztítani, ami tovább károsítja a környezetet. Emellett lehetővé tesszük a gazdasági válság által komolyan sújtott ellátóágazatok számára azt a szükséges átmeneti időszakot, amely során a számukra előírt magas szintű követelményeknek eleget tehetnek.

Adrian Manole (PPE-DE), írásban. – (RO) A Föld bármely polgára, aki ismeri a globális felmelegedés mértékét, hozzájárulhat a Földet veszélyeztető e folyamat további alakulásának megállításához. A gépjárművezetők és gépjárművek esetében ezekkel az erőfeszítésekkel a ma megszavazandó jelentés foglalkozik.

A zöld vezetés az üzemanyag-fogyasztás csökkentését jelenti. Az EU 2010-ig a költségek 20 milliárd EUR összegű lehetséges csökkentését kéri. Emellett 50 millió tonna csökkentést is javasol a CO₂-kibocsátás terén. Egyértelmű, hogy ezen intézkedések hatása csak hosszú távon mutatkozik meg. Segít azonban, hogy végrehajtásuk egy évvel a bizottsági javaslat előtt lép hatályba.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom ezt a rendeletet, mivel ezzel a személygépjárművek és a közutak új technológiáknak köszönhetően biztonságosabbak lesznek. Ide tartoznak a nyomásellenőrző rendszerek, a tapadási követelmények és a sávellhagyásra figyelmeztető rendszerek. Ez a jelentés csökkenti a CO₂-kibocsátást új normák bevezetésével, amelyeket a gumibroncsoknak el kell érniük, és amelyek fejlesztik az üzemanyag-hatékonyságot és mérséklik az üzemanyag-fogyasztást.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Schwab úrnak a gépjárművek általános biztonságával kapcsolatos típus-jóváhagyási követelményekről szóló jelentése mellett szavaztam. A kitűnő jelentés célja a belső piac megfelelő működésének biztosítása, ugyanakkor pedig magasabb szintű biztonság és környezetvédelem biztosítása. E típus-jóváhagyási követelményeket közösségi szinten harmonizálták az egyes tagállamonként különböző rendszerek elkerülése és a Közösség egészében magas szintű közúti biztonság és környezetvédelem biztosítása érdekében. Ezért teljesen egyetértek Schwab úrral, mivel a javasolt rendelet célja az, hogy jelentősen egyszerűsítse a típus-jóváhagyási jogszabályokat a gépjárműbiztonság és a gumibroncsok területén egy tanácsi és parlamenti rendelet útján.

- Jelentés: Holger Krahmer (A6-0046/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Az eredeti IPPC irányelv hat másik irányelvvel egyetemben nem került teljes mértékben végrehajtásra az uniós tagállamokban, ezért ezen irányelvek nem teljesen felelnek meg célkitűzésüknek. Ezért az irányelvek átdolgozása mellett döntöttek, és ma szavaztunk ezekről a Parlamentben. Mi, a svéd szociáldemokraták támogatjuk az átdolgozást, és úgy látjuk, hogy bizonyos mértékben fejleszti a hatályos szabályokat. Azonban az irányelv ellen szavaztunk a végső szavazás során, mivel szerintünk néhány megszavazott módosítás az irányelvet jóval kevésbé teszi hatékonnyá, mint a Bizottság eredeti javaslata. Nem fogadhatjuk el például a nagy égetőüzemekre vonatkozó egyes kivételeket.

Emellett azért is szavaztunk nemmel, mert ebben az irányelvben nincs lehetőség az üvegházhatású gázok kibocsátásának jelentős mértékű csökkentésére. Ha leszavazzuk azon módosításokat, amelyek benyújtásában küldöttségünk is részt vett, és melyek az új villamosenergia-termelő üzemek szén-dioxid kibocsátása határértékeit támogatják, ez a Ház azt az üzenetet küldi, hogy nem veszi komolyan az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló munkát. Ilyen javaslatot nem támogathatunk.

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain és Eoin Ryan (UEN), írásban. – Határozottan támogatjuk az eredeti IPPC irányelvet. A meglévő irányelvekkel érintett ipari tevékenységek 55%-áért felelnek az EU CO₂-kibocsátásának, 83%-áért a SO₂- és 34%-áért a NOx-kibocsátásnak. A jelenlegi irányelv értelmében a Környezetvédelmi Ügynökség ad ki engedélyeket, és ehhez az ipari üzemeknek az elérhető legjobb technológiát kell alkalmazniuk.

A ma délelőtti szavazás során számos problémás módosítás volt az új IPPC javaslat kapcsán.

1. Minimumkövetelmények. Írország ellenzi a minimumkövetelmények módosítását, mivel ez szankcionálná az ír ipart és a nemrég a jelenlegi irányelv szerinti helyzet elérése érdekében folytatott munkát. A forrásokat jobb lenne arra költeni, hogy a megfelelést elmulasztó tagállamokban kikényszerítsék az irányelv végrehajtását.

2. Baromfi, trágya és hígtrágya. Számos módosítás arra irányul, hogy a baromfi és a trágya kiszórása is az irányelv hatálya alá kerüljön. E módosítás ellen szavaztam a kettős szabályozás elkerülése érdekében, mivel a nitrátokról szóló irányelv elegendő a trágya és a hígtrágya területén. A baromfit illetően az IPPC máris 40 000 baromfitenyésztőt ellenőriz. A módosítással a küszöbérték 40 000-ről 30 000-re csökkenne a tojótyúk, 24 000-re a kacsák és 11 500-re a pulykák esetében. A hatásvizsgálatban semmi sem szerepel arról, hogy kaptuk ezeket a számokat és milyen tudományos alapon.

2. Részletek. Emellett a részletek tekintetében a rugalmasság mellett szavaztam.

Niels Busk, Anne E. Jensen és Karin Riis-Jørgensen (ALDE), írásban. – (DA) A Dán Liberális Párt képviselői, Anne E. Jensen, Karin Riis-Jørgensen és Niels Busk a 96. módosítás mellett szavazott, amelyet a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért javasolt a 16. cikk (4) bekezdésének törlése érdekében, mivel az élőállatokból származó trágya szétszórása ellentétes az IPPC célkitűzésével, ami a nagy ipari létesítményekből származó kibocsátás csökkentése. Emellett e tárggyal már a vízügyi keretirányelv (2000/60/EK) és a nitrátirányelv (91/676/EGK) is foglalkozott.

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – A jelentés eredeti rendelkezéseinek elfogadása esetén az északkelet-angliai régióban és az Egyesült Királyságon belül másutt található, a Nemzeti Egészségügyi Szolgálathoz (NHS) tartozó kórházak drasztikusan megnövekedett költségekkel szembesültek volna a kazánok esetében.

Az NHS kórházainak jelentős kazánkapacításra van szükségük a sürgős esetek kezelésére és a technikai hibák esetére. Az irányelv potenciális kibocsátásuk alapján értékelte volna a kórházak kazánjait, és nem a tényleges kibocsátás alapján, ilyen módon pedig azt jelentette volna, hogy az engedélyezéshez lényeges költségek kell, hogy legyenek.

Támogattam azon módosításokat, amelyek az irányelv hatálya alól kivonják a részben készenléti üzemmódban lévő kazánokat.

Ezen aggályok ellenére összehangoltan kell cselekednünk az éghajlatváltozás és környezetszennyezés közös veszélyének kezelése érdekében.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ez az irányelvre irányuló javaslat az ipari kibocsátásra vonatkozó hét külön irányelvet kíván egységes szövegben felülvizsgálni és egyesíteni.

A bizottsági javaslat szerint integrált megközelítésről van szó, amelynek célja annak biztosítása, hogy figyelembe veszik a környezeti szempontokat a lehető legátfogóbb és legkiegyensúlyozottabb módon, a létesítmények számára az engedélyek kiadásakor. A cél tényleges kibocsátási határértékek megállapítása a legjobb elérhető technikák (BAT-ok) alkalmazása révén, amit a mostaninál konzisztensebb módon kell alkalmazni.

Amint az a jelentésben szerepel, ez a jogalkotási folyamat Európában 52 000 ipari üzemet érinthet. Ezért támogatunk bizonyos javasolt eltéréseket a mikro-, kis- és középvállalkozások esetében, amelyekre nem vonatkozhatnak ugyanolyan kötelezettségek, mint a nagy ipari egységekre. Azonban támogatjuk az égetőművekkel és kiegészítő égetőművekkel rendelkező ipari létesítményekben a fokozottabb beavatkozást, illetve az Európai Bizottság által javasoltnál szélesebb körű felügyeletet.

A módosított szöveg értékeli a nyilvános konzultációt és a nem kormányzati környezetvédelmi szervezetek szerepét, figyelembe veszi a mikrovállalkozások és KKV-k érdekeit, és bizonyos mértékű döntéshozatali hatáskört kíván átvenni az Európai Bizottságtól. Ezen okból végső soron a javaslat mellett szavaztunk, remélve, hogy Portugáliában több kormányzati beavatkozás lesz a levegőtisztaság támogatása és nyomon követése terén.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Krahmer úrnak az ipari kibocsátásról szóló jelentése ellen szavaztam. Nem értek egyet azzal, hogy az illetékes helyi hatóságoknak kell megállapítaniuk az egyes létesítmények kibocsátás-csökkentésére irányuló intézkedéseket, és ezáltal olyan kibocsátási szintet elérniük, amely átlagosan megfelel a BAT-referenciadokumentumokban foglalt követelményeknek, annyi mozgástérrel, hogy a helyi körülmények megfelelően figyelembe vehetők. Ezt a feladatot teljes mértékben közösségi és nem helyi vagy nemzeti hatóságnak kell ellátnia. Egy adott régió egyedi sajátosságai e területen nem adhatnak okot megkülönböztetésre, mivel az eltérő minimális küszöbök eredményeként igen eltérő költségek és megtérülések merülnek fel, és ez aztán elkerülhetetlenül kihat a vállalkozások tényleges versenyképességére.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), írásban. – (PL) A nemrég elfogadott éghajlati és energiacsomag határozott fellépést tesz szükségessé részünkről a célkitűzések teljesítéséhez.

Az EU által korábban az ipari kibocsátás csökkentésére tett erőfeszítéseket akadályozta a kohézió és a koordináció hiánya, illetve a nagyfokú egyenlőtlenség. Ezért melegen támogatom a Bizottság kezdeményezését, illetve az előadó javaslatát. Amennyiben számos, ipari kibocsátásról szóló irányelvet egyetlen, koherens aktussal váltunk fel, az határozottan a megfelelő irányba tett lépés. Készen állok bármilyen kezdeményezés támogatására, ami a bürokráciát csökkentené, növelné a létesítmények felügyelete szabályozásának rugalmasságát, és fokozná az átláthatóságot. Teljes mértékben támogatom az előadó javaslatát az Európai Parlamentnek a jövőbeli szabályozási változások terén játszott szerepe fokozására.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az Európai Bizottság irányelvére irányuló javaslat és az Európai Parlament módosításai ismét arra utalnak, hogy a zöld gazdaság tényleges célja nem a környezet védelme, hanem a tőkeprofit megvédése. Az Európai Bizottság kijelentései az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentéséről félrevezetőek és elterelik a figyelmet.

Ez az irányelv több mint 52 000 ipari üzemre vonatkozik, amelyek az uniós tagállamok kibocsátásának nagy arányáért felelnek, és még közösen is felelősek azért, hogy nem sikerült megvalósítani az Európai Bizottság által a légköri szennyezés csökkentésére előírt célkitűzéseket.

Az Európai Parlament legfontosabb módosításai határozottan mérséklék az irányelv alkalmazási körét, és olyan ambivalens és bizonytalan elemeket vezetnek be, amelyek mindig is a plutokráciát és a tőke elszámoltathatósága hiányát szolgálják. Ugyanakkor maguk az iparosok is meghatározó tényezők a kibocsátási szintek megállapításában, mivel ezeket szükségleteiknek és prioritásaiknak megfelelően állapítják meg, tehát a profit motívuma alapján.

A környezetvédelem zsákutcája ott van a munkavállalók monopóliumellenes és imperialistaellenes küzdelmében, amely a monopóliumok és politikai hatalmuk gazdasági szuverenitása, továbbá politikai hatalmuk, az EU és az európai egyirányú utcát támogató pártok ellen irányul.

- Jelentés: Klaus-Heiner Lehne (A6-0044/2009)

Jan Andersson, Ole Christensen, Göran Färm, Anna Hedh, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose, Inger Segelström, Britta Thomsen és Åsa Westlund (PSE), írásban. – Az európai

zártkörű részvénytársaság státútumáról szóló bizottsági javaslat lehetővé teszi a nem komoly vállalkozások számára a munkavállalók részvételére vonatkozó szabályok megkerülését. Ha az európai zártkörű részvénytársaság székhelye olyan tagállamban van, ahol alacsony vagy nem létezik a munkavállalói részvétel, tevékenységeit pedig másik tagállamban folytatja, ahol magas szintű a részvétel, a vállalat megkerülheti a szabályokat.

A Parlament szocialista képviselőcsoportja mindenesetre az ETUC-vel együtt olyan kompromisszumot ért el, amely lényegesen javítja a bizottsági javaslatot. A kompromisszumban most az szerepel, hogy amennyiben a vállalkozások elérnek egy bizonyos kvótát a más, olyan tagállamban alkalmazott munkavállalókat illetően, ahol magasabb szintű a munkavállalói részvétel a vállalat székhelye szerinti tagállamhoz képest, a munkavállalói részvételre vonatkozó kedvezőbb szabályok alkalmazandók.

Habár a kompromisszum sokkal jobb az eredeti javaslatnál, még nem teljes a siker. Az a szint, amivel a munkavállalói részvétel kiváltható, még mindig magas egyes tagállamok szintjéhez képest, és problémát jelent annak meghatározása is, hogy mi számít magas szintű munkavállalói részvételnek. Mi – a szocialista képviselőcsoport dán és svéd küldöttsége – úgy határoztunk tehát, hogy a végső szavazásnál tartózkodunk.

Johannes Blokland (IND/DEM), írásban. – (NL) Ma délután az európai zártkörű részvénytársaság státútumáról szavaztunk. Végül is a javaslat ellen szavaztam a következő okokból. Először is véleményem szerint ez a javaslat növeli az Európai Unióban a jogbizonytalanságot. A nemzeti zártkörű részvénytársaság és az európai zártkörű részvénytársaság, illetve az alkalmazandó nemzeti jogszabály és a rendelet szövege közötti kapcsolat nem eléggé egyértelmű. Hogyan akadályozható meg a hasznos nemzeti jogszabály megkerülése? Hogyan feleltethető meg a javaslat a fogyasztóvédelemnek?

E kérdésekre nincs kielégítő válasz. Ma Lehne úr jelentésére is szavaztunk, amelyben ajánlást tesz a vállalatok székhelyének megfelelőbb határon átnyúló áthelyezésére. Igazából úgy vélem, hogy ez egy sokkal jobb gondolat, mint az európai zártkörű részvénytársaság. Ha a Bizottság célja a vállalatok székhelye határon átnyúló áthelyezésének megkönnyítése és a bürokrácia csökkentése, az európai zártkörű részvénytársaságra vonatkozó egész javaslat felesleges.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) A tagállamok jogrendszerei közötti jelentős különbségekből adódóan a külföldön tevékenykedni kívánó vállalkozások gyakorta szembesülnek igen költséges eljárásokkal. Ez különösen igaz a KKV-kra, amelyek struktúrái kisebbek.

A státútum létrehozásával újabb lépés történt ezen akadályok elhárítása felé, különösen az európai gazdaság szempontjából alapvető ágazatban.

Az európai zártkörű részvénytársaság létrehozásával a KKV-k ugyanolyan státútummal rendelkező leányvállalatokat hozhatnak létre, a székhely elhelyezkedésére tekintet nélkül. Ilyen módon külföldön ugyanúgy működhetnek, mint otthon.

A KKV-k által ezen, a kisvállalkozási intézkedéscsomagból adódó intézkedés révén megtakarított idő és pénz egyértelmű utat mutat a jövő európai vállalkozáspolitikája előtt.

Ebből adódóan a Portugál Szociáldemokrata Párt tagjai támogatják a jelentést.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – Lehne úr saját kezdeményezésű jelentést javasolt olyan tanácsi rendeletre, amelynek célja, hogy megkönnyítse a kis- és középvállalkozások (KKV-k) számára a Közösségen belül egy közösségi tagállamban létrejött vállalat székhelyének határon átnyúló áthelyezését. Üdvözlendő a cél. Azonban vigyáznunk kell, hogy a lehetőséggel ne éljenek vissza a nemzeti társasági jogot veszélyeztetve, ugyanakkor pedig biztosítsuk, hogy a státútum (Societas Privata Europea) járható út a vállalkozások előtt.

Számos igen tartalmas javaslat szerepel a sok módosítás között, ideértve a minimumtőkére való hivatkozást, a regisztráció során az ellenőrzést, a nemzeti jogra való hivatkozást, a határon átnyúló elemeket és a munkavállalói részvételt. Egyes, az ECON bizottság által javasolt módosítások 2010-ig egységességre szólítanak fel bizonyos területeken, az adózást is ideértve, és ezzel ténylegesen korlátozzák a nemzeti jog alkalmazását.

Bár elviekben elfogadható az EU-szerte ugyanolyan elvek szerint működő európai részvénytársaságra irányuló javaslat, e javaslat alkalmazási köre nem terjedhet ki a nemzeti adóügyi döntésekre, ami határozottan az egyes tagállamok hatásköre továbbra is.

Lena Ek (ALDE), írásban. – (SV) Az európai zártkörű részvénytársaság (SPE) statútumára vonatkozó végső szavazásban a javaslat ellen szavaztam. Igen jó az alapgondolat, hogy a zártkörű részvénytársaságok esetében közös európai vállalati formát vezessünk be. Határozottan szükséges azonban a reform.

A bizottsági javaslat viszont kevés. Nem igazán egyértelmű, hol a határ a nemzeti jog, illetve az európai zártkörű részvénytársaság statútumának alkalmazása között. Számos társasági jogi szabállyal és szabályozással a vállalatok létesítő okiratában kell foglalkozni. Még ha ez egyes vállalkozások számára kedvező lépés is, bizonyos kérdéseket egyértelműen meg kell határozni a statútumban, pl. a vállalat mint egység hatásköre és a kisebbségi részvényesek védelme közötti határvonalat. Emellett a vezetésen belül alacsony a munkavállalói képviselő mértéke.

Az SPE statútuma jelentős fejlődésen ment át a Tanács folyamatban lévő tárgyalásai során, és továbbra is remélem, hogy a végeredmény kedvező lesz. Azonban ma nem erről a javaslatról döntünk. A Lehne úr által módosított bizottsági javaslat igazán megkönnyíti a döntést: a javaslatban az egyértelműség hiánya és a problémák árnyékot vetnek a reform kedvező szempontjaira, és fennáll az azonnali kockázata annak, hogy a céljával ellentétes statútum jöjjön létre. Emellett a Tanács által már elért kedvező előrehaladásra tekintettel e jelentés támogatása megnehezíti a Tanács munkája tekintetében a munkálatokat.

Ma nem a Tanács javaslatáról szavazunk, hanem lényegében egy bizottsági javaslatról. Ezért úgy döntöttem, hogy ellene szavazok.

David Martin (PSE), írásban. – Ez a kezdeményezés új európai jogi formát hoz létre, amelynek célja a KKV-k versenyképességének az egységes piacon való megalakulás és működés révén történő előmozdítása. Támogatom a jelentést, mivel ennek eredménye a munkavállalók fokozottabb védelme lesz, illetve az, hogy vállalatuk több tájékoztatást nyújt majd számukra.

Bernhard Rapkay (PSE), írásban. – (DE) A német szociáldemokrata (SPD) küldöttség az európai zártkörű részvénytársaság lehetősége mellett szavazott. Mindenesetre az alábbi indokolással élünk.

A munkavállalói részvétel a demokratikus és szociális Európa sarokköve. Ez okból a tájékoztatáshoz, konzultációhoz és munkavállalói részvételhez való jog korlátozás nélkül ugyanolyan formát kell, hogy öltjön, mint az európai részvénytársaságra (Societas Europae – SE) és az európai szövetkezetre (Societas Cooperativa Europaea – SCE) vonatkozóan meglévő szabályok.

Az európai zártkörű részvénytársaság most elfogadott változata e tekintetben fejlődés a bizottsági javaslatot illetően – ezért is szavaztunk mellette –, ám nem igazítja ki a meglévő szabályokat. A munkavállalók részvételi joga megkerülésének kockázatát még nem sikerült teljesen kikerülni.

A folyamatnak még nincs vége. Felhívjuk a Miniszterek Tanácsát, hogy a következőképpen fejlesszék a javaslatot:

- egyértelmű hivatkozás az európai részvénytársaságról (SE) szóló irányelvre, különösen az igazgatóság vagy a felügyelőbizottság tagjainak megválasztására vonatkozó normatív szabályok tekintetében,
- a 34. cikk megvalósíthatatlan rendelkezésének egyszerűsítése; a küszöbök jelentős mértékű csökkentése,
- az a kikötés, hogy az európai zártkörű részvénytársaság valóban határon átnyúló módon is aktív.

Felhívjuk a Bizottságot, hogy tegyen végre lépéseket a korlátozott felelősségű társaságok székhelye határon átnyúló áthelyezéséről szóló 14. irányelv érdekében, mivel a székhely határon átnyúló áthelyezése során a munkavállalói jogok ésszerűen csak egy munkavállalói részvételre vonatkozó európai irányelv révén biztosíthatók.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Lehne úrnak az európai zártkörű részvénytársaság statútumáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslata mellett szavaztam. Támogatom az általa végzett munkát, amivel autonóm szabályokat állapított meg olyan pontokat illetően, amelyek elengedhetetlenek a SPE-k mindennapi életéhez, ideértve a minimális tőkét, a munkavállalói részvételt és a regisztrálás ellenőrzését. Végül – ami a nemzeti jogszabályokra való hivatkozást illeti – úgy vélem, hogy a SPE-kről szóló rendelet célja, vagyis a Közösség egészében egységes vállalkozási forma létrehozása, alapvetően üdvözlendő és érdemes a megfontolásra.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), írásban. – (PL) A dühöngő gazdasági válság idején a KKV-k ágazatának fejlesztése igencsak kívánatos. Arra kell törekednünk, hogy megszüntessük azokat az igazgatási és jogi korlátokat, amelyek megakadályozzák a vállalkozásindítást. Az eljárási követelmények, a bürokrácia és a

magas regisztrációs költségek nem állhatnak azok útjába, akik saját vállalkozásukat kívánnák megvalósítani. Új cégek új munkahelyeket jelentenek, vagyis a gazdaság helyreállítását.

Az Európai Unió 27 tagállamból áll, melyek jogrendszerei és a vállalkozásindítással kapcsolatos rendszerei eltérnek. Az egész EU-ra kiterjedő vállalkozási forma – az európai zártkörű részvénytársaság – létrehozásával határozottan könnyebbé válik bárki élete, aki vállalkozást indítana, és ezzel a tőke szabad mozgásának elve ténylegesen jobban megvalósulhat.

A tevékenységek megindítására és folytatására vonatkozó egységes követelmények, az alacsony részvénytőke-követelmény és az egyszerűsített regisztrációs módszerek egyértelműen sikerre viszik az európai zártkörű részvénytársaságot. Ez vonzó alternatíva lehet a nemzeti rendeletekkel szemben. Gyors lesz, olcsó és szükségtelen formáságtól mentes, azonban megfelelő mértékű jogbiztonságot biztosít.

- Jelentés: László Surján (A6-0111/2009)

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Ez a jelentés további pénzügyi forrásokat tesz szükségessé egyre több területen az EU-n belül, míg a tagállamokban megtakarítások szükségesek olyan területeken, mint az egészségügy, az iskolák és a szociális ellátás.

Emellett számos a jelentésben jelzett terület – pl. a pénzügyi válság, az éghajlatváltozás és az energiapolitika – jelentős költségekkel jár, amelyek aránytalanok az uniós költségvetéshez viszonyítva. Ezekkel a kérdésekkel az egyes tagállamoknak kell foglalkozniuk nemzeti politikai eljárásaik keretében, és ennek eredményeként megvalósulhat az általuk meghozandó áldozatok demokratikus alapja.

Ezért a Bizottság 2010. évi költségvetéséről szóló jelentés ellen szavaztunk.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Bár több tagállamban is romlik a gazdasági és a szociális helyzet, mostanáig az EU nem tett olyan érdemi kezdeményezéseket, amelyek célja nem a pénzügyi tőke védelme lett volna.

Sürgősen olyan azonnali közösségi intézkedéseket kell elfogadnunk, amelyek eredményesen hozzájárulhatnak a munkavállalói igények, a termelőágazat, és a mikro-, kis- és középvállalkozások igényeire való reagáláshoz a szükséges pénzügyi forrásokat mozgósítva.

Az EU azonban úgy vitatta meg és fogadta el a 2009. évi költségvetést, mintha mi sem történt volna, márpedig ez a közösségi költségvetés relatíve a legalacsonyabb Portugália EGK-hoz való csatlakozása óta, és ismét megmutatkozott az osztályjellege.

A kapitalista válság mélységének bizonyítékát látva (szakpolitikáiban) az EP nem tudta elrejteti a valódi helyzetet. A most elfogadott állásfoglalás tehát félénken annyit mond, hogy a 2010. évi közösségi költségvetésnek közelebb kell lennie a 2007–2013. évi többéves pénzügyi keretben megszabott határértékekhez, amelyeket emellett, hogy egyértelműen nem adekvátak, be sem tartanak, és elismeri, hogy a kiadás kategóriája elégtelen.

Akit a kigyó megmart, a gyíktól is fél, így hát reméljük, hogy ez a kinyilvánított aggály és szándék nem csupán rövid életű, figyelembe véve a soron következő európai parlamenti választásokat, és azt is, hogy ez nem csupán a jószándék megnyilvánulása, mint mindig.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Miután gondosan elolvastam Surján úr munkáját a 2010. évi költségvetési eljárás iránymutatásairól, a jelentés ellen kívántam szavazni. Nem gondolom, hogy az Európai Parlament hitelessége a költségvetési tételek támogatásától vagy az azokhoz való kapcsolódástól függ. Ilyen módon az európai intézményeket cselekvésre ösztönző valódi motivációk kikerülnek szem elől. Emellett bár egyetértek a maximális átláthatóság elvével, úgy hiszem, hogy a különféle ágazatoknak juttatandó finanszírozást a hatékonyság vagy az eredmények szempontjából megkülönböztetéstől mentesen kell juttatni. A gyengén teljesítő ágazatokat is támogatni kell. Talán ezek vannak ténylegesen a leginkább rászoruló közösségi intézményi támogatásra.

- Jelentés: Vladimír Maňka (A6-0057/2009)

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Amikor a közszférában megszorításokra kerül sor az egészségügyben, az oktatásban és a szociális ellátásban, az uniós intézményekben is megtakarítások szükségesek. Véleményünk szerint a költségvetést határozottan vissza kell fogni a Régiók

Bizottsága és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tekintetében. Az EU adófizetői nem vesznek észre különbséget, ha e két intézmény tekintetében szigorú megtakarítási tervet állapítunk meg.

Ellenezzük az Európai Parlament képviselőcsoportjai személyzeti létszámának növelését is. Ez a költség a mostani helyzetben szükségtelen.

Nem túl jó ötlet az európai történelmi múzeum megnyitása sem, amit az Európai Parlament elnöksége döntött el. A tapasztalatok szerint egy ilyen múzeum egy egyre föderálisabb EU melletti propaganda lenne.

Ezért a többek között az Európai Parlament 2010. évi költségvetéséről szóló jelentés ellen kívántunk szavazni.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Üdvözljük a tényt, hogy az EP immár alapelvnek tekinti a nyelvi kérdéseket a 2010. évi közösségi költségvetésben kiemelten kezelt ügyekben:

- „nem lehet eléggé hangsúlyozni azt az alapvető demokratikus elvet, hogy az összes képviselő számára egyformán teljes körű és jó minőségű szolgáltatást kell biztosítani, amely lehetővé teszi számukra, hogy anyanyelvükön dolgozhassanak, anyanyelvükön nyilváníthassanak véleményt és minden dokumentumot anyanyelvükön kapjanak meg”;

- „úgy véli, hogy 2010-ben minden lehetséges erőfeszítést meg kell tenni annak érdekében, hogy a különböző nemzetiségű és anyanyelvű képviselők mindannyian egyenlő bánásmódban részesüljenek a tekintetben, hogy ha úgy kívánják, a saját nyelvükön végezhesék feladataikat és valamennyi rájuk háruló politikai tevékenységet”;

- „hangsúlyozza (...) a képviselői révén, illetve a képviselők teljes többnyelvűséghez való joga révén megvalósuló demokratikus legitimitás elvét, ezért úgy ítéli meg, hogy ezt a költségvetést arra lehet és kell felhasználni, hogy e cél megvalósuljon (...)”

Arról azonban nem feledkezhetünk meg, hogy a Portugál Kommunista Párt képviselői által a költségvetésre vonatkozóan benyújtott javaslatokat – amelyek arra hívtak fel, hogy az EU hivatalos nyelvei az üléseken (ideértve a közösségi intézményekben és a Parlament munkája részeként külső helyszíneken tartott üléseket is) mind álljanak rendelkezésre –, évek során folyamatosan elutasították.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Nem támogatom Maňka úr jelentését a 2010. évi költségvetés eljárásra vonatkozó iránymutatásokról, és ezért ellene szavaztam. Az állásfoglalásra irányuló indítvány 5. pontjában említést tesznek a teljes kiigazításról Horvátország Európai Unióhoz való csatlakozására tekintettel. Azonban ahogy az az állásfoglalásban is szerepel, ilyen helyzetekben 27 tagállam és egy potenciális tagjelölt mellett mindig az újonnan érkezőnek kell alkalmazkodni, nem a többi országnak. Emellett nem vélem úgy, hogy támogatnám az EU elnöksége és a Költségvetési Bizottság közötti kibővített együttműködés kísérleti programja második évének meghosszabbítását, mert nem hiszem, hogy ez érdemi vagy eredményes lenne.

- Jelentés: Christel Schaldemose (A6-0064/2009)

Jim Allister (NI), írásban. – Ez a jelentés komoly gyengeségeket tár fel a jelenlegi szabályozási keretben. Különösen aggaszt az Egyesült Királyságban kereskedő, uniós székhelyű olyan vállalkozások elszámoltathatóságának hiánya, amelyek reklámtevékenységet folytathatnak az Egyesült Királyságban, azonban nem kell engedélyt kérniük. Az Egyesült Királyság pótlólag csak ösztönzőnek bizonyult arra, hogy a vállalkozások aggasztó mértékben helyezték székhelyüket a tengerentúlra, ezáltal elkerülve az Egyesült Királyságban az engedély kérését. Ezért üdvözlöm ezt a jelentést, mivel valamennyire kezelni fogja a problémát.

Liam Aylward, Brian Crowley és Eoin Ryan (UEN), írásban. – A fogyasztóvédelem alapvető jelentőségű minden tagállamban. Emellett ezen a területen a tagállamok együttműködhetnek a határon átnyúló szolgáltatásokat igénybe vevő fogyasztók védelme érdekében. Schaldemose asszonynak az online játék integritásáról szóló jelentése annak a példája, hogy a tagállamok részéről egy gyakorlatias, együttműködő megközelítés hogyan eredményezhet olyan megközelítést, amelynek sarokköve a fogyasztóvédelem.

Ez a jelentés elismeri, hogy az online játék integritásával a legmegfelelőbb úgy foglalkozni, hogy a területen elismerjük a szubszidiaritás elvét, és lehetővé tesszük a tagállamok számára, hogy maguk szabályozzák az ágazatot. Azonban ehhez együttműködés és koordináció szükséges a csalás és a bűnözés elleni küzdelemben, emellett pedig foglalkozni kell olyan szociális és közrendi problémákkal, mint amilyen a függőség és a személyes adatok védelme.

A jelentés központi eleme a sport és a sportesemények integritásának megóvása. Teljes mértékben elengedhetetlen, hogy a sportot elsősorban szociális, szórakoztatási és egészséggel kapcsolatos értékei miatt ismerjük el, és hogy ezeket az értékeket semmilyen módon se fenyegetse vagy manipulálja pénzügyi haszonszerzés céljából. Sok európai polgár játszik az interneten. Biztosítanunk kell, hogy ezeket a polgárokat megvédjük, és véleményem szerint e tekintetben Schaldemose asszony jelentése fontos lépés.

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – Támogatom a nyitottabb játékkörnyezetet Európában. A kormányok által ellenőrzött nemzeti monopóliumok immár túl hosszú ideje akadályozzák az új belépőket abban, hogy Európában játékszolgáltatásokat kínáljanak.

Az online játék új lehetőség a fogyasztók számára, hogy a játékelményt élvezhessék. Nem látom problémásnak a felelős üzemeltetők által működtetett online játékokban részt vevő felelős játékosokat. E jelentés célja a magasabb szintű fogyasztóvédelem biztosítása, illetve egy tisztességes és átlátható játékkörnyezet megvalósítása a kibertérben. Emellett véleményem szerint fontos minden ésszerű lépést megtenni a kiskorúak online játékaik tiltása érdekében.

Természetesen aggályok merülhetnek fel a játék szociális hatásait illetően, és osztom ezeket az aggályokat. Azonban úgy vélem, hogy már korábban túl sok felelősséget róttak a játékszervező vállalkozásokra, és túl keveset az egyénekre. Az, hogy valaki játszik-e, személyes döntés, és mindenki maga kell, hogy feleljen a következményekért.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), írásban. – (FI) Elnök úr! Teljesen elégedett vagyok a Schaldemose asszony online játékról szóló jelentésére vonatkozó szavazás eredményével. Az derül ki belőle, hogy a legtöbb parlamenti képviselő szerint a játék igen speciális gazdasági tevékenység, amelyre nem csupán a belső piaci szabályok alkalmazhatók.

A játék társadalmi hatása és egészségügyi hatásai, továbbá az ezzel és egyes kulturális szempontjaival kapcsolatos bűnelkövetési kockázatok mind figyelembe veendő. Ez érvényes számos olyan tanulmányra is, amelyek szerint az internet megsokszorozza ezeket a kockázatokat. Nyilvánvaló, hogy önmagában egyetlen hatóság sem ellenőrizheti az online játékot Európa egészében.

Schaldemose asszony jelentése említést tesz a játék kedvező hatásairól is, amelyeket szerintem igen fontos megőrizni. Számos európai országban igen jelentős összegű bevétel származik ilyen játékokból, és ezeket például a művészetekre, a tudományra, az ifjúsági munkára és a kórházakra fordítják. Sok ezer nem kormányzati szervezet részesedik az ezek által biztosított finanszírozásból, és a játék mellett a legnagyobb bevételi forrás az uniós sportszervezetek és különösen a spontán sporttevékenységek számára is.

Az a tény, hogy a parlamenti többség megőrizné a játékpolicára vonatkozó hatályos nemzeti jogszabályokat, és nem csupán gyakorlati kódexszel váltaná fel ezeket, amely a fogyasztók számára jóval kevesebb védelmet biztosít, nem jelenti azt, hogy a piacot nem kell liberalizálni. Ez egyszerűen annyit jelent, hogy a liberalizációnak a tagállamok saját feltételei szerint kell megvalósulnia. Emellett ha fenn kell tartani a nemzeti monopóliumokat, a rendszer nem lehet megkülönböztető, és jogilag igazolhatónak kell lennie.

Mairead McGuinness (PPE-DE), írásban. – Az online játék integritásáról szóló jelentés ellen szavaztam, mivel szerintem a plenáris ülésen elvetett alternatív indítvány jobban tükrözte volna az online játéka-gazat mai helyzetét.

Osztom a polgárok azon aggályaiban, hogy kifosztják őket, illetve a játékfüggőség miatti aggályokban is, megjegyzendő azonban, hogy a játékot a tagállamok többségében ellenőrzik annak érdekében, hogy a polgárokat megvédjék a játékfüggőség és a csalás ellen, és megakadályozzák a pénzmosást.

Meg kell akadályoznunk a problémás játékot és a kiskorúak játékát, a csalás és a bűnözés elleni küzdelem mellett. Úgy vélem, hogy egy alternatív megoldással eredményesebben kezelhetők ezek az aggályok.

Seán Ó Neachtain (UEN), írásban. – (GA) A fogyasztóvédelem különösen fontos minden tagállamban. Ezen a területen elengedhetetlen a tagállamok közötti együttműködés, különösen a határon átnyúló szolgáltatások szempontjából. Ez az online játékról szóló jelentés arra mutat rá, hogy egy együttműködésre alapuló pragmatikus megközelítés biztosíthatja, hogy a fogyasztóvédelem az Európai Unió politikáinak sarokköve legyen.

Ez a jelentés elismeri, hogy az internetes játékkal kapcsolatosan a legjobb megközelítés az ágazatban a szubszidiaritás elvének elismerése és a szabályozási kérdések egyes tagállamokra történő hagyása. Ezt

figyelembe véve a jelentés elismeri, hogy az uniós tagállamok együttműködés és koordináció útján képesek a csalás, a bűnözés és a szociális problémák megfelelő kezelésére.

A jelentés sarokköve a sport jelentősége és integritása és őszintesége megőrzésének szükségessége. A sportügylek szociális és kulturális értékét védeni kell, és biztosítandó, hogy a sportigazgatásban nem követnek el visszaélést pénzszerzés érdekében vagy hasonló okokból. Az Európai Unióban sokan játszanak az interneten. Biztosítanunk kell, hogy őket nem érheti online sérelem.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Schaldemose asszonynak az online játék integritásáról szóló jelentése mellett szavaztam. Határozott meggyőződése, hogy ebben az ágazatban, amely igen fontos bevételi forrás a sportszervezetek számára, teljes átláthatóság szükséges, amely védi a közérdeket és a fogyasztók érdekeit. Végül úgy érzem, hogy az egységes jogszabályok és nem a most hatályban levőkhöz hasonló különféle jogszabályok segíthetnek annak elkerülésében, hogy az online játék szociális problémaként jelentkezzen.

Toomas Savi (ALDE), írásban. – Sajnos nem vehettem részt a Christel Schaldemose online játék integritásáról szóló jelentésére vonatkozó szavazásban. Megragadnám azonban ezt a lehetőséget, hogy kifejezzem egyetértésemet az előadóval, mivel a jelentés számos fontos és veszélyes szempontot emel ki az online játék terén. 2004-ben az online játék az EU teljes játékipacának kb. 5%-át jelentette, és az arányok az utóbbi néhány évben rohamosan nőttek.

Fontos megérteni, hogy különféle illegális tevékenységek – úgymint a hitelkártyacsalás, a játékhoz hozzáférő kiskorúak, a bundázás stb. – az online játék elkerülhetetlen velejárói. Emellett növekedhet a játékfüggők száma, mivel az online játék igen kényelmes.

Az online játék hatása, ahogy arra az előadó nagyon helyesen rámutatott, még nem került alapos vizsgálatra. Ezért a polgárok védelme érdekében elengedhetetlen, hogy minden tagállam alapos kutatást végezzen az online játék hatásairól, emellett pedig növelje a játékipacok nyomon ellenőrzését és szabályozását.

Christel Schaldemose (PSE), írásban. – Az online játék integritásáról szóló Schaldemose-jelentés megállapítja a tagállamok felelősségét a játékipacok szabályozásában a veszélyeztetett fogyasztók, különösen a gyermekek védelme, továbbá a bűnözés kezelése és a sporteseményeknek a bundázáshoz hasonló kockázatoktól való megvédése érdekében.

A játékot a képviselők speciális helyzete miatt vették ki a szolgáltatási irányelv hatálya alól, és nincs egyértelmű szándék uniós szintű jogszabály létrehozására. A munkáspárti képviselők ezért határozottan támogatják a jelentésben arra vonatkozóan szereplő felhívást, hogy a tagállamok szabályozzák játékipaikat a fogyasztók védelme érdekében. A jelentés azt is egyértelművé teszi, hogy egy ilyen rendeletnek arányosnak és megkülönböztetés-mentesnek kell lennie, az uniós szerződésekben foglaltak szerint.

A munkáspárti képviselők úgy vélik, hogy az Egyesült Királyság játéktörvénye a Szerződésnek megfelelő jogszabály, amely elvileg biztosítja a játékszolgáltatásokhoz való tisztességes és nyílt hozzáférést, ugyanakkor megelőzi a bűnözést, és védi a gyermekeket és a veszélyeztetett személyeket. Számos tagállam most vizsgálja felül jogszabályait annak biztosítása érdekében, hogy azok megfeleljenek az uniós szerződéseknek.

A munkáspárti képviselők hangsúlyozzák, hogy az uniós hatóságoknak ébernek kell maradniuk, és együtt kell működniük bármiféle bűnözéssel, bundázással, fiatalok és veszélyeztetett személyek fenyegetésével kapcsolatosan a játék bármilyen formája miatti kockázatokkal szemben. A munkáspárti képviselők üdvözlik az elismert online játéküzemeltetők folyamatos erőfeszítéseit az annak biztosítására tett intézkedések érdekében, hogy ezek az aggályok megválaszolásra kerüljenek.

Marianne Thyssen (PPE-DE), írásban. – (NL) A játék és a sportfogadás működése eltér más gazdasági tevékenységektől, ahogy azt néhányan itt a Házban is úgy vélik. Az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatában megerősítette, hogy maguknak a tagállamoknak kell meghatározni, hogy milyen mértékű védelmet vélnék helyénvalónak a polgároknak a játékkal kapcsolatos veszélyek elleni védelmére.

Az itt alkalmazandó szubszidiaritás elve azt jelenti, hogy a tagállamoknak képesnek kell lenniük játékipaikat ellenőrzésére és szabályozására hagyományaikkal és kultúrájukkal összhangban, hogy megvédhessék a fogyasztókat a függőség, a csalás és a pénzmosás veszélyei ellen. Az online játékkal járó további kockázatokra figyelemmel meggyőződése, hogy a nemzeti jogszabályok nem válthatók fel a játékipar páneurópai önszabályozásával.

Ezért csatlakozom a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság tagjainak jelentős többségéhez, akik szerint egy tisztán belső piaci megközelítés nem helytálló a játék tekintetében. Ezért úgy döntöttem, hogy teljes szívvel támogatom a Schaldemose-jelentést.

- Jelentés: Maria Petre (A6-0088/2009)

Adam Bielan (UEN), írásban. – (PL) Elnök úr! Maria Petre élelmiszerbiztonság biztosításáról szóló jelentése mellett szavaztam. Mindenesetre hangot adnék aggályomnak, miszerint az átlagos fogyasztó nincs tisztában az oltalom alatt álló eredet-megjelölés (OEM) és az oltalom alatt álló földrajzi jelzés (OFJ) közötti különbséggel. Véleményem szerint e kérdésben elengedhetetlen egy tájékoztatási kampány.

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) A tagállamoknak támogatniuk kell azon minőségbiztosítási rendszereket, amelyeket az európai fogyasztók már jól ismernek. E rendszerek nem egységesíthetők, és nem olvashatók egybe. A közösségi minőségi tanúsítás minimális normáinak biztosítása érdekében ezeket értékelni kell, és európai szinten el kell ismerni. Ezért a Bizottságnak rendelkeznie kell egy olyan hivatallal, amely felelős ilyen rendszerek európai szintű jóváhagyásáért és használatuk engedélyezéséért, és amely biztosítja az európai és nemzeti szintű egységes és hatékony ellenőrzést.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), írásban. – (RO) A jelentés mellett szavaztam, mert egyetértek az elsődleges termékek gyártási helye kötelező feltüntetésének bevezetésével egy származási országot megjelölő címke útján, mivel a fogyasztók többet szeretnének tudni az általuk megvásárolt termék eredetéről. Egy ilyenfajta rendszer alkalmazandó a feldolgozott élelmiszertermékek esetében is, és itt fel kellene tüntetni a fő összetevőket és nyersanyagokat, illetve meghatározzák az eredet helyét és a végső feldolgozás helyét.

Niels Busk, Anne E. Jensen és Karin Riis-Jørgensen (ALDE), írásban. – (DA) A Dán Liberális Párt képviselői, Anne E. Jensen, Karin Riis-Jørgensen és Niels Busk Petre asszonynak az élelmiszer-minőség biztosításáról szóló saját kezdeményezésű jelentése mellett szavaztak, súlyozva az érveket és az ellenérveket, mivel csak egy átfogó szavazás van. Úgy érezzük, hogy a jelentésben foglaltakat nagyrészt támogatni tudjuk, habár van néhány dolog, amit nem egészen támogatunk.

Richard Corbett (PSE), írásban. – Csalódott voltam, hogy tartózkodnom kellett ennél a jelentésnél, ami a Bizottság zöld könyvét követte volna annak megvizsgálásában, hogy az európai mezőgazdasági termelők hogyan jutnak maximális haszonhoz a piacon termékeik magas színvonala nyomán. Olyan fontos kérdésekre összpontosít, mint amilyen a származási ország szerinti címkézés, a biotermékpiac kialakítása, ahol az európai termékek a világ legjobbjai, illetve az európai gazdálkodás erősségeinek kiaknázása, hogy mezőgazdasági termelőknek előnyhöz jussanak termékeik forgalmazásakor, márpedig ez a rész üdvözlendő.

Sajnos azonban a jelentésbe belenyúltak a Mezőgazdasági Bizottság protekcionista elemei és különösen azok, akik indokolni kívánják a dömpingszerű piactorzító KAP-támogatásokat, és akik meg kívánják nehezíteni a harmadik világ országai számára az EU-ba való importot.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), írásban. – (RO) Hadd gratuláljak Petre asszonynak, kollégámnak a kitűnő jelentésért.

Néhány pontot nem szabad szem elől tévesztetni, amikor az európai termékek minőségéről ejtünk szót:

1. A „minősített piacra jutás” végrehajtása megoldást kínál annak garantálására, hogy az európai fogyasztók rendelkezésére álló termékek belföldi vagy import előállítás esetén ugyanolyan normáknak tesznek eleget.
2. Az európai termelőknél az élelmiszer-biztonság garantálása során felmerült költségek és a keresztmegfelelőséggel kapcsolatos követelések, amelyeket a KAP finanszírozás kell, hogy fedezzen.
3. A külön európai mezőgazdasági és élelmiszertermékek támogatása. Amint azt már kértem a 3/2008/EK rendelet módosításáról szóló jelentésben, az Európai Unió társfinanszírozási rátáját növelni kell. Ugyanakkor azonban egyszerűsíteniünk kell a hagyományos különleges termék rendszerének igazgatási eljárásait, és fokozottabb védelemben kell részesíteni a földrajzi jelzéssel vagy eredet-megjelöléssel ellátott termékeket.

Remélem, hogy az általunk elfogadandó ajánlásokat az Európai Bizottság és a tagállamok a lehető leghamarabb végrehajtják, mivel nem engedhetjük meg, hogy időt pazaroljunk el olyan körülmények között, amikor az európai polgárokat egy szélsőségesen súlyos gazdasági visszaesés hatásai sújtják.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) A jelentés jó szándéka ellenére továbbra is olyan politikákat követ, sőt szélesíti ki ezek körét, amelyek számos kistermelő problémáit okozzák, különösen Portugáliában.

Arra hivatkozva, hogy úgymond az „európai mezőgazdasági termékek minőségét támogatják”, fokozzák a termelési költségeket azok számára, akiknek máris nehézséget okoz, hogy folytassák a termelést. Ez különösen igaz a kistermelőkre, például számos kis sajttermelő vállalkozásra, amelyek tagadhatatlan minőségű Serra da Estrela sajtot állítanak elő. Elfogadhatatlan, hogy a termelőknek új követelményeket kell teljesíteniük, hogy folytathassák a termelést, anélkül, hogy a nekik járó pénzügyi ellentételezést megkapnák, ugyanakkor viszont támogatniuk kell a „hivatalos ellenőrzés” követelményei miatti költségeket is. Az állításokkal szemben a valódi minőség előállítását az eltűnés kockázata komolyan fenyegeti.

A harmonizált termelési és forgalmazási normáknak a kistermelőkre és a mezőgazdasági iparra egyaránt történő alkalmazása elfogadhatatlan. E normák alkalmazása tönkreteszi a sokféleséget úgy a termelés, mint a kultúra vonatkozásában, olyan országokban, mint amilyen Portugália is. Fontos e tendencia megfordítása és a termelés és fogyasztás helyi szintű támogatása. A mezőgazdaságot érzékeny tevékenységnek kell tekinteni, amely nem egyeztethető össze ezzel a kereskedelmi liberalizációs modellel, amely környezeti szempontból nem fenntartható, és súlyos kockázatokat jelent az emberi egészségre.

Duarte Freitas (PPE-DE), írásban. – (PT) Egyetértek a jelentéssel, mivel véleményem szerint a bürokrácia és a szabályrendszer bonyolultságának mérséklése elengedhetetlen. Ilyen módon egyszerűbb lesz a mezőgazdasági termékek szabályozása és minőség-ellenőrzése.

Az egyszerűsítés eredménye az igazgatási költségek csökkentése lesz a hatóságok számára.

Üdvözlöm továbbá, hogy különös figyelmet szenteltek az eredet-megjelöléseknek, és a Bizottság felhívását annak biztosítására, hogy ez a kérdés felkerült a Kereskedelmi Világszervezet napirendjére.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Csak támogatni lehet a jelentés mögöttes szándékát: az európai élelmiszertermékek minőségének garantálása, a termelők versenyképessége, egyszerű, ám átfogó információk a fogyasztók számára a termékek eredetét illetően, megfelelés az eredet-megjelöléseknek és a minőségi címkéknek, a hagyományos vagy biotermékek jobb definíciója stb.

Az előadónak teljesen igaza van, amikor hangsúlyozza, hogy ki kell kötnünk, hogy az Európába importált mezőgazdasági és élelmiszertermékeknek ugyanolyan normáknak kell eleget tenniük, mint az európai termelőknek, ám sajnos ma nem mindig ez a helyzet. Teljesen igaza van abban is, amikor a piacainkra való bejutást feltételekhez kötné.

Van azonban még mindig pár megoldandó probléma, például a tisztességtelen Közösségen belüli verseny, ahol az egyik tagállam szigorúbb normákat állapít meg, mint amilyenekről közösségi szinten rendelkeztek, elsődlegesen a közegészség vagy a környezetvédelem érdekében. Ilyen esetekben az adott állam számára lehetővé kell tenni ugyanazon szabályok alkalmazását – akár tetszik, akár nem –, mint amilyeneket WTO-szinten kívánunk megvalósítani.

Újabb problémás kérdés a Parlament környezeti aggályainak való megfelelés – az élelmiszer-kilométerek csökkentésére kellene összpontosítanunk (helyi termelésű, szezonális termékek fogyasztása) a globális piachoz való szükségszerűen tökéletlen alkalmazkodás helyett.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Ez a jelentés, amely semmilyen jogalkotási folyamatnak sem része, számos költséges javaslatot ajánl, például egy termékminőséggel foglalkozó uniós ügynökséget, emellett a mezőgazdaságon belül új értékesítési promóciós és értékesítési támogatási intézkedéseket. Szeretnék továbbá rámutatni, hogy ez a jelentés olyan megfogalmazást tartalmaz, amelynek eredményeként az EU részéről protekcionista politikát alakulhat ki a mezőgazdasági termékek vonatkozásában.

Szokás szerint a júniusi listán ebben a helyzetben szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hogy az Európai Parlamentnek nincs együttdöntési hatásköre az EU mezőgazdasági politikáját illetően. Más különben az EU a protekcionizmus és a mezőgazdaság egyes csoportjainak szánt súlyos támogatások csapdájába esne.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), írásban. – (PL) A szavazás során támogattam Maria Petre élelmiszer-minőség biztosításáról szóló jelentését. Az élelmiszerekkel kapcsolatos normák harmonizálásának és kölcsönös elismerésének kérdése igen fontos az emberi egészség biztosítása szempontjából. A különféle betegségek előfordulása és az elfogyasztott élelmiszer minősége közötti kapcsolat felismerése egyre gyakoribb manapság. Csak maga az „egészséges élelmiszer” terminus paradox. Nevezhetünk bármit, ami nem egészséges az emberek számára, „élelmiszer”-nek? Az élelmiszertermékek minősége alapvető jelentőséggel bír polgáraink élelmiszer-biztonságát illetően. E termékeknek egyértelműen meghatározott kritériumoknak kell eleget tenniük jelenlegi tudásunk és a higiéniai elvek alapján, és e kritériumoknak emellett hozzá kell járulniuk a

környezet megóvásához és a levágásra szánt állatok megfelelő kezelésére vonatkozó elvek tiszteletben tartásához. Az élelmiszertermékeket emellett megfelelően kell csomagolni, szállítani és tárolni.

A jó élelmiszer-minőség biztosítása érdekében a fogyasztókat teljes körűen tájékoztatni kell az általuk megvásárolt termékekről, ezek összetevőiről, a genetikai módosításokról, a gyártás helyéről, a tárolási feltételekről, az elkészítés módjáról és a lejáratig történő felhasználásról. Az előadó előnyben részesíti egy bizottsági szintű, tanúsításért és élelmiszer-minőségért felelős európai szolgálat bevezetését, annak biztosítására, hogy a minimális tanúsítási követelmények teljesülnek. Ez egységes ellenőrzési rendszert jelenthet uniós és tagállami szinten egyaránt. A jelentés egy korábbi állásfoglalás alapján emellett az európai termékek vonatkozásában külön minőségi jelzés bevezetését is támogatja.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) A globális pénzügyi és élelmiszerválság azt jelenti, hogy az emberek a fogyasztáson spórolnak, és ezzel nő a diszkontinuitás piaci részesedése. Emellett korlátozó termelési szabályozást vezetünk be belföldi élelmiszer-termelőink számára, továbbá minőségi pecsétet és hasonló rendszereket támogatunk. Ugyanakkor olyan termékeket importálunk, amelyek nem teljesítik a belföldi minőségi normákat, és ezért az ilyen normáknak való megfelelés nem ellenőrizhető. Ez azt jelenti, hogy a belföldi mezőgazdasági termelőket súlyosan kihatározzák, és biztosítanunk kell, hogy különösen ebben a nehéz helyzetben a tönkremenő gazdaságok aránya nem eszkalálódik, és nem veszítjük el az EU egészében azon képességünket, hogy élelmiszer-termelésünk önálló legyen.

Azok az emberek, akik készen állnak megfizetni az élelmiszer árát, túl könnyen veszítik el képességüket arra, hogy meglássák a lényegét a minőségi pecsét és szimbólumok tömkelegében: nem minden úgynevezett bioterméket állítanak elő a belföldi piacon, és nem minden esetben érkezik egy termék minden összetevője abból az országból, amelyet származási országgént adnak meg. Van itt némi megtévesztés, és egyre-másra derül fény élelmiszerbotrányokra és címkézési visszaélésekre. Végül soron a fogyasztók csak a címkézésre támaszkodhatnak. A kezdeményezés ebbe az irányba visz bennünket, és ezért szavaztam mellette.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) A jelentés, amelyet kollégám, Maria Petre nyújtott be ma élénk, számos olyan ajánlást tartalmaz, amelyet egyértelműen támogatok. Ezek körébe tartozik a minőségi normák garantálásával kapcsolatos adminisztráció egyszerűsítése és a termelőkre a hagyományos termékek, továbbá az eredet-megjelölések vagy földrajzi árujelzők támogatása miatt háruló pénzügyi terhek csökkentése.

Amikor súlyos gazdasági válsággal kell szembenéznünk, kötelességünk olyan intézkedéseket hozni, hogy támogassuk az európai mezőgazdasági termelőket és feldolgozókat, és biztosítsuk, hogy a fogyasztók a legjobb termékekhez férhetnek hozzá a legkedvezőbb áron.

Úgy vélem, biztosítanunk kell, hogy a fogyasztókat helytálló információkkal látjuk el a termékek eredetét illetően az európai mezőgazdaság támogatása érdekében. Azonban nem keverhetjük össze ezeket az európai minőségjelzéssel kapcsolatos rendelkezéseket a protekcionizmussal, amelynek célja a közösségi piacra való bejutás megakadályozása. Úgy gondolom, hogy e jelzés bevezetésének célja az európai termékek és azon előnyök támogatása kell, hogy legyen, amelyeket ezek harmadik országokkal szemben élveznek, és hogy az európai fogyasztók több információt kaphassanak. Ugyanakkor a termékek eredetét elismerő rendszer segíthet a „szennyezett termékekkel” kapcsolatos félelmek eloszlásában.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Petre asszonynak az élelmiszer-minőség biztosításáról és a releváns normák harmonizálásáról szóló jelentése mellett szavaztam. Úgy vélem, hogy a tárgy különösen fontos, mivel az élelmiszer-minőség egyre jobban kihat az európai polgárok életminőségére. Az EU-nak valóban ragaszkodnia kell ahhoz, hogy minden élelmiszertermék megfeleljen a gyártási előírásoknak, különösen az egészség és a biztonság tekintetében. Emellett az Uniónak biztosítania kell az egyenlő feltételeket a helyi előállítású és a harmadik országok által előállított termékek között. Végül pedig osztozom az előadó azon véleményében, hogy az OFJ-k (oltalom alatt álló földrajzi jelzések), OEM-ek (védett eredet-megjelölések) és HKT-k (hagyományos különleges termékek) tekintetében közösségi technikai támogatást kell adni a fenti rendszerek tagállami végrehajtásához és az érintett termékek kapcsolódó értékeléséhez.

Olle Schmidt (ALDE), írásban. – (SV) Úgy döntöttem, hogy nem támogatom Petre asszonynak az élelmiszer-címkézés támogatásáról és kiterjesztéséről szóló jelentését. A jelentés jó javaslatokat tartalmazott a szabályok egyszerűsítése és a rövidebb kezelési idők tekintetében. Ezek azonban véleményem szerint eltörpülnek a feltételekhez kötött piaci hozzáférésre vonatkozó protekcionista szövegezés és azon óhaj mellett, hogy hozzanak létre nemzetek feletti hatóságot a termékminőség ellenőrzésére.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) Amikor az élelmiszereket inkább a profit miatt termelik, mintsem alapvető követelmények kielégítésére, és az élelmiszer-termelés és -értékesítés egyre kevesebb

kézben összpontosul, és multinacionális élelmiszercégek és kartellek határozzák meg (amely döntések meghatározzák az EU és a tagállami kormányok politikáját), az élelmiszer sem olcsó, sem jó minőségű nem lehet.

A minőségi élelmiszerhez való feltételezett visszatérés célja nem a mezőgazdasági termelők bevételeinek fokozása vagy az alapvető követelmények teljesítése. Elvileg a multik versenyképességét és profitját kívánja növelni, a vidéki munkaerő kihasználását fokozva, a földtulajdont még kevesebb kézben összpontosítva és ellenőrizve a termelést.

A GMO-k bevezetése és termelése és a számos élelmiszerbotrány jól mutatja, hogy az élelmiszerek minősége és biztonsága az EU-ban a nagyvállalatok érdekeinek van alárendelve.

Az élelmiszerek minőség alapján történő osztályozása azt jelenti, hogy az élelmiszereket osztály alapon különböztetik meg, megfelelően annak a piaci elvnek, hogy a magas jövedelműek első osztályú, a munkásosztálybeli családok pedig másodosztályú élelmiszerhez jussanak.

A kis- és középvállalkozások gazdálkodóinak minden érdekük a KAP és az EU ellen szól, továbbá az ellen, hogy nagyvállalatoknak árusítsák ki őket, emellett pedig azt diktálják érdekeik, hogy csatlakozzanak a Görög Kommunista Párthoz és a Munkavállalói Gyűléshez, amelyben a munkavállalók és az önfoglalkoztatók alkotnak szociális szövetséget, a monopóliumok szuverenitásának és hatalmának megtörése érdekében.

- Jelentés: Jonathan Evans (A6-011/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) A versenypolitika naprakésszé tétele különösen fontos tényező az EU versenypolitikája új biztonsági struktúrájának és működésének előkészítésében. A folyamat lényegi eleme a nemzeti versenyintézmények közötti együttműködés és az Európai Versenyhálózat (ECN) útján történő koordináció. Az Európai Parlament súlyos aggályainak adott hangot azt illetően, hogy egy hatékony ECN nélkül a szakpolitika naprakésszé tétele lényegében csak a versenypolitika újránacionalizálása lenne, ami nyilvánvalóan veszélyeztetné az EU egészében az egységes versenypolitika biztosításának elgondolását. A rugalmasság és a pragmatizmus kritériumai alapján a 2006. és a 2007. évi jelentések kedvezően értékelik az ECN hálózat eredményességét és fejlesztését. Az állami bírók körében az EU versenyjogának értelmezésére és végrehajtásának biztosítására irányuló képzés és bírósági együttműködés terén tett erőfeszítések szintén üdvözlendők.

David Casa (PPE-DE), írásban. – Ez a jelentés a szabad kereskedelem és a tisztességes verseny elvének jelentőségét hangsúlyozza, és megerősíti a Római Szerződéssel aláírt rendelkezések jelentőségét. Biztosítanunk kell, hogy olyan trösztellenes intézkedéseket hozunk, amelyek révén védelmet kapunk a korlátozó kereskedelmi visszaélés ellen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) A jelentés ellen szavaztunk, mert még csak el sem fogadták azt a javaslatot, amely a nagyvállalkozások piaci fölényrel való visszaélésével kapcsolatos aggályokat érintik, különösen a nagy szupermarketláncok tekintetében. Ez visszaélés vásárlóerejünkkel annak érdekében, hogy lenyomják az Európai Unió és harmadik országok szállítóinak fizetett árakat.

Azon hatás megállapításához szükséges elszántságról sem tettek tanúságot, amelyet a szupermarket-ágazat a kisvállalkozásokra, szállítókra, munkavállalókra és fogyasztókra gyakorol. Tulajdonképpen egyáltalán nem voltak képesek értékelni a vásárlóerővel való, ilyen koncentrációból következő visszaélést.

Az elfogadott állásfoglalás továbbra is a verseny védelmébe való beavatkozás mintáját követi a közszolgáltatásokkal szemben. A híres Bolkestein-irányelv nyomdokaiban jár, amikor kitartóan ragaszkodik a belső piaci szabályoknak való megfelelés szükségességéhez. Emellett sajnos még amikor a válságról és a gazdaságok előtt álló nehézségekről is beszél, akkor is ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság éberben őröködjön afelett, hogy a verseny ne kérdőjeleződjön meg. Vagyis a neoliberális kapitalizmus okozta válsággal szemben a megoldás valami hasonló. Ez elfogadhatatlan.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Evans úrnak a 2006. és 2007. évi versenypolitikáról szóló jelentése mellett szavaztam. Jelentős előrelépés történt a verseny terén az elmúlt években. Valóban, ha a vállalkozások közötti összeolvadás ellenőrzésére és az állami támogatásra gondolunk (és ez a probléma a piacok pénzügyi és gazdasági válságát követően kapott hatalmas jelentőséget), a Bizottság egyre jelentősebb munkát végzett. Ezért osztom az előadó azon nézetét, hogy korszerűsíteni szükséges e területen a jogi és intézményi keretet.

Peter Skinner (PSE), írásban. – Az Európai Uniót is markában tartó és globális kihatású gazdasági válságra tekintettel fontos, hogy a Parlament megállapodásra jusson. Ez a jelentés végül is megtalálta a módját, hogy egyetértésre juthassunk a Gazdasági és Monetáris Bizottságon belül. Nyilvánvaló, hogy az állami beavatkozással kapcsolatos aggályok nagy jelentőségűek, azonban az alulfogyasztás és a zsugorodó gyáripár okozta károk jellegéből adódóan kormányzati kiadások szintjén is szükség van segítségre.

- Jelentés: Edit Herczog (A6-0074/2009)

Liam Aylward (UEN), írásban. – A kisvállalkozások az európai gazdaság gerince, valamennyi európai vállalkozás 98%-a, és az EU munkavállalóinak akár 60%-át is alkalmazják. Az Európai Bizottságot dicséret illeti mostanáig megtett kezdeményezéseiért és folyamatos munkájáért, amelynek célja a kisvállalkozások számára a bürokrácia kiküszöbölése. Herczog asszony jelentése elismeri a Bizottság munkáját, és további intézkedésekre hív fel ebben az irányban.

Habár egyértelműen támogatok számos, a kisvállalkozási intézkedéscsomagról szóló jelentésben foglalt észrevételt, igen csalódott voltam amiatt, hogy az Ipari, Kutatás és Energiaügyi Bizottság jelentésében szerepelt egy olyan bekezdés, amely közös konszolidált vállalati adóalapra szólított fel. Reméltem, hogy ebben a szakaszban általánosan elismerik, hogy a CCTB-javaslat nem átgondolt és nem eléggé tájékozott. Ez a kérdés olyan jelentőséggel bír Írország szempontjából, különösen a mostani gazdasági helyzetben, hogy a javaslat ellen szavaztam. Ez semmilyen kedvezőtlen hatással nem bír a kisvállalkozások érdekében végzett dicséretes munkára, de határozottan azt sugallja, hogy ki kell állnunk a nem produktív, kezelhetetlen és rossz koncepciójú javaslatok ellen, amelyek nem előnyösek az európai gazdaság számára.

Gerard Batten, Nigel Farage és Jeffrey Titford (IND/DEM), írásban. – Ez az intézkedéscsomag különféle intézkedésekre tesz javaslatot, amelyek közül néhány segíthet a kisvállalkozásoknak, azonban amelyek általános következménye az uniós ellenőrzés támogatása, a lakosság felkavarása, a feminista szövegek és a vállalkozásokban az uniós tisztviselők „munkatapasztalat” címen történő jelenléte. Ezen elemek miatt nem támogathatja az UKIP a javaslatot.

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) A globális pénzügyi válság és a lassú gazdasági növekedés egyaránt kedvezőtlenül hat a vállalkozások szintjére. Ezért üdvözljük a kisvállalkozói intézkedéscsomagban foglalt következő intézkedéseket, amelyek végrehajtása a legeredményesebb a gazdasági növekedés szempontjából: a legkedvezőbb feltételek kialakítása a KKV-k számára a finanszírozás megszerzéséhez; a vállalkozások áthelyezési feltételeinek egyszerűsítése, a csődöt átélt őszinte vállalkozók számára lehetőség biztosítása másodszori vállalkozásra. Az a kezdeményezés, amellyel a legkedvezőbb feltételek teremthetők meg a KKV-k számára a finanszírozáshoz (kockázati tőke, mikrohitel stb.), igen fontos.

Az emelkedő energia- és nyersanyagárak miatt a KKV-k különösen veszélyeztetettek. Ezért a kisvállalkozási intézkedéscsomag végrehajtása megerősíti a versenyképesség szempontját. Csak bonyolult intézkedések, például a gyártási folyamatokra vonatkozó magasabb normák támogatása és az EU-n belül a termékekre vonatkozó ökológiai normák támogatása, továbbá e normák világszerte történő népszerűsítése, emellett pedig az EU piacának fokozottabb felülvizsgálata járulhat hozzá a közös globális kihívásokhoz, pl. az éghajlatváltozáshoz és a csökkenő fosszilisüzemanyag-tartalékokhoz.

David Casa (PPE-DE), írásban. – Minden olyan kezdeményezés, amely támogatja a KKV-kat vagy fejleszti feltételeiket, üdvözlendő, és ez a jelentés számos jogos érvet tartalmaz, ami igen értékes lehet a KKV-k számára egész Európában. A jelenlegi fejlemények főbb eredményeire kell alapoznunk és biztosítanunk kell, hogy a KKV-k számára színvonalas működési környezetet teremtsünk, ideértve az Európa-szerte megvalósuló eredményesebb szabályozási kultúrát is.

Derek Roland Clark (IND/DEM), írásban. – Ez az intézkedéscsomag különféle intézkedésekre tesz javaslatot, amelyek közül néhány segíthet a kisvállalkozásoknak, azonban amelyek általános következménye az uniós ellenőrzés támogatása, a lakosság felkavarása, a feminista szövegek és a vállalkozásokban az uniós tisztviselők „munkatapasztalat” címen történő jelenléte. Ezen elemek miatt nem támogathatja az UKIP a javaslatot.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) Bár az uniós vállalkozások 99%-a KKV (23 millió) – és ezekben az elmúlt években az új uniós munkahelyek 80%-a keletkezett –, a szokás szerint létrehozott szabályok többségének célpontja 41 000 nagy európai vállalkozás. Ez fokozza a nyilvánvaló egyenlőtlenségeket a versenyképesség terén.

Elérkezett az idő, hogy megfordítsuk ezt a tendenciát, és kötelezettséget vállaljunk olyan gazdasági ágazatok mellett, amelyekben valóban jólét teremthető, az érdemek megtérülésére alapuló politikával. Ezzel az európai KKV-k a világ többi részén élő hasonló vállalkozásokkal egyenlő helyzetbe kerülnek.

Emellett a KKV-k rugalmasságuk miatt olyan vállalkozások, amelyek hozzászoktak ahhoz, hogy saját területükön az innováció élharcosai legyenek, és ezzel a kisvállalkozási intézkedéscsomag fontos lépés a lisszaboni stratégia irányába.

Ezért támogatják a jelentést a Portugál Szociáldemokrata Párt (PSD) színeiben itt lévő képviselők, mivel ez tulajdonképpen összhangban van a Portugáliában a PSD vezetője, Dr. Manuela Ferreira Leite által javasolt intézkedésekkel.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – A kisvállalkozási intézkedéscsomagra irányuló bizottsági javaslat része egy, az európai KKV-k megsegítésére szánt jogalkotási javaslatok, irányelvek és intézkedések együtteséből álló közleménynek. Üdvözlöm a tíz iránymutató elv kialakítását, amelyek a KKV-k igényeire és követelményeire összpontosítanak, és céljuk, hogy teljes piaci potenciáljukat kiteljesíthessék.

A jogszabályokban foglalt rendelkezések – teljesen tudatában a tervezett kedvezményezettek igényeinek és követelményeinek – üdvözlendő a KKV-k igényeihez szabott nyilvános politikai eszközök kiigazításával együtt. Alapvető fontossággal bír olyan eszközök bevezetése, amelyekkel a jelenlegi válság felhasználható a környezeti válságra való reagálásra a hatékonyság növelése útján, alapos környezetirányítási rendszerek révén. Az EU-ETS előadójaként tisztában vagyok azzal – mint ahogy reményeim szerint mindannyian –, hogy cselekednünk kell és gyorsan kell lépni, ha meg kívánjuk oldani a kihívást.

Habár a jelentéssel nagyrészt egyetértek, fárasztanak a vállalati konszolidált adóalapra vonatkozó javaslatok, és ezért ellene szavaztam.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) A sok beszéd és a KKV-k védelmére irányuló láthatóan jó szándék ellenére a jelentésnek egyéb célkitűzései is vannak, még hozzá a következők: a szabad verseny és a belső piac ösztönzése vagy más szavakkal a nagy gazdasági és pénzügyi csoportok támogatása; kitartás a szolgáltatások liberalizálása mellett, ideértve a közszolgáltatásokat is; emellett pedig a kis- és középvállalkozások álságos támogatójának álcája mögött a munkavállalók kihasználásának súlyosbítása.

Az Európai Unió 2003-ban kevesebb mint 10 munkavállalót alkalmazó vállalkozásai 91,5%-ának nevében tulajdonképpen jobb feltételeket szeretnének a lényegében közszolgáltatások tönkretételére, a munkaerőpiac deregulációjára és arra, hogy megkérdőjelezzék a szociális és munkajogokat. Ez a neoliberalizmus legláthatóbb formájában.

Ezért szavaztunk a jelentés ellen: a mikro-, kis- és középvállalkozásokat támogató valódi intézkedések védelmében, emellett pedig a szerepüket védő egyéb politikák védelmében, amelyek jelentősen hozzájárulnak a termeléshez az ipari, mezőgazdasági és halászati ágazatokban, és a jogokkal együtt történő foglalkoztatáshoz, a kereskedelemhez és a köz alapvető igényeinek teljesítéséhez.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Jóváhagytuk ezt a jelentést, amely a jó ideje kielégítetlen óhajok formájában felsorolja azon lehetőségeket és módokat, amelyekkel a kisvállalkozások élete könnyebb lehet az Európai Unióban.

Azonban van néhány észrevételem.

A bevallottan diszkrét felszólítás az – idézem: – „alulreprezentált etnikai kisebbségek tulajdonában” lévő KKV-k számára előnyös pozitív megkülönböztetésre, értelmetlen, érthetetlen és teljesen ideológiai jellegű.

A KKV-k és különösen a helyi KKV-k nyilvános közbeszerzéshez való hozzáférése, amelyet az előadó tovább kíván támogatni, az e Ház által 15 éve azon figyelmeztetések ellenére elfogadott szövegek akadályaiba ütközött, hogy ezeknek kedvezőtlen hatásai lehetnek. Ezek a szövegek eredményesen támogatták a hozzáférést a nagyvállalkozások, különösen a külföldiek közbeszerzési szerződéseikhez való hozzáférésehez, amelyek rendelkeztek az információval és az igazgatási és jogi erőforrásokkal a szerződések megkötésére, habár a helyi KKV-k nem rendelkeztek ilyen erőforrásokkal.

A KKV-k számára különösen bonyolult feladat a meglévő nemzeti és európai támogatáshoz való hozzáférés az európai jogszabályi követelmények miatt.

Röviden: ismét az a benyomásunk keletkezik, hogy európai szövegeket kell elfogadnunk más európai szövegek jelentette előrelátható problémák kezelésére.

Françoise Grossetête (PPE-DE), írásban. – (FR) A kisvállalkozási intézkedéscsomag létrehozásáról szóló Herczog-jelentés mellett szavaztam.

KKV-ink az első áldozatai a mai gazdasági és pénzügyi válságnak, hiszen a bankok korlátozzák a hitelhez jutást, és növekedésük hajtómotorját sürgősen újra kell indítanunk. Egy európai kisvállalkozási intézkedéscsomag bevezetésével a KKV-k versenyképessége megerősödhet, és végül a szavak helyett cselekedhetünk is. Az Európai Parlament egyértelmű jelzést adott a Tanács és az Európai Bizottság felé annak biztosítása érdekében, hogy a kisvállalkozási intézkedéscsomagot ténylegesen végrehajtsák, „a KKV-k előnyben részesítése” címen, hogy ezek az új intézkedések érthetőek legyenek és minden vállalkozás alkalmazza ezeket, különösen a következő intézkedések révén: a szükségtelen terhek elkerülése, a KKV-k közösségi definícióján (250 munkavállaló) túlmutató innovatív középvállalkozások kialakulásának támogatása, és annak megkönnyítése, hogy a KKV-k hozzáférjenek a finanszírozáshoz és a közbeszerzési szerződésekhez növekedés potenciáljuk fokozása érdekében.

Mindenesetre sajnálatosnak találom, hogy ez a cselekvési terv jogilag nem kötelező.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), írásban. – (PL) Edit Herczognak a kisvállalkozási intézkedéscsomagról szóló jelentése mellett szavaztam, mivel fontos jogszabálynak tekintem, amely a gazdaság legkisebb egységeit is érinti, amelyek jelenleg az EU-ban kb. 100 millió munkahelyet biztosítanak. Az EU vállalkozásainak csaknem 99%-a KKV. Ezzel összefüggésben és mivel a jelenlegi válság súlyos gazdasági töréssel fenyeget, uniós szintű jogszabályi rendelkezéseket kell végrehajtanunk, amelyekkel e kisvállalkozások működése segíthető. Ez különösen olyan kérdésekre terjed ki, mint amilyen a vállalkozások tulajdonának átadása (különösen betegség vagy a tulajdonos nyugdíjazása esetén) és az ügyletek kifizetésére vonatkozó harmonizált határidők (a „hitelek megroppanásának” elkerülése).

A dokumentum hangsúlyozza továbbá az említett vállalkozások innováció, tudományos kutatás, szabadalmak, találmányok, a szellemi tulajdon védelme és a kereskedelem területén játszott jelentőségét is. A KKV-k számára emellett biztosítani kell a finanszírozási forrásokhoz való hozzáférést, ideértve az európai finanszírozást és hiteleket is. Önálló, de nem kevésbé fontos kérdés a bürokrácia csökkentése, ami számos KKV-t sújt. Említésre érdemes továbbá a szakpolitika európai és nemzeti szinten a kisvállalkozások felé orientálására irányuló tíz elv. Úgy vélem továbbá, hogy elengedhetetlen a KKV-k támogatásának és tevékenységeik határon átnyúló szinten történő támogatásának szükségessége.

Astrid Lulling (PPE-DE), írásban. – (FR) A Bizottság kisvállalkozási intézkedéscsomagról szóló közleménye különösen a mostani körülmények között bír jelentőséggel, mivel megállapítja azon alapvető elveket, amelyeknek a szakpolitikák fejlesztése és végrehajtása mögött kell állnia, úgy az Európai Unió szintjén, mint nemzeti szinten, hogy egyenlő feltételek legyenek kialakíthatók minden európai KKV számára. Működési szinten ez továbbá több mint 50 külön intézkedésből álló csomagot is magában foglal, ideértve négy jogalkotási javaslatot, amely ezen elveket konkretizálja. A KKV-k támogatása kiemelt prioritás kell, hogy legyen, különösen a súlyos gazdasági válság mostani időszakában. A KKV-k által történő beruházás a régóta várt is helyreállítás egyik fő tényezője.

Mivel ezen intézkedések legtöbbje tagállami hatáskör, meg kell találnunk annak a módját, hogy bevonjuk a tagállamokat és a közösségi szerveket annak garantálása érdekében, hogy a KKV-k hozzáadott értékhez jutnak a rájuk kiható intézkedéseknek köszönhetően. A képviselőcsoportom által benyújtott egyes módosítások célja az, hogy a „gondolkozz előbb kicsiben” elv a jövőbeli jogszabályok létfontosságú részévé váljon. Támogatom emellett a KKV-k számára egy külön költségvetési tétel létrehozását is ...

(A szavazás indokolását az eljárási szabályzat 163. cikke szerint félbeszakítják)

Mairead McGuinness (PPE-DE), írásban. – E jelentés 68. bekezdése egy közös konszolidált vállalati adóalapra hivatkozik, megállapítva, hogy a vállalati adózásnak közös alapja kell, hogy legyen. Ezt nem támogathatom és nem is támogatom. Az adózás tagállami kompetencia, nem uniós, és a CCCTB-re való hivatkozás elkerülhetetlenül felveti az uniós vállalati adómértékek szempontját, amit nem tudok támogatni.

Ezért elutasítottam a bekezdés első részét, és mivel a plenáris ülés összességében megszavazta a bekezdést, e jelentés ellen szavaztam a végleges szavazáson.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Ha a kis- és középvállalkozások (KKV-k) első alkalommal kerülnek be az európai jogszabályok középpontjába, nincs okunk ünnepelni. Inkább tragédiáról van szó. 2009 kétségkívül a végzet éve, amikor több ezer KKV túléléséről vagy ennek hiányáról döntünk. Ha a nagyvállalkozások elbuknak, a kicsik nyilván követik őket.

A sokat emlegetett hitelmegropppanás mindenesetre a hitelmennyiségek összevonásában nagy szereppel bír. Itt annak biztosítása szükséges, hogy a Basel II. nem eredményezi a KKV-khoz áramló pénz végleges elapadását. Ha a célunk a bürokrácia visszafogása, az eljárás egyszerűsítésének előnyei, amennyiben ezek érzékelhetően kihatnak a vállalkozásokra, nem veszthetők el ismét másutt felmerülő új akadályok miatt. Ha más nem is, a pályáztatás és a közbeszerzés szintén KKV-barátabbá kell, hogy váljon, hogy ezek a vállalkozások esélyt kapjanak. A kisvállalkozási intézkedéscsomag mellett szavaztam remélve, hogy ezúttal ez hosszú távon több lesz egy célkitűzésekről szóló papírdarabnál, és tényleg végrehajtják.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Herczog asszony kisvállalkozási intézkedéscsomagról szóló jelentése mellett szavaztam. Egyértelmű, hogy mennyire fontos a KKV-k léte az Európai Unión belül, és ezért kívánom támogatni Herczog alapos munkáját. A szakpolitikának, a nyilvános beavatkozásnak és a szociális környezetnek egyaránt teljesítenie kell a kisvállalkozások valós igényeit, mivel ezek valóban az Európai Unió gerincét alkotják. Ezért értek egyet ezzel a jelentéssel, különösen tekintettel a KKV-k állami támogatás tekintetében való általános csoportos mentesítésére vonatkozó jogalkotási javaslatokat illetően.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), írásban. – (PT) Ismeretes, hogy a KKV-k adják az európai munkahelyek több mint 90%-át. Azonban a mostani válság azt eredményezte vagy fogja rövid távon eredményezni, hogy számos KKV-nél alkalmazott munkavállaló munkanélküli lesz.

A strukturális alapokkal kapcsolatos eljárások enyhítése a Bizottság támogatása szerint olyan jel, amelyet pozitívan kell értékelni.

A mostani válsággal együtt a globalizáció számos olyan körülményt megváltoztatott, ami az európai szinten hozott döntések alapja volt korábban, és ami akkor helyénvalónak volt tekinthető.

Mindezt figyelembe véve meggyőződése, hogy például a regionális és kohéziós politika egyes aspektusait át kell gondolni.

Meg kell vizsgálnunk a KKV-k jelenlegi pénzügyi feltételeit. Ezek egyértelműek, különösen, amikor gazdasági stagnálás idején kell hiteleket visszafizetni.

Ezért támogatom ezt a jelentést, mivel pontosan most kell a KKV-król és az innováció, a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás terén tett hozzájárulásokról elgondolkoznunk.

Ezért kell anticiklikus politikákat alkalmazni európai szinten. Ehhez olyan intézkedések szükségesek, amelyek megtétele sokkal döntőbb, például egy európai szintű valódi makrogazdasági politika létrehozása, ami még mindig nincs meg.

Peter Skinner (PSE), írásban. – Üdvözlöm ezt a jelentést, és örömmre szolgált, hogy némi kivétellel az egész szöveget megszavazhattam. Nem érthetek egyet egy közös konszolidált vállalati adóalappal, mivel erre nézve nincs megállapodás. Ehhez hasonlóan a késedelmes fizetésekre vonatkozó határértékek átlépéséért járó büntetések kérdését illetően a késedelmes fizetésről szóló irányelvet részesítem előnyben a zavarok elkerülése érdekében.

Mivel a gazdasági növekedés legerősebb elemei a kis- és középvállalatok, ez a javaslat hozzájárul az ilyen növekedés feltételeinek megerősítéséhez. Délkelet-Anglia számára egy ilyen megközelítés előnyös lehet.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), írásban. – (RO) Az európai kisvállalkozási intézkedéscsomagról szóló európai parlamenti állásfoglalás mellett szavaztam, mivel igen fontos jobb keretfeltételeket teremteni, amelyek célja olyan környezet létrehozása, amely támogatja a KKV-k általi innovációt, különösen olyan módszerek bevezetésével, amelyekkel fejleszthető a szellemi tulajdonjogok védelme, illetve a csalás és a hamisítás elleni küzdelem eredményesebb lehet szerte az Európai Unióban.

Kombinált erőfeszítés szükséges a pénzügyi intézmények, a Bizottság és a tagállamok részéről annak biztosítására, hogy a KKV-k hozzáférnek a finanszírozáshoz, és lehetőséget kaphatnak tőkéjük konszolidálására a profit vállalatukba való újbóli befektetésével. Az azonnali intézkedést szükségessé tevő módosítás mellett szavaztam annak biztosítása érdekében, hogy nem vetnek ki díjakat, mielőtt a KKV-k megkezdénék tevékenységeiket, annak biztosítására, hogy képesek saját forrásaikat kiépíteni. Felhívtam továbbá az EBB-t, hogy alakítson ki újfajta pénzügyi instrumentumokat és kézzelfogható új megoldásokat a hitelhez való hozzáférést illetően a biztosíték jelentette akadályok kezelésére. Felhívtam továbbá a tagállamokat a mostani pénzügyi válság fényében, hogy ösztönözzék a bankokat, hogy garantálják a KKV-k számára az ésszerű feltételek mellett a hitelhez való hozzáférést.

10. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 13.50-kor felfüggesztik és 15.05-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: BIELAN ÚR

alelnök

11. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

12. A hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerészeti hatóságok tevékenységeiről szóló irányelv (átdolgozott változat) - A hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetekről szóló rendelet (átdolgozott változat) - A kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzés (átdolgozott változat) - A hajóforgalomra vonatkozó közösségi megfigyelő és információs rendszer - A tengeri közlekedési ágazatban bekövetkező balesetek kivizsgálása - A tengeri és belvízi utasszállítók baleseti felelőssége - A hajótulajdonosok polgári jogi felelőssége és az általuk nyújtandó pénzügyi biztosítékok - A lobogó szerinti államok kötelezettségeinek betartása (vita)

Elnök. – A közös vita következő napirendi pontja:

- Luis de Grandes Pascual jelentése (A6-0097/2009) az Európai Parlament egyeztetőbizottságon belüli küldöttsége nevében az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerészeti hatóságok vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozott változat) vonatkozó közös szövegtervezetről (PE-CONS 3719/2008 - C6-0042/2009 - 2005/0237A(COD)),

- Luis de Grandes Pascual jelentése (A6-0098/2009) az Európai Parlament egyeztetőbizottságon belüli küldöttsége nevében az egyeztetőbizottság által elfogadott, a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerészeti hatóságok vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól (átdolgozás) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló közös szövegtervezetről (PE-CONS 3720/2008 - C6-0043/2009 - 2005/0237B(COD)),

- Dominique Vlasto jelentése (A6-0099/2009) az Európai Parlament egyeztetőbizottságon belüli küldöttsége nevében az egyeztetőbizottság által elfogadott, a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésről (átdolgozás) szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló közös szövegtervezetről (PE-CONS 3721/2008 - C6-0044/2009 - 2005/0238(COD)),

- Dirk Sterckx jelentése (A6-0100/2009) az Európai Parlament egyeztetőbizottságon belüli küldöttsége nevében az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról szóló 2002/59/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó közös szövegtervezetről (PE-CONS 3722/2008 - C6-0045/2009 - 2005/0239(COD)),

- Jaromír Kohlíček jelentése (A6-0101/2009) az Európai Parlament egyeztetőbizottságon belüli küldöttsége nevében az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, a tengeri szállítási ágazatban bekövetkező balesetek kivizsgálására irányadó alapelvek megállapításáról, valamint az 1999/35/EK és a 2002/59/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó közös szövegtervezetről (PE-CONS 3723/2008 - C6-0046/2009 - 2005/0240(COD)),

- Paolo Costa jelentése (A6-0102/2009) az Európai Parlament egyeztetőbizottságon belüli küldöttsége nevében az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, a tengeri és belvízi utasszállítók baleseti felelősségéről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó közös szövegtervezet (PE-CONS 3724/2008 - C6-0047/2009 - 2005/0241(COD)),

- ajánlás második olvasatra a Tanácsnak a hajótulajdonosok tengeri biztosítási kárigényre vonatkozó biztosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel elfogadott közös

álláspontjáról (14287/2/2008 - C6-0483/2008 - 2005/0242(COD)) (előadó: Gilles Savary) (A6-0072/2009) és

- ajánlás második olvasatra a Tanács közös álláspontjáról a lobogó szerinti állammal szembeni követelmények teljesítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása tekintetében (14288/2/2008 - C6-0484/2008 - 2005/0236(COD)) (előadó: Emanuel Jardim Fernandes) (A6-0069/2009).

Luis de Grandes Pascual, előadó. – (ES) Elnök úr, Tajani úr, hölgyeim és uraim! Ma az Erika III. csomag ratifikálásával közel vagyunk egy olyan vállalkozás végéhez, amely több mint három éve kezdődött. Jelenleg mindenképpen egyfajta elégedettséget érzek, és biztos vagyok benne, hogy mindenki, aki velem együtt erre az útra lépett, hasonlóképpen érez. Új fejezetet írunk Európa történetében, és lehetővé tesszük, hogy tengereinken nagyobb biztonság valósulhasson meg.

Az Erika III. csomag célja tengereink védelme, és mint Önök mind tudják, ennek alapjai az Erika és a Prestige rettenetes olajszivárgása, ami súlyos károkat okozott Dél-Európa partjain.

Okultunk a múlt tanulságaiból és rájöttünk, hogy azonnal fel kell lépniünk, ha nem akarjuk, hogy ilyesmi újból megtörténjen. Európa nem becsülheti alul a tengeri közlekedés által a gazdaságban játszott stratégiai értéket: az Európai Unió külkereskedelmének 90%-a tengeren zajlik, hasonlóan a Közösségen belüli kereskedelmünk 40%-ához.

Ez megfelel azon törekvéseknek, amelyekkel az EU élt több évtizeden át a tengeri közlekedés jogi keretén belül.

Ahogy már mondtam, ez nem egy rózsákkal behintett út, sőt, mivel mindannyiunkat közös cél hajt, a Tanács kezdeti szánalmas attitűdje ezt nehéz úttá tette. Ugyanakkor – őszintén szólva – dicsérendőnek tartom a francia elnökség szilárd politikai akaratát, amellyel egy ilyen fontos témából következtetés születhetett.

Emellett nemigen kell hangsúlyoznom, hogy milyen meghatározó szerepet játszott Tajani alelnök, aki a végső lökést adta a konszenzushoz. Végül, de nem utolsósorban hangsúlyoznám, hogy ez a Ház mennyire állhatatosan támogatta Európa érdekeit és védte az általunk képviselt polgárokat.

Magára a témára összpontosítva számos észrevételt szeretnék tenni a csomagot alkotó egyes javaslatokról. Elmondhatom Önöknek most már, hogy legtöbb aggályomat sikerült eloszlatni.

Hölgyeim és uraim, egy kérdés maradt, amit aggasztónak tartok a tárgyalások során, mivel ez a csomag lényeges szempontját érinti. Azon szervek és hatóságok független jellegéről beszélek, amelyeket azért hoztak létre, hogy a lehető leghamarabb elfogadják a lehető legjobb döntéseket. Különösen arról a független hatóságról beszélek, amelyet egy mindig igen nehéz döntés meghozatalára hoztak létre: hogy beengedjenek-e egy bajba került hajót egy biztonságos helyre. Nos, hölgyeim és uraim, üdvözlöm az elfogadott végleges döntést. A dolgok úgy állnak, hogy minden egyes tagállam független hatóságot hoz létre, a szükséges forrásokkal és hatáskörökkel együtt, hogy a leghamarabb elfogadják a lehető legjobb döntéseket. Csak amint minden kockázatot részletesen értékelték, fog a hatóság végső döntést hozni a hajó beengedéséről vagy elköltetéséről.

E tekintetben helyénvaló elismerni Sterckx úr állhatatosságát e nehéz vállalkozás keresztútjában. Szintén öröömre szolgál a hajók nyomkövető eszközeit illetően elért előrehaladás is, ami elengedhetetlen a kockázati helyzetek számának csökkentéséhez. Vlasto asszony jelentésére tekintettel, akinek gratulálok kiváló munkájához, szeretném hangsúlyozni azt a lényeges előrelépést, amelyre a jelenlegi felülvizsgálati rendszert illetően a közösségi kikötőkben kerül sor, és ami jóval eredményesebb lesz, ha kockázati profilon alapul. Szeretnék köszönetet mondani továbbá Kohlíček úrnak, hogy hajlandó volt párbeszédet kezdeni, illetve nagyszerű munkájáért.

Hangsúlyozni kívánom továbbá az utasok jogaival kapcsolatos ambiciózus javaslatot, amely mostanáig nem volt közösségi jogi szabályozás alatt. Ezt az előrelépést Costa úr utolsó pillanatig kifejtett erőfeszítései eredményezték.

Tekintettel a Savary- és Fernandes-jelentésekre öröömre szolgál, hogy a Tanács végül úgy határozott, hogy felhagy akadályozó álláspontjával, ami semmi érdemét nem hozott. Ez a változás tette lehetővé a megoldás – bár minimális megoldás – elérését. Mindenesetre el kell mondanom, hogy örülök, hiszen a csomag immár teljes.

Végül saját jelentésemre térek rá. Miután a Tanács ezt megvizsgálta, két külön jogi instrumentumra bontották.

A jelentésem főbb pontjai így foglalhatók össze: a felügyeleti szervek tevékenységeit szabályozó közösségi jogszabály e negyedik felülvizsgálatával sikeresen erősítettük meg a felügyeleti mechanizmusokat független értékelő bizottság létrehozása útján, amely állandó hatáskörrel és saját kezdeményezés alapján cselekvési képességgel rendelkezik.

Sikeresen állapítottunk meg továbbá tisztességesebb, rugalmasabb szankciórendszert, amely eredményesebb a korábbinál, mivel azokat bünteti, akik nem úgy cselekszenek, ahogy kellene nekik, hanem az elkövetett jogsértés súlyosságának és a szervezet pénzügyi eszközeinek megfelelően büntet.

Végül sikerült előrelépni a besorolási tanúsítványok elismerésének igen trükkös kérdésében is, olyan feltételeket megállapítva, amelyek révén az elismert szervezetek elismerik egymást, anélkül, hogy veszélyeztetnék a tengeri biztonságot, az európai haditengerészeti iparágat jellemző kiválósági normák megőrzése érdekében a legszigorúbb szabályokat meghozva.

Dominique Vlasto, előadó. – (FR) Elnök úr! Az Európai Bizottság közzétette javaslatait a 2005. november 23-i Erika III.-csomagra vonatkozóan, és remélem, hogy Önök lehetővé teszik számomra, hogy ezen a ponton elismerésemet fejezzem ki az akkori közlekedési biztosnak, Jacques Barrot-nak, mert az új csomaggal igen ambiciózus munkát végzett az európai tengeri biztonság fejlesztése érdekében.

Az Erika III.-csomag teszi meg a végső simításokat egy átfogó jogalkotási törekvést illetően, amely 10 évbe került az Erika Bretagne partjainál történt tragikus hajótörése óta. Ezáltal foglalkozhatott az Európai Unió az eredetileg súlyos hiányosságokkal és vált ilyen módon nemzetközi referenciává a tengeri biztonság területén.

E katasztrófák bekövetkezésekor az ilyen tengeri katasztrófák miatt felháborodott európai polgárok jogosan várhatják el a politikusoktól, hogy adjanak határozott, szigorú választ az ilyen felelőtlen magatartás megállítása érdekében.

Célunk egy olyan felelős terület létrehozása volt, amelyen belül minden tengeri közlekedésben érdekelt fél megfelelően részesedik a felelősségből döntései és intézkedései tekintetében, adott esetben pedig hibái és tévedései tekintetében.

Az Erika III.-csomag ilyen módon számos szakaszt magában foglal a tengeri közlekedés terén, és valóban kiegészítő jellegű az egyes javaslatok között, ez egy olyan átfogó megközelítés, amelynek eredményeként minden jelentésünket egy oszthatatlan egész részének tekintjük.

Ma, amikor a Házat arra kéri, hogy adjon véleményt az egyeztető eljárás eredményéről, amely lezárhatja ezt a hosszú folyamatot – több mint három évnyi munkát –, előadóként örömkre szolgál ez a közös megközelítés, amely lehetővé tette számunkra, hogy elérjünk egy igen kielégítő eredményt.

Szeretnék köszönetet mondani előadótársaimnak, akik ezt az általános érdeket figyelembe vették saját egyéni érdekeik előtt, és ezzel együtt olyan jó eredményt érthettünk el, amelyet egyikünk se lett volna képes külön-külön.

Saját jelentésemre tekintettel a Parlament megkapja, amit akart, szinte minden fontos ponton, elsősorban azért, mert a hajókat nem csak a kikötőkben vizsgálják felül, hanem a horgonyzóhelyeken is, ahogy kértük. Ez igen fontos, mert azt jelenti, hogy a hajók nem állhatnak meg olyan helyeken, ahol tudják, hogy elkerülnek az ellenőrzést.

Ezt követően sikerült az ellenőrzések igen szigorú rendszerét kialakítani: a tagállamok képesek együttműködni a következő kikötőben folytatandó ellenőrzés megtervezésére anélkül, hogy a magas kockázatot jelentő hajók ellenőrzését ez sértené, és az ilyen hajók ellenőrzései között legfeljebb hat hónap telhet el.

A Tanáccsal folytatott tárgyalásaink legkedvezőbb aspektusa mindenesetre az, hogy a többszöri nem megfelelő magatartást büntetik. A kikötőinkben folytatott ellenőrzések eredményeként ideiglenesen a hozzáférés elutasítására kerülhet sor, és tiltani lehet a vizeinken való működést, akár állandóan is, vagyis végleges tiltás is elképzelhető az európai kikötőkbe és horgonyzóhelyekre való belépést illetően. Ezen intézkedés a roncsokra irányul.

Ennek eléréséhez toleranciahatárt állapítanak meg, vagyis egy megsérthetetlen elfogadhatatlansági küszöböt, ugyanis a kikötőinkbe vagy horgonyzóhelyeinkre való belépést illetően végleges elutasítást kapott hajókat roncsnak tekintik, és ez visszatartó hatással lesz.

Az egyeztetés során e ponton megállapodásra jutottunk a Tanáccsal, így a december 8-i egyeztető megbeszélés igen pozitív volt. Köszönettel tartozom a Tanács francia elnökségének és Dominique Bussereau-nak, mert egészen biztos vagyok benne, hogy az elnökségi munkatársak személyes elkötelezettsége és munkája tette lehetővé, hogy ma egy igen kielégítő eredményt nyújthassunk be, amivel kapcsolatban fenntartás nélkül kérem a Parlament jóváhagyását.

Dirk Sterckx, előadó. – (NL) Elnök úr, biztos úr! Most érünk a végére annak a munkának, amelyet 10 éve kezdtünk; még mindig jól emlékszem arra, hogy az Erika 1999 decemberében bekövetkezett balesete mekkora felháborodást váltott ki. Emlékszem, hogy de Palacio biztos asszony micsoda sebességgel nyújtotta be akkoriban a javaslatokat, emlékszem a Tanács együttműködésére – a Tanács a közvélemény nyomására legalább részben szerepet játszott abban, hogy 2002 júniusára elkészült az első két csomag, valamint (egyebek mellett) jelentésem az ellenőrzésről, valamint a hajók és a menedékkikötők ellenőrzésének európai politikájáról szóló jelentésem.

Világosan emlékszem továbbá a felháborodásra, amellyel a Prestige 2002 novemberében bekövetkezett katasztrófáját fogadtuk – a véletlen úgy hozta, hogy akkor is ülést tartottunk itt Strasbourgban. Akkor elgondolkodtunk azon, hogy miért fogadtuk el mindazokat az intézkedéseket, ha a dolgok ennyire rosszra fordulhattak az alkalmazás időszakában. A Parlament akkor betöltötte a szerepét.

Szeretném a Parlamentet emlékeztetni a Jarzembowski úr által vezetett a tengerbiztonság megerősítése ideiglenes bizottsága által készített jelentésre, amely világossá tette, hogy jóllehet európai és nemzetközi szinten egyaránt megvolt már a keretszabályozás, a hajózás maximális biztonságának garantálása érdekében még biztosítanunk kellett a gyakorlati alkalmazást, valamint azt, hogy a szabályokat betartják-e az emberek a hajók fedélzetén, a kikötőkben és másutt.

Az események rosszul alakultak a szabályok gyakorlati alkalmazása terén, és a Bizottság az Európai Parlamentben feltett kérdésekre Barrot biztos úr hét javaslatával egy időben válaszolt. Úgy vélem, hogy ez összességében sikeres volt, és szeretném megköszönni Tajani biztos úrnak ezek nyomán követését. Véleményem szerint mindezek az elemek sikeres egészé állnak össze. A meglévő szabályokat két jelenés javította és egészítette ki: Savary úr és Fernandes úr jelentései. Kiegészülő csomagot állítottunk tehát össze.

Szeretnék néhány szót szólni a hajóforgalom megfigyeléséről szóló jelentésem kapcsán. A SafeSeaNet elnevezésű, jelenleg is működő hálózat lehetővé teszi, hogy minden tagállam kommunikáljon egymással és információt cseréljenek. Minden hajót fel kell szerelni az AIS-szel, azaz egy olyan automatikus rendszerrel, amely információt szolgáltat az európai vizekre érkező hajókról, és ez lehetővé számunkra, hogy lokalizáljuk és csökkentjük a veszélyeket. Az AIS a halászhajók számára is hasznos, hiszen azok biztonságát is fokozza. Ismét szeretnék kijelenteni, hogy ragaszkodunk ahhoz – és ez véleményem szerint fontos pont –, hogy baleset esetén a hajó legénysége méltányos bánásmódban részesüljön, és ne tekintsék őket tévesen bűnözőknek.

A veszélyben lévő hajók fogadásával kapcsolatos intézkedéseket is megszigorítottuk. Azt már tudtuk, hogy tervekre van szükségünk, de hatóság is kellett, méghozzá olyan, amelynek feladata nem csak abban áll, hogy elkészíti a terveket, hanem odafigyel a végrehajtásra is. Ennek a hatóságnak szakértőinek kell lennie, és jogosultnak kell lennie önálló döntések meghozatalára, természetét tekintve pedig állandónak kell lennie. Azaz könnyen elérhetőnek kell lennie: nem jó, ha baleset esetén nagy sietve kell összeállítani. Biztos úr, még mindig várunk arra a sémára, amely felvázolja, hogy a menedékkikötők milyen kártérítésben részesülnek, de számítok arra, hogy erről a kérdésről a megfelelő időben benyújtanak egy javaslatot.

Tíz éven keresztül dolgoztunk tehát. Most ezt úgy tehetjük, hogy nem nehezedik ránk egy katasztrófa nyomása. Vlasto asszonyhoz hasonlóan én is szeretnék köszönetet mondani a szlovén és a francia elnökségnek. Úgy vélem, hogy nélkülük nem született volna döntés, és azt is szeretném hangsúlyozni, hogy a Parlament igen kitartó volt, és több pont esetében egységesen fogadtatta el álláspontját.

Ezért szeretnék köszönetet mondani minden képviselőtársamnak, aki részt vett a munkában: az árnyékelőadónak, az előadónak és mindenki másnak. Ma olyasvalakiról emlékezünk meg, aki már nincs velünk, de hatalmas szerepet játszott e csomag kidolgozásában: Piecyk úrról. Jóllehet már nincs közöttünk, szeretném köszönetem kifejezni neki is.

Hölgyeim és uraim, nem adhatunk ki olyan irányelvet, amely megtiltja, hogy balesetek történjenek vagy kinyilvánítja, hogy nem lesz több vihar a tengereken, de úgy vélem, hogy mindazt, amit a politikusok a tengeri közlekedésbiztonság érdekében megtehetnek, azt jelenleg megteesszük.

Jaromír Kohlíček, előadó. – (CS) Hölgyeim és uraim! A tengeri katasztrófák a közlekedési szektor legsúlyosabb eseményei. A tengeri közlekedéshez ősidők óta igen sokféle hiedelem és hagyomány társul. A közlekedést a közelmúltig különféle szabályozások segítségével irányították. A Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) fokozatosan alakította ki a világos szabályokat, amelyek egyebek mellett a szokásjogon alapulnak. E szabályok kialakítása egyáltalán nem öncélú volt. Biztosítaniuk kell a biztonságos személy- és áruszállítást; meghatározni többek közt a hajókra és az infrastruktúrára vonatkozó technikai követelményeket, valamint a hajózási szabályokat. A szabályozás további elemei – az Európai Parlamentben nemrégiben megtárgyalt kérdések között – a légénység képzésének minimális követelményeit egységesítik. Mások a tengeri katasztrófák megelőzését célozzák. Azonban minden technikai intézkedés ellenére bekövetkezhetnek katasztrófák. A *Prestige* tankhajó balesetét az Európai Unió országai nem voltak tudatában annak, hogy a tengeri közlekedés területén részleteiben egységesíteni kell a technikai vizsgálatot. Az, hogy a *Prestige*-katasztrófát nem lehetett kivizsgálni, valamint hogy nem lehetett egyértelműen azonosítani az okokat, rámutatott arra, hogy egységesíteni kell a kivizsgálás módszereit. Ezek magukba foglalják a vizsgálatok megkezdésének és befejezésének rögzített határidejét, valamint a zárójelentések szerkezetét. Egyértelmű, hogy ezen a téren szükség van objektív vizsgálóbizottságokra. Az irányelv egyes részeit össze kellett kötni az IMO követelményeivel, valamint a harmadik tengeri biztonsági csomag dokumentumaival, és ugyanakkor alkalmazni kellett az Európai Unióban hatályban lévő egyéb kötelező érvényű dokumentumokban foglalt rendelkezéseket, pl. a személyes adatok bizalmas természetével kapcsolatban.

Úgy vélem, hogy az egyeztetési eljárás során igen sikeres megoldás születik minden függőben lévő kérdésre, ideértve a katasztrófát szenvedett hajók légénységével szemben tanúsított emberséges bánásmód követelményét is. Ahogy azt már kollégáim említették, az itt használt formula összhangban áll a Strechx-irányelvvel, azaz a hajók működtetésének közösségi információs és ellenőrző rendszerével. Végül szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik részt vettek a munkában: a módosítási javaslat szerzőinek a kollegiális hozzáállásért, az Európai Bizottság munkatársainak és a soros elnökséget betöltő országoknak (azaz Németországnak, Szlovéniának és Franciaországnak) az igen felelősségteljes megközelítéséért. A szakértő asszisztensek igen nagymértékben hozzájárultak ahhoz, hogy a szöveg kiváló minőségű legyen. A munka első szakaszában például többek között Hannes Kugi segített, míg az egyeztetési eljárás során Katrin Huber, akinek munkabírása valóban figyelemreméltó volt. Nekik is köszönhető, hogy a munka végeredménye – ez az irányelv – praktikus, használható dokumentum, amelyet csakis ajánlani tudok a hozzáértő közönségnek.

Paolo Costa, előadó. – (IT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Ma este ezen az ülésen végére érünk egy hosszú munkafolyamatnak, és úgy vélem, mindannyian elégedettek lehetünk az eredményekkel. Több okunk is van arra, hogy így érezzünk. Ezek az okok az Unióval, mint egésszel kapcsolatosak, hiszen nyilvánvaló: az Európai Uniónak csak akkor engedhetjük, hogy olyan területet kezdjen szabályozni, amelyekre már meglévő nemzetközi normák vonatkoznak, valamint hogy a szabályok meghatározásakor a tagállamok és a nemzetközi szervezetek közé lépjen, ha arra valóban szükség van. Azonban egyértelmű, hogy erre ebben az esetben szükség volt. Ezt sajnálatos módon azok a folyamatok elindító események mutatták meg.

Úgy vélem, hogy az eredmény, amelyet elértünk, nem lehet mindenki számára tökéletes, abban az értelemben, hogy egy hosszú munkafolyamat során kialakuló, tiszteletet érdemlő kompromisszumról van szó, és e folyamatban minden intézmény (a Bizottság, a Parlament és a Tanács) betöltötte a maga szerepét – hogy úgy mondjam, mindegyik intézmény azok érdekeit képviselte, akik képviselőre hivatott. Ez garantálja, hogy a tengeri biztonság egész szektorában és egész keretrendszerében ma előrelépés történt. Kollégáimnak és nekem abban a megtiszteltetésben volt részünk, hogy alkalmunk nyílt specifikusabb problémákkal megbirkózni. Az a felelősség hárult rám, és egyben abban az örömben volt részem, hogy a szállítók felelősségének kérdésével foglalkozhattam olyan balesetek kapcsán, ahol utasok is voltak a fedélzeten.

Természetesen el kell ismernem, hogy – mint mindig – nem tudtuk teljes mértékben megvalósítani céljainkat, még azokat a célokat sem, amely elérhetőnek tűntek. Az elgondolás az volt, hogy azonnali hatállyal kiterjesszük a védelmet minden személyre, aki hajóra száll, nemzetközi vizeken, nemzeti vizeken vagy folyókon egyaránt. Azonban – hogy úgy mondjam – a helyzet azt követelte meg, hogy némileg szűkítsük a hatókört. Ennek tudatában vagyok, azonban nem tudom említetlenül hagyni azt, hogy e szabályokból hiányzik valami, mégpedig azért, mert számos hajó, amely folyókon és tengereken egyaránt közlekedik, nem esik e szabályok hatókörébe. Ezen változtatni kell. Biztos vagyok abban, hogy a Bizottság erről a területről a lehető leghamarabb rendelkezni fog.

Azonban igen sok időt szántunk arra, hogy biztosítsuk: e szabályok a hazai vizeken történő utakra is vonatkoznak. Ez a probléma – az időszak hosszúságának problémája – az átmeneti időszakokra jellemző, és talán ez egy olyan dolog, amelynek jelentőségét alábecsültük. Attól tartok, hogy a kockázat, amelyet

vállalunk, nem más, mint hogy túlságosan hosszúak ezek az időszakok és hogy túlságosan sokat kell várnunk. Mindenestre jobb, hogy így van, mint ha semmi nem változott volna.

A másik fontos pont (egy olyan pont, amelyhez vitánk során elértünk) az, hogy ez a védelem egy bizonyos időpontban veszi kezdetét. Tény, hogy most már elmondhatjuk polgártársainknak: 2012 végétől kezdve, ha hajóra szállnak, az utazás módjától függetlenül alapvetően vonatkozik rájuk mindez. Összefoglalásként annyit mondhatok, hogy e tekintetben lehetővé tettük a polgárok számára, hogy kicsit jobban európainak érezhessék magukat, hiszen minden tengeren, minden helyszínen, minden hajón ugyanazt a védelmet élvezhetik majd.

Gilles Savary, előadó. – (FR) Elnök úr, biztos úr! Elértünk egy maratoni törvényhozási folyamat végére, amely (ahogy az már említésre került) tíz évig tartott és amely, ahogy a ma délelőtti vita során hallhattuk, helytelenül az „Erika III.” nevet kapta.

Azért helytelen az elnevezés, mert az *Erika* után ott volt a *Prestige*, a *Prestige* után a *Tricolor*, a *Tricolor* után pedig sajnálatosan nagyszámú tengeri baleset európai és nem európai vizeken egyaránt.

Mindenekelőtt pedig ezért helytelen, mert – ahogy arra Sterckx úr rámutatott – higgadt törvényalkotásról van szó. Azaz nem játszanak szerepet benne azok a szenvedélyek, túlzások és viták, amelyeket az *Erikáé*hoz és a *Prestige-é*hoz hasonló katasztrófák váltanak ki. Úgy vélem, hogy Barrot úr és a Bizottság érdemként tudható be, hogy ezt javasolták, de az is igaz, hogy ez egy rettentően nehéz kérdés.

Nem mondható, hogy a tagállamok hajlanának a jogszabályalkotásra ezeken a területeken addig, amíg nem történik súlyos dolog; máskor azonban, miután már bekövetkeztek a balesetek, túlzásba viszik. Mindenesetre, valóban jelentős jogszabályról van szó, hiszen hét szöveget tartalmaz.

Célja az, hogy az európai tengeri térség (helyesebben a tagállamok tengeri térsége) a világon a legbiztonságosabb legyen. Ezt a célt tökéletesen indokolja az, hogy ez a térség a világ egyik legforgalmasabb és földrajzi szempontból legbonyolultabb területe. Több olyan szorosunk van, például a Boszporusz, Gibraltár és a Pas-de-Calais (amelyen naponta 800 kereskedelmi hajó halad át), amelyek a világon a legnagyobbak közé tartoznak.

Ezért igen sok munkánk volt, amelynek célja sajnos nem az volt, hogy kivédjünk minden balesetet (az élet mindig hoz előre nem látható eseményeket), hanem az, hogy bizonyosak lehessünk afelől, hogy minden tőlünk telhetőt megtettünk a balesetek elkerülésére és az ilyen balesetek előidézőinek megbüntetésére.

E csomag szerkezete igen egyszerű: úgy is mondhatnánk, „angyali kör”, amelyben a szállítási lánc minden eleme (a kikötő szerinti államtól a bérlőn, az osztályozó társaságon és a lobogó szerinti államon keresztül a biztosítóiig) felelős lépéseiért, és valamilyen módon nyomás alatt vannak (vagy legalábbis erre számítunk), hogy átláthatóvá tegyék a szállítási feltételeket és garantálják azt, hogy a szabványoknak megfelelő, felelős szállítóval dolgoznak.

Továbbá, ha meggondoljuk, talán érdemes lett volna modellünket az alapelvek és az alapvető struktúra tekintetében arra alapozni, amit a pénzügyek terén jelenleg próbálunk elérni. A pénzügyi minősítő intézetek éppen olyan alkalmatlannak bizonyultak, mint a tengerészeti osztályozó társaságok.

Vannak tagállamok, ahol az olcsó lobogók (a pénzügyek terén ezeket adóparadicsomnak nevezik) gyakorlata jellemző. Léteznek nemkívánatos üzemeltetők, akik a tengeri közlekedés terén feketelistán vannak vagy be vannak tiltva. Példaértékű jogszabályról van tehát szó, amely ugyanakkor nemzetközi szinten illeszkedik az IMO keretrendszerébe.

Azt is hozzátenném, hogy a politika terén ez valóban figyelemreméltó siker a Közösség számára, mivel a Bizottság és a Parlament közötti kapcsolat tette lehetővé egy olyan, rendkívül bonyolult szöveg és jogszabály létrehozását, amellyel szemben a tagállamok erősen tartózkodók voltak.

Szeretnék köszönetet mondani Tajani úrnak és a Bizottságnak. A francia elnökség felé is szeretném kifejezni köszönetemet, mert úgy vélem, hogy Bussereau úr felismerte, hogy ez a francia elnökség idején igen jelentős esemény lehet; köszönöm továbbá minden képviselőtársamnak, mert minden jelenlévő tudja, hogy ravasz fortélyokat és bűvésztükköket alkalmaztunk, hogy eljussunk idáig. Ezt a tengeri biztonsági csomagot csak ezért állíthattuk össze, mert egységesek voltunk, és olyan mértékű szolidaritást tanúsítottunk, hogy egyes képviselőtársaim – hogy úgy mondjam – megörökölték néhány potyautast is, úgymint jómagam és Fernandes úr szövegét, amelyet a Tanács elutasított volna.

Hölgyeim és uraim, éppen ezért voltunk sikeresek. Szerettem volna részleteiben foglalkozni a jelentéssel, de úgy tudom, hogy a végén még lesz időm és így alkalmam szólni erről.

Emanuel Jardim Fernandes, előadó. – (PT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Az Erika III tengeri biztonsági csomagról szóló vita a vége felé közeledik. A folyamat több, mint három évvel ezelőtt kezdődött, és ezalatt határozottan kiálltunk az utasok, az óceánok, a tengerek és a tengeri útvonalak fokozottabb biztonságának garantálása mellett. Mivel portugál és madeirai vagyok, azt tartják rólam, hogy hangsúlyosan állást foglaltam a projekt és főbb céljai mellett, azaz annak garantálása mellett, hogy a tagállamok következetesen megfelelnek a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) tagjaira vonatkozó követelményeknek, betartják a szervezet megállapodásait és maradéktalanul alkalmazzák a kötelező rendelkezéseket. A tárgyalási folyamat nem volt könnyű. A Parlament az Erika III-csomagot mindig is csomagnak tekintette, nem pedig úgy-ahogy összezsapott intézkedések összességének.

Az első olvasatban a Parlament elfogadott bizonyos módosításokat. Ezek magukban foglalták a lobogó szerinti államra vonatkozó kötelezettséget is, amelynek az volt a célja, hogy garantálja a felügyelők és a vizsgálatot végző személyek megfelelő képzettségét, létrehozza az értékeléshez szükséges kapacitást, a hajó- és szerelvénygyártás jóváhagyását és jogosultságát, a tagállamok azon kötelezettségét, hogy megszerezzék a dokumentumokat, amelyek igazolják, hogy a hajó megfelel a nemzetközi szabványoknak – amennyiben a hajó nem újonnan épült, úgy a tagállamnak együtt kell működnie az előző lobogó szerinti állammal, és felkérni azt, hogy továbbítsa a szükséges dokumentumokat és adatokat –, valamint a flotta-adatbázis fenntartását, amely tartalmazza minden egyes hajó főbb technikai információit, többek közt azt is, ha nem felel meg az IMO-feltételeknek.

Akkoriban hat javaslattal kapcsolatban jutottunk politikai megegyezésre. Jómagam javaslatának és Savary úr javaslatának elfogadása még várat magára. Most megegyeztünk arról, hogy ennek a két javaslatnak a szövege milyen formában építhető be az Erika III-csomag végső szövegébe. A Parlamentnek és kitarításának, a szlovén és különösen a francia elnökségnek, és végül mindannyiunk közös akaratának köszönhetően lezárhatjuk a harmadik tengeri biztonsági csomaggal kapcsolatos munkát. Fontos kiemelni a nemzetközi egyezmények ratifikálását, amely során a nemzeti módszert alkalmaztuk. Ez olyan állásfoglalás volt, amelyet az egyes tagállamokban létező különböző ratifikációs rendszerek iránti tiszteletből támogattam. A tagállamoknak, miközben arra várnak, hogy az IMO auditálási rendszer kötelező erejűvé váljék, tengerészeti hatóságait alá kell vetniük egy ilyen auditálásnak, és az eredményeket közzé kell tenniük. A tagállamok majd nemzetközi szabványok szerint tanúsított minőségirányítási rendszert vezetnek be tengerhajózási hatóságaik vonatkozásában. A tagállamoknak, mielőtt egy hajónak engedélyezik lobogójuk viselését, ellenőrizniük kell, hogy a szóban forgó hajó megfelel-e a nemzetközi szabályoknak.

A tagállamoknak továbbá gondoskodniuk kell arról, hogy a lobogójukat viselő olyan hajók, amelyeket egy kikötő szerinti tagállam általi ellenőrzés keretében feltartóztattak, összhangba kerüljenek a vonatkozó IMO-egyezményekkel. A kikötő szerinti államok által végzett ellenőrzésről szóló párizsi egyetértési memorandum feketelistáján vagy két egymást követő évben annak szürke listáján szereplő lobogójú tagállamoknak rossz teljesítményük okairól jelentést kell benyújtaniuk a Bizottsághoz.

A közös állásponttal párhuzamosan a tagállamoknak együttes nyilatkozatban kell megerősíteniük elköteleződésüket, hogy 2012. január 1-jéig megerősítik a tengeri biztonságra vonatkozó főbb nemzetközi egyezményeket, alkalmazzák a lobogó szerinti államra vonatkozó IMO-szabályzatot, valamint a tengerhajózási hatóságok auditjának kapcsolódó rendszerét, és arra ösztönzik az IMO-t, hogy világszinten kötelezővé tegyék e két jogi eszközt.

Elnök úr, hölgyeim és uraim! Végezetül annyit tennék hozzá, hogy a harmadik tengeri biztonsági csomag elfogadás komoly győzelem az európai jogalkotás terén. A Bizottság, a Tanács és az Európai Parlament javasolt és megvitatott egy olyan szöveget, amely javítja a polgárok életét és a vállalkozások helyzetét, jobb tengerbiztonságot segíti elő, és előkészíti a jövőt, majd megegyezésre jutott e szöveg felől és elfogadta azt. Nagy megtiszteltetés volt a számomra, hogy részt vehettem ebben a folyamatban. Idő múltán, amikor e csomagról szavazunk, tisztelgünk a régebben és a közelmúltban történt tengeri katasztrófák áldozatai előtt, a *Prestigitől* az *Erikaig*, a *Bolamától* az *Estoniáig*, valamint annak érdekében járunk el, hogy a jövőben ne történjenek hasonló események, vagy ha mégis történnek, úgy következményeik ne legyenek ilyen súlyosak.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök úr! Ma nehéz feladatot teljesítettünk. Röögös út volt az, amelyet a Parlament, a Tanács és a Bizottság együtt járt be; sok volt a megoldandó probléma: technikai problémák adódtak és néhány nem elhanyagolható konfliktus is jelentkezett.

Most nem csupán képviselőtársaimat szeretném megszólítani, akik nemsokára megteszik az új tengeri biztonsági csomagunk bevezetésének utolsó lépését, hanem az Európai Unió azon polgárait is, akiket önök képviselnek. Az európai választások előestéjén e nehéz feladat végrehajtásának befejezése komoly üzenet az intézmények részéről minden európai polgár felé. Az európai intézményeknek az a dolguk, hogy a közvélemény által felvetett kérdésekben szabályokat vezessenek be. Ha arra szükség van, meg kell oldaniuk a problémákat és megegyezésre kell jutniuk a határainkon belül élő félmilliárd európai érdekében. Az intézmények képesek arra, hogy rámutassanak: a biztonságot garantálni kell. Képesek arra, hogy azt üzenjék: a környezetet meg kell védeni. Képesek arra, hogy rámutassanak: meg kell védeni az utasok jogait. Képesek arra, hogy rámutassanak: a vállalatokat meg kell védeni, és a szabályokat be kell tartatni.

Mivel Európában hagyomány, hogy jogrendszerünket kőbe véssett jogi elemekre építjük, az, ha a tengeri szektorban új szabályokat vezetünk be, azt jelenti, hogy az európai polgároknak újabb szabályokat adunk, szabályokat, amelyeket tiszteletben tarthatnak, szabályokat, amelyek javíthatják a közlekedési rendszer körülményeit, és jobb körülményeket ebben a fontos szektorban, amely kihatással van tengereinkre. Azért szerettem volna hangsúlyozni, hogy e csomaggal kapcsolatban szavazatuk mennyire fontos, mert tényleges tartalma mellett az európai intézmények üzenetét is hordozza. A döntés túlmutat közvetlen szükségleteinken, valamint azokat a kérdéseken, amelyekkel foglalkozunk – önök úgy döntöttek, hogy a Bizottság és a Tanács jóváhagyásával szabályokat hoznak létre. Szeretném ismét kiemelni, hogy ez egy politikai döntés, üzenet az európai polgároknak, hogy bízzanak intézményeinkben, mert azok képesek megoldani a problémákat.

Mindenképpen szeretném tehát megköszönni a Bizottság munkatársainak, hogy először Barrot úrnak majd jómagamnak lehetővé tették, hogy a lehetséges leghatékonyabban dolgozzunk. Szeretném köszönetemet kifejezni a francia elnökség és a szlovén elnökség felé. Továbbá szeretném megköszönni Bussereau asszony munkáját, amelyet a tárgyalások legnehezebb szakaszaiban végzett, és hangsúlyoznám azt is, hogy milyen fontos munkát végzett a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság és a Parlament egésze. Köszönöm még de Grandes Pascual úrnak, Vlasto asszonynak, Sterckx úrnak, Kohlíček úrnak, az elnöknek, Costa úrnak, Savary úrnak – neki ismételtelen –, és Fernandes úrnak, amiért részt vettek a munkában és mert képesek volt végül úgy lezárni a tárgyalásokat, hogy (abbeli erőfeszítésükben, hogy a nyilvánosság számára kézzelfogható megoldásokat nyújtsanak), felülkerekedtek a részrehajló vagy merev hozzáállás problémáján.

Azzal a kihívással álltunk szemben, hogy az illegális hajózás elleni fellépés, valamint a tengeri balesetek és a tenger szennyezésének megakadályozása érdekében konszolidálnunk kellett az európai jogi eszközöket. Most minden rendelkezésünkre álló, a tengeri közlekedésre vonatkozó szabályt alkalmaznunk kell annak érdekében, hogy megakadályozzuk az olyan baleseteket, amelyek annak idején cselekvésre ösztönöztek minket. Ezek az eszközök elsősorban a lobogó szerinti államot érintik, amely elsősorban felelős a tengeri biztonságért – ezt a politikai irányvonalat immár meghatároztuk. Kivétel nélkül minden európai lobogó szerinti államnak a fehér listán kell szerepelnie, és rendelkeznie kell az erre a célra kialakított eszközökkel. Az osztályozó társaságok európai akkreditációjára vonatkozó konszolidált keretrendszer azt is lehetővé teszi majd, hogy hatékonyabban ellenőrizzük az európai hajózást.

Más eszközöket alkalmazunk a kikötő szerinti államok esetében. Vannak olyan hajók és hajózási vállalatok, amelyeket immár nem szívesen látunk vizeinken, mert nem felelnek meg a minimális biztonsági szabályoknak sem. A tengerparti országokra ismét már intézkedések vonatkoznak: a közelben és nagy messzeségben közlekedő hajók hatékony ellenőrzése alapvető fontosságú preventív eszközök. A veszélyben lévő hajók menedékhelyeken történő fogadása biztosítja, hogy a hajóbalesetek ne vezessenek környezeti katasztrófákhoz. Cselekednünk kell, hogy ezeket megakadályozzuk, ugyanakkor pedig fel kell vállalnunk a balesetek felelősségét, és tanulnunk kell belőlük. A hajózási társaságoknak megfelelő harmadikfél- és utas-felelősségbiztosítási politikákat kell alkalmazniuk. A közös vizsgálati keretrendszer pedig optimális visszacsatolást ad a balesetekről, így levonhatjuk a tanulságokat. Mondani sem kell, hogy a tengeri közlekedést nem lehet a többi szektorhoz hasonlóan teljességgel veszélytelenné tenni, de a jogalkotó feladata, a nyilvánosságot képviselő feladata, hogy minden tőlük telhetőt megtegyen e veszélyek lehető legnagyobb mértékű csökkentésére.

Úgy vélem tehát, hogy ez közös célunk. Meggyőződéseim, hogy olyan előrelépést tettünk, amely minden mércével mérve jelentősnek nevezhető. A csomag, amelyet önök elfogadni készülnek, a helyes irányban tett komoly lépés és – hadd hangsúlyozzam újra – fontos politikai üzenet, annak hatásos jele, hogy az európai intézményeknek megvan a szándékuk arra, hogy választ adjanak az 500 millió polgár kérdéseire.

Georg Jarzembowski, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Nagyon köszönöm, elnök úr, nagyon köszönöm, alelnök úr! Hölgyeim és uraim! Először is szeretnék köszönetet mondani az előadónak képviselőcsoportom nevében, és nem csupán munkájukért, hanem azért is, hogy elértük célunkat, nevezetesen azt, hogy a javaslatokat csomagként kezeljük. Ezzel arra kényszerítettük a Tanácsot, hogy lépéseket tegyen

felénk – ahogy tudják, a Tanács igen határozottan ellene volt két javaslatnak. Csak összefogással sikerült elérnünk, hogy a Tanács elfogadja ezeket a dokumentumokat; sikerrel jártunk.

Osztom az alelnök úr véleményét, miszerint a csomag a polgárok számára is sikert jelent. Ez pedig olyasvalami, amit a választási kampány során is el kell mondanunk.

Ha körülnézek, azt látom, hogy ma délután ezen a vitán nincs jelen sok képviselő, annak ellenére sem, hogy e csomag összeállítása a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság egyik legnagyobb eredménye volt.

A polgárok talán esetenként nem értik, hogy miért ülésezünk ilyen hosszú időn át, és miért tart minden ilyen sokáig. Most azonban láthatják, hogy a csomag tartalmaz az ellenőrzésről szóló rendeleteket, az osztályozó társaságokról, a balesetek kivizsgálásáról, a biztosítási kötelezettségekről, a felelősségről, a kikötő szerint állam általi ellenőrzésről és a lobogó szerinti állam általi ellenőrzésről szóló rendeleteket. Mindezen aspektusok terén szigorítanunk kellett a feltételeken, annak érdekében, hogy – amennyire lehetséges – megelőzzük a baleseteket, valamint hogy ha bekövetkezett egy baleset, gyorsan tudjunk reagálni.

Sterckx úr, szeretnék külön köszönetet mondani önnek ismét, mert ön volt az előadó abban a különbizottságban, amelyben szerencsém volt elnökölni, majd a *Prestige* elsüllyedése után is találkoztunk annak tárgyalásakor, hogy min kellene javítanunk. Barrot úrnak köszönhetően a Bizottság alapvetően elfogadta javaslatainkat, a véglegesítés pedig jogalkotási folyamat során történt meg.

Ennyiben valóban örülhetünk annak, hogy ennyi év után megegyezésre jutottunk a harmadik tengeri biztonsági csomagról. Azonban hadd tegyek hozzá két dolgot! Egyfelől azt, hogy köszönetet kell mondanunk Dominique Bussereau-nak, aki francia miniszterként a folyamat végén átsegítette a csomagot az utolsó problémás szakaszon, és ezzel lehetővé tette sikerét. Ezért külön köszönet illeti őt.

Alelnök úr, most mindenki önre tekint! Önnek, a Bizottságnak, valamint a nagyszerű Európai Tengerbiztonsági Ügynökségnek most biztosítaniuk kell azt, hogy a tagállamok szintén végrehajtsák és alkalmazzák mindezt. Csupán akkor leszünk képesek kivédeni az *Erikához* és a *Prestige*-éhoz hasonló baleseteket, ha valóban alkalmazásra kerül mindaz, amiről döntöttünk. Nagyon köszönöm.

Rosa Miguélez Ramos, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, szinte futottam, hogy ideérjek a Parlamentbe. Irodámban hallgattam Tajani alelnököt és a többi felszólalót, és úgy érzem, gratulálnom kell minden előadónak és a Bizottságnak. Tajani úrhoz hasonlóan én is szeretném elismeréssel és köszönettel adózni Barrot miniszter igen fontos munkájáért, valamint a francia elnökség által tanúsított jóakaratért.

Szeretnék rámutatni, hogy ez a tengeri biztonsági csomag döntő változást hoz majd Európában, olyan változást, amely a magasabb színvonalat és az átláthatóságot segíti elő a tengeri közlekedési szektorban. Úgy vélem, hogy garantálja majd azt, hogy többé ne kelljen az átláthatóság súlyos hiányát tapasztalnunk – ahogy az *Erika* és a *Prestige* rettenetes balesete után történt –; különösen a *Prestige* katasztrófáját követően volt súlyos az átláthatóság hiánya. E tekintetben Kohlíček úr jelentése (melynek árnyékelőadója vagyok) garancia – mi több, a garancia – arra, hogy a tengeri szektorban végzett vizsgálatok a jövőben teljes átláthatóság mellett folynak. Biztosítja majd, hogy mindannyian – értem ezalatt a nyilvánosságot és a hatóságokat – tudni fogjuk, mi állt az egyes balesetek hátterében, valamint hogy mi történt utánuk, mégpedig azért, hogy soha ne kövessük el ugyanazokat a hibákat és hogy minden hibát ki tudjunk javítani.

Európának tovább kell mennie ebben az irányban, és biztos vagyok abban, hogy a munkánk ezzel nem ér véget, hiszen mindig is vezető szerepet játszottunk, és mert a tengeri közlekedés továbbra is növekedni fog.

Anne E. Jensen, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DA) Köszönöm, elnök úr! Én is szeretnék gratulálni az előadónak az eredményekért, valamint a francia elnökségnek erőfeszítéseiért. Ez az eredmény igen nagy sikert jelent a környezetvédelem és az európai hajózás szempontjából. Az utóbbi években jobbra az EU határozta meg a hajózás környezeti hatásainak normáit a jogalkotás és a Nemzetközi Tengerészeti szervezet munkája révén. A hajózás globális tevékenység, és a méltányos verseny és a környezet érdekében fontos, hogy globális szinten egységes szabályok legyenek hatályban. Azonban az EU-nak vezető szerepet kell vállalnia, és szigorúbb szabályokat követelve kell meghatározni a normákat. Garantálnunk kell, hogy az EU tagállamai valóban betartják az IMO-megállapodásokat – és éppen ezt érzük el, amikor ezzel a jogi csomaggal kapcsolatos munkát befejezzük. A harmadik tengeri biztonsági csomag hét irányelve megakadályozza majd a környezetszennyezést, balesetek bekövetkezésekor összehangolt reakciót garantál, valamint megakadályozza, hogy rossz állapotban lévő hajók az EU vizeire lépjenek. Képviselőcsoportom árnyékelőadjaként különös figyelmet szenteltem a kikötő szerinti illetékes állam általi ellenőrzésről szóló irányelvnek és a balesetek kivizsgálásáról szóló irányelvnek, és szeretnék köszönetet mondani a két előadónak,

Vlasto asszonynak és Kohlíček úrnak hozzáértő és sikeres munkájukért. Kialakítottuk a hajók megvizsgálásának jobb módszerét, annak érdekében, hogy a legrosszabb állapotban lévő hajókat ellenőrizzék leggyakrabban, valamint létrehoztuk a balesetek kivizsgálásának olyan módszerét, amely jogi védelmet nyújt majd a kihallgatottaknak – a tanúknak – és ez azt is jelenti, hogy a balesetekkel kapcsolatos jelentésekből levonhatjuk a tanulságokat és hogy a tagállamok megoszthatják egymással az információit.

Mogens Camre, az UEN képviselőcsoport nevében. – (DA) Köszönöm elnök úr. Minden okunk megvan arra, hogy legmélyebb elégedettségünket fejezzük ki a tengeri biztonsági csomag kapcsán; képviselőcsoportom nevében szeretnék köszönetet mondani az előadók, a Bizottság és a Tanács e téren végzett kiváló munkájáért. Mármost, a hajóellenőrzések különösen a nagy hajókat érintik, és szeretnék rámutatni egy problémára a kis hajókkal kapcsolatban. Vannak különleges illetékes testületeink, amelyek az ellenőrzést végzik, nincsenek elegendő egyértelmű szabályok a hajók hajózásra alkalmasságáról vagy arról, hogy mikor lefolytatni vizsgálatot. Különösen igaz ez a halászhajók esetében, az olyan kis halászhajók esetében, amelyeket átalakítottak, és amelyek aztán vagy folytatták a halászatot, vagy turisztikai célokat szolgálnak. Az átalakítás gyakran jár a súly és a motor méretének növekedésével, amely megváltoztatja súlypontjának elhelyezkedését, rontja hajózásra való alkalmasságukat, és hazámban, Dániában számos tragikus baleset történt emiatt. Minden hajóra – új és átalakított hajóra egyaránt – vonatkozó rögzített követelményeket kell bevezetnünk a hajózásra alkalmasság terén. Ezért Costa úrhoz hasonlóan arra szeretném arra kérni a Bizottságot, hogy terjesszék ki az ellenőrzésre és jóváhagyásra vonatkozó rendelkezéseket ezekre a hajótípusokra is.

Michael Cramer, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Alelnök úr, hölgyeim és uraim! Mi, a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja, támogatjuk ezt a végleges kompromisszumot. Örömmel vesszük tudomásul a Parlament kitartását, amelynek az lett az eredménye, hogy a nyolc javaslat egy csomagot alkot, amelyről egyszerre lehet szavazni. Szeretnék szívből jövő köszönetet mondani együttműködésükért is.

A tengeri biztonság szigorúbb európai jogot követel meg, mégpedig azonnal, annak érdekében, hogy a balesetek kivédésével életet lehessen megmenteni és megakadályozhatók legyenek a környezeti katasztrófák. Az Erika és a Prestige balesetéhez hasonló tragédiák nem fordulhatnak elő többé.

A kikötő szerinti állam általi ellenőrzés azt jelenti, hogy az EU kikötőibe érkező hajók ellenőrzése alaposabb lesz – és úgy véljük, hogy ez fontos –, valamint azt, hogy a hajóknak szankciókkal kell számolniuk abban az esetben, ha nem felelnek meg a biztonsági rendelkezéseknek. Rendkívül fontos a felségvizeken közlekedő hajók ellenőrzése, különös tekintettel a környezetvédelem szempontjából érzékeny területekre, hiszen a tengereken és óceánokon bekövetkező szennyeződés terjedése nem ismer határokat. Éppen ezért van szükség sürgősen határokon átnyúló cselekvésre. Sajnálatos módon az utasszállító hajókon utazó utasokat védő, a felelősségre vonatkozó rendelet sajnálatos módon csak a tengeri szektorra vonatkozik. Mi, Zöldek, örültünk volna annak, ha hatálya a belvízi utakra is kiterjed.

Végül hadd tegyem hozzá: örülünk annak, hogy hosszú késlekedés után a Tanács döntött a kikötő szerinti államok kötelezettségeiről, valamint a hajótulajdonosok biztosításáról és felelősségéről. Ezzel a csomaggal nagy lépést tettünk előre, és ugyanakkor tudjuk, hogy ezeket a szabályokat lehet és kell is javítani a közeljövőben.

Jacky Hénin, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A sorozatos balesetek, valamint a veszélyes áruk tengeri szállításának bővülése újra meg újra égető kérdéseket vet fel az Európai Unió tengeri szorossaira vonatkozó biztonsági szabályok szigorításával, valamint az e szabályok betartatásához szükséges anyagi forrásokkal kapcsolatban.

Különösen hasznos ezeket a szorosságokat és az azokat megközelítő útvonalakat a Seveso-zónákra vonatkozó eljárás szerint osztályozni, mivel a közlekedésnek következményektől függetlenül csökkentenie kell a költségeket.

A Bizottság és a Tanács a pénzügyi válság okozta gazdasági katasztrófák nyomása alatt végre elkezdte megkérdőjelezni az adóparadicsomok létjogosultságát. Ha ez a gyakorlatban is kivitelezhető, az valóban előrevívó lépés.

Ugyanígy, hány tengeri és környezeti katasztrófát kell még átélnünk ahhoz, hogy a Bizottság, a Tanács és ez a Parlament végre odafigyeljen az olcsó lobogók régóta fennálló felháborító ügyére? Talán az európai választópolgárok bölcsbben tennék, ha a Parlamentbe olyan képviselőket juttatnák, akik inkább polgártársaik védelme érdekében tevékenykednének, és nem az embereknek és a környezetnek ártó szabad kereskedelem mellett állnának ki.

Derek Roland Clark, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Tavaly szeptemberben felhívtam a figyelmet arra, hogy a hajók elektronikus adatai, amelyek a kikötőkben megkövetelnek, könnyen a Szomália közelében működő kalózkodók kezébe kerülhetnek. A mondandómra akkor nem figyeltek oda. Ezeket a jelentéseket módosították, de nem lettek jobbakk. Mi több, jelenleg ellentmondanak egymásnak. Most újra megkísérlem felhívni a figyelmet a kérdésre.

Miközben Sterckx úr arra kötelezi a kikötőket, hogy fogadják a hajókat, Savary úr azt mondja, hogy a biztosításról szóló igazolások hiányában a kikötők megtagadhatják a belépést. Emellett Vlasto asszony is ellentmondásba kerül a kikötői ellenőrzés nyílt tengeren állomásozó hajókra való kiterjesztése terén. Tehát ha egy dokumentumokkal nem rendelkező hajó nyílt tengeren van, majd szélsőséges időjárás következtében veszélybe kerül, akkor be kell engedni a kikötőbe, mivel Sterckx úr létrehozta a jogot, miszerint a veszélyben lévő hajók jogosultak a menedékhelyre. Azaz előáll az a helyzet, hogy egy veszélyes rakományt szállító hajó ezen ellentmondások következtében mégiscsak bejut a kikötőbe. Mi történik, ha ennek következtében súlyos baleset következik be, és emiatt be kell zárni egy nagyobb kikötőt? A Sterckx úr által említett kártérítés vajon mindenkire vonatkozik, és, egyáltalán, ki fizet? Ezeket a jelentéseket alaposan át kell vizsgálni.

Végül szeretném hozzátenni, hogy a Fernandes-jelentés különféle IMO-ajánlásokat hagy jóvá. Ez rendben is lenne – az Egyesült Királyság is aláírta ezeket –, de az EU-nak is szándékában áll hozzáadni saját flotta-nyilvántartási adatbázisát, és ez ellen jómagam és mások is tiltakoznánk. Azért feltételes módon mondom, mert a Fernandes-jelentést szavazás nélkül készülnek elfogadni. Ez vajon mennyiben demokratikus? Mi történt a ma reggel elhangzott megjegyzésekkel, miszerint ennek a Parlamentnek joga van módosításokat eszközölni?

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Szeretnék gratulálni minden előadónak, akik a tengeri biztonsággal kapcsolatos kihívások komoly kérdéseit megválaszolták, és felvállalták felelősségünket.

Mindannyian jól emlékszünk az *Erika* olajszállító tankhajó 1999-es és a *Prestige* 2002-es katasztrófájára, valamint azok ökológiai, emberi és gazdasági következményeire.

Végre a kezünkben van lesz új jogszabályi eszköztár, amelynek célja az, hogy az európaiakat megvédjük a tengeri katasztrófáktól, mivel lehetővé teszi az elavult hajók szisztematikus ellenőrzését, az ökológiai katasztrófák áldozatainak kártalanítására a kötelező biztosítást, valamint az európai országok lobogóival kapcsolatos auditokat, hiszen e lobogók, amint azt tudjuk, túlságosan is sok esetben olcsó lobogók.

Nagyon itt volt az ideje ezeknek az intézkedéseknek, amelyek valóban korlátozzák majd azokat a hatalmas manőverezési lehetőségeket, amelyeket a hajótulajdonosok századokon át élveztek. Megszüntetik az igen rossz állapotban lévő hajók tulajdonainak büntetlenségét, és az ellenőrzések még hatékonyabbak lesznek attól, hogy az ilyen hajókat célozzák majd meg.

A tengerek és óceánok biztonsága nem képezheti tárgyalás alapját – a biztonságnak kell az elsődleges értéknek és szempontnak lennie, nem pedig a pénznek, a profitnak és a korlátlan kereskedelemnek.

Egy dolgot azonban sajnálatosnak tartok. Hosszú ideig fog tartani, amíg mindezeket az új, megakadályozást és megelőzést célzó törvényeket alkalmazzuk. Az észak-nyugati régió – e számos tengerparttal bíró terület – képviselőjeként, megnyugtatónak tartom ezt a megoldást, és büszke vagyok arra, hogy a harmadik tengeri biztonsági csomag mellett szavazhatok.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EL) Elnök úr! A hajózásról szóló hét javaslatból álló csomag jelentős előrelépés a balesetek megakadályozása, valamint baleset esetén a hatékony reakció biztosítása terén. Ami az utóbbit illeti, árnyékelőadóként szeretném kiemelni azt, amiről a veszélyben lévő hajók kapcsán állapotunk meg. Gratulálok továbbá az előadónak, Stercky úrnak és mindenkinek, aki részt vett a tárgyalásban azért, hogy e fontos kérdésben kiváló kompromisszumra jutottak.

Ha egy apró baleset következményét, például egy kis repedést egy tankhajó tartályán nem javítanak ki, a viharos tenger vibrációja vagy a rakomány másik hajóra történő átrakása során felmerülő problémák következtében hatalmas ökológiai katasztrófa történhet, amennyiben nincs olyan menedékhely, ahol a szükséges lépéseket meg lehet tenni. Ugyanakkor, ha a legénység attól tart, hogy fennáll annak a veszélye, hogy büntetőjogi vagy polgárjogi eljárás indul ellenük, vagy ha a hajó biztosítása nem megfelelő, akkor annak az lehet a következménye, hogy nem keresnek menedéket, és ennek sajnálatos következményei lehetnek.

Ez a kompromisszum biztosítja, hogy azok a szakértők, akik eldöntik, hogy a veszélyben lévő hajónak nyújtható-e menedék, biztosítja azt, hogy a tengerészek baleset esetén méltányos, az IMO által jóváhagyott bánásmódban részesülnek, hogy a kikötőket és a menedékhelyeket kártalanítják – ezzel kapcsolatban a Bizottság különféle lehetséges politikákat vázol majd fel –, valamint azt, hogy az olajat szállító tartályhajók tulajdonosai, amennyiben a szállítmány súlya meghaladja az 1000 tonnát, kötelező jelleggel értesítést adnak erről. Ugyanakkor minden hajónak, a halászhajókat is beleértve, be kell illeszkedniük az automatikus elismerés rendszerébe.

Végül hadd tegyem hozzá, hogy örülök annak, hogy a Parlament tevékenységével elérte, hogy a Tanács egy végső közös álláspontra jusson a csomag összes, azaz hét javaslatával kapcsolatban.

Michel Teychenné (PSE). – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A csomag, amelyről holnap szavazunk, nem jöhetett volna létre, ha az Európai Parlamentben nincs meg az akarat. Szeretném megragadni az alkalmat, hogy elismeréssel adózzam az elvégzett munkáért.

Ha az Európai Unió létrehoz egy jogi eszközt, amely – reményeim szerint – lehetőségessé teszi az *Erika* vagy a *Prestige* hajótöréséhez hasonló katasztrófák elkerülését, valamint elérik, hogy a szennyezők viseljék a felelősséget, akkor az annak lesz köszönhető, hogy az Európai Parlament a Tanács bátoratlansága ellenére is kitartó volt. Nem kell emlékeztetnem Önöket arra, hogy mekkora elhatározás kellett ahhoz, hogy Savary úr és Fernandes úr jelentései tárgyalásra kerüljenek. Ez az Európai Parlament politikai győzelme, és ugyanakkor a céltudatos kitartás és a közös munka győzelme is.

Ennek a „tengeri biztonsági” csomagnak köszönhetően a tagállamoknak teljesíteni kell kötelességüket a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetben, ezen belül is technikai auditokat kell végrehajtaniuk, mielőtt egy hajónak megadnák a lobogót. Egy másik következetes előrelépés az a követelmény, hogy a hajókat pénzügyi biztosítékról szóló igazolással kell biztosítani – ez a tényleges felelősséget a bérlőre hárítja.

Amennyiben a Parlament holnap elfogadja ezeket a szövegeket, akkor az Európai Unió megmutatja: hatékony eszközt adott a saját kezébe, amellyel harcolhat a rendkívül rossz állapotban lévő hajókkal, valamint a bűnöző bérlőkkel és tulajdonosokkal, és remélhető, hogy mindez a környezetnek és polgártársaink egészségének javára válik.

Végül szeretnék köszönetet mondani az itt jelenlevő Tajani úrnak munkájáért, a szállítási törvény előadóinak, mert most már a tengerészeti joghoz kapcsolódó folyamat utolsó szakaszába értünk, amelynek célja az, hogy az egész európai közlekedést magában foglalja. E munka kapcsán, amely valóban igen sokat késett, remélem, hogy a Parlament képes lesz véglegesíteni a tengeri közlekedéssel kapcsolatos álláspontját a mai ülés során, vagy legalábbis amilyen hamar csak lehetséges.

ELNÖKÖL: MARTÍNEZ MARTÍNEZ ÚR

alelnök

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Örömmel veszem tudomásul, hogy a jelenlegi parlamenti ciklust azzal zárhatjuk, hogy végelegesen elfogadjuk a legújabb tengeri biztonsági csomagot. Emlékszem azonban, hogy amikor 1999-ben először jöttem az Európai Parlamentbe, éppen akkor történt meg az *Erika* súlyos tengeri balesete történt a francia partoknál. Ezt a nevet kapta első csoport jogalkotási javaslat, amely a balesetek elhárítását és kivédést célozza.

Akkor úgy véltük, hogy elhárítottuk a veszélyt, de nem sokkal később egy még súlyosabb baleset (a *Prestige* katasztrófája) során Galícia partvidékét szinte tönkretette a kiömlő olaj. Azóta a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottságban egymást követő jogalkotási csomagokon dolgoztunk – megpróbáltuk letörni azt a szélsőséges ellenállást, amelyet a hajótulajdonosok, az olajtársaságok, az osztályozó társaságok, valamint a túlságosan szigorúnak talált három javaslatot elutasító tagállamok részéről tapasztaltunk.

Az utóbbi tíz évben több irányelvet és rendeletet fogadtunk el; ezek között voltak olyanok, amelyeket át kellett dolgoznunk, mivel eredeti formájukban a Tanács megszorításai következtében hatástalannak bizonyultak.

Elfogadtuk a kettős héjazatú hajók bevezetéséről szóló jogszabályt, a súlyos olajkatasztrófák európai alapját, a menedékkikötőket, és most a tengeri utasszállítók felelősségéről, a tengeri balesetek kivizsgálásáról, a közösségi hajóközlekedés ellenőrzési és információs rendszeréről, a kikötő szerinti államok által végzett ellenőrzésről szóló jogszabályt vizsgáljuk felül és fogadjuk el, valamint hajófelügyeleti és hajóvizsgáló

szervezetekről szóló rendeleteket és irányelveket. Ez jó dolog, és kívánatos, hogy lépjen életbe, és valamennyi tagállam a lehető leghamarabb hajtsa végre.

Ezt örömmel veszem tudomásul. Azonban ez a parlamenti ciklus lassan lejár. Elhagyom a Parlamentet, és sajnálkozva távozom, mert nem sikerült kötelezővé tennünk a – már meglévő, kipróbált – ellenőrző rendszer bevezetését, hogy kimutatható legyen: mikor és mennyi fenékvizet és tartályban visszamaradt anyagot engedett egy bizonyos hajó illegálisan a tengerbe. Tulajdonképpen olyan fekete dobozokról vagy fordulatszámérőről van szó, amelyet a tengeri hatóságok megvizsgálhatnak, amikor az adott hajó befut a kikötőbe.

Úgy vélem, hogy a tengeri környezetnek a jelenleginél nagyobb figyelmet kell szentelnünk, és szigorúbb eljárásokat kell bevezetnünk az ember által okozott szennyeződés elkerülésére. Továbbá úgy gondolom, hogy amennyiben ez nem sikerül, úgy a táplálékláncban és életünkben változás áll majd be, amelyért súlyos árat kell majd fizetnünk. Bízom benne, hogy nem lesz szükség újabb 10 évre ahhoz, hogy hatékonyabban és hatásosabban kezeljük a tengereken történő illegális kibocsátás kérdését.

Elnök. – Köszönöm, Ortuondo Larrea úr! Biztos vagyok abban, hogy e Ház emlékezni fog az ön erőfeszítéseire, és azt is biztosra veszem, hogy ön, bárhol legyen is, továbbra is küzdeni fog ezekért a célokért. Most itt hagyja ezeket a feladatokat, amelyek talán nem teljesültek maradéktalanul, de mindenesetre a megvalósulás felé tartanak, mégpedig az ön munkájának köszönhetően.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Elnök úr! A Tanáccsal folytatott öt évnyi vita és konzultáció után a hat irányelvből és egy rendeletből álló, sokat dicsért csomagban semmi nem maradt, aminek pozitív módon köze lenne a tengeri élővilág biztonságához vagy a környezetvédelemhez. Más szóval, vajúdtak a hegyek, és születtek egy egeret.

A Tanács, lojálisan hangot adva az Európai Unió alulról jövő kezdeményezések elleni politikájának és a tőke érdekeinek, az üzemeltetők, a hajótulajdonosok, valamint a monopóliummal bíró, minden, a nyereségességüket akár legkisebb mértékben befolyásoló intézkedésnek ellenálló üzleti csoportok igényeit teljesíti. Így sikerült e hosszan elhúzódó folyamat végén minden, a hajókra érvényes biztonsági szabályok ellenőrzését célzó rendelkezés erejét elvenni, vagy beláthatatlan ideig elnapolni a döntést.

Nem foganatosítottak olyan intézkedést, amely védené vagy felminősítené az emberi tényezőt: a tengerészeket, azaz az emberi és a környezet védelmének elsődleges tényezőjét. Félrevezetők és hamisak azok, az Európai Unió által 1986 óta a közös hajózási politika területén benyújtott beadványok, melyek szerint az emberi tényezővel, a jobb munkafeltételekkel és a tengerészek képzésével kapcsolatos kérdések a jövőben majd vizsgálatra kerülnek – hiszen ezek az évek során csak romlottak. Ez az oka annak, hogy a Görög Kommunista Párt az úgynevezett hajózási csomagot teljes egészében elutasítja.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Elnök úr, Tajani úr, hölgyeim és uraim! A Parlament Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottsága nem kerülhette el és most sem kerülheti el azt a feladatot, hogy átfogóan reagáljon a hajózási biztonság fokozásának szükségességére, valamint azt, hogy definiálja azokat az intézkedéseket, amelyeket balesetek esetén kell alkalmazni. A harmadik tengeri biztonsági csomag emellett hatékonyan kezeli a szállítók utasok és szállítmány felé fennálló felelősségével kapcsolatos kérdéseket. Éppen ideje volt – feltételezve, hogy a kérdés nincs figyelmen kívül hagyva, ellentétben azzal, ami érzésem szerint a légi utasok jogainak esetében történik.

Úgy vélem, hogy az A. kategóriájú hajók számára kijelölt célok határideje (2016), valamint a B., C. és D. kategóriájú hajók még ennél is későbbi határideje túlságosan engedékeny és túl sok késedelmet tesz lehetővé a szállítók számára. Remélem, hogy az Európai Unió e nagylelkűségére a szállítók felől az lesz a reakció, hogy haladéktalanul megfelelnék majd az új szabályozásnak. Szükségünk volt és továbbra is szükségünk van a hajók ellenőrzéséért felelős és a hajózási engedélyt kiadó osztályozó társaságok számára meghatározott közös normákra, valamint a vizsgálatra és a hajók feketelistára felvételére vonatkozó igen egyértelmű szabályokra.

Örömmel fogadom tehát ezeket a javaslatokat, valamint a hajózás, a környezeti katasztrófák veszélyének és a vonatkozó felelősség kezelésére irányuló intézkedéseket. Ez a széles körű csomag foglalkozik továbbá a tengeri balesetek bekövetkezésekor indított vizsgálatokra, jellemző hatáskörökre és szuverenitásra vonatkozó intézkedésekkel – ez, úgy remélem, segít majd tisztázni a felelősség és a kártérítés kérdéseit. Ezért a jelentések mellett szavaztam.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Elnök úr, Tajani biztos úr! A tengeri biztonsági csomag elkészüléséhez vezető út rögös volt, de az eredmény igen jó. Ez nagyban köszönhető annak, hogy Tajani biztos és munkatársai egymás mellett álltak és támogatták a Tanácsot abban, hogy komolyan kezdjen foglalkozni több olyan alapvető kérdéssel, amelyet a Parlament olyannyira fontosnak talált.

Hiszen európai szinten kötelező jellegű együttműködésnek kell megvalósulnia, amennyiben azt szeretnénk, hogy a mai nap végére jobb legyen a tengeri biztonság. Szerencsére mostanra már kiszűrtünk néhány hiányzó elemet, jóllehet a Parlament szeretett volna messzebbre menni némely pont esetében. Fejődésnek tekinthető az, hogy a nagyobb tengeri balesetek esetén most kötelezővé tettük a független baleseti vizsgálatot – ez lehetővé teszi majd, hogy valóban mélységeiben megértsük az ilyen esetek okait.

A repülés terén már most sok hasonló tapasztalatunk van. Éppen múlt héten történt, hogy a Turkish Airlines gépe Hollandiában, Amszterdamban csaknem balesetet szenvedett, és a független vizsgálatnak köszönhetően egy hét alatt meghatározták az okot, és ezzel véget vetettek a találgatásnak. Valódi fejlődés, hogy immár a hajózás területén is független baleseti vizsgálatot folynak, függetlenül a bűnösségtől. Ebben a tekintetben az előadó kiváló munkát végzett.

Elnök úr, szeretném a csomag egy másik pontjára is felhívni a figyelmet, nevezetesen a tengeri utasokra vonatkozó felelősség továbbfejlesztett szabályozásáról. Ez helyes lépés, de az is helyes, hogy a kérdéses pont a belvízi utakra nem vonatkozik, mivel a kisebb belvízi utakat használó hajókat nem lehet ugyanúgy kezelni, mint a nyílt tengeren közlekedő tengerjáró hajókat. E két dolog különbözik, és végső soron rendjén van, hogy ezt a tényt a javaslat is megerősíti.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! A tengerhajózási közösség a balesetek veszélye, a környezetszennyezés, az emberélet veszélyeztetése és az illegális közlekedés következtében már régóta foglalkozott a szabályozás javításának kérdésével; e problémák, sajnálatos módon, korántsem elhanyagolhatóak. Az új technológiák megjelenése a tengeri közlekedésben, a kalózkodás növekvő intenzitása, valamint a szigorú, általános ellenőrzés hiánya okozzák ezt a problémát. Az irányelv módosítása megalapozza és kifejleszti a tengeri biztonsági hálózat feltételeit, valamint a hatékony, automatizált IT-rendszerek kialakításának feltételeit. Ezek az eredmények az Európai Parlament, a Bizottság és a Tanács sikerének tekinthetők.

Fontos a veszélyes hulladékok problémájával foglalkozó keretrendszer is. Az irányelv alkalmazása megakadályozza majd, hogy olyan, veszélyes és azonosítatlan rakományt szállító hajók haladjanak át az európai vizeken, amelyek olyan területet keresnek, ahová rakományukat kiengedhetik. Teljes mértékben szükség van a tengeri közlekedés fölötti ellenőrzés gyakorlására. Ki kell alakítani egy tengeri biztonsági kultúrát. Ehhez a folyamathoz létre kell hozni a szükséges logisztikai hátteret, a rendszert technikai és technológiai alappal kell ellátni. Ezt a rendszert azzal céllal kell létrehozni, hogy hatékonyan szolgáltatson információt, de ugyanakkor védje ezen információknak azt a részét, amely a közlekedés biztonságát garantálja. Méltányolom az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség erőfeszítéseit, amelyeket többek közt hajóforgalmi igazgatási és információs rendszer kifejlesztése terén tesz, miközben egy integrált adatbázist biztosít, amely magában foglalja a hajók valós idejű megjelenítését, valamint a rakományukkal és jellemzőikkel kapcsolatos egyéb adatokat. Jóllehet az Erika balesete iskolapéldája a kockázatkezelés és -elemzés megtanulásának, nem szeretném, ha hasonló eset előfordulna, hasonló baleset történne.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) A harmadik tengeri biztonsági csomag kapcsán született kompromisszum javítja majd az utasok biztonságát, valamint segíti a környezetvédelmet és megerősíti az ellenőrző rendszereket.

Szintén fontos lépés a biztonság javítása terén az, hogy – akárcsak a légiközlekedési szektorban – feketelista készül az olyan hajókról, amelyek sorozatosan nem felelnek meg a szabályozásnak. Az Erika III különösen jelentős Romániára nézve a nemrégiben elfogadott dokumentumok – az Európai Unió integrált tengerpolitikája és a fekete-tengeri szinergia – fényében: Romániának szava lehet az európai alapelvek és jó gyakorlat más, az Európai Unión kívüli parti országokra történő kiterjesztésében az Európai Bizottság által javasolt új eszköz felhasználásával a keleti partnerség révén.

A tengeri közlekedésre vonatkozó intézkedésekhez a parti államok közötti fokozott együttműködésének kell társulnia, annak érdekében, hogy a források kihasználása a leghatékonyabb legyen és csökkenjen a kikötőkben, a parton, valamint a Duna teljes hosszán folyó tevékenység okozta szennyezés mértéke. A Fekete-tengert csak úgy lehet hatékonyan védeni, ha minden területen összehangolt cselekvés folyik.

Jim Higgins (PPE-DE). – Elnök úr! E csomag kialakítása igen nehéz volt a Parlament és a Tanács számára. Hosszadalmas tárgyalások és viták előzték meg, de örömmel látom, hogy ezek a problémák végül megoldódtak.

Az Európai Parlament számára győzelem e csomag elfogadása, és minden bizonnyal győzelem azon előadók számára is, akik azért küzdöttek, hogy a tagállamok kormányainak igen erős ellenállása dacára is polgáraink érdekeit szolgáljuk.

Ez a jogszabály hatással lesz különböző területekre, többek közt az európai lobogókra vonatkozó normákra, mivel a hajók szigorúbb vizsgálatát írja elő. Fokozottabb átláthatóságra és szigorúbb vizsgálatokra van szükségünk. E csomag legfontosabb hatása az lesz, hogy a hajók biztonságosabbak lesznek, ami azt jelenti, hogy csökken a környezeti katasztrófa és a tengeri élővilág pusztulásának veszélye.

Írország számára igen fontos az időzítés, mivel egy lett hajó egy ír kikötőben vesztegel, ahol a legénység nem kapta meg a munkabérét, nem kap elegendő ételmezt, és nem áll módjában visszatérni Lettországba. Az efféle problémákat meg kell oldani, és várom a csomag alkalmazását.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) A harmadik tengeri biztonsági csomag jelentősége rendkívül nagy. Az EU a TEN-T kiterjesztésének keretében szeretné fejleszteni tengeri folyosóit. Ez a csomag segíti a tengeri közlekedés biztonságának fokozását, és átülteti gyakorlatba az utóbbi évek tengeri baleseteinek (az *Erika* és a *Prestige* katasztrófájának, valamint a fekete-tengeri baleseteknek) a tanulságát.

Ez a csomag különösen a Fekete-tenger esetében fontos, mivel számos fekete-tengeri parti állam szerepel a párizsi memorandum fekete- vagy szürke listáján. Balesetek esetén – beleértve a belvízi utakon bekövetkező baleseteket is – a felelősségnek a hajótulajdonosokat kellene terhelnie. Úgy vélem, hogy a veszélyben lévő hajókat speciálisan felszerelt területeken kell fogadni, ahol megkaphatják a szükséges segítséget. Azonban e szolgáltatások megfizetésének módját egyértelműen szabályozni kell.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Amikor az *Erika* hajótörést szenvedett, egyike voltam azon egyik francia képviselőnek, akik felhívták a francia hatóságok figyelmét arra, hogy zárják le a zsilipeket, hogy a bepárolt só ne szennyeződjön.

A *Prestige* katasztrófája idején Sterckx úrral társelődők voltunk, mivel közösen feleltünk a közlekedésért (jómagam a környezeti kérdések felelőse voltam), és igen jogosan követeltük a tengeri közlekedés biztonságának javítását. Emlékszem, milyen keményen küzdöttünk ebben a Parlamentben azért, hogy álljon fel egy, a *Prestige* ügyét vizsgáló bizottság: minden bizonnyal gyakoroltunk egyfajta hatást.

Ezért ma úgy vélem, hogy mindannyian elégedettek lehetünk azzal, hogy a tengeri biztonsági csomag részeként számos nemzetközi és európai szabály ügye előremozdult, és remélem, hogy az ilyen balesetek nemsokára már csak rossz emlékek lesznek.

Azonban, ha lehet, szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy...

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök úr! E fontos tengeri biztonsági csomag kapcsán szeretném ismét megemlíteni – és ezt szeretném rögzíttetni – a közösségi kibocsátás kereskedelmi rendszerről szóló irányelv harmadik preambulumbeközlését, amely tegnap nagy többség mellett került elfogadásra. Ez az irányelv a széndioxid-kibocsátás csökkentésének célszámaival és menetrendjével foglalkozik.

A harmadik preambulumbeközlés így szól: „a gazdaság minden szektorának hozzá kell járulnia a kibocsátás csökkentéséhez, beleértve a nemzetközi tengerhajózást és a légi közlekedést is. Amennyiben 2011. december 31-ig nem születik olyan, az IMO által létrehozott és a tagállamok által jóváhagyott nemzetközi megállapodás, amely magában foglalja a nemzetközi tengeri kibocsátás csökkentésére vonatkozó célszámokat és/vagy az UNFCCC közreműködésével sem születik ilyen megállapodás, a Bizottság javaslatot tesz a nemzetközi tengeri kibocsátásokat harmonizált módon tartalmazó, a tervek szerint 2013-ban hatályba lépő közösségi csökkentési kötelezettségvállalásról. Ez a javaslat minimalizálná az EU versenyképességére gyakorolt negatív hatást, és tekintettel lenne potenciális környezetvédelmi előnyökre.” Biztos úr, várom a megjegyzéseket.

Brian Simpson (PSE). – Elnök úr! A Parlament hosszú utat járt be a *Prestige* óta, azóta, hogy Galícia tengerpartját és annak ökoszisztémáját ilyen tragédia sújtotta. Hosszú utat jártunk be azóta, hogy az *Erika* szennyezte és elpusztította Bretagne csodálatos tengerpartját. Hosszú utat jártunk be *Sea-Empress*, az *Exxon Valdez* és a többi hajó katasztrófája óta.

A csomag a Parlament, a Bizottság, és – ha késve is – a Tanács munkájáról tanúskodik. Úgy vélem, hogy e csomag jelentősége még sok éven keresztül érezhető lesz. A csomag ugyanakkor tanúskodik minden olyan előadó és képviselő munkájáról, akik a jogalkotási folyamat során munkálkodtak.

Ez a csomag győzelem a Parlament számára, győzelem az összes képviselőcsoport tagjai, de különösen a Közlekedési Bizottság tagjai számára; és remélem, hogy a képviselők megengedik, hogy most külön megemlítssem Miguélez Ramos asszonyt és az elhunyt Willi Piecyk urat.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök úr! Úgy vélem, hogy az ebben a Házban folyó viták során, miközben elégedetten láthattuk, hogy a Tanács, a Parlament és a Bizottság olyan szabályokat fogad el, amely a nyilvánosság számára kézzelfogható válaszokat mutat fel, egy nagy jelentőségű kérdés merült fel: vajon e szabályokat, amelyeket kompromisszumokkal és sok-sok nehéz munka árán dolgoztunk ki, megfelelően fogják alkalmazni? Képes lesz gondoskodni a Bizottság arról, hogy betartsák? Vajon az ügynökség képes lesz hatékonyan együttműködni a Bizottsággal e szabályok betartásának garantálása terén? Azokra a megjegyzésekre gondolok, amelyeket a vita során hallhattunk – elsősorban Jarzembowski úr és Romagnoli úr megjegyzéseire –, de azokra a levelekre is, amelyeket az utóbbi hónapokban Sterckx úr és Simpson úr küldtek a Bizottságnak, és amelyben ugyanezt a problémát vetették fel.

Meg tudom erősíteni a – csomag elfogadása mellett határozottan kiálló – Bizottság elköteleződését afelé, hogy a tagállamok alkalmazzák a csomagban foglaltakat. Szeretném az ügynökséget (amely olyan intézmény, amelyben bízom és amely mindig is hatékonyan dolgozott és hatékonyan tölti be szerepét, vagyis azt, hogy a Bizottságot és tagállamokat a lehető legmegfelelőbb módon támogassa) felkérni arra, hogy a többi rendelethez hasonlóan ezt a rendeletet is alkalmazza. Jártam Lisszabonban, az ügynökség székhelyén, és kooperatív légkört, komoly szándékot, nagy elköteleződést és lelkesedést tapasztaltam a csomagban foglalt szabályok alkalmazása kapcsán. Mindezt a biztonsági rendszer, a Safe Sea Net garantálja majd, valamint mindaz a legmodernebb technikai eszköz, amelynek segítségével a közvélemény meggyőződhet afelől, hogy az Európai Unió szabályait valóban alkalmazzák.

Ahogy azzal önök is tisztában vannak, abban az esetben, ha e Bizottságra a jogszabály egy bizonyos felelősséget hárít, a Bizottság felhívhatja az Ügynökséget arra, hogy hajtsa végre a technikai jellegű feladatokat.

Szeretnék továbbra is az elődöm, Jacques Barrot által kijelölt irányban haladni, és együttműködésre szólítani fel ezt a véleményem szerint hatékony, jól irányított és helyes hozzáállású, munkájuk hasznossága felől meggyőződött emberekből álló ügynökséget az együttműködésre. Ez többek között a rendeletek helyes alkalmazását és a forgalmat ellenőrző információs rendszerek alkalmazását ellenőrző vizsgálatokra is vonatkozik. Végül szeretném hangsúlyozni az Ügynökség alapvető fontosságú szerepét – és megjegyzéseimet elsősorban Sterckx úrnak szánom – a Safe Sea Net, a tengeri közlekedési adatok megosztása európai fórumának alkalmazásában, valamint az európai hajóazonosítás és követőrendszer kialakításában.

Ezek a feladatok összhangban állnak az ügynökségre vonatkozó rendelettel, jóllehet specifikusan nem kerülnek említésre, mivel a legutóbbi módosítások is 2004-esek; de a rendelet következő felülvizsgálata során már minden bizonnyal bekerülnek a jelenleg előkészület alatt álló szövegbe. Az, hogy ezeket a specifikus feladatokat az irányelvek vagy az adott rendeletek nem említik, nincs kihatással a Bizottság és az ügynökség feladatainak megosztására.

Válaszommal az a célom, hogy biztosítsam a Parlamentet afelől, hogy a Bizottságban megvan az akarat és az elszántság, hogy az ügynökség segítségével alkalmazza az elfogadásra kerülő szabályokat. Főösleges lenne azt mondani az embereknek, hogy tettünk értük valamit, ha azután ezt nem tudnánk alkalmazni, ha nem tudnánk biztosítani, hogy ezt a döntést tiszteletben tartják. Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy a tagállamok – amelyeket a Tanács képvisel – e megállapodás részét képezik. Mivel velünk együtt a tagállamok is jogalkotók, úgy vélem, hogy alkalmazni fogják az általunk elfogadott szabályokat. Kétség sem fér hozzá, hogy a Bizottság garantálni fogja, hogy ezt az elköteleződést valóban tiszteletben tartsák, és ezen a téren igénybe vesszük az ügynökség technikai segítségét is.

Luis de Grandes Pascual, előadó. – (ES) Elnök úr! Úgy érzem, hogy valaminek a végére értünk, és mindannyian örülhetünk, hogy egy ilyen hosszú út után eljött ez a pillanat. Ha van olyan eset, amikor az együttdöntési eljárás alkalmazása indokolt, akkor, úgy vélem, hogy ennek a csomagnak és kérdésének kezelése ilyen eset.

A csomaghoz alapvetően az kellett, hogy a Bizottság, a Tanács és Parlament megegyezésre jusson. A Parlament nagyon helyesen tette, hogy átvette a vezető szerepét – ez most mindenképpen indokolt volt –, valamint hogy hangsúlyozta azt, hogy e csomagot alapvető fontosságúnak kell tekinteni. Annak érdekében, hogy egy

olyan egész jöjjön létre, amely garantálja a tengeri biztonságot, kezdettől fogva nem engedjük, hogy bármiféle szakadás vagy eltávolodás következzen be.

Úgy vélem, biztosan állíthatjuk, hogy a jövőre nézve garantálva van az, hogy az *ad hoc* politikai intézkedések fölöslegesek lesznek. Ezzel megkíméljük magunkat azoktól a méltatlan helyzetektől, amikor egyes hatalmon lévő személyes bírálják egyes kormányok álláspontját, miközben mások álláspontjáról elismerően szólnak. A jövőben mindenesetre a fontos döntések a független bizottságok kezében lesznek, akik a döntéshozás eszközeit szigorúan, határozottan, közvetlenül és célravezetően alkalmazzák. Ez garantálja majd azt, hogy a döntések szigorúak, igazságosak és méltányosak lesznek.

Mindennek az az oka, hogy e csomagban sok különböző elemet kellett egyensúlyban tartanunk: az osztályozó társaságokat össze kellett egyeztetni a tengerészeti felszerelésekkel, minden érdekeket egyértelmű formában meg kellett vizsgálni, és, mindenekelőtt, a Parlamentnek vezető szerepben kellett fellépnie.

Örölnünk kell annak, hogy a Parlament így lépett fel. Most büszkén kijelenthetjük, hogy az Európai Unió nem várt az IMO-ra (a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetre), hanem kezébe vette a kezdeményezést.

Ez volt a dolgunk, és senkire sem kellett várnunk vele. Úgy érzem, elégedettek lehetünk, bizalommal tekinthetünk a jövőbe, és joggal remélhetjük, hogy ezeket a hibákat nem követjük el újra és hogy a múltból levontuk a tanulságokat.

Dominique Vlasto, előadó. – (FR) Elnök úr! Zárásként annyit mondanék, hogy mindannyiunk munkájának – már ha a Parlament elfogadja a csomagot, természetesen – eredménye az, hogy kevésbé kell aggódnunk tengereink, tengerpartjaink és polgártársaink biztonságáért.

A lényeges kérdés most az ajánlott megelőzés és a betartatásra vonatkozó rendelkezések alkalmazása, amelyeknek minden országunkban megfelelően hatékonyak kell lennie. Ha ezt meg tudjuk tenni, akkor előmozdítottuk tengeri örökségünk védelmének ügyét.

Szeretnék köszönetet mondani a biztos úrnak azért, hogy megmutatta: elkötelezte magát amellett, hogy az európai irányelv ne csupán vita tárgya legyen, hanem alkalmazásra kerüljön.

Dirk Sterckx, előadó. – (NL) Elnök úr! Ismét szeretném megjegyezni, hogy a Parlament konszenzusra jutott. A nagy többség támogatja e csomagot – ezt a közösen kialakított kompromisszumot. Úgy vélem, ez minden érintett számára jelzés, hogy nem ideológiai konfliktusról van szó, hanem inkább arról, hogy gyakorlati lépéseket teszünk a tengeri biztonság javítására.

Szeretném továbbá megköszönni a biztos úrnak, hogy válaszolt az ügynökséggel és szerepével kapcsolatos bizonytalanságról szóló kérdésemre. Ha esetleg elfelejtettük volna: az ügynökség az első *Erika*-csomag egyik eleme volt.

Az ügynökség tulajdonképpen az első javaslatok egyike volt: egy olyan ügynökség, amely összehozza a szükséges know-how-t és a szakembereket annak biztosítására, hogy mi (elsősorban a Bizottság, de a Parlament is) támogatást kapunk munkánkban, a jogszabályok kidolgozásában.

Szeretném tehát üdvözölni ezt a konszenzust, és ugyanakkor büszke vagyok eredményeinkre, azonban, biztos úr – ahogy ön és Vlasto asszony már mondta –, minden az alkalmazás minőségén múlik. A cél az, hogy minden tagállamban magas színvonalon működő hatóságaink működjenek, példának okáért a veszélyben lévő hajók fogadására. Amennyiben minőségük nívón aluli, cselekednünk kell.

Tehát most önökön (a Bizottságon, a bizottsági szolgálatokon, az ügynökségen) múlik, hogy garantálják: a tagállamok valóban a kikötő szerinti állam általi ellenőrzésről, az osztályozó társaságokról, a SafeSeaNetről, és minden jelenleg tárgyalt vagy fejlesztett kérdésről szóló jogszabályban foglaltak szerint járnak el.

Biztos úr, ellenőrizni fogjuk önt, és amennyiben a következő Bizottságban is ön lesz a közlekedésért felelős biztos, úgy továbbra is ellenőrizni fogjuk, hogy garantáljuk: megvalósult az a színvonal, amit akartunk. Minden jót tehát! Figyelni fogjuk önt, és amennyiben újabb javaslatokra lesz szükség, ismételten támogatni fogjuk önt.

Jaromír Kohlíček, előadó. – (CS) Szeretném venni azt az ezen a helyen szokatlan bátorságot, hogy kijavítom egy képviselőtársamat, hiszen nemcsak az a kérdés, hogy a biztos hivatalban marad-e, és figyelhetjük-e őt, hanem az is, hogy vajon mi maguk hivatalban maradunk-e. Ennyit a kiigazításról. Szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki közreműködött a csomaggal kapcsolatos munkában. Paradox módon, és akár akarjuk, akár nem, ez a dokumentum lesz ez Európai Bizottság cseh elnökségének egyik első nagy sikere.

Ami Toussas úr megjegyzéseit illeti, aki némi keserőséggel szólt arról, hogy a csomag általában nem említi a tengeri munkakörülményeket: való igaz, hogy a csomag közvetlenül nem tárgyalja a legénység munkakörülményeit, kivéve azt, hogy a bajba jutott vagy balesetet szenvedő hajó legénységét megfelelő bánásmódban kell részesíteni. Mindazonáltal úgy vélem, hogy az Európai Parlament és a Bizottság visszatér a kérdésre a közeljövőben. Végül is más közlekedési ágazatok esetében is így tettünk, nem volna logikus, ha most nem így tennénk. Egészen mostanáig a tengeri közlekedési biztonság fontos kérdésével nem foglalkoztunk úgy, mint a belvízi közlekedéssel. És hogy visszatérjek felszólalásom első gondolatára: úgy vélem, hogy amíg képesek vagyunk egyesíteni erőnket Tajani biztos úrral, addig képesek leszünk együttműködni is.

Paolo Costa, előadó. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Én is szeretném köszönetem kifejezni mindazoknak, akik részt vettek ebben a sokáig tartó és fontos feladatban. Szeretnék szívből jövő, őszinte köszönetet mondani, mert az európai jogalkotás és a tengeri biztonságra vonatkozó európai szabályok jelenleg bizonyosan magasabb színvonalúak, mint eddig voltak. Most természetesen a Bizottság feladata annak garantálása, hogy ezeket a szabályokat alkalmazzák – és biztos vagyok abban, hogy a biztos úr elvégzi a maga feladatát annak érdekében, hogy ezek a szabályok ne csupán üres szavak legyenek. Szerencsére egyes szabályok azonnal hatályba lépnek. Más esetekben a Bizottság feladata lesz annak biztosítása, hogy az irányelvek megjelenjenek a nemzeti jogban.

Alig zárul le egy fejezet, máris egy új nyílik. Számos kérdést félretettünk; ezeket talán most újra elő kellene vennünk. Csupán kettő ilyet említenék. Még nem véglegesítettük megfelelően a menedékkikötőkre vonatkozó részleteket, s remélem, hogy ennek következtében nem áll be veszély akkor sem, ha tengereinken nehéz helyzet áll elő. A másik probléma az utasok biztosításának kiterjesztése a belvízi hajózásra, valamint a belföldi hajózás kiterjesztése.

Sok egyebet mondhatnánk még, de annak nem lenne értelme. Ebben a pillanatban annak van értelme, hogy újfent köszönetet mondunk a Bizottságnak a kezdeményezésért, a biztos úrnak azért, mert lelkiismeretesen végigvitte a Parlament lépéseit – és hogy elismerjük a Parlament szerepét, anélkül, hogy az önelégültség hibájába esnénk. Úgy vélem, hogy amikor megnézzük a javaslatot, amely elindította ezt a jogalkotási folyamatot, és visszagondolunk a Tanács kezdeti álláspontjára, majd az elért eredményre, akkor büszkén kijelenthetjük, hogy a Parlament elvégezte feladatát, amely feladat sokkal több annál, mintha ... – nem mondhatom azt, hogy mintha az európai jogalkotás „letéteményesei” lennénk, hiszen ez a letéteményes a Bizottság –, mintha, hogy így fejezzem ki, az európai jogalkotás és az Európa által a közös érdekében betöltött szerep elkötelezett hívei lennénk.

Gilles Savary, előadó. – (FR) Elnök úr! A Parlamentben – néhány kivétellel – mindenki tudja, hogy mit jelent olyan jogszabályokat alkotni, amelyek a Bizottságtól érkezett szövegeket hozzáadott értékkel gazdagítják. Ennek megfelelően csak ismételni tudom azt, amit Paolo Costa mondott: ez nem rutinmunka; izgalmas időket élünk, amikor Európának új lendületre van szüksége.

Szeretnék kiemelni valamit, ami talán eddig nem kapott elég hangsúlyt: ez a hét plusz egy szövegből álló jogszabálycsomag két részre bomlik. Öt plusz egy jogszabály tekintetében holnap felkérnek majd minket az egyeztető eljárás és a megegyezés ratifikálására, de van két másik szöveg – Emanuel Jardim Fernandes jelentése és a jómagam által összeállított jelentés – amelyeknél második olvasatra is sor kerül majd, mert ezeket a Tanács elsőre elutasította.

Mivel – szinte csodával határos módon – sikerült megegyezésre jutni a Tanáccsal annak köszönhetően, hogy előadótársaink saját jelentéseikben voltak szívesek olyan eszközt bocsátani a rendelkezésünkre, amely hatására a Tanács beleegyezett, hogy kötelező legyen számára kinyilvánítani álláspontját, a Fernandes és a Savary-jelentésnek még csak a második olvasatánál tartunk. Természetesen nem szeretnénk, ha a jelentéseket módosítanánk, és ezt nem is tartjuk valószínűnek, mert senki nem nyújtott be módosító indítványt. Reméljük, hogy a jelentéseket holnap jelenlegi formájukban elfogadják. Ha ezt a szép sikert elérjük a Tanácsban, akkor újra egybefoghatjuk a csomagot.

Biztos úr, úgy gondolom, hogy most a Bizottság térfelén van a labda: mindannyian tudjuk, hogy a jogszabály végrehajtásának ellenőrzéséhez sok szempontból nem elég az itteni jogalkotás, hiszen a szövegeket át is kell ültetni a nemzeti jogba.

Én, személy szerint, úgy gondolom, hogy a harmadik személyek kár elleni biztosításának előírásánál, más szóval a tengeri balesetek nyomán bekövetkező súlyos szennyezések és károk ügyében elsősorban azt kell biztosítanunk, hogy a főbb meglévő nemzetközi egyezmények ratifikációja megtörténjen, mivel erre nézve

a tagállamok már kötelezettséget vállaltak. Úgy gondolom, hogy erről a Bizottságnak 2012-ben jelentést kellene tennie a Parlament felé.

Emanuel Jardim Fernandes, előadó. – (PT) Elnök úr! Először is szeretnék köszönetet mondani a francia elnökségnek azért, hogy lehetőséget adott arra, hogy ezt a csomagot végigvigyük. Külön köszönet jár Tajani alelnök úrnak és a Bizottságnak a tárgyalások utolsó szakaszában vállalt komoly szerepéért. Köszönöm az összes hozzászólást is. Külön kiemelném az előadókat, különösen Jaromír Kohlíčeket és az árnyékelőadót, Rosa Miguélez Ramost. Ők érték el, hogy az olyan, a tagállamok közti viták, mint amilyen a Prestige esetében történt, ne fordulhassanak elő a jövőben és mindenki valóban vállalja felelősségét, ha bekövetkezik a legrosszabb. Köszönöm Paolo Costa együttműködését, akivel az egész folyamat alatt kapcsolatban voltam. Különösen hasznos volt a segítsége akkor, amikor a az Európai Szocialisták Pártjának képviselőcsoportja nevében az utasszállítók felelősségéről szóló jelentésen dolgoztam, annak biztosítására, hogy minden tengeri szállítási megoldás esetén biztosítva legyen az utasok védelme, hogy az utasok kárpótlására meglegyen a mód, ha bekövetkezik a legrosszabb, és hogy azok, akik a legebezhetőbb helyzetben vannak, a legnagyobb védelmet kapják, gyorsan, sőt, akár előre; függetlenül attól, hogy ki volt a hibás.

Megvannak a jogorvoslat egyértelmű, hozzáférhető módzatai, amelyek világos, előre hozzáférhető információkon alapulnak. Ahogy korábban már mondtam, a harmadik tengeri biztonsági csomag elfogadása az európai jogalkotási folyamat komoly sikere. A Bizottság, a Tanács és a Parlament olyan szöveget fogadott el, ami mindenkinek az életében pozitív változást hoz, növeli a tengeri és egyéb vízi utazások biztonságát és a jövőt építi. Holnap a csomag melletti szavazatunkkal a történelem során és a közelmúltban történt tengeri tragédiák áldozatai emlékének is adózunk, és egyben a polgárok és üzleti vállalkozásokat is védjük.

Alelnök úr, remélem, hogy a holnap elfogadásra kerülő rendelkezéseket betartják majd, és a polgárok által a jogszabály alapján elvárt lépések meg is valósulnak, hozzájárulva a biztonság növeléséhez és a polgárok jogainak védelméhez.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Elnök úr! A vita lezárásakor, a Barrot és Tajani uraknak, illetve a francia elnökségnek és különösen Bussereau úrnak mondott köszönet után köszönetet kell mondanunk azoknak is, akik az egyeztetőbizottságban és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottságban már évek óta dolgoznak velünk. Fontos szerepet játszottak ebben a sikerben; köszönjük meg segítségüket.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Elnök úr! Én csak ahhoz szeretnék hozzátenni még valamit, amit Jarzembowski úr az imént mondott. Köszönetet szeretnénk mondani neki, mint a tengeri biztonság javításával foglalkozó ideiglenes bizottság elnökének. A bizottságot a Prestige ügyének kivizsgálására hozták létre, márpedig a Prestige esetéből indult ki az a munka, aminek eredménye ma előttünk fekszik.

Ha Jarzembowski úrral elveszítenénk a kapcsolatot, azt mindenképpen szeretném neki elmondani, hogy nem fogjuk elfelejteni, milyen kiváló szakértelemről tett tanúbizonyságot abban a bizottságban.

Elnök. – Kedves Ayala Sender asszony! Elnökként én is csatlakozom gratulációjához, és sok sikert és boldogságot kívánok Jarzembowski úrnak, aki elnökként nagyon hatékony munkát végzett.

A szavazásra holnap kerül sor.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), írásban. – (BG) Tisztelt hölgyeim és uraim! Az elért kompromisszum megerősíti az EU biztonsági jogszabályait és segíti a fontos nemzetközi jogi okmányok közösségi jogszabályokba való átültetését. Ennek a dokumentumnak az elfogadásával az Európai Parlament új mércét állít majd fel a hajókat érintő balesetek kivizsgálásának szabályai terén.

Ezeket az intézkedéseket az Erika tankhajó balesete nyomán kerültek elfogadásra, de mindenkit emlékeztetnék egy másik, azóta történt esetre is. 2004. február 13-án, a Boszporusztól 7,5 tengeri mérföldre 19 fős legénységével együtt elsüllyedt a Hera nevű hajó. Az eset körülményei máig tisztázatlanok. Öt évvel a tragédia után még mindig senki nem tudja, hogy hogyan és mitől süllyedt el a Hera az egyik legforgalmasabb, legalaposabban ellenőrzött tengerrészen. Sőt, azt sem lehet tudni, hogy milyen mentőakciók indultak a vészjelzés beérkezése után.

A baleset okainak és következményeinek kivizsgálása zsákutcába jutott. Csak annyit lehet biztosan tudni, hogy 17 uniós polgár és két ukrán állampolgár az életét veszítette. Eddig ezért senkit sem tettek felelőssé.

Nyilvánvaló, hogy a most elfogadásra kerülő új szabályok nem előzhetik meg az ilyen tragédiákat, de remélem, hogy azt biztosítják majd, hogy ilyen esetekben átlátható, teljes és objektív vizsgálatra kerüljön sor, és a vétkesek ne kerülhessék el a felelősségre vonást.

13. A nehéz gépjárművekre kivetett díjak - A közlekedés környezetbaráttá tétele és a külső költségek internalizálása (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az együttes vita a következő jelentésekről:

- A6-0066/2009, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság részéről El Khadraoui úr jelentése az Európai Parlament és a Tanács irányelv-javaslat a nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló 1999/62/EK irányelv módosításáról (COM(2008)0436 – C6-0276/2008 – 2008/0147(COD)); és

- A6-0055/2009, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság részéről Jarzembowski úr jelentése a közlekedés környezetbaráttá tételéről és a külső költségek internalizálásáról (2008/2240(INI)).

Saïd El Khadraoui, előadó. – (NL) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Ha nem bánják, egyből a közepébe vágok, ugyanis szeretnék tisztázni néhány félreértést. Több helyen is azt olvastam, hogy az Euromatrica-irányelvvel ezekben a gazdaságilag nehéz időkben végleg ki akarjuk végezni a közúti közlekedési szektort. Azt is olvastam, hogy az irányelv minden személygépkocsira nézve kötelezővé kívánja tenni az útdíjat egész Európában.

Az igazság természetesen az, hogy nem akarunk semmit ráerőszakolni semmire; épp ellenkezőleg: széles körű lehetőséget kívánunk biztosítani a tagállamok számára, segítve azokat az államokat, amelyek a közúti közlekedési szektorban előbb-utóbb szeretnék bevezetni a „szennyező fizet” elvét. Olyan keretet, olyan kötelező szabályrendszert szeretnénk tehát létrehozni, amelyet a külső költségeket internalizálni kívánó tagállamoknak be kell tartaniuk.

Ez komoly lépést jelent a fenntarthatóbb közlekedési rendszer felé. Azt is szeretném rögtön hozzátenni, hogy ez nem fog varázsütésre megoldani minden problémát. Sok, nagyon sok más intézkedésre is szükség lesz a csodához. Azonban ha semmit nem teszünk, akkor – mint azt a Bizottság is jól tudja – a közúti közlekedés 2020-ra 55%-kal fog bővülni. Valamit tennünk kell!

Ez a javaslat önmagában is forradalmi gondolat, ha megengedik, hogy ezt magam mondjam ki, de ez csak az első lépés, amelyet néhány éven belül további nagyszabású lépéseknek kell követnie. A Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság többségének támogatásával sikerült kiegyensúlyozott, átgondolt, koherens javaslatot megfogalmaznunk. Szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki ebben a munkában részt vett. Nem volt könnyű; nagyok voltak a nézetkülönbségek. Remélem azonban, hogy ezt az egyensúlyt sikerül holnap is megtartani, és így határozott jelzést küldhetünk a Tanácsnak, amelynek újabb közös álláspontot kell megfogalmaznia.

Hadd soroljam fel a legfontosabb információkat! Először is, mely külső költségek kerülnek be a rendszerbe? Úgy döntöttünk, hogy a légszennyezés, a zaj és a közúti torlódások kérdéseivel foglalkozunk. A legutóbbi kapcsán még engedményt is tettünk a közúti közlekedési szektor felé: a jelentés szerint csak azoknak az országoknak kellene a személygépkocsikat is bevonni az intézkedésekbe, amelyek a rendszert a torlódásokra is ki kívánják terjeszteni. Ez a tagállamokra van bízva, nem kötelező.

Másodszor pedig, a bevételek felhasználásával kapcsolatban: az ilyen díjakból származó bevételt nem pusztán egy, a tagállami kincstárba befolyó újabb adóforrásnak tekintjük. Az ilyen bevételeket a közlekedési rendszerbe kell visszaforgatni, a külső költségek leszorítása érdekében. Csak ez lehet a végcél.

Harmadszor, ott az interoperabilitás létfontosságú kérdése; azt gondolom, hogy a Bizottságnak ezen a téren van még hova fejlődnie. El akarjuk kerülni, hogy a kamionoknak 27 különböző dobozzal kelljen járniuk Európát, hogy a különböző útdíjakat befizethessék. Úgy gondolom, ehhez célirányos, határozott kezdeményezésekre van szükség.

Negyedszer, biztosítani kell a jövőbeli lépések lehetőségét. Néhány éven belül az összes közlekedési ágazatban át kell tekinteni a külső költségek internalizálásának helyzetét. Más külső költségek bevezetését is meg kell fontolni, de az időalapú rendszerek helyett a megtett távolságon alapuló rendszereket kell előtérbe helyezni.

Összességében ezeknek a lépéseknek a hatása elég korlátozott. Becsléseink szerint az irányelv egész Európában történő alkalmazása esetén a működési költségek mintegy 3%-kal emelkednének. Azt javaslom tehát képviselőtársaimnak, hogy tartsuk meg a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság által javasolt csomagot.

Nem támogatom tehát az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja által benyújtott módosító indítványokat, amelyek kivonnák a rendszerből a torlódásokat,

és nem tudom támogatni a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja által benyújtott módosító indítványokat sem, bizonyos érdemeik dacára sem. Őrizzük meg ezt a koherens javaslatot teljes egészében, és így lépünk tovább!

Georg Jarzembowski, előadó. – (DE) Elnök úr, alelnök úr, hölgyeim és uraim! Először is hadd mondjam el, hogy az emberek és az áruk mozgása létfontosságú a polgárok életminősége, a növekedés és a munkahelyteremtés szempontjából, és az Európai Unió kohéziója és harmadik országokkal folytatott kereskedelme szempontjából is.

Az Európai Közösségnek ezért van elengedhetetlen szüksége a szükségleteknek megfelelő infrastruktúrára és minden közlekedési ágra vonatkozó, egyenlő feltételeket biztosító szabályozásra. Mivel a közlekedés a környezetre és az emberekre nézve káros hatásokkal jár, természetesen környezetbarátabbá kell tenni, már csak a klímaváltozás elleni küzdelem érdekében is.

Meg kell azonban mondanom, alelnök úr, hogy az önök által előterjesztett dokumentum nem elégséges a közlekedés környezetbarátabbá tételéhez. Sajnálattal mondom ki, hogy nincs benne átfogó terv, és a szubszidiaritásra való hivatkozással minden kérdés nyitva maradt. Ha valóban környezetbarátabbá kell tennünk a közlekedést, annak az egész Európai Unióban meg kell történnie, nem csak ott, ahol a tagállamok úgy kívánják. Vonatkoznia kell mindenre, a vasúttól a tengeri szállításig.

Nem lehet csak a közúti közlekedést, sőt, csak a közúti áruszállítást kipécézni és aztán még azt is hozzátenni, hogy majd a tagállamok eldöntik, hogy akarnak-e útdíjat vagy nem. Az alapvető változásokhoz integrált, átfogó terv kell, ami minden közlekedési ágra vonatkozik – ezt a bizottságban is egyértelműen kimondtuk. Ezen kívül tudományos alapú hatástanulmányokra is szükség van, amelyek megvizsgálják a rendelkezéseknek a közlekedési ágak közötti versenyre, a mobilitási költségekre és Európa versenyképességére gyakorolt hatásait.

A második, a külső költségek internalizálásáról szóló közlemény megint csak a széttagoltságot mutatja: az egyik részben szerepel egy konkrét intézkedés, a másikban már nem. A külső költségek internalizálása kapcsán fel van sorolva egy rakás módszer a számítások elvégzésére, de aztán a végén azt olvashatjuk, hogy majd átalányértékkel számolnak. Ki érti ezt? Nem vették figyelembe a különböző közlekedési ágazatok által eddig tett hozzájárulásokat sem; sem az általános adókat, sem az üzemanyag adóját, sem a gépjárműadót.

Mindez áll az euomatrixára is. Képviselőcsoportom egyetért más képviselőcsoportokkal abban, hogy a kipufogógázokat és a zajt figyelembe kell venni a külső költségek között, és ezt a díjnak tükrözniük kell. Na de a torlódások? Alelnök úr, torlódások akkor keletkeznek, ha a tagállamok nem gondoskodtak megfelelő infrastruktúráról. Teljesen őrült gondolat lenne a tagállamoknak saját hibáik miatt pénzt adni.

Ráadásul Ön is nagyon jól tudja, hogy régóta a vállalatok viselik a torlódások miatti költségeket: a magasabb bérköltséget és a magasabb üzemanyagköltséget. Így tehát semmi értelme a torlódások költségeit internalizálni – épp ellenkezőleg! Meg kell próbálnunk az infrastruktúra átgondolt fejlesztésével és intelligens forgalominformációs rendszerek telepítésével megszabadulni a dugóktól, de nem szabad útdíj bevezetésével többletterheket raknunk a vállalkozásokra, amelyek már így is szenvednek az emelkedő költségek miatt. Ennek semmi értelme nem lenne.

Alelnök úr, a vasúti zajcsökkentési intézkedésekkel kapcsolatos közleménye elvben helyes úton jár. Van azonban egy bökkenő. Mit is javasol Ön egészen pontosan? Azt mondja, sok lehetőség van. Nem, nem, ez így nem megy! A Bizottságnak joga és kötelessége végrehajtható javaslatokkal előállni. A Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ezért szólította fel önöket arra, hogy dolgozzanak ki egy, a zajhoz kötött sínhasználati díjról szóló irányelv-javaslatot, amely alapján a használati díjból befolyó összeg a vasúttársaságokba – köztük magáncégekbe – való befektetésével segíthetjük majd a zajcsökkentők felszerelését. A Parlamentben mindenkinek egyértelmű célja van: meg kell szüntetni a vasúti zajszennyezést. Támogatni kívánjuk a vasutat, de annak környezetvédelmi szempontból megfelelő módon kell áthaladnia az olyan helyeken, mint a csendes, nyugodt Rajna-völgy. Segítsenek tehát ezt elérni: tegyenek gyakorlati javaslatot!

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök úr! Egy újabb vita végére érkeztünk egy olyan témában, amelyről eltökéltem, hogy a Ház látókörébe hozom, rögtön amint megszereztem a Parlament támogatását, más szóval, azt a célunkat, hogy ne vessünk ki még egy adót az európai polgárokra. Ami a Bizottságot illeti, számára az, hogy az új euomatrixa nem kötelező, bizonyíték arra, hogy nem új adót vetünk ki. A beszedett összeget mindenekelőtt nem általánosságban a különböző tagállamok költségvetéseire különítik el, hanem egy bizonyos ágazat fejlesztésére fordítják, nevezetesen a szennyezés, illetve a külső költségek internalizálására, valamint biztonságosabb utak és infrastruktúra építésére.

Szeretném megköszönni a Parlamentnek a csomag zölddebbé tétele iránti elkötelezettségét, különösen az euromatricáról szóló irányelv felülvizsgálata tekintetében. Az El Khadraoui úr jelentésén alapuló tervezet, amelyet a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jóváhagyott, erőteljes jelzés a tagállamok felé, mivel egy olyan rugalmasabb keretet javasol, amely jogi felhatalmazást nyújt a negatív hatások elleni harc új eszközeinek elfogadására a közlekedési ágazaton belül és az ágazatban részt vevőkön belül is. Ezt arra vonatkozó politikai szándék kinyilvánításával éri el, hogy az infrastruktúra használatáért fokozatosan ösztönzi a tisztességes és hatékony díjszabást, ahol a szennyező fizet, nem pedig az adófizetőnek kell állnia a számlát.

Úgy érzem, hogy a Bizottság által jóváhagyott vélemény, amelyet ma vitatunk meg, bizonyos lényeges szempontokból megerősíti a Bizottság javaslatát. Ami a források allokálását illeti, úgy hiszem, hogy a javasolt módosítások összhangban vannak az általunk indítványozott megközelítéssel, amely a beszédett díjból származó bevétel allokációjának védelmét, illetve a közúti közlekedés külső hatásainak csökkentését célozza meg, és úgy gondolom, támogatni tudom azokat. Ami a figyelembe veendő külső hatások fajtáját illeti, igent mondok a szén-dioxid-, ám nemet a forgalmi torlódás figyelembe vételére. A modulált torlódási díj lehetővé tenné számunkra, hogy hatékonyabban vegyük fel a harcot az éghajlatváltozás ellen, mintha csak egyszeri adót vetnénk ki a szén-dioxidra. A közúti közlekedés gazdasági hatékonysága szempontjából elengedhetetlen, az elegendő bevétel biztosítása szempontjából pedig hasznos új közlekedési formákat támogatni, és úgy hiszem, a kompromisszum, amire jutottunk, kitűnő alapot nyújt a Tanáccsal történő eszmecseréhez. Ugyanakkor nagy gondot kell fordítanunk annak biztosítására, hogy a végeredmény inkább jelentsen ösztönzést a tagállamok számára, semmint elrettentéssé váljék, és ne olyan feltételeket szabjon, amelyeket túl bonyolult betartani.

Ugyanakkor vannak bizonyos fenntartásaim a kényes hegyvidéki területekkel kapcsolatos módosításra vonatkozóan. A Bizottság javaslata már felhatalmazást ad egy szennyezésköltség-szorzóra, más néven a hegyvidéki korrekciós faktorra. Az, hogy 2006-ban, az Alpokon keresztül vezető alagutak támogatására egyszerűen engedélyeztük, hogy ez a díj hozzáadódjék a már meglévő díjhoz, dupla díjszabáshoz vezet, ez pedig a véleményem szerint akadályozza az egészséges piac létrejöttét. Ebből fakadt a zavarom.

Most viszont szeretném Jarzembowski úrnak az irányelvet kísérő közleményéről írott jelentésével folytatni. Amint azt Jarzembowski úr világosan kifejezésre jutatta a beszédében, nagyon kritikus a Bizottság álláspontjával szemben: most az egyszer, ennyi évnyi együttműködés után nincs közöttünk egyetértés. A jelentés egyértelműen kritikus hangvételű. Megpróbálok két pontot kiemelni, két olyan pontot, amelyeket központi jelentőségűnek érzek. Másrésztől azonban szeretném hangsúlyozni, hogy a Bizottság végzett olyan hatásvizsgálatot, amely az összes közlekedési módot lefedi, és elemzi a különböző internalizálási lehetőségek hatásait. Úgy érzem, hogy ez az elemzés megveti a Bizottság által javasolt internalizálási stratégia alapját. Másrésztől a Bizottság közös internalizálási keretet javasolt, amely olyan elvre épül, amely az összes közlekedési módot érinti, valamint figyelembe vesz múltbéli kezdeményezéseket. Ez egy pragmatikus megközelítés, amely tiszteletben tartja a közösségi vívmányokat, és figyelembe veszi a közelmúltban elfogadott javaslatokat – itt a kibocsátáskereskedelmi-rendszernek a légi közlekedésre való kiterjesztésére, illetve a légi közlekedésről, a hajózási ágazatról és a belvízi utakról szóló nemzetközi egyezményekre gondolok, természetesen vitathatjuk, vajon a Bizottság javaslatai elég messzire nyúlnak-e, de muszáj hangsúlyoznom, hogy a Bizottság azokkal a területekkel foglalkozott, amelyekre felkérték, nevezetesen egy olyan, jogszabályi javaslatokkal alátámasztott integrált terv kialakítására, amely a közlekedést zölddebbé teszi.

Végül egy olyan szempontot szeretnék felvetni, amelyben a Bizottság és a Parlament egyetért: a vasúti közlekedésből származó zajártalom problémájára jogszabályi megközelítést kell találni. A Bizottság a vasúti közlekedéssel kapcsolatos intézkedéscsomag első felülvizsgálatának keretében benyújtja majd a javaslatait, amelyeket összefognak elfogadni. Természetesen szívesen vesszük az Önök javaslatait a témában.

Elnök. – Köszönöm, Tajani úr! Ezek szerint Jarzembowski úrral kapcsolatban Ön is tapasztalta, mennyire igaza volt Karl Marxnak, amikor kimutatta, hogy az emberek intézményben betöltött pozíciója bizonyos kérdésekben a politikai állásfoglalásukat is meghatározza.

Claude Turmes, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményének előadója. – (FR) Elnök úr! Az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság főként két szempontból vizsgálta az irányelvet, amelyek közül az első az olaj volt.

A világ legfőbb gazdaságai közül Európa szorul a leginkább az olajat felhasználó áruszállításra. Ne csapjunk be magunkat! Noha az olaj ára jelenleg csökken, ez csak azért van, mert a globális gazdaság zsugorodik. Amint elkezd újjáéledni a gazdaság, megint az olajhiány problémájával fogjuk magunkat szembetalálni, és az európai gazdaság Achilles-pontja az áruszállítás miatti olajszükséglet lesz.

A másik szempont a technológiához és az exporthoz kapcsolódik. Ha Európa releváns euromatrica-rendszert vezet be, az az európai gazdasági szereplők felemelkedését is elő fogja segíteni. Az Egyesült Államok, Kína, India olyan államok, ahol ugyanaz a probléma fog kialakulni, mint nálunk. Ez tehát felhívás egy ambiciózus politika végrehajtására, egyrészt a külső költségek internalizálása tekintetében, hogy az olajról való szükséges átállást elővételezzük, másrészt az euromatrica körüli összes technológiai eszköz révén előmozdítsuk az európai ipart.

Corien Wortmann-Kool, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, biztos úr! Előadónk, tisztelt képviselőtársaim, El Khadraoui úr néhány megnyugtató szóval kezdte. Nem kell európai díjat kivetni. Az előadót inkább a belső piac alapszabályai aggasztják, és a fenntartható közlekedést próbálja Európában előmozdítani. Ugyanakkor előadóként elfoglalt álláspontja engedélyezi a tagállamoknak, hogy nagyon magas díjat szabjanak ki, ami a kilométerenkénti néhány euró összegre is rúghat, ehhez jön a torlódási díj, illetve mindennek tetejébe a felár. Elnök úr! A biztos úr szavaival élve, itt nem a belső piacon érvényesülő alapszabályok, hanem a belső piac akadályairól van szó.

Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja szeretné ezennel világossá tenni az álláspontját. Rendíthetetlenül támogatjuk a fenntartható közlekedésbe tett beruházásokat. A levegőszennyezés és a zajártalom külső költségeinek internalizálása ezért számíthat a jóváhagyásunkra, feltéve, ha a befolyó összegeket a közúti közlekedés tisztábbá tételére fordítják – ami széles körű támogatottságot élvez. A javasolt torlódási díj, illetve felár mindazonáltal az EPP-ED képviselőcsoport számára már túlmegy egy bizonyos határon. A torlódási díj vajmi kevés hatással bír a környezetre, és nem oldja meg a torlódás problémáját, valamint többletterhet jelentene a mai gazdasági válsággal sújtott időkben, többletterhet a KKV-knak, és ez a foglalkoztatást is negatívan befolyásolja.

Az előadó kompromisszumra jutott a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoporttal azáltal, hogy összefüggésbe hozta a kérdést a személyszállítással, ami a támogatásuk megszerzésénél döntő volt. A Tanács nem fogadja el ezt – ez már világos. Ez olyan helyzetbe hozza az előadót, amelyet saját maga akar, de a liberális képviselőcsoport nem.

Ezért a néppárti képviselőcsoport nevében egy régi szózással szeretném zárni a beszédem: lehet, hogy csatát veszünk, de attól még feltétlenül veszítettük el a háborút.

14. A napirend módosítása

Elnök. – Hölgyeim és uraim! Mivel ma én ülök az elnöki székben, fel kell olvasnom egy közleményt, amelyben az áll, hogy a Külügyi Bizottság a március 9-i, hétfői ülésén jóváhagyott egy állásfoglalási indítványt a Sri Lanka-i humanitárius helyzet romlásáról, és az ottani riasztó helyzet fényében azt kérte, hogy az állásfoglalási indítvány az eljárási szabályzat 91. cikkével összhangban kerüljön a mostani plenáris ülés napirendjére.

Az állásfoglalási indítványt elfogadottnak fogják tekinteni, amennyiben holnap, szerdán délig legalább 40 képviselő nem nyújt be írásbeli tiltakozást ellene, amely esetben vitára és szavazásra bocsátják a mostani plenáris ülésen.

15. A nehéz gépjárművekre kivetett díjak - A közlekedés környezetbarátabbá tétele és a külső költségek internalizálása (a vita folytatása)

Elnök. – Folytatjuk a vitát az El Khadraoui úrnak és Jarzembowski úrnak a közlekedési szektorról készített jelentéséről.

Silvia-Adriana Țicău, a PSE képviselőcsoport nevében. – (RO) Először is szeretnék kollégámnak, El Khadraoui úrnak és Jarzembowski úrnak gratulálni.

A közlekedési ágazat az egyik kulcsfontosságú ágazat, amely hozzájárul az Európai Unió gazdasági és társadalmi fejlődéséhez. Az Európai Parlament kérésére az Európai Bizottság javaslatot tett a külső költségek internalizálására és az euomatricáról szóló irányelv módosítására. Ugyanakkor nagyon nehéz időszakban talál bennünket az erre megválasztott pillanat. A gazdasági válság eredményeképpen a megrendelések volumene csökken, a szállítóknak megnövekedett költségekkel kell számolniuk, vállalatok mennek csődbe, és emberek veszítik el a munkájukat.

Noha a Bizottság által javasolt szövegek előrelépést jelentenek a közlekedés fejlesztésében, amely tiszteli és óvja a környezetet, még javítani lehet és kell rajtuk. Nem hiszem, hogy Jarzembowski úr megközelítése a

helyes, ahol csak kritizálunk anélkül, hogy javítanánk valamit. Személyes véleményem szerint egy olyan irányelv, amelyet nem lehet kötelezően alkalmazni minden tagállamra, nem fog célt érni, és erőteljesen torzíja a belső piacot olyan akadályt jelentő szabályok által, amelyeket bizonyos tagállamok, ha úgy tartja kedvük, bevezetnek a személyek és áruk szabad mozgásának korlátozására.

Ezek miatt úgy gondolom, hogy minden közlekedési fajtára alkalmazni kell a külső költségek internalizálását, és a dupla díjszedést el kell kerülni. Ilyen módon, ha egy-egy tagállam úgy dönt, hogy útdíjat szed, akkor nem kellene a mellé a későbbiekben még környezetszennyezési díjat is bevezetnie. Ez valójában El Khadraoui úr álláspontja is, amelyet támogatok.

A forgalmi torlódások miatti költségek a GDP 1%-ára emelkednek. Ennek csökkentése érdekében tehát lépniünk kell, de nem szabad, hogy ezeknek az intézkedéseknek a költségét csak az áru- és személyszállító cégek állják. A torlódást az összes jármű együtt okozza, illetve különösen a tökéletlen infrastruktúra. A tagállamoknak pénzt kell befektetniük az autópályák és nagy sebességű vasúti pályák építésébe, valamint minden olyan alternatívába, amely csökkentheti a forgalmi torlódást. Az intermodális közlekedés elő fogja segíteni az áruszállítás áttételét az úthálózatról a vasúti vagy vízi teherszállító rendszerre, így hatékonyabbá válik az áruk és a személyek szállítása.

Összegzőképpen, integrált stratégiára van szükségünk, hogy olyan európai közlekedést alakítsunk ki, amely védi a környezetet, de anélkül, hogy a külső költségek internalizálása károsan befolyásolná a közúti közlekedés versenyképességét.

Dirk Sterckx, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! Egyetértek Jarzembowski úrral, amikor azt mondja, hogy a szabad mozgás létfontosságú a társadalom számára. Wortmann-Kool asszonnyal is egyetértek, amikor azt mondja, hogy ezen a területen is különös figyelmet kell szentelnünk a belső piacnak. Szerintem ugyanakkor ez a kompromisszum egy lépéssel igenis abba az irányba visz bennünket. Fontos a belső piac, ahogyan az is, hogy a tagállamok között megállapodások jöjjenek létre. Ez csak egy első lépés továbbá egy olyan rendszer irányába, amelyet a maga teljességében át kell gondolnunk a jövő egy bizonyos pontján, és egyes részeit ki is kell majd igazítanunk.

Képviselőcsoportunk nagy többsége támogatja a kompromisszumot, amelyre az előadóval jutottunk, amelyért köszönetet mondok neki. A külső költségek internalizálása – igazán jól figyeltem az előadó szavait – nem rendszeres adó. Az így keletkező bevételt a külső költségek csökkentésére kell használni. Ez a Parlament álláspontjának egy alapvetően lényegi alkotóeleme. Amennyiben ez nem jön létre, nem beszélhetünk kompromisszumról.

Ezért egyetértünk azzal, hogy a levegőszennyezés, a zajártalom és a torlódás a külső költségek internalizálásának részét képezze. Ugyanakkor a torlódás esetében, ha az a cél, hogy harcoljunk a jelenség ellen, és próbáljuk a csökkenését elérni, akkor minden úthasználóval ugyanúgy kell bánni a különböző felelős résztvevőket érő bármiféle megkülönböztetés nélkül.

Azt is jó dolognak tartom tehát, hogy a tagállamoknak cselekvési tervet kell bemutatniuk, amelyben nyilatkoznak arról, hogyan tervezik a torlódást csökkenteni. Minden összetevőre az előirányzás szükséges – amelyre mint létfontosságú összetevőre az előadó is rámutatott. Az nem képezi a Parlamentben vita tárgyát, hogy az előirányzat, a bevételek felhasználási módja nagyon fontos.

Azt szeretném mondani Wortmann-Kool asszonynak, hogy amennyiben ez a két feltétel – a torlódásért felelős összes közútfelhasználóra vonatkozó egyenlő bánásmód, valamint a díjból származó bevétel világos előirányzása – nem teljesül, és ha a Tanács nem ért vele egyet, akkor az ALDE képviselőcsoport visszavonja a kompromisszumhoz adott támogatását.

ELNÖKÖL: MAURO ÚR

alelnök

Roberts Zile, az UEN képviselőcsoport nevében. – (LV) Köszönöm, elnök úr! Először is szeretném megköszönni mindkét előadónak, különösen El Khadraoui úrnak, a kompromisszum megkötéséhez vezető úton végzett nehéz munkát. Azt hiszem, hogy a kompromisszum egy részéről éppen most szavaz a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság – az előirányzott adók felhasználásával kapcsolatos részcsoport –, de a plenáris ülés biztosan szavazni fog egy bizonyos részcsoportról, például a torlódásról. Szeretném képviselőtársaimnak is megköszönni, hogy megértést tanúsítottak azzal kapcsolatban, hogy az Európai Unió határainál fekvő országokban az időalapú úthasználati díjakat ne töröljük el, mivel ott a nehéz gépjárművek jelentős levegőszennyezést okoznak, éjjel-nappal hosszú ideig sorban állnak a határoknál. Végül, miután már ezt az

irányelvet ilyen vagy olyan formában elfogadtuk, nagyon remélem, hogy a válságra való tekintet nélkül a tagállamok alárendelik a rövid távú érdekeket a hosszú távú céloknak. Véleményem szerint ez nagyon fontos lenne a probléma megoldásához. Köszönöm.

Eva Lichtenberger, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Köszönöm, elnök úr! Hölgyeim és uraim! A közúti fuvarozási szektorra vonatkozó, a külső költségekről szóló holnapi döntés végső soron arról szól, hogy fenntartható-e a fuvarozás; hogy a jövőben lesz-e tisztességes verseny a közút és a vasút közötti; és hogy a „szennyező fizet”-elvet végre elkezdjük-e alkalmazni a közúti forgalomra – legalább egy bizonyos mértékig.

A költségek nem újak, már egy ideje tudunk róluk. Mindössze arról van szó, hogy jelenleg a nemzeti költségvetések fedezik őket. Azoknak a környezete és egészsége, akik a forgalmi torlódásoknak kitett útszakaszokhoz közel élnek, bizonyára nagyobb értéket kell, hogy jelentsen számunkra, mint az, hogy az utakon ne legyen torlódás. A terheket épp elég jól ismerjük mindannyian. A tranzitútvonalak mentén élőket érő egészségügyi hatásokat már dokumentálták, és mi emiatt szólítunk fel cselekvésre.

A nehéz gépjárművekre vonatkozó szigorúbb kipufogógáz-kibocsátási szabványok, amelyekhez mindannyian olyan nagy reményeket fűztünk, elégtelennek bizonyultak. Egyetlen nehéz gépjárművel kapcsolatos előrelépés sem jelentett semmit, mivel az egyidejű forgalomnövekedés mindent törölt. Ez azt jelenti, hogy új, célzott intézkedésekre van szükségünk, amelyekkel jobb keretet nyújtunk annak a piacnak, amely elhagyta a vasutat. Ugyanakkor azt is jelenti, hogy a nehéz gépjárműveknek szóló könnyítéseket, amelyek még mindig érvényben vannak, el kell törölni, hiszen ezek csak külön jutalmat adnak a szennyezőknek a szennyezésért.

Azt követeljük, hogy a felmerülő összes külső költséget, amelyet jelenleg a költségvetések fedeznek, a lehető legátfogóbban egyesítsék, és én a magam részéről a jó öreg ceterum censeómmal fejezem be: az Alpok kényes területe különös védelmet igényel.

Erik Meijer, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! A különböző valuták és a vámhatárok eltörlése miatt Európában a gazdaság szélesebb spektrumot ölel fel. A kormány egyre szélesedő autópályák sűrű hálózatát hozta létre. Sok terméket szállítanak nagy távolságra, néha akár az előállítási folyamat különböző fázisaiban.

Ezek az újítások negatívan hatnak a környezetre, és a költségüket nem a fuvarozók viselik. Részben ennek köszönhetően az évek során a teherszállítás egyre olcsóbbá vált. Ez még több szállítást generál, és továbbbővíti a környezetre gyakorolt negatív hatást.

Most már majdnem 10 éve vagyok képviselő ebben a Házban, ez alatt az idő alatt gyakran előkerült, hogy ezt a környezeti kárt a fuvarozókra terheljük, de sajnos az eredmények még mindig nem kielégítőek. Néha úgy tűnik, mintha a politikusokat a számítási modellek jobban érdekelnék, mint maguk az eredmények, amelyekre a modellek használata vezetne. Az ezzel kapcsolatban 2006-ban hozott döntések eredményei elégtelenek.

Ami a képviselőcsoportomat illeti, a célnak annak kell lennie, hogy nagyobb esélyt adjunk a legkörnyezetkímélőbb – a vasúti és a vízi – közlekedésnek, és csökkentsük a leginkább környezetszennyező – közúti és légi – közlekedés mértékét. Ha hiányzik az olyan világos cél, mint amilyen ez is, a számítási modellek és a még több európai szabály csak bürokráciát termel, nem pedig az emberek és a környezet javát szolgálja.

Hollandia, ahonnan én származom, annak az iskolapéldája, hogy hogyan ne csináljunk valamit. Az úthasználati díj megvitatása – a közúti forgalom résztvevőitől a megtett távolság szerinti díjat beszédni – idestova 20 éve zajlik, most pedig teljesen zsákutcába jutott. A szavazókhoz ebből mindössze az a kép jut el, hogy a torlódásért díjat kell fizetni, de a probléma megoldására a vasút vagy a tömegközlekedési szolgáltatások fejlesztése formájában még csak kilátás sincs.

Európának nem szabad a tagállamok ilyen jellegű hibáit megismételnie. Sőt, inkább el kell mozdítania a regionális és nemzeti intézkedések előtt álló akadályokat, lehetővé kell tennie ezeknek az intézkedéseknek a hatékony koordinációját, javítani a határokon átnyúló díjbeszedést, és a fuvarozókat jobban ellátni információval, hogy milyen intézkedésekre számítsanak, ha elhagyják azt a területet, ahol élnek.

Az El Khadraoui úr által benyújtott javaslatok teret engednek ennek, és ezért azokat a képviselőcsoportom támogatja. Továbbá Jarzembowski előadó úr főként a vasúti teherforgalomból eredő zajártalomra hívja fel a figyelmet, és egyetértünk vele. Ugyanakkor jómagam arra szeretnék rámutatni, hogy a vasútvonalak mentén több és magasabb zajvédő fal építése nem lehet a megoldás.

Johannes Blokland, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! Egy hosszú és fárasztó vita után közel állunk ahhoz, hogy első olvasatban elfogadjuk a Parlament állásfoglalását. Határozottan elégedett vagyok az eredménnyel, és nagyon elégedett vagyok az előadóval folytatott együttműködéssel. Jó, hogy a tagállamok élhetnek majd a lehetőséggel, hogy a külső költségeket a szennyezőre háríthassák. Ne habozzunk, és hárítsuk a torlódás, a levegőszennyezés és a zajártalom költségét arra, ami a végső soron a fogyasztója lesz.

Ugyanakkor azon az állásponton vagyok, hogy a tagállamoknak meg kell tartaniuk azt a mozgásterüket, hogy eltérő díjakat szabnak ki. Mindemellett a kivetett terheknek a valós költségekre egyértelműen és átláthatóan visszavezethetőnek kell lennie. Nem engedhetjük meg, hogy a tagállamok egyfajta büntető adót vezessenek be, ennél fogva a 40. módosítást ki kell venni a jelentésből.

Azt is szeretném, ha a Tanács megmondaná, hogy osztja-e a Parlament azon nézetét, amely szerint az euromatricából származó bevételeket a külső költségek csökkentésére kell-e használni. Ezt muszáj tudnom ahhoz, hogy támogassam az euromatricáról szóló irányelvet.

Ez a javaslat továbbá nem maradhat elszigetelt. A közút-felhasználók közül nem egyedül a teherautók a felelősek a torlódás költségeiért, a többi közlekedési mód ugyanúgy generálja azokat. A tengeri és a légi közlekedés kivételével, amelyekre a kibocsátás-kereskedelmi rendszer ki fog terjedni, a többi szállítónak is kell a külső költségekért fizetnie. Ez a korrekt módja annak, hogy a fuvarozókat a szabályok betartására ösztönözzük.

Arra is szeretném megragadni ezt az alkalmat, hogy a 76. módosításom számára támogatást kérjek. Nem értem, miért döntött úgy a Bizottság, hogy megváltoztatja a szabályozási szöveget „minden belterületi út”-ra. Az ilyen szabályozási díj kivetése nemzeti hatáskörbe tartozik. A tagállamnak kell eldöntenie, milyen módon vezet be ilyen szabályozási díjat, feltéve természetesen, hogy az mentes a megkülönböztetéstől. Azt javaslom tehát, hogy térjünk vissza a régi, 2006-os szöveghez, és ehhez az Önök támogatását kérem.

Végezetül hihetetlenül fontos, hogy a Bizottság biztosítsa, a tagállamok nem arra használják fel ezt az irányelvet, hogy jogtalanul magas díjakat vetnek ki a teherfuvarozásra. A Bizottságnak nagyon komolyan kell vennie a 11. cikk (1) bekezdésben kijelölt feladatát. Ha egy tagállam gúnyt űz a külső költség díjának vagy a maximumértéknek a kiszámításából, akkor a Bizottságnak nagyon keményen fel kell lépnie az illető tagállam ellen.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Elnök úr! A gazdaság, a környezet és az emberek – ez az a három sarokkő, amelyekhez az útdíjakkal és az euromatricával kapcsolatos európai jogszabályokat igazítanunk kell. Az európai teherfuvarozás esetében pont fordítva kell megállapítanunk a sorrendet, a következőképpen: emberek először, aztán a környezet és utána a gazdaság.

Mi, a Bizottság és a Parlament, ezt kívánjuk tenni. A Bizottság a külső költségek internalizálása tárgyában nagyon alapos javaslatot készített, amely a közlekedés költségeinek valósabb tükrözését javasolja – a teherforgalomban, de nem csak ott –, és ezt Barrot volt alelnöknek, valamint Tajani jelenlegi alelnök uraknak köszönhetjük.

A javaslatot a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottságban továbbfejlesztettük. Konkrétabban, még nagyobb hangsúlyt helyeztünk azoknak az aggodalmakra, akiket a leginkább érint – az embereket, a környezetet és a gazdaságot. Ebben az összefüggésben szeretnék őszintén köszönetet mondani az előadónak, El Khadraoui úrnak, és mindazoknak, akik konstruktív és aktív módon szerepet vállaltak a munkában.

Megtartottuk az arányokat is. Európa nem tudja megtenni és nem is feladata, hogy mindent töviről hegyire szabályozzon. A tagállamok, a saját feltételeik alakítói; nekik is kell, hogy helyük legyen. Ez a ma megvitatott torlódás kérdéseire is vonatkozik, sőt, különösen is vonatkozik. Ebben az esetben nem szabad, hogy úgy alakuljon, hogy megbüntetjük azokat, akik egy forgalmi torlódásban találják magukat, sokkal inkább konstruktív megoldásokat kellene kitalálnunk a helyzet megelőzésére. Ajánlásoknak kell előnyt élvezniük itt, nem pedig tiltásoknak.

És az is gyakran előfordul a szövegünkkel, hogy az ördög a részletekben lakozik. Az eredeti javaslatban a Bizottság azt körülbekötött számításokat követően azt javasolta, hogy felejtünk el mindent, és legyen egy maximális felső határ a költségek tekintetében. A bizottságban, az akkor 20. módosításként ezt mint értelmetlenséget, elvetettük. Holnap, a 40. módosítás formájában újra erről szavazunk. Az előadó támogatja. Én is arra kérem mindannyiukat, hogy támogassák – meg kell nyernünk ezt a szavazást.

Lezárásként azt szeretném még hozzátenni, nagyon sajnálatosnak tartom azt a tényt, hogy a cseh elnökség nem tartotta érdemesnek, hogy erre a fontos szabályozási javaslat tárgyalására a Parlamentbe egy képviselőjét elküldje.

Brian Simpson (PSE). – Elnök úr! Én az El Khadraoui-jelentésről fogok beszélni. Szeretném megköszönni az előadónak és a munkatársainak a sok munkát és a kompromisszum kialakítását, noha az már-már lehetetlennek tűnt.

Ebben a vitában számos szempontot fel kell vetni. Először is, ez egy folyamat kezdete, nem a vége, és a kompromisszum szerint a tagállamok maguk jogosultak eldönteni, hogy a torlódási díjat bevezetik-e vagy sem? Szeretném a tisztelt képviselőtársakat – különösen a néppárti frakcióból – arra is emlékeztetni, hogy a Ház következetesen és nyomatékosan kért már a Bizottságtól mindenféle közlekedési mód – de különösen a közúti közlekedés – külső költségeinek internalizálására vonatkozó javaslatot és stratégiát, és ez valóban kiemelt helyen szerepelt, mivel a közútjainkon egyre több a torlódás és a globális felmelegedés egyre nagyobb méreteket ölt.

Arra is szükség van, hogy kiegyensúlyozottabb közúti közlekedési szektort lássunk, amely nem csak gazdaságilag fenntartható, hanem környezetvédelmi szempontból is, és amely belátja, hogy az általa generált költségek ellenértékéül tisztességes árat kell fizetnie – legyenek azok környezetvédelmi vagy infrastrukturális költségek. Nem vehetünk fel „én aztán nem csinálok semmit”-hozzáállást, noha meg kell jegyezni, hogy ez a kifejezés az elmúlt hónapok során a konzervatívokkal lett egyjelentésű. Tudom, hogy a jelentés elkészítése nehéz volt – egyes tagállamok szerint túl nagyra tör, mások szerint nem ér el eleget. Ugyanakkor, mint első állomás, véleményem szerint támogatást érdemel. Szívesen látnám a jövőben további külső költségek beépítését, és hangsúlyoznám, hogy a képviselőcsoportom támogatja az euromatricából származó összes bevételnek a közlekedési szektorra való előirányzását, hogy az átláthatóság és a közvélemény közelebb kerülhessen egymáshoz.

Ez a jelentés komoly kísérlet annak megvalósítására, amelyet a Parlament sok év óta indítványoz. Fontos eszköz lesz a torlódás elleni küzdelemben, a környezet megővésében és a közlekedési típusok közötti átállás előmozdításában, és ezért teljes támogatásunkat élvezi. És biztos úr, ne aggódjon túlságosan amiatt, ha nem ért egyet Georg Jarzembowskival – mi ezzel itt a szocialista képviselőcsoportban ez már évek óta így vagyunk.

Paolo Costa (ALDE). – (IT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Immár harmadszor nyílik alkalmam ezzel a tárggyal foglalkozni. Az előző ciklus alatt örömmre szolgált, hogy előadóként saját kezdeményezésű jelentést készíthettem a témából, aztán, nem is olyan régen elfogadtuk az euromatricáról szóló irányelv előző változatát.

Nem szabad elfelejtenünk, milyen okból húzódik ez a folyamat már olyan régóta. Egyidejűleg legalább három tényező játszik ebben szerepet. A közelmúltig kizárólag az adófizetők fizettek a közúti és más infrastruktúráért. Az euromatrica előkészítési számunkra azt a lehetőséget, hogy az infrastruktúra anyagi terhének a felelősségét legalább részben elkezdhetjük a használóra hárítani, olyan módon, ami egyértelműen tisztességesebb. Más szóval az euromatrica olyan eszköz, amelynek célja – minden ellenkező jelenlegi jelzés ellenére – a tisztességesebb adózás biztosítása. Ennek a biztosítása máshogy fog zajlani, a különböző államok pénzügyi tervezésétől fog függeni, amelyek nem engedik, hogy Európa foglalkozzon a kérdéssel – hiszen máskülönben alig tudnánk visszafogni magunkat, hogy ezzel foglalkozzunk. A jelenlegi euromatrica a „használó fizet”-elven működik. Az most a probléma, hogy átálljunk a „szennyező fizet”-elvre, amely egy másik fontos elv, amellyel meg kell próbálnunk megbirkózni.

Ami engem illet, a kialakított kompromisszum jó, és meg kell próbálnunk kitartani mellette, amennyire csak lehetséges. Evidencia, amennyiben a Tanács egyetért, hogy képesek leszünk hatékonyan elfogadni...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Elnök úr! Azt szeretném mondani, hogy én értem a jelentés mögött meghúzódó okokat. Ugyanakkor, amennyiben rám vonatkozik, nem korrekt, hiszen ez a díj, az euromatrica, azoknak az országoknak a költségeit növeli, amelyek távol vannak a piac központjától.

A biztos úr azt mondta, hogy a hegyvidéki régiók ellenzik az egységes piacot. Akkor mi a helyzet az olyan területekkel, mint amilyen az én választókerületem is, Írország nyugati részén, ahonnan hetente 1000 teherautó indul útnak? Súlyosan megszenvedik, amíg eljutnak a piacra. És mi is ez, akkor tényleg van olyan, hogy egységes piac? Nincsen! Felemelik a költségeket a periférián elhelyezkedő országok számára, mert a piac kizöldítését akarják. Mindkettőt egyszerre azonban nem lehet. Gondolniuk kell a periférián fekvő

országokra is, és korrekt helyzetet biztosítani a számukra, elnök úr, ami ebben a jelentésben nem valósult meg.

Sepp Kusstatscher, (Verts/ALE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Egyetlen komoly tudós sem kételkedik abban, hogy a fosszilis tüzelőanyagok felhasználásának drasztikusan gátat kell szabni, mivel a nyersanyagkészlet korlátozott mértékben áll rendelkezésre, és mivel a fosszilis tüzelőanyagok égetése az éghajlati zűrzavar fő oka.

Mindannyian tudjuk, hogy a fosszilis tüzelőanyagoknak körülbelül egyharmadát tékozzaljuk utazásra és szállításra, és hogy különösen a nehéz gépjárművek hatalmas kárt okoznak az embereknek és a környezetnek, amit aztán az adófizetőnek kell fedeznie. Lényegében mindenki egyetért azzal az elvvel, hogy a valós költségeket fizessük meg. Amikor azonban a valós költségek végrehajtására vonatkozó konkrét intézkedések kerülnek elő, ezernyi kifogást hallunk.

Teljességgel érthetetlen, hogy a válságokra adott válaszlépések miért nem következetesebbek. Rossz dolog az egészségtelen és felduzzasztott közlekedési rendszert továbbra is támogatni, hiszen így a 20-20-20-as célkitűzés csak egyre távolibbá válik. Egyértelműen ki kell mondanunk, hogy ez az őszintétlenség az unokáink jövőjét veszélyezteti.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Elnök úr, biztos úr! Először is szeretnék köszönetet mondani El Khadraoui úrnak. Működőképes kompromisszumot alakított ki meglehetősen nehéz körülmények között.

Számunkra, a közlekedési politika alakítói számára, hatalmas előrelépés az, hogy most már a levegőszennyezés, a zajártalom és a torlódás is a díj részét képezi. Ez megerősíti a „szennyező fizet” elvét. A „szennyező fizet” elve megakadályozza azt, hogy a profit magánkézbe kerüljön, míg az okozott kárt a társadalom állja. Ez szociáldemokrata koncepció. A Parlament elhatározta, hogy lépésről lépésre bevezeti ezt az elvet az összes közlekedési típusba. Akkor aztán végre korrekt verseny lesz a vasút, a teherautók és a belvízi utak között.

Ezen a ponton azt is világossá kell tenni, hogy teljes mértékben a tagállamok döntésén fog múlni, hogy ezeket a további díjakat végrehajtják-e? Senkit nem fognak erre erővel kényszeríteni. Mi mindössze itt kialakítjuk az alapvető keretet erre, hogy ne különféle díjszabási modellek sorjazzanak szerte Európában, így elkerüljük a megkülönböztetést, mivel a közúti szállítást az egységes piac egészében összehasonlítható módon kellene kezelni. Számunkra nem további bevételi forrásról van szó, hanem inkább arról, hogy a közlekedést egyre inkább az árak által adott jelzések irányítsák. Helyes, hogy a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság el akarja érni a kötelező garanciavállalást arra, hogy ezt a pluszbevételt a külső károk csökkentésére használják.

Ugyanakkor még mindig van egy aprócska bökkenő, ahogy én látom. Sajnos a bizottság döntése a jelen állás szerint a nehéz gépjárművekre kirótt torlódási díj bevezetését összeköti a másfajta közlekedési fajtákra, például a személyautókra kirótt díjjal. Ez pedig az olyan tagállamokban, amelyek a személyautóktól nem akarnak díjat szedni, meg fogja akadályozni a torlódási díj bevezetését. Ez tehát a közlekedési politika terén egy fontos díjszedési eszköztől foszt meg bennünket.

Mondandómat a következőkkel szeretném zárni: a holnapi szavazás áttörés lehet a közlekedési politikában, miután évtizedek óta folytatunk eszmecsere-t a külső költségekről. Remélem, hogy megszerezük a szükséges többséget az áttörés eléréséhez.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – (NL) Elnök úr! Az egyetlen ok – legalábbis szerintem –, amely miatt egyáltalán komolyan lehet venni ezt a javaslatot, az az, hogy európai működési keretet hoz létre a tagállamok számára, ami végső soron a belső piac javára válik. Valójában azonban a „zöld” fogalmat egyre gyakrabban használják fel helytelen módon, protekcionista célokra. Jó példák erre az ágazati vezetési tilalmak Ausztriában.

Nagy utat tettünk meg. Ugyanakkor néhány fogós kérdéssel folytatjuk az eszmecsere-t. Hadd fejezzem ki magam világosan: a magam részéről a közúti teherfuvarozás számára bevezetendő torlódási díj lehetőségét elfogadhatatlannak tartom, valamint az előirányzásokról való lemondást sem gondolom megengedhetőnek.

Ahogy kollégám, Sterckx úr korábban mondta, amennyiben, a második olvasatban kiderül, hogy ebben a Házban és a Tanácsban a többség nem támogatja ezeket az állásfoglalásokat, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport visszavonja a javaslatra adott támogatást. A gazdaságunk számára a közúti teherfuvarozás fontos hajtóerő. Különösen fontos, hogy ezt a tényt ne veszítsük szem elől – főként nem ez alkalommal.

Azt is engedjék meg nekem, hogy – ezt különösen is az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjára gondolva mondom – egy régi holland mondással élve zárjam a felszólalásomat: az „elefánt a porcelánboltban”-megközelítés ritkán működik.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Elnök úr! A válságnak, amely egyre fokozódó mértékben sújtja a közúti fuvarozókat, óva kellene bennünket intenie attól, hogy új díjszabályozást vezessünk be, hacsak nem akarjuk tovább súlyosbítani a válságot. Mindig is a közlekedés volt az egész gazdaság éltető ereje. A közös agrárpolitika átalakítása kapcsán már szereztünk negatív tapasztalatokat, és valószínűleg ez fog most is megismétlődni.

Ne felejtjük el, hogy a közúti fuvarozók jórészt nem nagyvállalatok, hanem kevés járművel rendelkező kisvállalkozások. Ne velük fizetessük meg az ország fenntartását! Az üzemanyagra kivetett adó, a biztosítás, az úttellenőrzési és rengeteg más díj által már amúgy is ezt érzük el. A külső költségekre vonatkozó díj bevezetése jelentősen megnövelné a szállítás költségeit, és azt jelentené, hogy ugyanazért a dologért kétszer kell fizetni. Egyértelmű, hogy az árukat szállítani kell, mivel mindig lesznek olyanok, akik szállítást igénylő árukat állítanak elő vagy vásárolnak, de őket kell-e az infrastruktúra költségeiért felelőssé tennünk? Azt javaslom, hogy jobb időig függesszünk fel minden további lépést, vagy pedig teljes egészében utasítsuk el a Bizottság javaslatát!

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Elnök úr! A közlekedés, mindenekelőtt a közúti közlekedés felelős a szén-dioxid-kibocsátás 30%-áért, és még ezzel az irányelvvel is fényévekre vagyunk attól, hogy a különböző közlekedési módok között korrekt verseny legyen.

Az 1990-es évek közepe óta az EU-ban kötelező vasúti díjszedés van érvényben. Minden mozdonyra, minden megtett kilométerre vonatkozik, és gyakorlatilag korlátlan mértékű. A közutakon a tagállamok döntésére hagyták, hogy szednek-e valamilyen díjat. Csak a fuvarozó járművekre, csak az autópályán és csak a 12 tonnánál nehezebb gépjárművekre terjed ki. Ez nem tisztességes verseny. Emiatt a forgalom a vasútról a közútra tevődik át, nem pedig – ahogy az Önök szépséges és grandiózus beszédeiben gyakorta halljuk – a közútról a vasútra.

A vasúti díj Szlovákiában kétszer akkora, mint Németországban, és a szlovákok semmilyen közúti díjat nem alkalmaznak. Megáll az ember esze! Ezért van szükség erre az irányelvre. Szükségünk van arra, hogy a költségek valósan tükröződjenek. Ha az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportjának a képviselői úgy gondolják, hogy a torlódás költsége ne épüljön a díjba, legalább arra kellene szavazniuk, hogy az éghajlati költségek, a baleseti költségek, illetve a zajártalom költségei benne legyenek. Akkor hitelesek lesznek.

Akik ebben a kérdésben nemmel szavaznak, azok feladják az éghajlatváltozás elleni küzdelmet, és a pusztulásba vezető útra állítják a gyermekeinket és a gyermekeink gyermekeit, mivel számukra ezen a bolygón nem lesz jövő. Olyan szabályozásra van szükségünk, amely sokkal keményebb annál, mint amit a Bizottság és ennek a Háznak a nagy része javasolt.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Elnök úr! Az euromatricáról szóló irányelv felülvizsgálatát arra kellett volna felhasználni, hogy a fenntarthatóbb és a környezetbarátabb közúti közlekedést ösztönözzük. Egyszerűen fogalmazva: véleményem szerint rossz útra léptünk azzal az eredménnyel, amelyre bizottságban jutottunk.

Nem olyan intézkedéseket választottunk, amelyek a fenntarthatóbb áruszállítást ösztönzik. Ehelyett a mostani globális válság idején a rossz képet alakítottuk ki, egy olyan felülvizsgálattal, amely minden előjel szerint csak tovább fogja rontani sok szállítási cég már amúgy is bizonytalan helyzetét. Sokuk kis- vagy középvállalkozás, és ezek teszik ki az európai vállalkozások java részét.

Tudjuk, hogy a szennyezés elleni küzdelmet megcélzó vagy technológiai innovációt, mint a tisztább motorok és az intelligens járművek kifejlesztését ösztönző intézkedések elengedhetetlenek. A probléma, amely kezd komoly nehézségeket okozni, a torlódási díj bevezetésében rejlik. Ami az úgynevezett „csúcsidőt” illeti, azt mindenekelőtt a helyi autózvezetők okozzák, akik az állásuk vagy a vállalkozásuk, illetve szórakozás miatt ülnek autóba. Előállni az áruszállítást befolyásoló díj kivetésével azt jelenti, hogy egyszerűen azokat büntetjük, akik a mindennapi életünk működésének feltételeit biztosítják, és akik azt a leggyorsabban, legrugalmasabban, háztól házig teszik.

Akkor is egyoldalúan cselekszünk, ha nem teszünk lépéseket például a munkaidő megváltoztatása, a baleset-megelőzés, a közúttervezés, és -fenntartás terén, és ha nem tereljük a figyelmet a mobilitásra, amely a társadalmainkat és a piacgazdaságot meghatározza. Olyan intézkedéseket is kétségbe vonunk, amelyeket az Unió gazdasági, szociális és területi kohéziójának előmozdítására tettünk. Az én országom, Portugália

számára, illetve mindegyik, periférián elhelyezkedő ország számára ez az intézkedés nem más, mint a gazdasági tevékenység ellehetetlenítése, mivel mi minden tranzitdíjnak pusztán a nettó befizetői leszünk.

Elnök úr, egy szó mint száz: ezzel a díjjal hibásan értelmezzük a környezetvédelmi célkitűzéseket, amelyek fontosak, és a kis- és középvállalkozásoknak csak még több nehézséget okozunk, sőt csődbe taszítjuk őket, így közvetlenül hozzájárulunk az európai társadalmakban a munkanélküliség és a társadalmi instabilitás növekedéséhez. A választás rajtunk áll, és ne legyen kétségünk afelől, hogy a döntéseink következményeivel el kell majd számolnunk!

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Elnök úr! Szeretnék mélységes csalódásomnak hangot adni, és emellett a szocialista padsorok véleményének is – annak ellenére, hogy földrajzilag a periférián helyezkednek el –, hogy mennyire szörnyű ennek a jelentésnek az időzítése. Először is túl hamar jött. Az euromatrica II-t, amelyet körülbelül hat hónapja vezettünk be, még ki sem értékeltük, de ez másik témához vezetne át.

Másodszor, kegyetlen pénzügyi, gazdasági és szociális válság szorításában élünk, ami katasztrofális következményekkel járt az áruszállításra. Ezért rossz viccnek tűnik olyan intézkedést javasolni, amely szükségszerűen az áruk költségének emelkedésével jár, különösen azok tekintetében, amelyeket az Európa szélein fekvő országokban szállítanak, pontosan amelyeket a munkanélküliség, valamint a vasúti vagy tengeri autópálya alternatívájának a hiánya a leginkább sújt. Azok egyszerűen nem is léteznek, és mi több, kilátásban sincsenek.

Továbbá az Európai Parlament évek óta intéz felszólítást minden közlekedési mód internalizálására, és nem csak azokéra, amelyet már amúgy is sújt a határátlépéssel összefüggő díj. Megkértük a Bizottságot, hogy tegyen igazán kreatív erőfeszítést, hogy létrejöhessen egy szolidaritáson alapuló intermodális rendszer, és így következetesen kitartsunk egy minden közlekedési fajtára kiterjedő logisztikai lánc irányába tett európai vállalkozásunk mellett. Ez a szöveg a részlegességében mond ennek ellent.

Végül csalódott vagyok, mert úgy érzem, tisztességtelen dolog azt mondani az embereknek, hogy ez az eszköz örökre megoldja a napi torlódási problémáikat.

Ha ez úgy lenne, a közúti fuvarozási szektor lenne az első, amely ezt az eszközt igényelné, hiszen ez a csoport már eleve fizet a belterületi forgalmi dugók által okozott késéseikért.

Az előadó olyan kompromisszumra tesz javaslatot, amely az élessége okán dicséretet érdemel, ugyanakkor jogi szempontból nyilvánvaló gyengeséget hordoz, amelyet a Bizottság tagad, noha látja, nem beszélve a zavaros képről, amit a polgárokhöz eljuttatunk, amikor olyan európai szabályokat hozunk létre, amelyeket a tagállamok saját belátásuk szerint szabadon vagy végrehajtanak vagy nem.

Amint már mondtam, rossz időben jött és még kiegészítésre váró eszköz, amely kevés szolidaritást mutat, legalábbis Európa szélei felé.

Fiona Hall (ALDE). – Elnök úr! Arról szeretnék röviden beszélni, hogy a szén-dioxid-kibocsátást bele kellene építeni az euromatricába. A nehéz gépjárművekből származó szén-dioxid-kibocsátás a közúti közlekedésből származó kibocsátásnak majdnem a negyede, és amíg az autók fokozatosan egyre hatékonyabbakká válnak, a nehéz gépjárművek üzemanyag-hatékonysága az elmúlt 15 évben nem javult.

Ha nem vesszük bele az euromatricába a szén-dioxid-kibocsátást, akkor mi egyebet tehetünk? Vajmi keveset, hiszen majd ha piros hó esik, ahogyan azt mondani szoktuk, akkor fognak az Ecofin-miniszterek uniós szinten megállapodni az üzemanyag megadóztatásáról. Ami még rosszabb, ha egy tagállam olyan díjszabási rendszert akar bevezetni, amely tükrözi a szén-dioxid külső költségeit, akkor nem fog rá engedélyt kapni, hacsak mi most bele nem építjük a szén-dioxidot az euromatricába. Különösen is inkorrekt lenne nem belevenni a szén-dioxidot az euromatricába, hiszen most már az összes tagállam kötelező érvényű szén-dioxid-kibocsátáscsökkentési célkitűzéssel rendelkezik, amelynek a tehermegosztásról szóló határozat értelmében meg kell felelnie. Kell, hogy egy sor, a rendelkezésükre álló eszköz közül választhassanak.

Philip Bradbourn (PPE-DE). – Elnök úr! Kimondottan El Khadraoui úrnak az euromatricáról szóló jelentése miatt emelkedem szólásra. Olyan kérdés ez, amely sokféle formában számtalan megelőző alkalommal volt már a Ház előtt. Az álláspontom változatlan: nem látom szükségesnek plusz adóterhet rakni egy olyan iparágra, amelyet a gazdasági visszaesés már amúgy is sújt.

Az Egyesült Királyságban már évente több mint 50 milliárd fontot vesznek el a közúti közlekedéstől, és csak 10 milliárd fontot forgatnak vissza a közlekedés egészébe. Ennyit az elzárókosításról. Olyan időkben, amikor

emberemlékezet óta a legnagyobb válsággal kell szembenéznünk, nagy- és kisvállalkozások mennek csődbe hetente, európai szinten miért olyan intézkedésekről beszélünk, amelyek csak súlyosbítják a problémát?

Ebben az összefüggésben hadd jegyezzem meg Brian Simpsonnak, hogy jobb inkább semmit sem tenni, mint elrontani valamit, amint biztos vagyok benne, hogy az ő pártja is meg fogja ezt a saját kárán tanulni a következő pár hét során.

Kevésbé személyes megjegyzéssel pedig szeretném felhívni a képviselők figyelmét arra, hogy az Egyesült Királyságban a települési önkormányzat dönt ebben a kérdésben az úthasználati díj végrehajtása keretében. Az én térségemben, Anglia középső nyugati részében, mind hét, eltérő politikai összetételű helyi önkormányzat elutasította a rendszer bevezetését.

A manchesteri régióban, Brian Simpson térségében, helyi népszavazás keretében a polgárok nagy többséggel elutasították az úthasználati díjat.

Így megkérdezném a Parlamentet és az Európai Bizottságot: a „nem” melyik részét nem értik? Nem az EU feladata kellene, hogy legyen a mindenkire ráillő megközelítést diktáljon ebben a kérdésben. Kizárólag a nemzeti és helyi szintű döntéshozás alá kellene továbbra is tartoznia.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Elnök úr! Szeretném megragadni ezt az alkalmat – amint csend lesz a teremben –, hogy őszintén gratuláljak az előadónak. Kemény munka volt, mégis figyelemreméltó előrelépés történt, előrelépés, amely egy kis lépést képvisel a nehéz gépjárművek közlekedésének teljes kizöldítése irányába, különösen amiatt, hogy nem teszi lehetővé az ellentételezést a többletköltségekért, ugyanakkor beépíti a zajártalmat, a levegőszennyezést és bizonyos mértékig a torlódást, némi mozgásteret hagyva az eszmecserenek, hogy – főként a torlódás esetében – ez némiképp nem túl kevés-e?

Ugyanakkor bizonyos elemekkel elégedetlen vagyok, és szeretnék néhány szót szólni ebben a vonatkozásban. Az éghajlatváltozás problémája mostanra olyan kérdéssé kellett, hogy kinője magát, amelyről mindenki tud, vagy legalább hallott róla. Ezért speciális követelményekről is döntöttünk, különösen a nehézipar számára, amelyeket nem különösebben könnyű betartani, és amelyekről még bőven van mit beszélnünk. Amit mindazonáltal Ausztriában és Európa többi részében jelen körülmények között sem ért senki, hogy az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja megakadályozta, hogy a szén-dioxid-kibocsátás egyik legfőbb okának, nevezetesen a nehéz gépjárművek tranzitforgalmának egy árva eurocentet is kelljen fizetnie abból a költségből, amelyet léte generált. Ezt, hölgyeim és uraim, nem fogják tudni elmagyarázni a választópolgáraiknak! Az adójukon keresztül nekik kell ezeket a költségeket kifizetniük, és ezt igazán nem lesz mivel megmagyarázni.

Ha a néppárti képviselőcsoport előadója úgy hiszi, hogy csatát veszített, akkor azt mondanám neki, remélem, még sok ilyen csatát elveszítenek, mivel az az európai emberek nagy többségére nézve jó lenne.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE). – (BG) Az úthasználati díjról szóló jelentés olyan javaslatokat tartalmaz, amelyek az Európai Unióban jelentősen megdrágítják a szállítást, különösen a nagy távolságok esetében, valamint amikor az EU periférikus országaiból, például Bulgáriából származó fuvarozót vesznek igénybe. Ezt nem csak a fuvarozók fogják megsínyleni, hanem a közvetlen megbízóik, a kiskereskedők, illetve a vásárlók is az Európai Unióban. A közúti szállítócégeket is sújtja a pénzügyi és a gazdasági válság. 2007-hez viszonyítva a szállítási szolgáltatások iránti kereslet 50%-os csökkenését tapasztaljuk, illetve 110%-kal többen mennek csődbe az ágazatban, mint 2007-ben.

A hasonló szabályozási követelmények hiányából fakadóan az európai fuvarozók nem olyan versenyképesek, mint a harmadik országból valók, amelyek az Európai Unióban kiterjedt szállítási tevékenységet folytatnak. Különösen azok a cégek vannak nehéz helyzetben, amelyek az elmúlt években zöld járműállományba fektettek be. Jelenleg nem tudják fizetni a bérleti díjat, következésképpen a csőd szélére kerülnek. Ezeket a feltételeket figyelembe véve, határozottan támogatom a 71. és a 72. javaslatot, amely azt ajánlja, hogy a „torlódási” tényező ne kerüljön az irányelvbe. Azt is roppant lényegesnek gondolom, hogy az úthasználati díjból összegyűjtött forrásokat ne engedjük meg más közlekedési módra átvinni. Annak kedvezőtlen hatása lesz, különösen a fejletlen közúti infrastruktúrájú országokban, mint amilyen Bulgária, az én országom is.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Az európai közlekedési szektorban koherens, fenntartható európai politikára van szükségünk, amely tükrözi a szubszidiaritás és az arányosság elvét. A levegőszennyezés és a zajártalom külső költségeinek internalizálása helyeslendő intézkedés.

A nehéz gépjárművek által a közúti infrastruktúráért fizetett díj hosszú távon támogatni fogja a hatalmas infrastrukturális beruházásokat, amelyek az európai és nemzeti gazdaságélénkítési tervekben szerepelnek,

mind a transzeurópai közlekedési hálózatok, mind más kategóriájú közúti infrastruktúrák szintjén, ideértve a hegyvidéki területeket, ahol sok esetben különösen nehéz utat építeni.

Rövid távon ugyanakkor még mindig a tagállamok felelőssége megtalálni annak a módját, hogyan lehet ezeket a beruházásokat gyorsan finanszírozni, úgy, hogy az EU-tól kapott alapokat ésszerűen használják fel, mind a TEN-T-finanszírozás, mind a strukturális, illetve a kohéziós alapok részeként, valamint a franchise-okon és az állami–magán partnerségeken keresztül.

Az Európai Bizottságnak a rendelkezésére álló eszközök használatán keresztül támogatnia kell a tagállamok, különösen az új tagállamok infrastruktúra-hálózatának kiterjesztésére irányuló integrált kezdeményezéseket.

Ami a torlódás problémájának megoldását segíteni célzó, az infrastruktúrát használókra kivetett díj bevezetését illeti, úgy gondolom, hogy nagyobb mélységben meg kellene vizsgálni ezt a javaslatot, figyelembe véve, hogy a torlódás nem kizárólag az autóktól függ, hanem sokkal jelentősebb mértékben attól, hogy a tagállamok képesek-e regionális és helyi szinten nemzeti infrastruktúrák tervezésére és hatékony végrehajtására.

Ebből az okból úgy hiszem, nagyobb korrelációnak kell lennie a térbeli fejlesztési tervek, a városrendezési tervek és a közlekedésirányítás között, különösen a belterületi és a belterület menti területeken, ahol a torlódás a legtöbb problémát okozza.

Robert Evans (PSE). – Elnök úr, szeretném azzal kezdeni, hogy gratulálok barátomnak és kollégámnak, El Khadaroui úrnak, aki – ezt így korrekt mondani –, minden ellenkezőt sugalló látszat ellenére bebizonyította, hogy képes egy nagyon alapos és működőképes jelentést készíteni. Szívesen adom hozzá és a jelentés alapjául szolgáló „a szennyező fizet”-elvhez a támogatásomat.

A Háznak ebben a felében nagy jelentőséget tulajdonítunk a levegőminőségnek, amely mindannyiunkat nagyon aggaszt, és mindannyian tudjuk, hogy a teherautók szennyezik a levegőt. Ahogyan Lichtenberger asszony mondta, „írásos bizonyíték van rá”. Most Wortmann-Kool asszony, aki időközben elment, beszélt a belső piac elé gördített akadályokról, és Jarzembowski úr, a közlekedés kizöldítéséről készített jelentése ellenére szintén fenntartásaink adott hangot az euromatricával kapcsolatban. Mindkettejüknek azt mondanám, hogy a piacokat leginkább a szennyezés fenyegeti. Nem hiszem, hogy egy 2–3%-os többlet olyan hatalmas terhet fog jelenteni, viszont meg fogja mutatni, hogy komoly lépéseket teszünk a szennyezés ellen.

O’Neachtain úr fenntartásainak és aggodalmainak adott hangot Írországgal és más periférius országokkal kapcsolatban. Úgy tűnik, nem érti, hogy a díj szabadon választható a tagállamok számára. Írországra csak akkor fog vonatkozni, ha a kormány úgy dönt. Úgy gondolom, hogy ő és valószínűleg Bradbourn úr ma délután egy dolgot biztosan megtanulnak, azt, hogy veszélyes – és meglehetősen ostoba színben tünteti fel az embert –, ha olyan jelentésről beszélünk, amit vagy nem olvastunk, vagy világos, hogy nem értjük.

Mellékesen megjegyzem, úgy hiszem, többlet kellene tennünk és többlet is tehetnénk annak ösztönzéséért, hogy a teherforgalom a közútról a vízi utakra kerüljön át, ahol egy teherszállító hajó akár 15 teherautót is képes szállítani. Ezért úgy gondolom, támogatnunk kellene volt belga kollégánk kezdeményezését.

Christine De Veyrac (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, bizottsági alelnök úr! Elsőként szeretnék El Khadaroui és Jarzembowski uraknak, képviselőtársainak gratulálni a magas színvonalú munkához és az általuk készített kitűnő jelentésekhez.

Fordulóponthoz érkeztünk, ahol egyszerre próbáljuk meg védeni és fenntarthatóbbá tenni az iparunkat, illetve teljesíteni a 20-20-20-célkitűzést, amelyet Nicolas Sarkozy, az Európai Unió akkori elnöke múlt év decemberében ebben a Házban is megerősített.

Ebben az összefüggésben az Európai Unió annak a kívánságának adott hangot, hogy jogszabályi keretekben vegye figyelembe a közlekedési költségekben azokat a költségeket, amelyeket mindeztidáig az európai társadalom viselt: ez a „szennyező fizet”-elv, amelyet a Parlament mindig is pártolt.

A légi közlekedésről szavaztunk tavaly júniusban, amikor az a kibocsátás-kereskedelmi rendszer részévé vált. A tengeri hajózási szektorban jelenleg az Európai Bizottság keresi a legjobb módját annak, hogyan vehetné számításba a hajók szén-dioxid-kibocsátását, és mi ma ezzel a szöveggel ugyanarra teszünk javaslatot a közúti teherszállítás vonatkozásában.

Azokkal értek egyet, akik Önök közül azt mondták, hogy semmiképpen sem szabad korlátoznunk a szabad mozgást. Tovább kell haladnunk a már jó néhány éve megkezdett úton, ösztönözni a szabad mozgást az

Európai Unióban, és biztosítanunk kell, hogy tisztességes verseny legyen a különböző közlekedési módok között.

Nem szabad a vállalkozásokat mindenáron arra kényszerítenünk, hogy az árujukat a közúti teherfuvarozás helyett vonaton vagy hajón szállítsák – az abszurd és gazdaságellenes lenne. A feladatunk annak biztosítása, hogy a vállalkozások a céljaiknak megfelelően a leggyorsabb, leggazdaságosabb és legelőnyösebb közlekedési módot választhassák, és hogy ez lehetővé váljon, az árak tükröznie kell a kiválasztott szállítási mód valós költségét.

Azáltal, hogy az irányelv opciót ad a tagállamoknak – amennyiben ezt kívánják választani – az egyes külső költségek internalizálására, ebbe az irányba teszi meg az első lépést – az első lépést az összes közlekedési mód külső költségeinek valódi integrációja felé, ami erőteljes politikai üzenetet hordoz. Fontos, hogy a holnap szavazáson támogassuk.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Elnök úr! Szeretnék köszönetet mondani az előadónak, El Khadraoui úrnak. Szép munkát végzett. Hozzáfűzött megjegyzések százaival foglalkozott.

Kicsit szorosabban a témánál maradva azt szeretném hangsúlyozni, hogy a közúti közlekedés az, amely jelenleg fenntartja Európát. Igaz, hogy többletköltségek bevezetéséről döntünk, és helyesnek tűnik, hogy fizessünk azért, amit használunk. De amikor az irányelvvel kapcsolatos munkát terveztük, nem számoltunk a válsággal.

Én éppen ezért úgy érzem, a közúti fuvarozók nevében kell szólnom, elmondani, hogy a valós helyzetük sokkal rosszabb, különösen azért, mert a nemzetközi közúti fuvarozás iránti kereslet visszaesett. A fuvarozók hatalmas anyagi terhekre hivatkoznak, különösen az üzemanyag adójára. Átmenetileg ugyan fellelgezhettek – már ami az üzemanyagárat illeti –, de mi, mint az Európai Unió, hosszú távon nem garantálhatjuk az üzemanyagárat.

Úgy hiszem, mind az Európai Bizottságnak, mind a kormányoknak párbeszédet kellene kezdeni a hivatásos közúti fuvarozókkal. El kell magyaráznunk nekik, honnan is indul ez a kezdeményezés. És arról is meg kell őket győznünk, hogy a szándékunk szerint egyenlően kezelünk minden közlekedési módot, valamint végül arról, hogy felelősek vagyunk az ésszerű, kiegyensúlyozott európai közlekedési politikáért.

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE). – (ES) Elnök úr! Az euromatricáról szóló irányelv felülvizsgálata nagyon fontos kérdés, amely mindannyiunkat foglalkoztat és aggaszt is, különösen azokat közlünk, akik periférikus országban élünk, és ezért a javaslat áldozatának érezzük magunkat.

Az Európai Bizottság úgy döntött, hogy a közúti közlekedés külső költségeinek internalizálását három új költségre, a levegőszennyezésre, a zajártalomra és a torlódásra kiszabott díj kivételével közelíti meg.

Noha a javaslat mögött álló elvek – a „használó fizet”, illetve a „szennyező fizet” – ésszerűek, a javasolt megoldás határozottan nem az, mivel hátrányosan fog egy olyan szektort megkülönböztetni, amely hónapok óta szenved a gazdasági válság katasztrofális hatásaitól. Bár nem az volt az eredeti szándék, hogy a közúti teherszállításról kigyót-békát elmondjunk, végül ez vált a céljá.

Ez a javaslat, hölgyeim és uraim, nem megfelelő, és távol áll attól, hogy teljesítse a fenntartható közlekedéssel szemben támasztott elvárásokat, rengeteg olyan kis- és középvállalkozásra mond ki halálos ítéletet, amelyek az Európai Unióban emberek ezreit foglalkoztatják, és mindennap hozzájárulnak az áruk rendeltetési helyére, a vásárlóhoz való eljuttatásához. A vásárlók meg fogják érezni, mennyivel megemelkednek majd az árak, mielőlt végrehajtják ezeket a díjakat.

Hölgyeim és uraim, olyan szállítási rendszerre van szükségünk, amely versenyképes, fenntartható és környezetbarát, és nem zárja ki a közúti szállítást, mivel jelenleg ez az egyetlen módja annak, hogy mindenhol el lehessen jutni. A modális váltás továbbra is álom marad, és messze áll attól, hogy valósággá váljon. A transzeurópai hálózatok, a tenger autópályái és a határokon átnyúló csatlakozások még mindig csak tervek és nem a valóság bizonyos esetekben.

Amikor a világ gazdaság Titanic hajója süllyedőben van, hölgyeim és uraim, nem kérhetjük a zenekart, hogy folytassa a zenét, és semmiképpen sem az ünnepit.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Köszönöm mindenkinek, aki részt vett a munkában, elsősorban és különösen kollégámnak, El Khadraoui úrnak, aki a konszenzusos megoldásra nyitott és készséges szellemben minden tőle telhetőt elkövetett.

A tárgyalat javaslat lehetővé fogja tenni a tagállamok számára, hogy díjat vessenek ki azzal a céllal, hogy abból bizonyos külső környezeti költségeket fedezzenek, és emellett jelentős bevételhez jussanak, amelyet az európai közúthálózat fejlesztésére és egyes közúti közlekedési fajták környezeti hatásának minimalizálására fordítanak. Másrészt jelentős költségeket is jelenthetne, különösen az én hazámhoz, Portugáliához hasonlóan periférikusabb országok számára. Ezért ragaszkodtam annyira a Copelhez, és elleneztem annyira vehemensen a földrajzi hatókör kötelező kiterjesztését, hogy az minden főútra kiterjedjen.

Azoknak a díjaknak az alkalmazását is elleneztem, amelyeket csak egyes járművek torlódása generál, ami olyan intézkedés, amely tisztességtelen előnyhöz fog juttatni egyeseket, azonban nem bünteti a legtöbbet szennyezőket. Ugyanakkor elismerem, hogy szükség van ezeknek a díjaknak a számon tartására. Kisebb rossz az, ha csak a transzeurópai úthálózatokra vagy a nemzetközi közúti fuvarozók által leggyakrabban és legnagyobb részben használt utakra alkalmazzuk, amivel lehetővé tesszük a tagállamoknak, hogy megválasszák azokat az utakat, amelyekre díjat vezetnek be. Ezt a rosszat pedig tovább lehetne minimalizálni, ha elhalasztanánk a javaslat alkalmazását, amíg le nem zajlik a súlyos globális gazdasági válság, amelyben jelenleg élünk.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Köszönöm, elnök úr, én nagy örömmel fogadom ezt a javaslatot. A helyes útra léptünk, különösen akkor, amikor az összes, úttal kapcsolatos költségbe beépítjük a torlódás költségeit. A költségek valóságos szintjét kell elérnünk itt, hogy tényleg olyan helyzet alakuljon ki, amelyben a forgalmat piacgazdasági eszközök szabályozzák. Máskülönben mindig lesznek ebben a vonatkozásban egyenlőtlenségeink.

Ez a vita felmutatta a periférius régiók és a kontinensünk közepén található régiók közötti feszültségeket. Egészen egyszerűen arról is szó van, hogy amikor a periférius régiókból valaki keresztülhajt a középső területeinken, figyelembe kell venniük az ott élő lakosság aggodalmait. Ez nagyon fontos, és nyomatékosan kérem ezen a ponton a megértést, mert a lakosság egy része ebben a kérdésben úgy találta, hogy a tűréshatárig kényszerül elmenni. A szubszidiaritás elve, ahogy az a jelentésben áll, lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy ők maguk döntsék el, internalizálják-e ezeket a külső költségeket.

A központi területek – és különösen az alpesi régiók – számára egyértelmű, hogy mellette fognak dönteni. Ha a periférius régiók úgy döntenek, hogy nem azt az útvonalat veszik igénybe, megértem. Egészenében véve ugyanakkor annak elérésére kell törekednünk, hogy a közlekedési iparban az egyes szektorok maguk állják az őmiattuk felmerülő költségeket. Ez az egyetlen módja annak, hogy hosszú távon olyan rendszert alakítsunk ki, amely valóban fenntartható és választ jelent a lakosság aggodalmaira. Köszönöm.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Elnök úr! Szeretnék először is gratulálni El Khadraoui úrnak a kompromisszum kialakításért, azonban nem szabad azt tettetnünk, hogy ez a szöveg nem egy igen törekeny darab. A válság külső költségeitől szenved, ami alatt azt értem, hogy a közúti fuvarozók részéről jelentékeny nyomás és jelentékeny aggodalom tapasztalható.

Továbbá, amikor a társ-jogalkotónk irodájában landolt, egészen más természetű volt, mert az olaj hordónként 57 dollárba került. Ez tehát olyan szöveg, amely viszontagságos körülmények között született, de ezen a ponton szeretnék valamit megjegyezni, mert meglepett ma néhány dolog, amit hallottam, nevezetesen hogy ez nem adót vagy díjat bevezető szöveg: az egyes tagállamok döntésén fog múlni, hogy bevezetnek-e adót vagy díjat.

Olyan szöveg ez, amely – mint az előző kettő is – a különböző országokban az úthasználati díj feltételeinek meghatározását tűzi ki célul azért, hogy elkerüljük a túlzott torzításokat, és ne torzuljon a verseny, illetve ne legyen megkülönböztetés.

Véleményem szerint egészen egyértelműen kell nyilatkoznunk ebben a kérdésben. A szöveg teljes mértékben megfelel a szubszidiaritás elvének és tisztességes is. Azt mondanám, hogy az országom nevében nagy örömmel fogadom, mivel lehetővé fogja tenni, hogy a tranzitországok, mint például Franciaország, az infrastruktúrájukhoz hozzájárulást szerezzenek a nehéz gépjárművektől, amelyek jelenleg anélkül haladnak keresztül az országon, hogy egy csepp benzint is vennének, vagy egy centet költenének. Én ezért azt gondolom, hogy ez egy jótékony hatású szöveg lesz.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) A Bizottság kívánsága, hogy díjat szedjen a szállítócégektől nemcsak az infrastruktúra használati jogáért, hanem a környezetre kifejtett hatás miatt is, amit a külső költségek internalizálásaként ismerünk, ezekre a cégekre komoly következményekkel járó adóterhet fog róni, különösen a jelenlegi gazdasági válságban.

Mielőtt egy ilyen irányelvet előterjesztünk, releváns statisztikákon alapuló hatástanulmányokat kell végezni. Reálisan fel kell mérni, milyen következményekkel jár egy ilyen irányelv végrehajtása, és javaslatokra van szükség, hogy a külső költségeket milyen módszerrel számítsák és vessék ki.

A közlekedés külső költségeinek internalizálása olyan intézkedés, amely hosszú távon hozzásegíthet a közlekedés zöldebbé tételéhez. Hadd említsem meg, hogy az ilyen jellegű jogalkotási eszközökre valójában szükség van az olyan tagállamokban, mint Románia. Ugyanakkor még nem tudom elképzelni, hogy a jövőben ezeket a külső költségeket alkalmazni fogják, legalábbis nem Bukarestben, ahonnan én jövök. Itt a forgalmi torlódásra, a levegőszennyezésre, a hangszennyezésre, a vízszennyezésre, a talajszennyezésre vagy a természeti tájképre tett hatásra szeretnék utalni. Nehezen tudom elhinni, hogy a román hatóságok végre fogják hajtani ezt az irányelvet, amely inkább teher, mint segítség.

Ugyanakkor, ahogyan Jarzembowski úr is rámutat, az ilyen fajta intézkedéseket statisztikai adatokra épülő, objektív tanulmányok elvégzése után kell végrehajtani. Nem kérhetjük a szállítócégeket a külső költségekre önkényesen kiszabott pénzüsszegek befizetésére, annál is inkább, mert jelentékeny összegekről beszélünk.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Elnök úr! Azért jelentkeztem újra szólásra, mert jó néhány képviselőtársam némiképp szenteskedő hangon beszélt a munkahelyek kérdéséről. Azt hiszem, mindannyian egyetértünk, hogy hihetetlenül fontos, különösen a mostani időkben, a munkahelyek megővése.

A teherfuvarozási ágazat természetesen megszenvedti ezt a helyzetet, de nem csak a szállítók szenvednek – a vasúti, a belvízi utakat igénybe vevő és a tengeri szállításra épp annyira rájár a rúd. Ez az irányelv mindössze csökkenti azt a tisztességtelen előnyt, amelyet a közúti szállítás a többi fajta szállítási móddal szemben jelenleg élvez.

A munkahelyek kérdése egészen más téma. Abban a vonatkozásban körültekintő gazdasági és újjáépítési politikát kell végrehajtanunk, és következetesen végig kell vinnünk, amit ebben a Házban elhatároztunk. Ennek az irányelvnek mindazonáltal ahhoz semmi köze nincs.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök úr! A vita során sok különféle, néha egymásnak ellentmondó álláspont merült fel, mivel politikai beállítódással, valamint nemzeti állásponttal is összefüggtek. Az egész eszmecsere tehát rávilágít a kérdés nehézségére, de a fontosságára is. Úgy hiszem, hogy kompromisszumot kell találnunk, és amelyre El Khadraoui úr jelentésének segítségével jutunk, az egészében véve jó kompromisszum.

Nem hiszem, hogy a Bizottság szándékában állt újabb adót kivetni, vagy büntetni akarta volna a keleten vagy nyugaton fekvő országokat, vagyis a kieső országokat. Az euromatrica mindenesetre nem kötelező. Megpróbáltuk harmonizálni is a rendszert, hogy a keretek ne adjanak lehetőséget a díjcsalásra, így a maximumértékeket is meghatároztuk. Ugyanakkor különböző álláspontok, különböző elképzelések természetes módon felmerültek az eszmecserénk során. Azt hiszem, hogy a Tanácsnak küldendő szöveg is bizonyára keresztülmegy majd módosításokon, mert a Tanácson belül sem értenek egyet az emberek vele kapcsolatban. Mindannyian egyetértünk a „szennyező fizet”-elvvvel, de amikor a gyakorlati alkalmazáshoz érünk, különbségek adódnak a tagállamok között, a politikai erők között, a képviselők között, illetve a Bizottság, a Parlament és a Tanács között. A vita tehát természetesen nehéz és bonyolult.

Ugyanakkor nem gondolom, hogy el kellene fogadnunk azt a kritikai álláspontot, amely sötétben látja a kérdést, mert válság van. Igaz, hogy válság van, de az is igaz, hogy a javaslat szerint az intézkedést 2012-től kellene alkalmazni. Én mindenesetre remélem – és tökéletesen biztos vagyok benne, hogy igazat állítok, hogy 2012-re véget ér a válság. Jó dolog egy csöppnyi optimizmus, de még a legpesszimistább sem hiheti közölünk, hogy 2012-ben még mindig tartani fog a válság.

Ugyanakkor azt hiszem, hogy a Tanács fog módosításokkal élni. Ez azt jelenti, hogy az első olvasat nem lesz elég, és az akkor következő hónapok során lesz időnk felmérni, milyen változtatásokat kell tenni, hogy megkísérelhessünk a megegyezési folyamatban sikeresen megállapodásra jutni. Ez lehetővé fogja tenni számunkra, hogy a nyilvánosság számára konkrét válaszokat adjunk, és lehetővé fogja tenni, hogy 2012-től szabadon választhatóan lehető legjobb módon alkalmazzuk a „szennyező fizet”-elvet.

Saïd El Khadraoui, előadó. – (NL) Elnök úr! Néhány megjegyzéssel szeretnék élni. Először is arra kérem képviselőtársaimat, hogy ne rettenjenek vissza a rémisztő statisztikáktól, amelyekre páran hivatkoztak. Az egyik példa Wortmann-Kool asszony, aki jó néhány eurós többletköltségekről beszél. Kérem, ne vegye sértésnek, de ez egyáltalán nem igaz. Centre pontosan meg tudom mondani, hogy a maximum mekkora lenne az összeg: a torlódás maximum kilométerenkénti 65 eurocentbe kerülne; 65 eurocent lenne nagyon

erős forgalmi torlódás esetén, és mindössze arra a pár kilométerre kellene fizetni, ahol a torlódás volt, az út többi részére nem.

A zajártalom 1,1 eurocentes költséget jelentene pluszban. A legszennyezőbb teherautók esetében a levegőszennyezés további 16 eurocentbe kerülne. Ha mindezt összeadjuk, maximum 82 eurocentet kapunk arra a pár kilométerre, ahol torlódás van. Az útvonal többi részénél levonható a 65 eurocent. Ez volt az első dolog, amit szerettem volna mondani, és azoknak is szántam, akik a periférikus tagállamokból valók.

Másodszor, igaz, hogy válság van, de a válság nem fog örökké tartani. Mi mindössze megteremtjük annak a kereteit, hogy az arra hajló tagállamok számára engedélyezzük a külső költségek internalizálási rendszerének bevezetését – amit nemzeti vita előzne meg, a maga idejében és rendszerint több évi előkészítő munka után.

Harmadszor megjegyzem, hogy jó néhány képviselőtársam megpróbálja elővételezni a Tanács összes döntését, noha a Tanács még nem foglalt állást. Ez ne térítsen el bennünket. Egyszerűen kíséreljük meg olyan állásfoglalásra jutni, amelyet 100%-ig támogatunk. Azután vitába, csetepatéba kezdünk a Tanáccsal. Biztosíthatom Önöket, hogy előadóként mindent meg fogok tenni azért, hogy a Parlament álláspontjának legnagyobb részét – ha nem az egészét – megvédjem, amit aztán egy későbbi időpontban megtárgyalunk.

Georg Jarzembowski, előadó. – (DE) Elnök úr, alelnök úr, hölgyeim és uraim! Engedjék meg, hogy két megjegyzést tegyek a vita lezárásakor. Az első Evans úrhoz címzem. A képviselőcsoportom a külső költségek internalizálása mellett van, különösen a kipufogógáz-kibocsátás és a zajártalom tekintetében. Úgy hisszük, hogy ez ésszerű. Ha azonban minden esetben a „szennyező fizet”-elvet tesszük első helyre – ennek a megvitatására készen állok –, akkor voltaképp a tagállamok okozzák a torlódást, hiszen nem gondoskodnak megfelelő infrastruktúráról. A teherszállító járművek hajtanak bele a torlódásba, amelyet 80%-ban autók gerjesztenek. Abszurd, hogy a tagállamok által okozott torlódást a vállalkozásokkal fizettetik meg. Ha a tagállamok alkalmaznák a „szennyező fizet”-elvet, nekik kellene fizetniük a tehergépjármű-tulajdonosoknak, mivel a tagállamok okozzák a torlódást, azáltal, hogy nem gondoskodnak időben megfelelő infrastruktúráról.

Egyetértünk abban, hogy nem szükséges mindig további infrastruktúrának lennie. A torlódás megakadályozásának egy másik módja az intelligens forgalmi rendszerek kialakítása. Sok modern technológia létezik, amely képes a torlódás megakadályozására. Azt mondani ugyanakkor, hogy nálunk van torlódás, tehát fizessenek érte a teherszállító járművek, semmilyen ösztönző erőt nem ad a tagállamoknak, hogy megszüntessék a torlódást, mivel ha úgy tennének, az bevételkieséshez vezetne. Ez pedig csak nem lehet helyes!

Alelnök úr, Ön helyesen mondta, hogy a javaslaton keresztül nem akar új adókat bevezetni, és ragaszkodott a beszedett összeg meghatározott célra való elkülönítéséhez. Megállapodhatunk akkor, biztos úr, alelnök úr, hogy, amennyiben a Miniszterek Tanácsa végül nem különíti el egyértelműen az euromatricából származó bevételt, akkor visszavonja a javaslatot? Ön azt mondta, hogy nem akar új adót. Teljes mértékben egyetértek Önnel, hogy ha az euromatricát a kipufogógáz-kibocsátás és a zajártalom miatt drágábbá kell tenni, akkor a többletbevételt is a közúti közlekedés környezeti hatásának csökkentésére kell fordítani, nem pedig a miniszterek költségvetésének a befoldozására. Az nem lenne korrekt. Ennek fényében remélem, hogy ki fog tartani az álláspontja mellett, más szóval nincs adózás elkülönítés nélkül, és a javaslat visszavonása, ha úgy alakul. Nagyon szépen köszönöm.

A vitát lezárom.

A szavazásra 2009. március 11-én kerül sor.

(A 18.10-kor megszakított ülést 18.30-kor folytatják.)

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), írásban. – (PL) Három hangsúlyozandó pontja van a jelenlegi vitának: a járművekre kivetett díj, a környezetbarát járművek és a külső költségek internalizálása.

Az uniós kezdeményezések kiemelkedő prioritásának az uniós polgárok szabad mozgásának garantálása kell, hogy legyen, illetve ennek elősegítése az uniós infrastruktúra-fejlesztési tervek következetes végrehajtása által. A Szerződésnek a belső piac szabadságáról szóló 4. elve gondosan őrzi ezt.

Az infrastruktúra-fejlesztésbe tett befektetéseknek a kijelölt környezetvédelmi prioritásokon kell alapulniuk, amelyek figyelembe veszik az EU éghajlatváltozási célkitűzéseit. Tehát modern, integrált infrastruktúrát kell kifejleszteni az intermodalitás és interoperabilitás elveinek megőrzése mellett.

A környezetvédelem, a zajártalom, a forgalmi torlódás és az emberi egészség védelmének költsége integránsan összefügg Európa gyorsan fejlődő infrastruktúra-hálózatának módosításával. Helyénvalónak tűnne, ha a dokumentumban javasolt „szennyező fizet”-elvet kötelező érvényűvé tennénk. Ne felejtsük el, hogy az elv már jó néhány éve működik az EK kereskedelmi tevékenységében!

ELNÖKÖL: DOS SANTOS ÚR

alelnök

16. Kérdések órája (a Bizottsághoz intézett kérdések)

Elnök. – A következő napirendi pont a kérdések órája (B6-0009/2009), amely kivételesen 20.00 óráig fog tartani.

Először is tájékoztatom Önöket, hogy Kovács úr nem lesz jelen, tehát ebben az első részben a biztos úrnak szóló 1. és 3. kérdésre Reding asszony fog reagálni.

A következő kérdéseket nyújtották be a Bizottságnak.

Első rész

Elnök. – 31. kérdés, előterjesztette **Silvia-Adriana Țicău** (H-0068/09)

Tárgy: Az energiahatékonyság növelését és a megújuló energiák előmozdítását segítő termékek és szolgáltatások támogatására vonatkozó intézkedések

A 2008-ban megrendezett tavaszi Európai Tanácson az állam- és kormányfők megállapodtak abban, hogy a jövőben felülvizsgálják az energiaadóról szóló irányelvet, amelynek célja az összes felhasznált energiában a megújuló energiák részarányának növelése.

Az energiahatékonyság növelése az egyik leggyorsabb, legbiztonságosabb és legolcsóbb módja a harmadik országokbeli energiaforrásoktól való függés, az energiafogyasztás, a szén-dioxid-kibocsátás, illetve az európai háztartások energiaszámlája csökkentésének.

Annak fényében, hogy szükség van az energiahatékonyság növelésére, a Bizottság körvonalazni tudná-e, milyen intézkedésekkel, valamint milyen pénzügyi és költségvetési eszközökkel kívánja előmozdítani az energiahatékonyság növelését és a megújuló energiák támogatását segítő termékeket és szolgáltatásokat?

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – Szerepel a Bizottság európai gazdaságélénkítési tervében – amelyet amúgy a Parlament és a Tanács jóváhagyott –, hogy a Bizottság támogatja a zöld termékek gyors elfogadtatásának előmozdítását. Többek között csökkentett áfa-kulcsot javasolt azokra a zöld termékekre és szolgáltatásokra, amelyek célja főként az épületek energiahatékonyságának javítása. Ezen túlmenően a Bizottság bátorítja a tagállamokat, hogy további ösztönzőket vezessenek be a fogyasztók számára, amelyek élénkítik a keresletet a környezetbarát termékek iránt.

A Bizottság jelenleg végzi a meglévő közösségi adójogszabályok felülvizsgálatát. A cél az, hogy amennyire csak lehetséges, felszámoljuk azokat az ösztönzőket, amelyek az energiahatékonyságot és a szén-dioxid-kibocsátás csökkentését kitűző célokkal ellentétesek, illetve ahol lehet, olyan ösztönzőket fogalmazzunk meg, amelyek pont ezeket a célokat szolgálják.

A fenti költségvetési kezdeményezések mellett a Bizottság próbálja fokozni az energiahatékonyságot különösen az épületekben előmozdító más pénzügyi eszközök használatát. A Bizottság és az Európai Beruházási Bank jelenleg közösen egy fenntartható energiafinanszírozási kezdeményezés kifejlesztésén dolgozik. A kezdeményezés célja, hogy támogatást mozgósítson a tőkepiacokról, amelyet aztán a polgármesterek szövetségének részvételével használnának fel. 2009-re 15 millió eurós elérhető költségvetéssel lehet számolni.

A Bizottság az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendelet módosítására is javaslatot tett, amely lehetővé tenné, hogy minden tagállam használja az Alapot az energiahatékonysági fejlesztések és a meglévő lakóépületekben a megújuló energiák használata miatti megnövekedett kiadások fedezésére.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Azzal szeretném kezdeni, hogy a jelenlegi irányelvet rosszul vagy nem megfelelően hajtották végre, és ezért kérdezem a Bizottságot, hogy a jövőben is tervezi-e a termékek áfájának

a csökkentését. Továbbá úgy gondolom, fontos lenne 3%-ról 15%-ra növelni az Európai Regionális Fejlesztési Alapban az épületek energiahatékonyságára és a szociális lakhatásra elkülönített támogatást.

Úgy vélem továbbá, hogy fontos lenne egy energiahatékonysági és megújulóenergia-alap.

Viviane Reding, *a Bizottság tagja*. – Tudjuk, hogy nagyon fontos intézkedésekkel segíteni azt, hogy a polgárok és a kormányok energiahatékonyságot próbáljanak meg megvalósítani. Már a birtokunkban van néhány tanulmány az energia- és környezetvédelmi célú adóössztönzőkben rejlő lehetőségekkel kapcsolatban, és a Bizottság javaslatot készít elő az áfáról szóló irányelv módosítására, amely engedélyezné, hogy egyes termékek és szolgáltatások alacsonyabb áfa-kulccsal adózzanak.

Ahogy az a gazdaságélénkítési tervben szerepel, lehetséges, hogy a Bizottság a zöld termékekre és szolgáltatásokra érvényes csökkentett áfa-kulcsot fog javasolni azzal a céllal, hogy különösen az épületek energiahatékonysága javuljon. Ugyanakkor nem szabad elfelejteni, hogy a Bizottság már a 2008 júliusában kiadott javaslatban választási lehetőséget biztosít a tagállamoknak a csökkentett áfa-kulcs használatára az olyan szolgáltatások esetén, amelyek lakóépület, istentiszteletré használt épület, kulturális örökségi épület, valamint történelmi műemlék renoválására, javítására, átépítésére vagy fenntartására irányulnak. Ebbe beletartoznak a szóban forgó épületek energiamegtakarítási, vagy -hatékonysági célú munkálatai is.

Az Ecofin ma kompromisszumra jutott. Még túl korai pontosan megmondani, hogy részleteiben mit fogunk kezdeni az Ecofin javaslatával, de a Bizottság át fogja tanulmányozni a ma tett javaslatokat.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, szeretném a Bizottság tagjának és a Bizottságnak szóló köszönetemet rögzíteni annak biztosításáért, hogy az épületek hőszigetelésének témája szóba került itt. Ez az energiamegtakarítás egyik leghatékonyabb módja, és abból a szempontból fontos és helyes járandó útnak tűnik a számomra. Ebben az összefüggésben a kérdésem a következő: lát-e itt a Bizottság lehetőséget arra, hogy a vonatkozó áfa-csökkentést elérhetővé tegye az alacsony energiaigényű, illetve energia-semleges házak esetében az előre gyártott épületek ágazatában? Elvetendő gondolat-e ez, és merre tartunk?

Viviane Reding, *a Bizottság tagja*. – (DE) Elnök úr! Nagyon érdekes az, amit Rack úr felvetett. A javaslatát a Bizottság természetesen elemezni fogja a többi benyújtott elképzeléssel együtt a házépítések vagy házfelújítások energiahatékonyságának vonatkozásában. Azt is mondhatom, hogy a Bizottság át fogja alakítani a strukturális alapok szerkezetét olyan módon, hogy lehetővé váljék a strukturális alapokon keresztül az ilyen energiahatékony házakba való beruházás is.

Elnök. – 32. kérdés, előterjesztette: **Giorgos Dimitrakopoulos (H-0100/09)**

Tárgy: A Stabilitási és Növekedési Paktum rugalmasabb értelmezése

Megmondaná-e a Bizottság, hogy a napjainkban zajló nagyon súlyos gazdasági válság idején ragaszkodik-e ahhoz a nézethez, amely szerint minden hiánnyal küzdő országnak kettő, nem pedig inkább három év alatt kell a hiányt csökkentenie, noha a rendelkezésünkre álló adatok tükrében az utóbbi időtartam ésszerűbbnek tűnne? Ha igen, miért? Hogyan egyeztethető ez össze az euroövezetbeli országok elnökének a Stabilitási és Növekedési Paktum rugalmasabb értelmezésére vonatkozó nézeteivel (ld. 2009. január 21-i nyilatkozatok, Agence Europe)?

Viviane Reding, *a Bizottság tagja*. – Normális körülmények között a Stabilitási és Növekedési Paktum feltételezi, hogy a túlzott hiány korrekciójára gyorsan sor kerül, és hogy ennek a korrekciónak a túlzott hiány azonosítása utáni évben meg kellene történnie. Ugyanakkor a reformált Stabilitási és Növekedési Paktum speciális körülmények esetén – az 1467/97/EK tanácsi rendelet 34. cikkével összhangban – hosszabb határidőt is lehetővé tesz.

A Paktum kimondottan nem definiálja ezeket a speciális körülményeket. Ugyanakkor, amikor a Szerződés 143. cikke értelmében jelentést készítünk, amit a túlzott hiány fennállása vagy tervezett beállása idéz elő, a Bizottság a Szerződés szerint köteles figyelembe venni az úgynevezett „releváns tényezőket”. Ebben a jelentésben a Bizottságnak tükröznie kell a középtávú gazdasági helyzet fejleményeit, különösen a potenciális növekedést, a fennálló ciklikus feltételeket, a lisszaboni stratégia összefüggésében kialakított, valamint a kutatást, a fejlesztést és az innovációt előmozdító politikák végrehajtását. A középtávú költségvetési helyzet fejleményeit is tükröznie kell, különösen ami a kedvező időszakban megtett költségvetési konszolidációs erőfeszítéseket, az államadósság és a fenntarthatóság kérdését, a külső finanszírozási igényeket, állami beruházásokat és az állami finanszírozás minőségének egészét illeti. Minden egyéb tényezőt figyelembe kell vennie, amely az illető tagállam szerint lényeges ahhoz, hogy a referenciaérték meghaladását kvalitatív módon átfogóan fel lehessen mérni, és amelyeket a tagállam természetesen benyújtott a Bizottság és a Tanács részére.

A figyelembe veendő releváns tényezőkről szóló intézkedésekben az áll, hogy a speciális körülmények meghatározásának a tényezők átfogó felmérésén kell alapulnia. Február 18-án a Bizottság elfogadta a tanácsi véleményezésre adott, 17 tagállam számára tett javaslatait a stabilitási és konvergencia programok legutóbbi módosításairól. Ezzel egy időben és a programok felmérésének figyelembe vételével a Bizottság jelentéseket fogadott el Írország, Görögország, Spanyolország, Franciaország, Lettország és Málta tekintetében. Az Ecofin ma délelőtt fogadta el az ezekre a jelentésekre adott véleményét. A Bizottság ajánlásokat fog megfogalmazni a Tanácsnak, hogy vessen véget az olyan helyzeteknek, ahol túlzott hiány áll fenn. Az ajánlásokban határidők fognak szerepelni, amelyek a Stabilitási és Növekedési Paktum szerint kerülnek meghatározásra, vagyis, ahol helyénvaló, ezeknek a speciális körülményeknek a figyelembe vételével.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Elnök úr! Szeretném megköszönni a biztos asszonynak a nagyon részletes választ, noha be kell vallanom, némiképp meglepett, hogy az összes fontos dolog között, amit elmondott, nem említette a menetrend-koncepciót, vagyis vajon a Bizottság fog-e meghatározott menetrendet ajánlani az egyes esetekben, másrészt hogy az ajánlásában a Bizottság össze fogja-e kapcsolni a menetrendi fázisokat a 3% feletti százalékcsoökkentéssel.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Elnök úr, biztos asszony! Két rövid kérdésem van. Az első kérdésem: mi történik azoknak a tagállamoknak a vonatkozásában, amelyeknek kirívóan alacsony vállalkozási adókulcsuk van, esetleg egyáltalán nincs. Tisztességes-e, hogy eltekintsünk attól, hogy ezek az országok enyhítik a Paktum feltételeit, amikor nehéz helyzetbe kerülnek amiatt, hogy az adópolitikájuk miatt alacsony adóbevételeik vannak?

A második kérdésem a következő. Nem kellene-e ezt a kérdést egy bizonyos teljesítményszinthez kötni? Más szóval, ha egy tagállamnak a munkanélküliség elleni küzdelem miatt lesz nagyobb hiánya, és aztán a munkanélküliség erőteljesen visszaesik, nem lenne ésszerű előmozdítani az ilyen megközelítést?

Avril Doyle (PPE-DE). – Változás történt az eljárási szabályzatban? Azt hittem, a kérdésfeltevő és két másik képviselő tehet fel kiegészítő kérdést.

A másik, ma, hogy későn kezdtük a kérdések óráját, meddig fog tartani?

Elnök. – Doyle asszony, ahogy már jeleztük, 20.00 órakor fogjuk befejezni. Későn kezdtük, későn is fogjuk befejezni. A tisztelt képviselőnek nincs kiegészítő kérdése?

Doyle asszony, kívánja feltenni a kiegészítő kérdését?

Avril Doyle (PPE-DE). – Igen, elnök úr, szeretném. Elnézést kérek. Azt hittem, csak a kérdésfeltevőnek és még egy valakinek ad szót. Félreértettem, amit mondott.

Azzal szeretném folytatni, hogy megkérem a biztos asszonyt, nevezzen meg egy olyan tagállamot, amelynek jelenlegi ismereteink szerint nem lesz túlzott hiánya.

Másodszor, ki tudná-e fejteni pontosan, hogy Írország vonatkozásában a ma délelőtti döntés szerint mit fog javasolni a Bizottság a Tanácsnak?

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – Dimitrakopoulos úr kérdésére válaszolva: a Bizottság, amikor határidőt javasol arra, hogy egy tagállam visszatérjen az államháztartás fenntartható szintjére, figyelembe veszi az adott tagállam rendelkezésére álló mozgásteret. Csak az államháztartási válság fennálló kockázata esetén lehet számítani gyors adóügyi konszolidációra, az egész gazdaság pénzügyi igényeit figyelembe véve.

A második, kettős kérdést illetően, az első részre nemmel válaszolhatok. A második kérdésre – az alacsony társasági adót megállapító országokat illetően – a stabilitási és növekedési paktum egy tagállam globális adóügyi helyzetét értékelési, nem az egyes tagállamok külön adóstruktúráját.

A harmadik kérdésre válaszolva, miszerint van-e túlzott költségvetési hiánnyal rendelkező tagállam, természetesen vannak túlzott hiánnyal jellemezhető tagállamok, amint azt a Bizottság által rendszeresen közzétett grafikonokból is láthatjuk.

Elnök. – 33. kérdés, előterjesztette: **Pedro Guerreiro (H-0125/09)**

Tárgy: Az adóparadicsomok megszüntetése

Javaslatot tett-e, vagy szándékozik-e javaslatot tenni a Bizottság az adóparadicsomok megszüntetésére, különösen az EU-n belül?

Elfogadott-e az EU olyan határozatot, amely azt javasolja, hogy a tagállamok szüntessék meg a területükön létező adóparadicsomokat?

Milyen intézkedéseket fog tenni a Bizottság, hogy véget vessen az adóparadicsomok létezésének, harcoljon a pénzügyi spekulációk ellen, és csökkentse a tőke szabad áramlását, különösen az Unión belül?

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – (FR) Elnök úr, a Bizottság az 1990-es évek vége óta eltökölt küzdelmet folytat a csalás, az adóelkerülés és a hátrányos adóverseny ellen.

Ennek a politikának kulcsfontosságú összetevője az adórendszerek átláthatóságának és az adóhatóságok közötti információcserének az előmozdítása. Végül a G20 egyértelmű nyilatkozatokkal erősítette meg ezt a politikát, amely elítéli az egyes törvénykezéseknek a gyakran adóparadicsomoknak nevezett nem átlátható gyakorlatait

A Bizottság 2008 végén és 2009 elején két javaslat benyújtásával megerősítette az e téren folytatott politikáját.

Az első az információcserét kívánja fokozni, amint az a megtakarításról szóló irányelvben áll. A második hathatósan javasolja, hogy az összes tagállam hangolja össze a lehető legnyitottabb szintre az információcserével kapcsolatos normáit, különösen annak biztosításával, hogy a tagállamok a pénzügyi titoktartást ne tudják kifogásként felhozni arra, ha nem adnak ki információt, amelyre a másik tagállamnak szüksége van a lakosai adójának a kiszámításához.

2008 májusában a Tanács úgy döntött, hogy a helyes adóügyi kormányzásnak ezt a politikáját harmadik országokra is kiterjeszti, ideértve az átláthatóságot, az információcsere és a tisztességes adóverseny elveit, és megkérte a Bizottságot, hogy a harmadik országokkal kötött megállapodásokba ilyen irányú záradékok felvételéről tárgyaljon.

A Bizottságnak szándékában áll hamarosan politikai kezdeményezést bemutatni, azzal a céllal, hogy kiemelve ennek a politikának a következetességét, és a legfontosabb tényezőket annak biztosításában, hogy sikeres legyen. Az érződik, hogy az európai szinten összehangolt intézkedések végrehajtása a Guerreiro úr által kifejezett aggodalmakra válasz lenne.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Az elmondottak hatása alatt azt mondanám, hogy úgy tűnik, kevesebb a tett, mint a szó. Más szóval nincsenek napirenden az adóparadicsomok és a megszüntetésük, de feltenném a következő kérdést: hogyan szándékozik a Bizottság meggyőzni a bankokat, hogy ne „offshore” központokból működjenek, mint ahogy kifejezte ezt a szándékot. Aztán pedig milyen konkrét intézkedéseket szándékozik javasolni a pénzügyi spekuláció elleni küzdelem érdekében, amely a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság okai között kiemelt helyen szerepel?

Robert Evans (PSE). – A biztos asszony bizonyára tud egy keveset az adóparadicsomokról, hiszen Luxemburg meglehetősen beleillik ebbe a kategóriába. Nem érzi, hogy ez az egész közös piac elvét aláássa, amikor a teherautók egymást érik, csak hogy itt olcsón tankoljanak?

Aztán ott van Jersey, Guernsey, a Man-sziget – amelyek bár az Egyesült Királysághoz tartoznak, de az EU-nak nem részei – Liechtenstein, Monaco, San Marino stb. Mind kis adóparadicsomok, offshore bankokkal, amikről épp most hallottunk, cinkosként segítik a gazdagokat. Csak azért léteznek, mert ez EU megengedi nekik.

Tőle idézek: „az adóelkerülés elleni határozott fellépés”. Ha ez igaz lenne, akkor a Bizottság nem állna elő néhány javaslattal ezeknek az adóparadicsomoknak a megszüntetésére?

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – Az első kérdésre válaszul, a Bizottság két új irányelvet javasolt a probléma megoldására, mert a pénzügyi válság minden eddigénél egyértelműbben mutatott rá a kérdésre.

2008 végén tettünk egy javaslatot, és 2009 elején egy másikat; az előbbi megerősítette az információcserét, a másik gondoskodik arról a tagállami jogról, hogy információt lehessen szerezni anélkül, hogy egy másik tagállam a banktitokra hivatkozna.

A második kérdésre vonatkozóan csak azt szeretném hangsúlyozni, hogy a teherautóknak semmi közük sincs az adóparadicsomokhoz.

Második rész

34. kérdés, előterjesztette: **Claude Moraes** (H-0048/09)

Tárgy: Az internet és a fajgyűlölettel összefüggő bűntények

A fajgyűlöletre uszítás az összes uniós tagállamban bűnténynek minősül. A Human Rights First civil szervezet azonban 2008-ban a fajgyűlölettel összefüggő bűntényekről kiadott felmérésében azt állapítja meg, hogy a fajgyűlölettel összefüggő bűntények száma Európában egyre nő, és fontos látni ebben az internet kulcsszerepét.

A Bizottság célul tűzte ki a számítógépes bűnözés elleni küzdelmet és a mindenki számára biztonságosabb internethasználatot. Tervez-e a Bizottság valamilyen konkrét lépést a fajgyűlöletre és erőszakra uszító honlapok elleni küzdelem segítésére?

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – Nagyon fontos a feltett kérdés, és szeretném hangsúlyozni, hogy a Bizottság határozottan ellenzi a rasszista-, idegengyűlölő- vagy bármilyen gyűlöletbeszédet, amelyre a képviselő úr utal. A Bizottság is osztja a felvetett aggodalmakat, és tudatában van annak, hogy az interneten elérhető bizonyos tartalmak nagyon káros hatást fejthetnek ki.

A Bizottság a média minden fórumán felveszi a küzdelmet a rasszizmus, az idegengyűlölet és az antiszemitizmus ellen, nem csak az interneten, amennyire lehetséges, a Szerződés biztosította jogok értelmében. Erről az alapról kiindulva a Bizottság számos – jogalkotási és nem jogalkotási – kezdeményezést tett, amelyek próbálják megakadályozni a diszkriminációt, valamint a rasszista-, idegengyűlölő- vagy bármilyen gyűlöletbeszédet. Először is ott van az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv, amely a tartalomra vonatkozó minimális követelményeket az összes audiovizuális- és médiaszolgáltatásra kiterjeszti, ideértve az interneten a lekérhető ajánlatokat is. Ide tartozik a „faji, nemi, vallási vagy nemzeti alapú bármilyen gyűlöletre uszítás” tilalma. Továbbá a Bizottság olyan politikákat is elfogadott, amelyek az online rasszista tartalmak csökkentését célozzák meg. És csak itt szeretném kiemelni a kiskorúak védelméről, illetve a válaszadás jogáról szóló ajánlást, amely minden médiára kiterjedően a megkülönböztetés elleni lépésekre hív fel.

A közelmúltban elfogadott, a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló tanácsi kerethatározat a rasszizmus és az idegengyűlölet tekintetében közös uniós megközelítést jelöl ki. A kerethatározat célja, hogy büntesse az olyan szándékos cselekményeket, mint az erőszakra vagy gyűlöletre uszítás faji, bőrszín szerinti, vallási, származás szerinti vagy nemzeti, illetve etnikai hovatartozásuk alapján meghatározott személyek csoportjával vagy e csoport valamely tagjával szemben.

Az erőszakra vagy gyűlöletre uszítás büntetendő lenne, ha röpiratok, képek vagy egyéb anyagok nyilvános terjesztése vagy forgalmazása útján történik. A tagállamok ezeknek a rendelkezéseknek kötelesek 2010. november 28-ig eleget tenni.

Ezen a jogi megközelítésen kívül a Bizottság a biztonságosabb internethasználat érdekében egy sor intézkedést mozdít elő. Úgy gondolom, a Parlament jól ismeri a Biztonságosabb internet plusz programot, a 2009–2013 közötti időszakra szánt 55 millió eurós költségvetéssel, amely a következő célú projektek társfinanszírozásában vesz részt: a társadalmi tudatosság növelése, az illegális és káros tartalmak és cselekmények bejelentésére használható információk pontok hálózatának kialakítása, különösen a gyermekkel való szexuális visszaélésről, a szexuális visszaélés előkészületéről (a groomingról) és az internetes zaklatásról, ezen a téren önszabályozási kezdeményezések előmozdítása és a gyerekek bevonása a biztonságosabb online környezet kialakításába, valamint az online technológiák használatának új trendjeiről és a trendeknek a gyerekek életére gyakorolt következményeiről szóló tudásbázis kialakítása.

A Bizottság továbbá törekszik a média és az internet felelős használatának előmozdítására. 2007 decemberében kiadott, a médiaismeretekről szóló közleményében a Bizottság felhívja a tagállamokat, hogy hatékonyabban kötelezzék el magukat a médiaismeretek és -kutatás előmozdítása mellett ezen a téren. Idén pedig a médiaismeretekről szóló ajánlást fog benyújtani.

Azt is érdemes megjegyezni, hogy szomszédunk, az Európa Tanács ebben a kérdésben egy sor nemzetközi jogerős vagy nem jogerős eszközt dolgozott ki, amelyek mind azt mutatják, hogy az online tér nem jogi senkiföldje, és hogy a tagállamok a nemzeti törvénykezésükön keresztül kötelesek megvédeni a személyi jogokat és szabadságokat, többek között a számítástechnikai bűnözésről szóló egyezmény és a 3., kiegészítő jegyzőkönyv érvényesítése útján.

Claude Moraes (PSE). – Biztos asszony, egy percre sem kételkedem a kérdés iránti elkötelezettségében, tudom, hogy minden részletre kiterjedően tanulmányozta. Ugyanakkor felhozott egy kérdést a számítógépes

bűnözés „jogi senkiföldjéről”, ezzel kapcsolatban meg van győződve arról, különösen ami a gyűlöletre uszítást illeti – amely minden tagállamban bűntény, azt hiszem – hogy a kerethatározat, az audiovizuális médiáról szóló irányelv és az Ön által említett sok más eszköz végrehajtása ténylegesen megállítja ezeknek a honlapoknak a burjánzását? A tények azt mutatják, hogy míg mi most beszélünk, is egyre több lesz belőlük. Nem érzi úgy, hogy további lépéseket kellene tennünk?

Jim Allister (NI). – Biztos asszony, nincsen az emberölésnél nagyobb bűntény, és ezen a héten Észak-Írországból, a választókerületemben ír republikánus terroristák három gyűlölet-gyilkosságot követtek el a biztonsági erők tagjai ellen.

És mégis néhány óra múlva már egy sor honlap volt az egész interneten, amelyek ezeket a szörnyű gyilkosságokat dicsőítették, és az elkövetőket magasztalták. Tehát amellett, hogy intézkedik a rasszizmussal és az idegengyűlölettel kapcsolatban, összpontosít-e arra is, hogy a terrorista élőködők internettel való visszaéléseivel hogyan foglalkozik?

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – A bűncselekményre nincs indok, bárhol is – a valós világban vagy a számítógépes térben – követték el, de természetesen a való világban sokkal könnyebb a bűnözés ellen küzdeni, mivel a kezünkben vannak azok az eszközök, amelyekkel közvetlenül beavatkozhatunk. Ez sokkal bonyolultabb a világhálón, és ezért dolgoztunk ki egy sor eszközt, hogy felvegyük a harcot az utóbbi típusú bűnözés ellen.

A kollégámmal, Jacques Barrot-val folytatott eszmecserekből tudom, hogy a rendőrség elemzések hálózatát építi ki, hogy az online bűnözés ellen küzdjön, és hogy egyre sikeresebben kapják el a bűnözőket. Ugyanakkor egyre több honlap is létesül. Én magam is megpróbáltam a Biztonságos internet programmal tenni valami mást is ebben a vonatkozásban. Ez pedig képessé tenni az internethasználókat – főként a fiatalokat – arra, hogy tudják, mit tegyenek, amikor negatív tartalommal szembesülnek. Például – és most nem feltétlenül bűntényről beszélek, hanem az internetes zaklatásról, amely a fiatalok számára szörnyűvé válhat –, hogy létezik egy speciális gomb, amellyel segítséget tudnak kérni.

Így tehát a bűnözők ellen többféle módon próbálunk küzdeni, bevonjuk a rendőrséget, képessé tesszük a tanárokat, a szülőket és a gyerekeket, hogy maguk tudjanak döntést hozni vagy jelenteni valamit és természetesen a médiaismereti programokat szervezünk, amelyekből, én személy szerint azt kívánom, bárcsak több lenne a tagállamokban. Eszközöket kell a következő nemzedék kezébe adni, hogy megoldást találjanak és harcoljanak, mert ha nem, akkor lehetséges, hogy fennmarad ez a probléma az internettel, és akkor például a szülők nem fogják megengedni a gyerekeknek, hogy az interneten legyenek, ez pedig nem a helyes előrevívó út lenne. Azt szeretnénk, ha az internet jó oldala virágozna fel, a negatív pedig visszaszorulna.

Rátérek a gyilkossággal kapcsolatos kérdésre, amit a képviselő úr kiemelt. Ez szörnyűségi dolog, és én úgy gondolom, hogy a rendőrség és a biztonsági erők hatáskörébe tartozik, hogy megfékezze. Azokra az eszközökre természetesen nem lehet úgy tekinteni, mint amiket majd a társadalom össze problémájának megoldására fel lehet használni, hanem amikor bűntény történik, ott nincs többé helye az eszmecserenek. A bűnözés ellen küzdeni kell, mégpedig keményen.

Elnök. – 35. kérdés, előterjesztette: **Eoin Ryan (H-0055/09)**

Tárgy: Információ kommunikációs technológiák (IKT) és az információs társadalom

A Bizottság központi helyen kezeli programjaiban az IKT és az információs társadalom fejlesztését, amely rengeteg potenciális előnyt hordoz magában az európai gazdaság és társadalom számára. Mit tesz mindazonáltal a Bizottság annak biztosítása érdekében, hogy az európai társadalom bizonyos szegmensei – az időskorúak és alacsony jövedelműek – ne maradjanak le vagy ne felejtődjenek el ebben a folyamatban?

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – Az információ kommunikációs technológiákban hatalmas potenciál rejlik az időskorúak segítésére. Persze könnyű ezt mondani, de nem annyira könnyű kivitelezni, mert valóban van itt egy digitális szakadék. Azoknak van szüksége az IKT-eszközökre, akik – mivel előtte még az életben sohasem használták ezeket az eszközöket – nincsenek a használatukhoz hozzászokva. Például az időskorúaknak mindössze a 15%-a internethasználó. Ezért kell átfogó politikát kialakítani, hogy ledőljön ez a válaszfal, hiszen szükségünk van arra, hogy az IKT-val lehetővé tegyünk az időskorúak számára, hogy tovább maradjanak aktívak és produktívak, hogy a hozzáférhetőbb online szolgáltatások segítségével továbbra is részt vegyenek a társadalomban, illetve hosszabb ideig élvezhessenek egy egészségesebb és jobb életminőséget.

Pontosan emiatt mutatott be a Bizottság 2007-ben az információs társadalomban jólétben töltött időskorra irányuló cselekvési tervet nagyon konkrét intézkedésekkel.

Az első intézkedés a kutatásról és az innovációról szól, az időskorúak szociális ellátásában és önálló életvezetésében használható technológiák kifejlesztése és tesztelése érdekében. Tisztelettel kell adóznom az ennek a szektorunknak, mivel ezeken a kutatási programokon keresztül a szektor egy sor mechanizmust, szolgáltatást és terméket fejlesztett ki, amelyek segítségével az időskorúak tovább maradhatnak a saját otthonaikban.

A második intézkedés az előnyökről szóló ismeretterjesztés a használók és az állami hatóságok körében például egy bevált gyakorlatokat bemutató internetoldalnak, illetve az intelligens otthonok és önálló életvitelt segítő alkalmazások európai díjazási rendszerének létrehozásával.

A harmadik a megközelítések szétaprózodottságának csökkentése a technológiák európai használatának bevezetésében.

2008-ban a Bizottság két másik kezdeményezést fogadott el.

Az egyik egy új közös program volt a tagállamok által közösen végzett kutatásra a saját lakókörnyezetben való életvitel területén: otthoni környezetben alkalmazható és a mozgást támogató technológiák kifejlesztésére, amelyek az időskorú használókat a mindennapjaikban segítik, illetve szociális ellátási alkalmazhatóságot nyújtanak.

A másik az új, e-hozzáférésről szóló közlemény volt, amely az IKT-termékek és szolgáltatások használatát az időskorúak és a fogyatékkal élők körében mozdítja elő, valamint felhívja a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a nyilvános weboldalak hozzáférhetőségének javítására.

Az intézkedésekkel összhangban mostantól 2013-ig az EU a tagállamokkal és a magánszférával együtt több mint 1 milliárd eurót fog az idősződő társadalom érdekében kutatásba és innovációba fektetni.

Láthatják tehát, hogy tényleg nagyon komolyan vesszük ezt a kérdést, és hisszük, hogy megvan a lehetőségünk egy idősződő társadalomban az életminőség javítására.

Az alacsony jövedelmű használók problémájánál először is a mobilbarangolási rendelet második csomagjára szeretnék utalni, amelyet a Parlament az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságban tegnap este elfogadott. A csomag egyik eleme a mobiltelefon, a vezetékes telefon, az internet stb. használati díjának csökkentése.

A Bizottság fogyasztói piaci eredménytáblát is létrehozott, amely lehetővé teszi a fogyasztói piaci eredmények nyomán követését. Az eredménytáblán megjelenő adatok segítenek nekünk jobban figyelembe venni a fogyasztók érdekeit.

A Parlament előtt lévő új javaslatok a távközlési piac felülvizsgálatában szintén célul tűzik ki a fogyasztók és a használók jogainak a megerősítését, hogy ezáltal javuljon a hozzáférés és szélesedjen az inkluzív társadalom.

Javaslat készült arra például, hogy néhány rendelkezést módosítsunk, azért hogy az időskorúak és a speciális szükségletekkel élők igényeit jobban számba lehessen venni, és azoknak általános céloknak kell lenniük, amelyek a nemzeti szabályozó hatóságok munkájának irányt szabnak.

Eoin Ryan (UEN). – Szeretnék köszönetet mondani a biztos asszonynak. Egy percre sem kétlem, hogy a Bizottság rengeteget tesz az információtechnológiáról szóló információért. Látható a sok elvégzett munka. Nemrégiben jómagam regisztráltam a „Twitter”-weboldalon, és meg kell mondanom, meglepetéssel és megdöbbenéssel tapasztalom, mennyi információ van azon a honlapon, hatalmas mennyiségű információt ad az Európai Unióról, és szeretnék nekik gratulálni ehhez.

Ugyanakkor még mindig fennáll az a probléma, hogy a hátrányos helyzetű emberek, illetve az időskorúak hogyan használják, illetve férnek hozzá az internethez és az új technológiákhoz. Ez folyamatosan változik, de mostantól a júniusi választásokig lehetőség vagy kihívás áll előttünk, és én csak azt szeretném megkérdezni, hogy vannak-e terveik arra, hogy megpróbáljanak minél több embert bevonni az internetes világba, és így előmozdítsák az Európai Unióban júniusban sorra kerülő választásokat.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Szeretnék gratulálni Önnek azért, amit a gyerekekért és az internetért tesz, amint ahhoz a határozathoz is, hogy 2010-re 100%-os széles sávú lefedettség legyen.

Azt szeretném elmondani, hogy Romániában az időskorúak és a szülők olcsón és hatékonyan kommunikálnak az interneten keresztül a külföldre távozott gyerekeikkel, láthatják, hallhatják őket. Ugyanakkor meg szeretném kérdezni, mit tesznek az online szolgáltatások fejlesztéséért? Ebben az esetben a nyilvános kulcsú infrastruktúrára utalok.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, biztos asszony! Az iparág valójában állít elő olyan berendezéseket, amelyek igen alkalmasak az információs társadalom változatos céljaira az időskorú, valamint a fogyatékkal élő felhasználók számára is. Bár hadd jegyezzem azt is, hogy majdnem minden mobil telefont, segélykérőhívás-gombot és hasonló szerkezeteket alapvetően igen magas áron kínálnak.

Tud valamit kezdeni ezzel a Bizottság? Hiszen a különösen egyszerű technológia árusítása kiváltképp magas áron az nem valami felhasználóbarát eljárás.

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – Először is, az internet és a választások. Olyan kérdés ez, amelyet a választáson indulóknak, az európai parlamenti képviselőknek és a jelölteknek meg kellene érteniük, és amelyről jobb kommunikációt kellene megvalósítaniuk a polgárokkal. Az elmúlt néhány évben olyan sok pozitív lépés történt az Európai Parlament segítségével, hogy nem kellene, hogy nagy nehézségbe ütközzön ezeknek a pozitív lépések bemutatása a polgárok felé.

Ha csak az e-integráció példáit vesszük például Írországból, fel tudom sorolni azokat, amelyeket Írország területén a gyakorlatba ültettek ír vállalatoknál, kutatóközpontokban és civil szervezeteknél. Nagyon érdekes lesz, még maguk az európai parlamenti képviselők számára is, kifejtetni azt, hogy az európai költségvetés segítségével mi történik a polgárok életminőségének javítása érdekében.

A második kérdés a fiatalokról és az idősekről szól, és hogy hogyan tudnak jobban kommunikálni. Nos, elmondhatom, hogy az édesanyám, akinek előtte még sosem volt mobil telefon a kezében, vásárolt egyet, hogy kommunikálni tudjon az unokáival, mivel belátta, hogy ez az egyetlen módja annak, hogy felhívják őt. Most pedig már sokat kesereg, ha nem hívják elég gyakran. Ugyanakkor sok olyan idős emberrel is találkoztam, akik az internetet a Skype miatt kezdték el használni, mert a gyerekekük vagy unokájuk külföldön tartózkodik, és beszélgetni szeretnének vele.

Ezért próbálunk intézkedéseket kidolgozni egy valódi távközlési belső piac felé Európában, hogy ez a fajta kommunikáció gyors és nem túl drága legyen.

Ez elvezet a harmadik kérdéshez: mi a helyzet a távközlési árakkal? Sok olyan szolgáltatás működik, amely csökkenti a távközlés árát. Nos, igaz az, hogy a hazai belső piacon tartják a speciálisan az időskorú generáció szükségletei szerint kifejlesztett szolgáltatásokat vagy berendezéseket, mivel a piac még nem eléggé erőteljesen fejlett, és az eszközök még mindig túl drágák.

Erre csak egyetlen megoldás létezik, vagyis a piac fejlesztése, mert ha időskorúak ezrei kezdik el ezeket a szolgáltatásokat, eszközöket használni, az ár elérhető szintre fog csökkenni. Vagyis el kell érniük, hogy minél többen tudjanak az IKT-termékekről és -szolgáltatásokról, és így minél többen kezdjék ezeket használni, ami azt hiszem, hogy az idősödő társadalom problémáira adott egyik megoldás lesz.

Elnök. – 36. kérdés, előterjesztette: **Gay Mitchell** (H-0065/09)

Tárgy: Az internet nyomon követése

Tudomásomra jutott, hogy az internet biztonságos paradicsommá vált a rasszisták és más bigottok számára, hogy ott másokkal megismertessék a nézeteiket.

Felvetette-e ezt a Bizottság, és milyen lépéseket tesz ellene?

A 37. és a 38. kérdésre írásban fog válasz érkezni.

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – Nem új keletű a képviselő úr által felvetett kérdés, ami azt mutatja, hogy ezt az európai parlamenti képviselők nagyon a szívükön viselik.

Felidézném a Moraes úr kérdésére adott válaszat az internet és a gyűlölettel összefüggő bűntények témájában, Luca Romagnoliét a tartalom és a bloghasználat, valamint Robert Kilroy-Silkét a közösségi oldalakon tapasztalható rasszizmus és erőszak ügyében. Nemcsak azt mondhatom el Önnek, hogy ezeket a kérdéseket feltették, hanem a Bizottság ezen a téren lépéseket is tett.

Csak a közösségi oldalakról szólva, néhány héttel ezelőtt az összes közösségi hálózatiépítő oldalt üzemeltető szolgáltató leült egy asztalhoz, és illemkódexet írt alá, hogy segítse a kisgyerekeket és a serdülőket az ezeken az oldalakon található negatív tartalmak elleni küzdelemben.

Amint Önök is tudják, a Bizottság határozottan elutasítja a képviselő úr által a kérdésében említett gyűlöletbeszédrel együtt az interneten terjesztett mindennemű rasszista és idegengyűlölő nézeteket. Ahogyan az gyakran megesik az internettel, a kép gyakran éles ellentétekből tevődik össze. A világhálón megfér egymás mellett a legjobb és a legrosszabb: egyrészt hatalmas lehetőség van értékes, célzott információt terjesztetni és kapni a jobb szociális kohézióért, másrészt ideális fórum a sztereotípiák, előítéletek, lekicsinylő nézetek, sőt a veszélyes tartalmak számára, ahogyan a kérdésfeltevő is említette.

Itt leselkedik a veszély: meggátolja-e az állam a bizonyos honlapokhoz való hozzáférést, vagy szűrje-e a keresők által kidobott eredményeket? Az autoriter államoknál már ez a bevett szokás. A demokrata országokban, mint amilyenek az uniós tagállamok a szólás szabadságának a korlátozása csak kivételes esetben fordul elő, és a jogállamiságnak van alávetve.

Érdemes megjegyezni, hogy az Európa Tanács ebben a kérdésben egy sor nemzetközi, jogerőre emelkedett eszközt dolgozott ki, amelyek közvetlenül vagy közvetetten érintik az internetet. Ezek megerősítik azt a hitet, hogy a számítógépes tér nem jogi senkiföldje, hanem a jogállamiság szabályai érvényesek benne. Felidézném a számítógépes bűnözésről szóló egyezményt és a hozzá tartozó kiegészítő jegyzőkönyvet.

A Bizottság olyan szakpolitikákat is elfogadott, amelyek az online rasszista tartalmak csökkentését célozzák meg, különösen a kiskorúak védelméről, az emberi méltóságról illetve a válaszadás jogáról szóló ajánlást, amely minden médiára kiterjedően a megkülönböztetés elleni lépésekre hív fel.

A rasszizmus és az idegengyűlölet egyes megnyilvánulási formái elleni küzdelemlről szóló tanácsi kerethatározatra is szeretném felhívni a figyelmet. A kerethatározat célja, hogy büntesse az olyan szándékos cselekményeket, mint az erőszakra vagy gyűlöletre uszítás egyes személyek csoportjával vagy e csoport valamely tagjával szemben. Bűncselekménynek számít, ha röpiratok, képek vagy egyéb anyagok nyilvános terjesztése vagy forgalmazása útján történik, és a tagállamok ezeknek a rendelkezéseknek kötelesek 2010. november 28-ig eleget tenni.

Azt is kiemelhetném, hogy az európai jog már eleve tiltja a nemi, faji, vallási vagy nemzeti alapú gyűlöletre uszítást a televíziós sugárzásokban és az online televíziós adásokban.

Így tehát egész sor mechanizmus, egész sor jogszabály és egész sor ezeket a szabályokat végrehajtó intézkedés áll a rendelkezésünkre. De – ahogy az lenni szokott, akár a hagyományos médiában, akár az interneten –, a negatív tartalom mindig gyorsabban támad, mintsem le tudjuk verni.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Szeretném megköszönni a biztos asszonynak a válaszát. Az elmúlt napokban Észak-Írországból tanúi voltunk annak, hogy két katona és egy rendőr esett gyilkosság áldozatává, amint arra már egy másik képviselő is utalt. Az elkövetők titokban jogot formálnak maguknak arra, hogy bigottságból és gonoszszágból, illetve – igen – rasszizmusból és idegengyűlöletből eredő ilyen tettet kövessenek el. Ők és a hozzájuk hasonlóak például az internetet használják a toborzásra és a gonosz szavak és tettek terjesztésére.

Nagyon világosnak tűnik a számomra például, hogy ha a chatszobába lépés feltételeit megszigorítanák, például a Hotmail használatának a letiltásával – bevallom, én magam igen keveset tudok róla, de nagyon könnyű a használata –, és ahelyett egy lenyomozható email-cím megadásának kötelezővé tételével, akkor ezeket az embereket, akik az ilyesfajta dolgokat csinálják, amiket nyíltan nem csinálhatnának, sokkal könnyebben le lehetne nyomozni. Megkérem a biztos asszonyt, vesse be minden befolyását, és folytassa a kérdéssel való foglalkozást, mert elfogadhatatlan, hogy az internetet a rasszizmus és idegengyűlölet céljaira használják.

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – A bűntény az bűntény, bárhol is történjék, és ezért vannak a birtokunkban olyan eszközök is, amelyek alkalmasak az interneten elkövetett bűncselekményekben való nyomozásra. Kollégámmal, Jacques Barrot-val együtt tovább fogjuk fejleszteni azokat az eszközöket, hogy erőteljesebbé váljanak, és hatékonyabban használják őket. Az internet problémája természetesen az, hogy átlép a nemzeti határokon, ami miatt a rendőrség és a terrorizmus, illetve a nemzetközi bűnözés ellen küzdő erők közötti együttműködést meg kell erősíteni. Az utóbbi években láttuk már, hogy ezek az erők eredményesen tudtak együttműködni. Remélem, és úgy gondolom, hogy ezek az erőfeszítések folytatódni fognak.

Elnök. 41. kérdés, előterjesztette: **Bernd Posselt** (H-0061/09)

Tárgy: Szerbia tagjelölti státusa

Folytatódik a vita az uniós tagjelölti státus megadásáról Szerbiának. Nem kockázatos-e tagjelölt országgá vagy akár tagállammá nyilvánítani Szerbiát a Koszovói Köztársaság előtt, ha tudjuk, hogy Belgrád ezt az előnyt felhasználhatja a jövőbeni csatlakozási tárgyalások megakadályozására, vagy még inkább mindennemű kapcsolat felvételére a Koszovói Köztársaság és az EU között?

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – (RO) Szerbia kilátásai, hogy csatlakozik-e az Európai Unióhoz, attól függ, hogy az ország teljesíti-e a koppenhágai csatlakozási kritériumokat, illetve a stabilizációs és társulási megállapodás részeként meghatározott feltételeket, ideértve azt a feltételt is, hogy teljes mértékben együttműködik a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszékkel.

Ugyanakkor Szerbia nem tagjelölt ország, és eddig még nem is kérte felvételét az Európai Unióba. Ennek következtében én nem vagyok olyan helyzetben, hogy véleményt formálhatnék arról, mi történhet a jövőben és hogy Koszovóval összefüggésben lehet, hogy Szerbia milyen lépéseket fog vagy nem fog tenni.

Ha netán Szerbia kinyilvánítaná a csatlakozási szándékát, az Európai Bizottság véleménytervezetet készítene, a Tanács kérését követően, amely azokon az objektív kritériumokon alapul, amelyeket az EU-ba való felvételüket kérő minden államra alkalmaznak. Ebből következően az Európai Tanács fog arról dönteni, hogy ad-e neki tagjelölti státust vagy sem.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, biztos úr, személy szerint nagy tiszteletet érzek Ön iránt, és ezért sajnálom, hogy Rehn biztos úr nincs jelen, mivel távolról sem találom kielégítőnek ezt a választ. Magam is kinyomtathattam volna az internetről.

Nagyon világosan fogom magam kifejezni, amire a kérdéssel ki akartam lyukadni. Szerbiával tárgyalások folynak a jelenleg készülő stabilizációs megállapodásról szeretném a Bizottság figyelmét felhívni arra a veszélyre, hogy Szerbia megakadályozhatja Koszovó felvételét, amint azt az ENSZ és az Európa Tanács esetében is tette. A kérdésem az volt, mit teszünk annak megakadályozására, hogy valami ahhoz hasonló történjen, mint ahogyan jelenleg Szlovénia akadályozza Horvátország felvételét.

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – (RO) Ahogyan azt a válaszómban elmondtam, semmiképpen nem kívánjuk elvenni a lehetséges jövőbeli lépések relevanciáját. Jelenleg Szerbia azon a ponton áll, ahonnan még nem érkezett az Európai Unióhoz való csatlakozási kérelem. Majd meglátjuk, mit hoz a jövő.

Így tehát, ahogy megmondtam, ne spekuláljunk feltételezett jövőbeli helyzetekről!

Elnök. – 42. kérdés, előterjesztette **Sarah Ludford** (H-0072/09)

Tárgy: Szerb csatlakozás

Fogja-e az Európai Bizottság nyíltan és határozottan ajánlani, hogy ne történjék előrelépés Szerbia csatlakozása ügyében, hacsak a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszékről elmenekült Ratko Mladics és Goran Hadzsics Hágába nem kerül?

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – (RO) Szerbia Európai Unióhoz való csatlakozása attól függ, hogy teljesíti-e azt a politikai feltételt, hogy teljes mértékben együttműködik a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszékkel, és megfelel az EU-ba való integráció más kötelezettségeinek is.

Ebből a szempontból a Bizottság osztja a Tanács 2008 áprilisában kialakított következtetéseit, amely szerint a stabilizációs és társulási folyamat szerves része a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszékkel teljes együttműködés, ideértve minden lehetséges erőfeszítés megtételét a vád alatt álló személyek letartóztatására és kiadására.

Ebben a vonatkozásban különösen fontos a büntetőtörvényszék főügyésze, Serge Brammertz által végzett értékelés. Állandó, szoros kapcsolatot alakítottunk ki vele. Rehn biztos úr továbbá minden alkalmat megragadott a szerb hatóságok felhívására, hogy a főügyész 2008 decemberében kiadott és az ENSZ Biztonsági Tanácsának megküldött jelentésében található ajánlásokat teljes egészében hajtsák végre.

Ez a legbiztosabb módja annak, hogy lehetővé váljék, hogy Szerbia teljes egészében együttműködjön a nemzetközi büntetőtörvényszékkel, és előrelépjen törekvésének, az európai uniós tagság megvalósítása felé.

Sarah Ludford (ALDE). – Nagyon támogatom, hogy Szerbia közeledjen az uniós csatlakozás felé, mivel mint a releváns európai parlamenti küldöttség volt tagja, a Nyugat-Balkán mellett állók.

A probléma az, hogy amikor azt mondjuk, Szerbia csatlakozása a büntetőtörvényszékekkel való teljes együttműködéstől fog függni, parancsolóan hozza magával a következő kérdést, mikortól lesz ez a kritérium valóban érvényes.

Tényleg szeretném megpróbálni rávenni a biztos urat, hogy ígérje meg, amíg ki nem adják a szövevényeket Hágának, egyelőre, a következő néhány hétben nem történik további előrelépés.

Meg tudna nyugtatni azzal kapcsolatban is, hogy addig nem lehet Horvátország csatlakozásában előrelépés, amíg a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszék meg nem elégszik, hogy teljes körű együttműködés van a bizonyítékok és tanúk tekintetében a horvát meghívottakkal kapcsolatosan?

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, szeretném támogatni Ludford asszony kérdését. A biztos úr helyesen mondta, hogy ez kritérium Szerbiának. Azt viszont nem mondta, hogy Szerbia teljesíti-e a kritériumot? Engem érdekelne a válasz. Teljesíti Szerbia a teljes körű együttműködés kritériumát? Azt tudjuk, hogy Horvátország igen.

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – Az Ön számára ismeretes, hogy a Tanácsban eltérőek az álláspontok ebben a kérdésben, valamint arról is tudomása van, hogy nincs egyhangúság a Tanács álláspontjáról ebben a kérdésben. Ahogyan tehát a válaszómban mondtam, a Bizottság tökéletesen osztja a Tanács véleményét – itt a 2008. áprilisi tanácsi következtetésekre utalok –, hogy a büntetőtörvényszékekkel való teljes körű együttműködés elengedhetetlen a folyamat folytatásához.

Elnök. – A 43. és a 44. kérdésre írásban érkezik válasz.

Elnök. – 45. kérdés, előterjesztette: **Yiannakis Matsis** (H-0095/09)

Tárgy: Ciprusi görög ingatlanok bitorlása török anyagi támogatással Ciprus elfoglalt területén

A volt ciprusi külügyminiszter, Erato Markoulli nyilvános állítása szerint a Karpas-félszigeten elhelyezkedő ciprusi görög ingatlanokat nagy arányú bitorlása zajlik Ciprus elfoglalt területén török anyagi segítségével.

Ez az ügy egyértelműen a Ciprus-kérdés megoldására irányuló tárgyalások során, amelyekben részt vesz és más információ alapján jutott Markoulli asszony tudomására. Törökország, amely beadta az uniós csatlakozásra irányuló kérelmet, míg ezzel egyidejűleg egy uniós tagállam, a Ciprusi Köztársaság területének egy részét elfoglalja, európai polgárokhoz tartozó ingatlanok bitorlását szervezi, amivel vét a nemzetközi jog és az emberi jogok, illetve uniós elvek és értékek ellen.

Hogyan vélekedik a Bizottság Törökországnak erről a politikájáról? Elfogadható-e egy uniós tagfelvételét kérő ország részéről? Szándékozik-e a Bizottság intézkedéseket tenni az elfoglalt ciprusi területeken a ciprusi görög ingatlanok bitorlására adott válaszképpen Törökország ellen, és amennyiben igen, milyeneket?

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – (RO) A Bizottság tudomást szerzett a Ciprus északi részén a ciprusi görögök ingatlanjainak használatáról. A Bizottság számára ismeretes a probléma, amely felerősödött, amikor Ciprus 2004. május 1-jén csatlakozott az Európai Unióhoz, és osztja a képviselő úr által kifejezett aggodalmat.

Arról a konkrét esetről, amelyre a tisztelt parlamenti képviselő úr céloz, a Bizottságnak nincs tudomása, és ezért nem tud hozzászólni.

Az Európai Bizottság újra megerősíti teljes körű elkötelezettségét az iránt, hogy támogassa a ciprusi görög és a ciprusi török közösség vezetőinek erőfeszítéseit a ciprusi probléma átfogó megoldásának megtalálására az ENSZ égisze alatt. Egy ilyen elrendeződés segítene megoldani a sziget ingatlanjainak a problémáját, amelyre az Európai Parlament képviselője utal.

Yiannakis Matsis (PPE-DE). – (EL) Elnök úr, ciprusi képviselő vagyok, Törökország integrációját Ozal elnök napjai óta támogatom, és mind a mai napig támogatom.

A negyedik államközi beadványban az Emberi Jogok Európai Bírósága úgy határozott, hogy Törökország felelős a ciprusi görög ingatlanok bitorlásáért. Akkor mit is kellene végre tenni? Hogyan viseljük el évről évre ezt a helyzetet? Léteznek elsődleges és másodlagos emberi jogok, vagy az alkalmazásuk az ország méretétől függ?

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – A Bizottság ösztönözte Törökországot, hogy hajtsa végre az Emberi Jogok Európai Bírósága összes határozatát. A plenáris ülésen holnap vita lesz, és ez a témát napirenden lesz.

Elnök. – 46. kérdés, előterjesztette: **Vural Öger (H-0106/09)**

Tárgy: Az energiáról szóló fejezet megnyitása a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalásokban

A közelmúltban lezajlott gázválság Oroszország és Ukrajna között újra megmutatta, mennyire fontos az EU energiaforrásainak és energiaellátási útvonalainak diverzifikálása. Törökország stratégiai tranzitország, és ebben a tekintetben is létfontosságú az EU energiabiztonsága szempontjából. Ezért olyan életbevágó, hogy az EU tárgyalásai Törökországgal az energiáról szóló fejezetről akadály nélkül folytatódjon, és egyes tagállamok politikai okokból ne blokkolják.

Fog-e lépéseket tenni a Bizottság annak biztosítására, hogy megnyitják ezt a csatlakozási fejezetet? Tudna-e időkeretet megjelölni ehhez? Mi a legsúlyosabb akadály az energiáról szóló csatlakozási fejezet teljes megnyitása előtt?

A 47. és a 48. kérdésre írásban érkezik válasz.

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – (RO) Az Európai Bizottság úgy látja, hogy Törökország megfelelően felkészült, hogy belekezdjen az energiáról szóló fejezet tárgyalásának megnyitásába, és ezért azt ajánlotta, hogy 2007 tavaszán nyissák meg ezt a fejezetet. Ebben az ügyben nem változott a véleményünk.

Ugyanakkor egy fejezet megnyitásához az összes tagállam egyhangú hozzájárulása szükséges, ami eddig nem született meg. A közelmúltban lezajlott energiaválság kontextusában teljes mértékben egyetértünk Önnel, hogy mind az EU, mind Törökország érdekeit jobban szolgálná az energiaszektor terén a szoros együttműködés és Törökország joganyagának összehangolása a közösségi joganyaggal.

Az energiaszektor terén folytatott tárgyalások felvétele a fenti cél eléréséhez döntően járulna hozzá.

Vural Öger (PSE). – (DE) Tehát fog-e a Bizottság lépéseket tenni annak biztosítására, hogy megnyissák a fejezetet, vagy egyszerűen meg kell várunk, amíg az összes tagállam jóváhagyja? A Bizottság nem befolyásolja a tagállamokat?

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – Ezek a szabályok. A Bizottság javaslatot tett, és most a Tanácson múlik, hogy egyhangú döntést hozzon arról, megnyitja-e a fejezetet vagy sem.

Ez az ügyrend. Követnünk kell az ügyrendet.

Elnök. – 49. kérdés, előterjesztette: **Marian Harkin (H-0041/09)**

Tárgy: Piaci támogatás

Január elején a Bizottság ígéretet tett arra, hogy Európa-szerte új intézkedéseket vezet be a tejipari ágazat és a termelők jövedelmének a támogatására, hogy így próbáljon meg harcolni a jelenlegi egyes negatív hatások ellen, amelyek a gazdasági válság miatt a tejipari ágazatot érik. Tervez-e a Bizottság hasonló ígéretet tenni más mezőgazdasági ágazat és termelők támogatására, akiket szintén negatívan érintett a jelenlegi gazdasági válság?

51. kérdés, előterjesztette: **Seán Ó Neachtain (H-0053/09)**

Tárgy: A tejipari ágazat az EU-ban

A Bizottság a tejipari ágazatot segítő intézkedéseket vezetett be. A Bizottság újra be fogja vezetni az export-visszatérítést a vajra, a sovány tejporra, a zsíros tejporra és a sajtra. Ezek mellett a Bizottság, amennyiben a piaci helyzet indokolja, vajból és sovány tejporból a rögzített mennyiségből többet fog vásárolni. Úgy véli-e a Bizottság, hogy ezek az intézkedések elegendőek lesznek az egyre eső ártendencia megállítására az EU-ban, és különösen az ír tejipari ágazatban?

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – A Harkin asszony és az Ó Neachtain úr által feltett kérdés nagyjából ugyanazzal a tárggyal foglalkozik. Köszönöm a lehetőséget, hogy egyszerre válaszolhatom meg őket.

Örömmel jelenthetem ki, hogy a Bizottság a közelmúltban számos intézkedést hozott a tejipari ágazatban, hogy így próbálja megfékezni az egyre csökkenő árakat.

Korábban vezettük be a magántárolást, mint általában szoktuk. Elindítottuk az intervenciók rendszert, amelynek segítségével reméljük, hogy a vaj és a sovány tejpor árát stabilizálni tudjuk majd, mivel az intervenciók rendszer bizonyosan nagy mennyiségeket fog kivenni a piacról.

Eredetileg 30 ezer tonna vaj és 109 ezer tonna tejpor szerepelt a rendszerben, de nemrégiben jeleztem, hogy pályázat kiírásával képesek vagy hajlandók leszünk efölé menni.

A közelmúltban további könnyítéseket vezettünk be a tejipari ágazatban az export-visszatérítések terén. Láthatjuk, hogy a világpiaci árak jelentősen esnek, noha Európa nem növelte a termelést a tejkvóta 2%-os növelése ellenére, amelyről tavaly áprilisban született megállapodás.

Szóval azt hiszem, azt mondhatom azoknak, akik azt állítják, hogy az árcsökkenés a kvóta növelésének a következménye, hogy nem erről van szó, mivel azt látjuk, hogy a 2%-os kvótaemelés ellenére a termelés alacsonyabb szinten marad, mint amit ezt megelőzően láttunk.

Az export-visszatérítések bevezetésével mindazonáltal olyan helyzetnek kellene kialakulnia, hogy növekedjenek a tejterméket előállító uniós gazdák esélyei a világpiaci jelenlétre. Ezzel egyidejűleg ez a tejpiacra fennálló egyenlőtlenségeket is enyhítheti majd.

Arra a konkrét kérdésre válaszol, amit Ó Neachtain úr tett fel, a Bizottság által hozott intézkedések az ír tejipari ágazat hasznára fognak válni, hiszen a tejnek viszonylag nagy részéből állítanak elő vaját és sovány tejpórt és viszonylag magas az Európai Unióra kívülre irányuló export aránya is.

Megígérhetem Önöknek, hogy élénk figyelemmel kísérjük a tejpiac helyzetét. Ez abból is látszik, hogy két héttel ezelőtt feleltünk a tejipari ágazatban az export-visszatérítéseket, és szívesen állunk a további szükséges lépések elébe is.

Természetesen maga az ágazat is felelős azért, hogy a termelést a kereslethez igazítsa, hogy megpróbálja ezáltal visszaállítani a jövedelmezőséget, és Harkin asszony azt szeretné tudni, hogy a Bizottság más szektorral kapcsolatban is tervez-e hasonlókat.

Értelmezésem szerint lehet, hogy a kérdés a sertéshús-szektorban adott visszatérítésekre irányul. De el kell mondanom, hogy jelenleg nem látom igazoltnak az export-visszatérítések bevezetését a sertéshús-szektorban, mivel azt látjuk, hogy a vemhes kocák és a kismalacok száma egyre csökken. Következésképpen az európai piacra jutó sertéshús-mennyiség is csökkenni fog, ami miatt remélhetőleg az árak emelkedni kezdenek.

Azt is figyelembe kell vennünk, hogy a sertéshús előállítása esetében a helyzet teljesen más, mint 2007 végén volt, mert most a takarmány és az energia ára számottevően alacsonyabb, mint amikor bevezettük a sertéshús-szektor tekintetében az export-visszatérítéseket.

Tehát kérem, bízzanak bennem, hogy továbbra is a helyzeten tartom a szemem. Nem becsülöm le a tejipari ágazat nehézségeit. Azt hiszem, évtizedek óta nem voltunk ilyen helyzetben, mint most.

Marian Harkin (ALDE). – Köszönöm, biztos asszony, a kimerítően részletes választ. Beszél az árak csökkenése ellen hozott intézkedésekről. Mint ahogy Ön is tudja, a tejár jelenleg az előállítási ár alatt van. Sok tejtermelő került a szakadék szélére.

Nagy örömmel hallom, hogy hajlandó minden szükséges lépés megtételére. Azt is jelenti ez, hogy készen áll az export-visszatérítéseknél, magántárolási támogatásnál és az intervenciónál nagyobb arányban felhasználni a rendelkezésére álló tejipari irányítási eszközöket?

Kérem, magyarázza el ezt nekem világosabban!

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Elnök úr, én is szeretném megköszönni a biztos asszonynak az átfogó választ. Ugyanakkor, amint ő is tudja, a tejtermelő gazdák súlyos nehézségekkel állnak szemben. A tej előállítási költsége magasabb, mint az eladási ára.

Elfogadom, amit Írországról mondott, de nyújtható-e most valamilyen további támogatás – intervenciók politika – az árak emelése érdekében? A mezőgazdasági termelők a jelenlegi feltételek mellett nem tudják a további tejtermelést vállalni.

Jim Allister (NI). – Biztos asszony, a Bizottság milyen sürgősséggel milyen kötelezettséget vállal annak biztosítására, hogy a tejpiac elkezdjön felfelé ívelni? Nem áll-e fenn annak a veszélye, hogy szabálytalan, járulékos intézkedésekkel még tovább fog tartani a piaci trend megfordítása? Ugyanakkor éppen az idő nem

áll a rendelkezésünkre. Nem érkezett-e el annak az ideje, hogy bátrak legyünk az export-visszatérítésekkel? Mert, biztos asszony, az ágazat haldoklik.

Jim Higgins (PPE-DE). – Szeretnék köszönetet mondani Önnek, biztos asszony, és különösen is örömmel fogadom a döntését az intervenció újbóli bevezetésével mint rövid távú intézkedéssel kapcsolatban, csak mert válsághelyzet van.

A biztos asszony szerint nem négy probléma áll fenn? Az első az euro és a font közötti átváltási arány; a második a termelés csökkenése az ázsiai és a kínai melamin botrány eredményeképpen; a harmadik az egyesült államokbeli termelés 3%-os növekedése, és végül, de semmi esetre sem utolsósorban régi ellenségünk, Brazília? Nem kellene-e folyamatosan figyelemmel kísérni a világtrendeket, hogy az ilyen jellegű helyzetekre készen álljunk a válasszal?

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Először is, világosan jeleztem, hogy kész vagyok használni a rendelkezésünkre álló irányítási eszközöket. Mindazonáltal, vannak bizonyos korlátaink, és rendkívül fontos, hogy az általunk esetlegesen meghozandó döntésekkel végeredményben ne okozunk kárt saját magunknak. Figyelembe kell vennünk azt a tényt, hogy az intervenció egy jó és – örömmel hallottam –, hogy rövid távú intézkedés. Azért nem állítom ugyan, hogy meg kellene szabadulnunk tőle, de egy későbbi időpontban kell alkalmazni a piacra, amely inkább meghosszabbítja a fájdalmat, de mégse hagyhatjuk el.

Ahogy már korábban mondtam, ténylegesen tanúbizonyságot tettünk elkötelezettségünkről a vajra és a tejporra vonatkozó export-visszatérítések növelésével tíz nappal ezelőtt, és folyamatosan figyelemmel kísérjük a piacot.

A kompenzációt illetően úgy tűnik, hogy elég sok tejtermelő vállalkozó elfelejtette, hogy a 2003. évi reform értelmében már kompenzáltuk őket a közvetlen támogatásokon keresztül, és így beépítettek a közvetlen támogatásba egy összeget, amely nem magukra a tejelő tehenekre vonatkozik, hanem a 2000 és 2002 közötti termelési szintek alapján kalkuláltak.

Néha emlékeztetnem kell egyes termelőket arra, hogy ez a kompenzáció már megtörtént. Tudom, hogy ez nem egy teljesen kielégítő válasz ebben a nehéz helyzetben, de ezt is figyelembe kell venni.

Nagyon világosan jeleztem a január elején Berlinben tartott Zöld Hét folyamán, hogy kész vagyok a 2009. évi költségvetés el nem költött pénzeinek egy részét felhasználni, és a Bizottság javaslatot tett 1,5 milliárd euró 2009-ben történő felhasználására annak a hézagnak a betöltésére, amely az állapotfelmérés következményeiből származik, és amely csak 2010. január 1-jén lép hatályba, amikor az új kihívásoknak való megfelelés érdekében létrehozott csomag hatályba lép.

A döntés, hogy vajon a tagállamok el akarnak-e költeni 1,5 milliárd eurót, nem az én kezemben, hanem az államfők és a pénzügyminiszterek kezében van, és remélem, hogy lehetőség lesz valamiféle megoldást találni az európai parlamenti képviselők által a nemzeti kormányaikra gyakorolt bizonyos lobbitevékenységek révén.

Teljes mértékben egyetértek a helyzet kialakulásának három okával. Írország számára természetesen nagy veszteséget jelent olyan átváltási árfolyamon exportálni az Egyesült Királyságba, amely csak tovább nehezíti az életet, különösképpen az ír termelők számára. Nem becsülöm alá a kínai botrány mellékkövetkezményeit, ahol sokan nagyon óvatosan megválogatják, hogy milyen tejtermékeket fogyasztanak.

A világpiacon tapasztalható növekedés nem kizárólag az Egyesült Államokból származik. Jelentős növekedés tapasztalható Új-Zélandon, és ez az említett következményekkel jár a világpiacon nézve. Remélem, hogy általánosságban a világpiacon termelés csökkenni fog, mert ez egy általános probléma, és nem csak az európai tejtermelőket érinti. Jelenleg nagyon nehéz pénzt keresni a tejágazatban. Ezért tétovázás nélkül, megfelelő és kiegyensúlyozott módon használni fogjuk a rendelkezésre álló eszközöket.

Elnök. – 50. kérdés, előterjesztette: **Liam Aylward** (H-0051/09)

Tárgy: A juhhúsból készült termékek címkézése

Jelenleg nincs a juhhúságazat termékeinek címkézésén történő származási jelölésre vonatkozó külön uniós jogszabály. Ennek eredményeképp több különböző címkézési technikát használnak az EU-ban a juhhúsból készült termékekre.

Fontolóra veszi-e a Bizottság egy uniós rendelet bevezetését a juhhúsból készült termékek címkézésére vonatkozóan, amely lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy megkülönböztessék az uniós termékeket a harmadik országokból származó termékektől?

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Én határozottan úgy vélem, hogy az európai termelők büszkéek lehetnek az általuk képviselt színvonalra, és a Bizottság támogat bármilyen kezdeményezést, amely segíti a mezőgazdasági termelőket, nem utolsósorban az állattenyésztési ágazatban, hogy tájékoztassák a fogyasztókat a termékek származási helyéről.

Ahogy a tisztelt képviselő úr is megállapította, jelenleg nincs a juhhúságazat termékeinek címkézésén történő származási jelölésre vonatkozó külön uniós jogszabály.

Természetesen a címkézésre és reklámozásra vonatkozó általános belső piaci szabályok érvényesek a juhhústermékekre is. Ezek a szabályok kötelezővé teszik a származás megjelölését a címkézésen abban az esetben, ha az ilyen adatok megadásának elmulasztása félrevezethetné a fogyasztót a szóban forgó élelmiszer meghatározott származása vagy eredete tekintetében.

A Bizottság nem gondolja, hogy általános probléma lenne a fogyasztók félrevezetése a juhhúsból készült termékek származásával kapcsolatban. Ezért a Bizottság rendeletre irányuló legújabb javaslata a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról nem terjeszti ki a listát azokra a termékekre, amelyekre a származás megjelölése kötelezően vonatkozik.

Szeretném kiemelni, hogy a marhahús és a marhahúsból készült termékek címkézésén történő származási jelölés különleges eset, és gondolom, mindannyian emlékszünk, honnan ered, hiszen ez a kergemarhakór okozta válság egy járulékos következménye. Ezért – hogy a fogyasztóknak a marhahús iránti bizalmát helyreállítsuk – szükségessé vált, hogy több információt bocsássunk a fogyasztók rendelkezésére a termékek világos címkézése által, beleértve a származási helyre vonatkozó információ közlését is.

Fontos felidézni azt is, hogy a meglévő szabályozás már lehetővé teszi a juhhús önkéntes címkézését. Amennyiben az egész ellátási lánc megegyezne egy ilyen címkézési rendszerben, többletértéket nyújtana termékeiknek a fogyasztók részére szolgáltatott többletinformáció által.

Annak érdekében, hogy a belső piac zökkenőmentesen működjön, a Bizottságnak a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló rendeletjavaslata bevezetett egy önkéntes eredetjelzésre vonatkozó keretrendszert.

Különösen a juhhús esetében, amennyiben a származást jelölik, az állat születési, nevelési és vágási helyét kell megadni. Amennyiben ezek a termelési lépések különböző tagállamokban történnek, az összes származási helyet jelölni kell.

Még messzebbre tekintve, a Bizottság fontolgatja, hogy minden különböző mezőgazdasági termék címkéjén fel kelljen-e tüntetni a termelés helyét és különösen, hogy az uniós gazdálkodással kapcsolatos követelményeit betartották-e?

Tisztában vagyok azzal, hogy a mezőgazdasági termékek minőségéről szóló zöld könyvvel kapcsolatos nyilvános konzultáció során a juhhúságazatban érdekeltek támogatták a kötelező eredetcímkézést. 2009 májusában a Bizottság ki fog adni egy közleményt, amelyben törekedni fogunk az egyszerűsítés, az átláthatóság és a termékleírás közötti helyes egyensúly megtalálására. A cseh elnökség konferenciát szervezett erről a témáról, amelyet ezen a héten csütörtökön és pénteken fognak tartani, és biztos vagyok benne, hogy élénk és érdekes vitában lesz részünk a címkézéssről. Ez nagyon fontos. Nem mindig könnyű azonban, hiszen senki sem kíván regényeket olvasni a termékek hátoldalán a szupermarketekben, tehát úgy gondolom, hogy meg kell próbálnunk egyensúlyt találni, és megtalálni a megfelelő megoldást. Örülök minden eddigi észrevételnek a zöld könyvvel kapcsolatban.

Liam Aylward (UEN). – Köszönöm, biztos asszony! Különösképpen örülök a megrendezendő konferenciának és valóban nagyon büszkéek lehetünk az élelmiszeripari termékeink minőségére Európában – feltétlenül egyetérték Önnel ebben.

Szeretnék utalni azonban a juhok kötelező elektronikus azonosításáról szóló javaslatra, amely 2010 januárjától lépne hatályba és amelyhez a Bizottság a Mezőgazdasági Bizottság tagjai és a termeléssel foglalkozó szervezetek tiltakozása ellenére ragaszkodik. Mi, parlamenti képviselők, tiltakozunk a kötelező elektronikus azonosítás működtetésbeli és költségbeli, valamint egy komolyan hanyatlófélben lévő iparágra gyakorolt katasztrofális következményei ellen. Mérlegeli-e a Bizottság további halasztás engedélyezését vagy a javaslat kötelező

jellegének eltörlését? Ennek hiányában, fontolóra vesz-e a Bizottság a kötelező elektronikus azonosítás költségeinek vállalását?

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Először is, meg kell említenem, hogy amennyiben mélyreható megbeszélést kíván folytatni a juhok elektronikus megjelöléséről, úgy, ahogy ezt bizonyára tudja, egy másik biztoshoz kell fordulnia – a fogyasztóvédelemért felelős biztoshoz – de szívesen teszek megjegyzéseket a témával kapcsolatban.

Úgy tűnik, ezzel a témával kapcsolatban egyhangúság van a Tanácsban. Lehetőségem van sokat utazni, és sok emberrel találkozom, akik úgy vélekednek, hogy az elektronikus azonosítási rendszer sok kisebb termelőt tönkre fog tenni a költségei miatt. Úgy gondolom, hogy a vidékfejlesztési támogatások felhasználásának lehetőségét kell megvizsgálni az elektronikus megjelölés költsége okozta terhek csökkentéséhez. Van egy sor, a „szabványok közelítése” amely felhasználható vidékfejlesztési támogatás kéréséhez ezen külön költségek fedezésére, amelyek bizonyára több kisebb juhtenyésztő számára komoly kiadást jelentenének.

Elnök. – Azokra a kérdésekre, amelyekre idő hiányában nem válaszoltunk, írásban fogunk válaszolni. (lásd a mellékletet).

Ezzel lezárom a kérdések óráját.

(Az ülést felfüggesztették 8:05-kor és folytatták 9:00-kor.)

ELNÖKÖL: WALLIS ASSZONY

alelnök

17. Gyermekek fogadására szolgáló struktúrák - barcelonai célok (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Bizottság nyilatkozata a gyermekgondozási intézményekről – a barcelonai célkitűzések.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! A Bizottság örül a lehetőségnek, hogy néhány nappal a március 8-i nemzetközi nőnap előtt nyilatkozatot tehet az Európai parlament előtt az iskoláskor előtti gyermekek számára létrehozott gyermekgondozási intézményekről. Ezek az intézmények létfontosságúak a nemek közötti egyenlőség előmozdítása és a munka és a magánélet közti egyensúly elérése, de ugyanakkor a gyermekek életminőség-javítása szempontjából is. Az Európai Tanács 2002-ben Barcelonában tartott ülésén a tagállamok elfogadtak olyan nagyratörő célokat, amelyeket 2010-ig kell megvalósítani. Azzal a kötelezettségvállalással összhangban, amelyet a Bizottság az Európai Parlament előtt 2007-ben fogadott el, 2008 októberében bemutatnak egy jelentést a barcelonai célkitűzések végrehajtásáról. A jelentésben a Bizottság arról beszélt, hogy miért fontos nagyobb mértékű beruházásokat tenni a gyermekgondozási intézményekbe.

A Bizottság elsősorban azt jegyezte meg, hogy a barcelonai célkitűzések a munkaerőpiachoz való hozzáférés útjában álló akadályok eltávolítását célozzák, főleg nők számára. Több mint 6 millió (25–49 éves) nő állítja az EU-ban, hogy egyáltalán nem, vagy csak részmunkaidőben tudnak dolgozni családi kötelezettségeik miatt. Ez jelentős termelési potenciáltól fosztja meg az európai gazdaságot, ráadásul egy olyan időszakban, amikor komoly gazdasági és demográfiai kihívásokkal kell szembenéznie, és amikor ezáltal a családok társadalmi helyzete gyengül. Az iskoláskor előtti gyermekek számára létrehozott gyermekgondozási intézmények fejlesztése lehetővé fogja tenni a családok számára, hogy szabadon döntsenek az időbeosztásukról, és arról, hogy hogyan teremtsék meg a munka és a magánélet közötti megfelelőbb egyensúlyt. Nem az a cél, hogy arra „kényszerítsük” a szülőket, hogy ezekbe az intézményekbe küldjék gyermekeiket. A cél az, hogy felajánljuk ezt a lehetőséget azoknak a szülőknek, akik élnének vele. A gyermekgondozási szolgáltatások fejlesztése továbbá hozzá fog járulni a szegénység megelőzéséhez, különösen az egyszülős családokban, amelyeknek több mint egyharmadát fenyegeti a szegénység veszélye.

Az Európát érintő demográfiai hanyatlással kapcsolatosan, a gyermekgondozási intézményekhez való hozzáférés segíteni fogja a családtervezés végrehajtását. Kiderült, hogy a legnagyobb születési arányszámmal rendelkező tagállamok pontosan azok, amelyek a legfejlettebb politikákat vezették be a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtésére, és amelyek a legnagyobb számban foglalkoztatnak nőket. A gyermekgondozási intézmények természetesen a gyermekek fejlődéséhez is hozzájárulnak. Számos tanulmány, különösen az OECD és az UNICEF által készítették, kimutatták, hogy ezek a szolgáltatások jelentős szerepet játszanak a gyermekek személyes fejlődésében, amennyiben jó minőségűek és a gyermekek a megfelelő

időtartamra veszik igénybe. A gyermekgondozási intézményeknek pozitív hatása lehet a gyermekek iskolai eredményeire és jövőbeni szakmai életükre.

A Bizottság megállapítja jelentésében, hogy az előbb felsoroltak ellenére a legtöbb tagállam messze van a 2002-ben megállapított célkitűzések elérésétől. Nagyon sok tennivaló van még, különösen a három év alatti gyermekek esetében. Továbbá néhány intézmény csak a munkanap egy részében működik, amely korlátozza a szülőknek a munkaerőpiachoz való hozzáférését. A Bizottság elismeri ugyanakkor, hogy számos tagállam jelentős fejlődést ért el ezen a téren. A tagállamok által európai szinten elfogadott kötelezettségvállalások és az Európai Parlament számos állásfoglalásában kifejezett felhívása jelentős szerepet játszott ebben. Ezért fontos, hogy minden résztvevő, különösen a nemzeti és regionális testületek összetüljenek, és haladó, megfizethető és magas színvonalú gyermekgondozási intézményeket létesítsenek az iskoláskor előtti gyermekek számára.

A nemek közötti egyenlőség eléréséről szóló tervben az Európai Bizottság vállalta a tagállamoknak az ezen a területen tett erőfeszítéseinek támogatását. A Bizottság bátorítja a tagállamokat a strukturális alapok nyújtotta lehetőségek teljes kihasználására. A helyi szervezeteknek az ezen a területen bevezetendő intézkedéseinek támogatása céljával a Bizottság a tavalyi mellett elfogadott egy új kiadványt a családokat támogató intézkedések pénzügyi támogatásának lehetőségeiről. A Bizottság továbbra is támogatni fogja a bevált megközelítésekkel kapcsolatos információk cseréjét és rendszeresen ellenőrizni fogja a barcelonai célkitűzéseket a növekedési és munkahely-teremtési stratégia keretén belül. Értékelné fogja továbbá a családpolitikákat, különösen a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtésével foglalkozó politikákat, melynek során főként az OECD-vel való együttműködésre fog támaszkodni. Végül, de nem utolsósorban, a Bizottság támogatni fogja az európai gyermekgondozási célkitűzések betartását a 2010 utáni növekedési és munkahely-teremtési stratégia keretén belül.

Néhányan talán megkérdőjelezzik, hogy vajon bölcs dolog-e válsághelyzetben gyermekgondozási intézményekbe befektetni. Mindazonáltal számos tanulmány azt mutatja, hogy ahol nem hozzáférhetőek ezek a szolgáltatások, mindenki megfizeti az árát. Ezért fontos, hogy most cselekedjünk a gyermekgondozási intézményekhez való hozzáférés biztosítása érdekében, továbbá a munkavállalás támogatása, az egyenlőség és a társadalmi befogadás előmozdítása, és a gyermekek érdekében.

Philip Bushill-Matthews, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Biztos úr, köszönöm a hozzászólását. Nagyon biztatóan hatottak rám szavai, csodálódott vagyok viszont, hogy csak 12 kollégám volt jelen, hogy meghallgassa azokat. Ez a szám most elérte a 18 szédítő magasságát, tehát ennyi parlamenti képviselő hallhatta ezeket a fontos kijelentéseket egy fontos témáról.

Érdekes azonban, hogy nem történt utalás – hacsak nem véletlenül elszalasztottam – a Tanács elnökségének körülbelül egy hónappal ezelőtti megjegyzéseire, mivel úgy gondolom, hogy azok is nagyon hasznosak a vita szempontjából, és világossá tették, hogy miközben a barcelonai célkitűzéseket még nem érték el – néhány esetben még nagyon messze vannak tőlük –, számos országnak nincs semmilyen azonnali terve a célkitűzések elérésére és ezt nem tekintik különösebb problémának. Ennek oka, és most idézem, amit a Tanács cseh elnöksége mondott: „Senkinek nem lenne szabad kritizálnia azon országok döntéseit, amelyek nem teljesítették a barcelonai célkitűzéseket és nem szándékoznak a teljesítésükre tett erőfeszítéseiket növelni. Vannak olyan országok, amelyek állampolgárai, történelmi tapasztalataik alapján, nem érdekeltek gyermekeik napközi ellátásba helyezésével”.

Úgy gondolom, ez igaz. Ez azonban természetesen nem jelenti azt, hogy nem kell mindent megtennünk annak érdekében, hogy támogassuk a napközi ellátást, és hogy a színvonalas ellátást hozzáférhetővé tegyük azok számára, akik használni kívánják.

Remélem, hogy biztos úr egyet fog érteni velem abban, hogy azzal összefüggésben, hogy minél több nő számára hozzáférhetővé tegyük a munkaerőpiacot, és hogy segítsük a gyermekgondozás fontos feladatát végző embereket, sok út vezet a mennyországba – nem csupán egy út létezik, amelyre kizárólagosan kell koncentrálnunk. A mennyországot szem előtt tartva fedezzük fel ezeket az utakat, hogy közös céljainkat ténylegesen el tudjuk érni.

Zita Gurmai, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! A pénzügyi válság gazdasági válsággá változott, és jelenleg recesszió tapasztalható Európában, amely az átlagos állampolgárt is érinti: az árak emelkednek, a munkanélküliség nő, a beruházás lassul, a hitel kevésbé hozzáférhető, és így a gazdaság lelassul.

Ez egy olyan *trompe l'oeil* képlet, amely azt mutatja, hogy a munkanélküliség valójában a férfiakat érinti elsősorban – és leginkább – a férfiak iparon belüli, például az autóiparon belüli, dominanciájának

köszönhetően. Mindazonáltal az elbocsátások második hulláma a nőket fogja érinteni, és mi fogunk hosszútávon szenvedni tőle. Az ideiglenes és kiszervezési szerződéssel rendelkező nők gyakran olyan ágazatokban töltenek be pozíciókat, ahol nagy szükség van rájuk, amikor jól megy a gazdaság, de amelyek nagyon sérülékennyé válnak egy gazdasági visszaesés alkalmával. Ez a rugalmasság kedvez a munkaerőpiacnak, de nem a nőknek, akiknek szociális biztonságra, foglalkoztatási garanciákra és a magán- és a szakmai élet összeegyeztetésére van szükségük. Ez még inkább aggasztó, amikor a konzervatív kormányok, mint például a jelenlegi cseh elnökség, a barcelonai célkitűzések felülvizsgálatáról és az otthoni gyermekgondozáshoz való visszatérésről beszél. A barcelonai célkitűzések, ahogy azt a PSE női tagjai bebizonyították 2007-ben tartott kampányukban, előnyösek az egész társadalomra és az összes gyermekre nézve. Segít nekik, hogy egyenlő eséllyel kezdjék az életet, és segít eltörölni a szegénységet.

Ahogy Jacques Delors mondja: „minden gyermekben egy kincs rejtőzik, és nekünk minden lehetőséget meg kell adnunk számukra, hogy ezt a kincset felfedezzék és fejlesszék”. Hozzátenném, hogy minden gyermeknek egyenlő esélyre van szükség a kincs fejlesztéséhez. Ily módon biztosíthatjuk továbbá a jól felkészült és hozzáértő munkaerőt. A barcelonai célkitűzések segítik továbbá azon lisszaboni célkitűzés elérését, hogy a nők 60%-a részt vegyen a munkaerőpiacon azáltal, hogy lehetővé teszi a dolgozó nők számára a magán- és a szakmai élet összeegyeztetését.

Világos, hogy a kormányok nem csökkentenék a közszolgáltatásokat, még a jelenlegi válság alatt sem.

(Az elnök megkéri a felszólalót, hogy beszéljen lassabban)

Az otthoni gyermekgondozás fontos. Minden nőnek meg kellene adni a lehetőséget, hogy válasszon az otthoni és a közintézménybeli gyermekgondozás között, de a választás lehetőségének biztosítása az egyes kormányok felelőssége a jó minőségű és a technikailag és anyagilag is mindenki számára hozzáférhető gyermekgondozásról való gondoskodás révén. Örülök, hogy ilyen elkötelezett szövetségeseink vannak a barcelonai célkitűzések betartásában.

Karin Resetarits, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony! Gyermek és politika – ritkán esik ilyen távol egymástól a polgárok és a politikusok érdeke. A polgárok számára egész Európában a gyermekek állnak a prioritások csúcsán. A politikusok számára a gyermekekkel kapcsolatos kérdések a futottak még kategóriába tartoznak, ahogy itt is láthatjuk.

Nem tudok egyetlen országról sem, ahol egy elkötelezett, gyermekekkel foglalkozó minisztérium lenne, de a Bizottságban sincs egy, a legfiatalabb állampolgáraink érdekei iránt elkötelezett képviselő sem. A Parlamentben a gyermekek kérdését szétszórva vizsgálja minden bizottság. Ezért szeretnék külön köszönetet mondani a Bizottságnak ma, amely most a gyermekgondozási intézményekkel és a barcelonai célkitűzésekkel foglalkozik. Nagyon köszönöm!

A gyermekkor minőségével foglalkozó parlamenti munkacsoportban megfigyeltük, hogy gyermekeink egy nagyon összetett világban élnek. Azoknak a jövője, akik itt és most gyermekek, teljesen bizonytalan. Egy mostani gyermek a társadalmi ranglétra legtetejére is kerülhet, de lecsúszhat a legaljára is. Ezek a gyermekek megmaradhatnak a saját kulturális körein belül, de kereshetnek másikat is. Hasonló életutat járhatnak be, mint a szüleik, de választhatják ennek pontosan az ellenkezőjét is. Összeházasodhatnak valakivel az ellenkező nem, de a saját nemük képviselői közül is. Több mint 50 évvel ezelőtt, amikor hozzáfogtunk Európai egyesítéséhez, mindez még teljesen másképp volt.

A sokféleség, amely minket, európaiakat jellemez, döntő tényezővé vált a gyermekek életében. A sokféleség fogalmának ezért utat kell találnia ahhoz, amit a tanárok és gyermekeink oktatásával foglalkozó más személyek tanítanak. Túlságosan kevés figyelem irányul erre jelenleg. Európa gyermekgondozási intézményei és iskolái végül is az integráció kihívásának terhe alatt roskadoznak. Meg kell nyomnunk az újraindítás gombot, amikor az integráció kérdéseivel foglalkozunk, és előlről kell kezdenünk az egészet.

Közelítsük meg ezt a témát újra mindenféle előítélettől mentesen, az „állítsuk meg a sokféleség segítségével” szlogen értelmében. Szeretném továbbá megkérni az összes utánam következő képviselőt, hogy ne csak a nemek közötti esélyegyenlőség érvényesítését támogassák, hanem küzdjenek a gyermekek közötti esélyegyenlőség érvényesítéséért is – különösen most, a globális pénzügyi válság időszakában –, mert máskülönben mérhetetlen adóssággal fogjuk megterhelni gyermekeinket.

Roberta Angelilli, az UEN képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Emlékeznünk kell arra, hogy nem tarthatjuk fenn a nők jogait semmilyen munkavállalással vagy esélyegyenlőséggel

foglalkozó dokumentum által, amennyiben nem számíthatunk megfelelő gyermekgondozási intézményekre, amelyek nélkül a közvetítés lehetetlen és a jogok nem érnek semmit.

Ezek a problémák alkalmoszerűbbek, mint valaha most, hogy a gazdasági válság okozta problémákkal kell szembesülnünk. Az Európai Unióban több mint 6 millió 25 és 49 év közötti nő állítja, hogy munkanélkülségre, illetve részmunkaidős foglalkozásra kényszerülnek családi kötelezettségeik folytán. Ez a helyzet a nők több mint negyedének esetében a gyermekgondozási intézmények hiányából, illetve rendkívül magas költségeiből ered. Hat évvel a barcelonai célkitűzések elfogadása után, ahogy a 2010-es határidő közeleg, úgy látjuk, hogy a legtöbb tagállam nem fogja teljesíteni ezeket a célkitűzéseket, amelyek még csak nem is voltak különösebben nagyratörőek: a gyermekgondozási intézményekhez való hozzáférés biztosítása a három év alatti gyermekek 30%-a számára. Ezért keményen kell dolgoznunk, hogy a szolgáltatásokat megfelelő mértékben elérhetővé tegyük, kezdve a három év alatti gyermekek számára nyújtott szolgáltatásokkal.

Ezért nagyon örülök, hogy az ECOFIN-Tanács mai ülésén jóváhagyták minden tagállam számára annak lehetőségét, hogy csökkentse a gyermekek számára nyújtott szolgáltatások HÉA-ját. Hiszem, hogy ez egy olyan jelentős kezdeményezés és józan gesztus, amely segítheti a gyermekgondozási terv újraindítását és egy, a gyermekek és családok számára nyújtott szolgáltatásokkal foglalkozó terv elindítását az egész Európai Unióban.

Hiltrud Breyer, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony! Szégyenletesnek tartjuk a cseh elnökség kísérleteit az EU gyermekgondozási célkitűzéseinek felhígítására, és ezért természetesen kereken visszautasítjuk azokat. Nagy siker, hogy az Unió családügyi minisztere, a Parlament által gyakorolt nyomás hatására, nem hagyta jóvá a gyermekgondozási célkitűzések felhígítását.

Szintén sajnálatosnak tartom, hogy a cseh elnökség távollétével tüntet ma, és így nem tudja a barcelonai célkitűzések felhígítására vonatkozó kísérleteit megbeszélni velünk itt, a Parlamentben, mivel ez a csehek általi lépés az EU egyenlőségi politikájának egyértelmű megváltoztatását jelenti, és mi világosan visszautasítjuk a cseh elnökség javaslatában kifejtett régmódi felfogást a nőkről és a családokról.

Mindazonáltal Ön, Spidla biztos úr, azt állította, hogy vannak támogatási lehetőségek. Megállapította, hogy az EU legtöbb tagállama nem valósította meg a célkitűzéseket, különösen a három év alatt gyermekek gondozása tekintetében. Milyen kezdeményezéseket fog tenni a Bizottság annak érdekében, hogy a tagállamok aktívabak legyenek? Attól tartok, nem kaptunk ma Öntől választ erre a kérdésre.

Mit fog tenni a Bizottság annak érdekében, hogy ösztönözze a tagállamokat? Utalt arra is, hogy lehetőség van társfinanszírozásra. Élnek-e ezzel a lehetőséggel a tagállamok? Kérem, hogy válaszoljon erre a kérdésre! Amennyiben nem élnek ezekkel a lehetőségekkel, miért nem, és növelni fogja-e a Bizottság a gyermekgondozás kiterjesztésére szánt támogatást?

Eva-Britt Svensson, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök asszony! Nagyra értékeltem azokat a tagállamokat, amelyek a gyermekeknek a gondozáshoz való hozzáféréssel kapcsolatos célokat tűztek ki a barcelonai célkitűzések keretein belül. Úgy éreztem – és érzem a mai napig – hogy ezek a célkitűzések nem igazán nagyratörőek, de legalább elkezdjük valahol. A megfelelő gyermekgondozáshoz való hozzáférés egy alapvető előfeltétel, amennyiben lehetőséget akarunk adni a nőknek a munkavállaláshoz, és alapvető előfeltétele továbbá az egyenlőségnek.

Mindazonáltal most aggódom, hogy ezeket a célkitűzéseket nem fogjuk elérni, és természetesen aggódom a cseh elnökség azon javaslata miatt, hogy a gyermekgondozási célkitűzést az otthoni gondozással, mint teljes mértékben elfogadható alternatívával pótoljuk, és hogy az elnökség így szeretné eltörölni ezt a célkitűzést. Mindamellet szeretném megköszönni hozzászólását Spidla biztos úrnak, aki voltaképpen világossá tette, hogy a Bizottság még mindig úgy tekinti, hogy a barcelonai célkitűzések elérése a gyermekgondozás tekintetében fontos számunkra. Szeretném megköszönni továbbá Resetarits képviselő asszony javaslatát a gyermekek közötti esélyegyenlőségről. Úgy gondolom, erre mindannyiunknak figyelni kell.

Kathy Sinnott, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Biztos asszony! Sok képviseltem csecsemő vagy nagyon fiatal kisgyermek, és ma este az ő nevükben szeretnék beszélni, különösen, mivel sok nagyon jó szónok van közöttünk, akik hatékonyan tudnak felszólalni a dolgozó nők érdekében.

A gyermek egész életére kihat az a gondoskodás, amelyben legelső éveiben részesül. Több, a gyermekek fejlődésével foglalkozó kutató, például Maria Montessori, megfigyelte, hogy egy fiatal gyermeknek szüksége van az anyjára, vagy egy pótanya jelenlétére. Sokan közülük megfigyelték, hogy a két éves és kilenc hónapos

kor vízvázlatzó a gyermek fejlődésében, amely kor betöltése után a gyermek biztonságosan lehet távol bizonyos ideig elsődleges gondozóitól.

Az elmúlt évtizedben az agy képi megjelenítésével foglalkozó technológiák alátámasztották ezeket a megfigyeléseket, kimutatva, hogy ebben a korban végbemegy egy váltás a gyermek agyában, amely lehetővé teszi számára, hogy internalizálja az elsődleges gondozót, rendszerint az anyát, és így az aktív memóriájában elérhető marad számára akkor is, amikor nincs jelen. Ennyi idősen a gyermek már megérti, hogy az anya, vagy helyettesítője, nem ment el örökre, és vissza fog jönni.

Természetesen az élet nem ilyen, és az anyák sokszor az otthonon kívül is dolgoznak. Lehet, hogy szeretnének dolgozni, hogy ezt választják, de még ha nem is, sokszor pénzt kell keresniük, hogy kifizessék a hiteleket és hogy ennivalót tegyenek az asztalra. A nők nagymértékben hozzájárulnak a munkaerőhöz. Integrálásuk és az egyenlő bánásmód biztosítása számukra az alapvető jogok kérdéskörébe tartozik. Mindazonáltal a csecsemők nem tudják, és nem képesek figyelembe venni, hogy az anyukájuknak mit kell csinálniuk, illetve mit szeretnének csinálni. Ők azt akarják, amire szükségük van. A természet hatalmas erő.

Mindig megvannak a következményei, amikor a természet ellen cselekszünk. Egy szerető anya gondoskodása az ideális a gyermek számára, és mindent meg kell tennünk, hogy ezt elérhetővé tegyük, amennyiben egy nő a gyermekével szeretne lenni ezekben a korai években. Azért, mert ha egy gyermek igényli az anyja folyamatos megnyugtató jelenlétét, ha nem lehet vele, annak meg lesz a hatása az anya hiányából származó minden értékes előny ellenére. Mindazonáltal, ahogy mondtam, nők dolgoznak, és mindent meg kell tennünk annak biztosítására, hogy amennyiben nem az elsődleges gondozó foglalkozik a gyermekkel két éves és kilenc hónapos kora előtt, akkor olyan valaki tegye ezt, aki a leggondoskodóbb foglalkozást tudja biztosítani számára.

Néhány gyermek abban a szerencsés helyzetben van, hogy ezt a gondoskodást másodlagos gondozók, például apukák, nagyszülők, más rokonok, közeli szomszédok tudják biztosítani számára – olyan emberek, akik elkötelezettek irányukban, és folyamatosan részesei életüknek. Mindazonáltal sok csecsemőnél és kisgyermeknél, akiről gyermekgondozási intézményekben gondoskodnak, nem ez a helyzet. Ezért nekünk biztosítanunk kell, hogy ezek az intézmények tiszták, biztonságosak, ösztönzőek és mindenekelőtt gondoskodóak legyenek, ne csupán megőrzőhelyekként működjenek.

A gyermekek a jövőnk. Rendkívül fontos az alap, amit kapnak, de ugyanakkor a gyermekek növekedéséhez és fejlődéséhez szükséges idő, hely és gondoskodás biztosítása olyan luxussá kezd válni, amit egyre kevesebbek engedhetnek meg maguknak. Ha jó, ha rossz, azáltal formáljuk Európa jövőjét, ahogy gyermekeinket neveljük. Arra kérem a Bizottságot, hogy egy pillanatra tekintse ezt a kérdést a gyermek szemszögéből. Ha megkérdeznénk egy gyermeket, hogy az anyukáját, vagy egy gyermekgondozási központot szeretne-e, akkor az anyukáját választaná. Úgy kell meghallgatnunk a gyermeket, ahogy az anyukája teszi, és segítenünk kell az otthoni és munkahelyi élet összeegyeztetését, amely mindkettő számára előnyöket hoz.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Valószínűleg mindannyian tudjuk, hogy mennyire fontos a barcelonai célkitűzések végrehajtása a mindennapi életben. A családi és munkahelyi élet közötti egyensúly megteremtése létfontosságú a foglalkoztatásban az egyenlőség elvének alkalmazásához. Előnyökkel jár továbbá a gyermekek számára is az egészséges fejlődésük szempontjából.

Az iskolát megelőző és iskolán kívüli intézmények, a szülői központok és a széleskörű és többfunkciós napközi közösségi központok területén nyújtott szolgáltatások bővítésének támogatása növeli a hozzáférhetőséget, a rugalmasságot és az egyenlőséget a családok számára nyújtott szociális közszolgáltatások rendszerén belül azáltal, hogy versenyképesebbé teszi őket és növeli színvonalukat.

A gyermekgondozás helyzete Szlovákiában meglehetősen bonyolult. A legkisebb, legfeljebb két vagy három éves gyermekek számára létesített gyermekgondozási közintézmények gyakorlatilag eltűntek, csak különleges esetekben működnek, míg a magán intézmények anyagilag nem hozzáférhetőek a legtöbb család számára. E területen az önkormányzatok rendelkeznek hatáskörrel, akik eldönthetik, hogy részt vesznek-e ilyen intézmények működtetésében.

A három és hat év közötti gyermekek rejtett népességét, más szóval az úgynevezett kisiskolásokat illetően a helyzet nem sokkal jobb. Az EU statisztikai becslései alapján csak Görögországban, Litvániában, Lengyelországban és Szlovéniában jegyezték fel alacsonyabb részvételi arányt a három év fölötti gyermekek esetében.

A nemek közötti egyenlőség szellemén és értelmén alapuló szociál- és családpolitikát folytató országokban, mint például Finnországban, Svédországban és Franciaországban, a termékenységi szint az elmúlt években

magas volt, míg azokban az országokban, ahol a szülői szerepeket hagyományosan szétválasztják, mint például Németországban, Spanyolországban és Olaszországban, a termékenységi szint alacsonyabb, és nő a gyermektelenség.

Sok olyan országban, ahol a nők nagy arányban vesznek részt a munkaerőpiacon, mint például az északi országokban, magasabb a születési ráta és a termékenységi szint. Elengedhetetlen, hogy az állam támogatást nyújtson a nőknek, hogy dolgozhassanak, és ugyanakkor teljesíthessék anyai kötelezettségeiket is. A demográfiai helyzet egyszerűen az államnak a következő generáció iránti érdeklődése vagy annak hiányának az eredménye. A családpolitikák támogatása által az állam megteremti az elengedhetetlen előfeltételeit a családalapításnak. Valószínűleg az ezen értékek iránti eddigi vakság, a fogyasztói életstílus támogatásával együtt, okozza a jelenlegi gyászos demográfiai helyzetet.

Igaz az is, hogy az iskola előtti intézmények rendkívül fontosak a problémás csoportok számára is, például a szociális szempontból hátrányos helyzetben levők és a roma gyermekek számára. Ezek azok a gyermekek, akik az iskola előtti intézményekben tanulják meg az alapvető higiéniai szokásokat és sajátítják el az általános magatartási formákat. Lássuk be, hogy a barcelonai célkitűzéseknek szerepet kell kapniuk az állampolgárok jólétét célzó nemzeti politikákban.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Majdnem hét évvel a barcelonai európai tanácsi ülést követően a tagállamok többsége még messze van a kitűzött célok megvalósításától. Mindazonáltal a gyermekgondozási intézmények elengedhetetlenek a szakmai, a családi és a magánélet összeegyeztetéséhez a férfiak számára ugyanúgy, mint a nők számára. Feltételei továbbá az egyenlőség elősegítésének.

Szeretném emlékeztetni Önöket, hogy családi kötelezettségeik több mint 6 millió európai nőt akadályoznak meg a munkaerőpiacon való részvételben. Mindazonáltal 15 tagállamban a lefedettségi arány alacsonyabb, mint az európai átlag, amely távolról sem éri el a barcelonai célkitűzéseket. A Cseh Köztársaságban például, amely ország jelenleg az Európai Tanács elnökségének szerepét tölti be, a lefedettségi arány kevesebb mint 10% a három év alatti korcsoport esetében. Ennek fényében nem meglepő, hogy szükség van a barcelonai célkitűzések felülvizsgálásáról való vitára, amely szerepel a cseh elnökség programjában. Komolyabban, a cseh elnökség, idézem: „foglalkozni fog a szülői gyermekgondozással és annak a foglalkoztatáspolitikára gyakorolt hatásaival, továbbá hangsúlyozni fogja az otthoni gyermekgondozás, mint a szakmai karrier teljes alternatívájának fontosságát”. Idézet vége.

Nehéz elhinni, miközben olvasom. De igaz: a cseh elnökség haza akarja küldeni a nőket. Azt akarja, hogy Európa hosszú éveket fejlődjön visszafelé, és hogy az európai nők feladják az egyenlőségért folytatott harcban évek alatt elért eredményeiket. Pontosan erről van szó, mivel a javaslat írói nem a férfiakat szándékoznak hazaküldeni, hogy gondoskodjanak gyermekeikről. Holott a nőknek ugyanolyan joguk van a szakmai kiteljesedéshez, mint a férfiaknak.

Szeretném példának állítani Portugáliát, amely egy ambiciózus programot indított el gyermekgondozási intézmények létesítésére. Ez segíteni fog a gazdaság ösztönzésében és a munkahelyteremtésben, továbbá ezzel az ország teljesíteni fogja a barcelonai célkitűzéseket.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Elnök asszony! Néha az a benyomásom, hogy minél tehetősebb egy ország, annál kevesebbet költ a gyermekeivel való törődésre, felnevelésükre és oktatásukra. Mindazonáltal emlékeznünk kell, hogy Európát demográfiai válság fenyegeti. Mindent meg kell tennünk, hogy arra biztassuk a nőket és férfiakat, hogy családot alapítsanak és annyi gyermeket vállaljanak, amennyi csak lehetséges.

Az EU sok országában akkor biztosított az óvodába való bejutás, ha már a gyermek születése előtt jelentkeznek a szülők. Hogyan beszélhetünk akkor arról, hogy könnyebbé tegyük a nők számára a munkába való visszatérést? Mi több, sok nő csak akkor kezd el először munkahelyet keresni, miután gyermekei megszülettek.

Hagyjuk, hogy az európai állampolgároknak a családhoz és a gyermekekhez való hozzáállása határozza meg kulturális és civilizációs szintünket.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Elnök asszony! Figyelemre méltó az Európai Bizottság erőfeszítése, hogy segítse az anyákat a munkaerőpiacon való aktív részvételben a 2002-ben Barcelonában hozott döntések alkalmazásával.

Mindazonáltal szeretném emlékeztetni a biztos asszonyt, hogy a döntés szabadsága, különösen amennyiben gazdasági nyomás is szerepet játszik, nem történelmi hagyomány, hanem demokrácia kérdése. Az anyáknak erre az útra kényszerítése nem fog jó eredményeket hozni, épp ellenkezőleg, az eredmények akkor fognak megszületni, amikor a szülőket meggyőzték, hogy ez az ideális megoldás a gyermekük számára, és, ahogy

az előző felszólaló mondta, ezt a kezdetektől, az élet kezdetétől fogva nyújtott támogatással és tanácsadói szolgáltatásokkal lehet elérni.

Így a szülők is meg fogják találni a legjobb megoldást és idővel alkalmazkodni fognak a gondozási intézményekhez, rögtön a gyermek születése után és három évvel később. Mindazonáltal figyelniük kell a szolgáltatásokra, mert a jó minőség pénzbe kerül. Manapság a legtöbb országban a minőség rengeteg pénzbe kerül, és ezt a magánintézmények képviselik. Ezzel szemben a közintézményeknek, amelyek olcsóbbak, vagy – nagy ritkán – ingyenesek, kisebb a költségük, de alacsonyabb színvonalat is képviselnek. Ezért meg kell vizsgálnunk az ilyen intézményekben dolgozók képzését és növelniük kell a szülők irántuk való bizalmát, hogy részt vegyenek benne. Amikor az első gyermekem a kilencből megszületett Párizsban, bíztam az ezen intézmények nyújtotta szolgáltatások színvonalában, amelyet én, mint anya nem tudtam megadni.

Ezért meg kell becsülnünk az édesanyák gyermekgondozási tapasztalatát, és korábbi munkaviszonynak kell tekinteni azt, még akkor is, ha csak a gyerekekről való gondoskodást jelenti. Miközben az anyák a gyerekekről gondoskodnak, támogatni kell őket az egész életen át tartó tanulás és a képzési intézkedések által, hogy a későbbiekben elhelyezkedhessenek szakmájukban.

Nem szabad elfeledkeznünk a Parlamentnek a tanuló szülőket segítő gyermekgondozási intézményekről szóló jelentéséről sem, mert munkáról beszélünk, de a munka a szakmai képzéssel kezdődik. Így amennyiben nem elérhetőek a gyermekgondozási intézmények a szakmai képzés megszerzéséért folytatott tanulmányok alatt, akkor hogyan vehetnének részt a nők később a munkaerőpiacon?

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) A cseh elnökségnek igaza volt: a barcelonai célkitűzéseket az EU utolsó bővítése előtt határozták meg. Mindazonáltal alapvetően tévedett, amikor azt állította, hogy az új tagállamok különleges helyzetét és korábbi tapasztalataikat érvként lehetne használni a célkitűzések megvalósítása ellen.

Ha valami, akkor a célkitűzések előnyei fontosak: a szülők és a nemek közötti egyenlőség, a gazdaság és a foglalkoztatottság, a gyermekek és a jövő szempontjából. A viszonylag alacsony fizetések az újonnan csatlakozott országokban azt jelentik, hogy minkét szülőnek dolgoznia kell, ez nem lehetőség, hanem szükség. Továbbá egyre nő az egyszülős családok száma. Néhány országban a gyermekek majdnem egyharmada nem hagyományos családba született.

A munkaerő mobilitását segítő politikák, amelyeket hatékonysági tényezőnek tekintenek, nem hagyhatják továbbra is figyelmen kívül azt a tényt, hogy az embereknek gyerekeik vannak. Sokan közülük szegény családokban élnek, megfelelő élelmiszerellátás, egészségügyi ellátás és oktatás nélkül. Néha erőszakos családi környezetben. Amikor a szülők külföldre mennek munkát vállalni, ezek a gyermekek egyedül maradnak. A gyermekgondozási szolgáltatások megtörhetik a szegénységi láncot és a szocializáció módjának egy pozitív alternatíváját nyújthatják a szakképzett személyzet irányításával. Ahhoz azonban, hogy ezt a szerepet betöltsék, a bölcsődéknek és az óvodáknak:

1. elérhetőnek, de mindenekelőtt anyagilag hozzáférhetőnek, vagyis ingyenesnek vagy megfizethetőnek, valamint

2. jó minőségűnek kell lenniük. Ezért elengedhetetlen, hogy a személyzet megfelelő képzést kapjon.

Hogy megküzdjünk a jelenlegi válsággal, lemondunk a majdnem új autóinkról, hogy más vadonatújakat vegyünk, elpazarolva ezzel rengeteg anyagi erőforrást. Jobban tennénk, ha ezzel szemben új bölcsődék és óvodák építésébe, valamint abba fektetnénk bele, hogy az ebben az ágazatban dolgozók számára stabil munkahelyeket teremtsünk. Hosszú ideje a felvonultatott humánerőforrás minősége az egyik tényező, amely megkülönbözteti az országokat.

Azt javasoljuk, hogy a Bizottság komolyan vegye számításba a gyermek közöltségeit, amikor a foglalkoztatási programokat értékeli az egyes országokban. Igaz, hogy Jacques Delors egyszer azt mondta, hogy minden gyermekben egy kincs rejtőzik, és hogy a társadalom feladata ennek felfedezése. Ehhez én azt tenném hozzá, hogy máskülönben a társadalom aláássa saját jövőjét.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Az anyák és apák családi kötelezettségei és szakmai törekvéseik közötti egyensúly elérésének nagyon pozitív és közvetlen hatása lehet az egész társadalomra. Szeretném javasolni, hogy vizsgáljuk felül a munka definícióját annak érdekében, hogy hangsúlyozhassuk a családi kötelezettségek és a szakmai törekvések közötti egyensúly elérésének előnyeit.

A családi kötelezettségeket nem szabad automatikusan károsnak tekinteni az anyák jövőbeni kilátásai szempontjából, csupán mert ezek ideiglenesen kivonják őket a munkaerőpiacról. Mostanáig az európai

politikák és politikusok kizárólag a munkaerőpiac követelményei alapján tekintettek az állampolgárookra. A demográfiai válság megoldásához tartozik az is, hogy az állampolgárookra szülői szerepük alapján tekintsünk, más szavakkal, mint anyákra és apákra, akiknek kötelezettségeik vannak családjaik irányában is.

Ezen a ponton egy alapvetően fontos kérdés merül fel, amely meghatározza a további mérlegelések irányát. Ez a kérdés pedig, hogy melyik társadalmi modellt kívánjuk támogatni? Olyan családokat akarunk-e, amelyek alkalmazkodnak a piachoz és a vállalatok igényeihez, vagy olyan piacot és vállalatokat, amelyek alkalmazkodnak a családokhoz? Ez egyáltalán nem értelmetlen kérdés. Ezen a területen mind az európai, mind a nemzeti politikákat meghatározza a piac logikája és az emberi természet logikája közötti feszültség. A társadalom szerepe ezért, hogy lehetővé tegye a nők és férfiak számára, hogy szabadon dönthessék el, melyik lehetőséget választják, mert tágabb perspektívából nézve mindkettőnek létjogosultsága van.

Az életciklushoz kapcsolódó uniós politikák logikája különleges jelentőséggel bír, amennyiben külön figyelmet fordít a 15 és 49 év közötti aktív férfiak és nők csoportjára a célból, hogy segítse őket a demográfiai válság megoldásában betöltendő szerepük vállalásában. Az Európai Bizottság javaslatával ellentétben a gyermekvállalás melletti döntést nem lehet csupán egyéni célnak tekinteni, amely a gyermek utáni vágy beteljesülését jelenti.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Hölgyeim és uraim! Az EU politikájának a gyermekgondozásra kellene összpontosítani. Nem azért, mert néha azt mondjuk, hogy a gyerekek a nemzet jövője, hanem mert a jelenlegi tények azt követelik, hogy elgondolkozzunk és dolgozzunk Európa jövőjéért. Komoly demográfiai válságot, alacsony születési rátát, a lakosság elöregedését, csakúgy, mint gazdasági és társadalmi problémákat tapasztalhatjuk manapság. Célul kell tűznünk, hogy megfelelő feltételeket teremtsünk a gyermekvállaláshoz, a gyermek felneveléséhez, oktatásához és hogy anyagi támogatást és segítséget nyújtsunk társadalmi fejlődéséhez. Megfelelően kell megállapítani az állam, az önkormányzatok és a család jogait, kötelességeit és felelősségét a gyermekgondozással kapcsolatban. Támogatnunk kell továbbá a gyermekgondozási intézményeket mind a köz-, mind a magánszférában, keresnünk kell a köz- és magánszféra közötti partnerség kialakításának lehetőségeit a gyermekgondozás területén és támogatást kell szerezni a gyermekgondozás fejlesztésére. Hogy elérjük a barcelonai célkitűzéseket, konkrét intézkedéseket kell elfogadnunk, növelniük kell az ellátható gyermekek számát a bölcsődékben és az óvodákban, amelyek létrehozását prioritásként kell kezelni. Létre kell hoznunk továbbá a gyermekek és szülők számára átfogó szolgáltatásokat, konzultációt és egy szociális támogatást nyújtó hálózatot.

Az én országom, Bulgária, magas szintű gyermekgondozási szolgáltatásokat nyújt. A nemzeti stratégia a gyermekekért és a nemzeti gyermekvédelmi program nem csak meghatározta a célokat, hanem konkrét intézkedéseket is hozott a gyermekgondozás területén, amelyeket a vezető tisztviselő fog végrehajtani. A gyermekgondozási intézményekben imázs váltás történt, megoldást találtak például a gyermeknek a családi környezetbe való visszahelyezésére, elfogadták a nevelőszülőknél való elhelyezés alapelveit, védett házakat hoztak létre és bölcsődéket, óvodákat építettek. Mindazonáltal minderről egy pénzügyi és gazdasági válság összefüggésében beszélünk, és elképzelhető, hogy elvesztjük, amit eddig elértünk, és nem tudjuk megvalósítani tovább terveinket. Hogy fogunk akkor beruházni az európai gyermekekbe?

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Biztos asszony, hölgyeim! Valószínűleg nem fog tetszeni, amit mondanom kell. A barcelonai célkitűzések lényege, hogy növeljék a foglalkoztatottságot az anyák körében, de semmit nem mondanak a gyermekek életének jobbá tételéről és nem foglalkoznak azzal sem, segítsenek ezeknek a gyermekeknek megoldani az élet problémáit a jövőben. Valaki felvetette, hogy például a csecsemőknek és a kisgyermekeknek két éves korukig szükségük van az anyjuk, apjuk, egy nagyszülő vagy egy dada jelenlétére minden nap, ami viszont egyáltalán nem szükséges az egészséges fejlődésükhöz, az egy gyermekgondozási intézmény. A helyzet természetesen teljesen más az iskolás kor előtt álló gyermekek esetében, és itt a barcelonai célkitűzések teljesen megfelelőek. Még a Cseh Köztársaság is képes gyermekellátási intézményekről gondoskodni az iskolás kor előtt álló gyermekek 90%-a számára, mert ezeknek a gyermekeknek meg kell tanulniuk együtt játszani és csoportban létezni. Mindazonáltal, hölgyeim és uraim, a barcelonai célkitűzések egy múlt századi politikát takarnak. Egy modern, XXI. századi családpolitikára lenne szükség, amelynek szintén a gyermekek egészséges fejlődését kellene szolgálnia. Nekünk, akik kommunista országokból származunk, rengeteg tapasztalatunk van a gyermekgondozási intézményekről, mivel az anyáknak a gyermekük születése után négy vagy öt hónappal vissza kellett menniük dolgozni. Arra kérem Önöket, hogy olvassanak kicsit az európai történelemről is.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Az általam képviselt politikai pártnak szokása, hogy a nemzetközi nőnap környékén meglátogatja az óvodákat, hogy elismerje az ott dolgozók munkáját. Idén tíz óvodát látogattam meg, és mindegyikben hosszú várólistákról hallottam. Világos, hogy Észtország nem tudja elérni a barcelonai

célkitűzéseket, legalábbis a három év alatti korosztály esetében, de a Bizottság felhívása üdvözlendő, és segíteni fog a probléma megoldásában.

Szeretnék azonban hangsúlyozni még egy dolgot: a napközi gyermekgondozásról általában a nemek közötti egyenlőség és a nők munkavállalása kontextusában beszélnek, de szeretném hangsúlyozni, hogy ez nem csupán egy gondozási szolgáltatás, hanem képzési szolgáltatás is, amely a majdani iskolai sikereket is megalapozza. Ebben az összefüggésben szintén rendkívül fontosnak tartjuk a gyermekgondozási intézményeket, amelyek nem múlt századi hozzáállást tükröznek, ahogy azt hallottuk. Ezek a századi megközelítést tartalmazzák.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Az Európai Bizottságnak a barcelonai célkitűzések végrehajtásáról és az iskoláskor előtt álló gyermekek számára létesítendő gondozási keretrendszer létrehozásáról szóló, 2008. októberi jelentése szerint a tagállamok nem teljesítették az Európai Unió vezetői által kitűzött célokat.

Ezért a következő intézkedéseket javaslom:

1. a nemzeti kormányok nagyobb mértékű bevonása a probléma megoldásába,
2. egy szakértői csoport létrehozása nemzeti kormányzati szinten, amely kizárólag ezzel a problémával foglalkozik,
3. a tagállamok feletti uniós ellenőrzés megerősítése egyedi eszközök segítségével.

Ezek az intézkedések segíteni fognak a nők és férfiak közötti egyenlő lehetőségek biztosításában, az életminőség fejlesztésében és az idősödő népesség kompenzálásában, mert növelni fogja a születési rátát.

Catherine Stihler (PSE). – Elnök asszony! Mélységes csalódással tölt el, hogy ennyi ország nem teljesítette a barcelonai célkitűzéseket – és ha ezt a vitát nem este 9-kor, hanem reggel 9-kor tartanánk, valószínűleg több kollégát látnánk ebben az ülésteremben.

Sokan beszéltek a gazdasági válságról. Nem annak van itt az ideje, hogy félredobjuk a gyermekgondozást, hanem hogy kibővítsük a színvonalas, mindenki számára elérhető gyermekgondozást. Most, inkább, mint eddig bármikor, szükség van a gyermekekbe való beruházásra. A színvonalas gyermekgondozásba való beruházás segíteni fogja mind a családokat, mind a gyermekeket, azt a lehetőséget nyújtva a családoknak – főként az anyáknak – hogy dolgozzanak, azáltal, hogy az otthonihoz hasonló, magas színvonalú, gondoskodó környezetet biztosítjuk a gyermekek számára.

Ezen a hétfőn meghallgattam egy beszélgetést egy vezető skót pszichiáterrel és a Barnardo's szervezet egy munkatársával. A veszélyeztetett gyermekekről beszéltek, és megdöbbentő volt hallani, hogy amennyiben nem lépünk közbe és segítünk a veszélyeztetett gyermekeken, visszafordíthatatlanul el lehet rontani őket három éves korukra. A gyermekgondozó intézmények a családokat és a társadalom egészét segítik, és segítik a leginkább sebezhető gyermekeket is. Arra kérem ezért biztos asszonyt, hogy továbbra is támogassa ezt az ügyet.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Az általam képviselt ország hosszú időn keresztül szerepelt azon országok listáján, amelyeknek nincs az európai színvonalnak megfelelő gyermekgondozási szociálpolitikája. A helyzet fokozatosan javult a gondozó személyzet szakképzéséből eredő minőségi metodikák bevezetésének köszönhetően. A barcelonai célkitűzések motiválták az intézményeket, amelyek célja a gyermekek védelme, és a gondozásra vonatkozó követelmények felelősségvállalást és szakértelmet eredményeztek. A gyermekek valóban szeretetteljes bánásmódban részesülnek.

A jelenleg hanyatló születési ráta mellett egyenlő lehetőségeket kell biztosítanunk a különleges szociális körülmények között élőknek. Mind a tagállamoknak, mind az Európai Bizottságnak erőfeszítéseket kell tennie az oktatásuk és a társadalomba való későbbi integrálódásuk elősegítése érdekében. Ezeknek a gyermekeknek kisebbségi komplexusuk van azokkal szemben, akik normális családban nőttek fel. Azok a programok, amelyek a szociális szolgáltatásokkal támogatott gyermekeknek lehetőséget nyújtanak arra, hogy családi környezetben legyenek és megfelelően szocializálódjanak, egy újabb esélyt jelentenek számukra.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) A nők részvétele a szakmai életben, a politikában, a nagyobb felelősségvállalásra való biztatásuk a gyermekgondozási intézmények rendelkezésre állásának függvénye.

A nőket karrierjük megtervezésére kell biztatni, de ez nem lehetséges egy hatékony gyermekgondozási rendszer nélkül. Minden gyermekgondozási intézménybe fektetett euró 6–9 euró nyereséget jelent a

társadalom számára a munkahelyteremtés által és azáltal, hogy jobb körülményeket biztosítunk a gyermekek felnevelésére.

A tény, hogy sok uniós tagállamban még a gyermek megszületése előtt kell őt beírni a bölcsődébe, vagy hogy több hónapos várólisták vannak a bölcsődékbe való bejutáshoz mind azt mutatják, hogy nincs elég gyermekgondozási intézmény Európában. A gyermekgondozási intézmények azonban nem csak a nőket segítik karrierjük építésében, hanem a gyermekek képességeit is fejlesztik.

Annyit szeretnék még hozzátenni, hogy a jelenlegi válságban fontos, hogy beruházásokat tegyünk az oktatásba és az egészségügybe, mert ezek a jövőbe való beruházást jelentik.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök asszony! A bölcsődék rosszak. Lehet, hogy szükségesek rosszak, de rosszak. Soha nem felejttem el, hogyan kellett a három hónapos öcsémet a bölcsődébe vinnem, mert az anyukámnak korán kellett dolgozni mennie. Belém kapaszkodott, mert nem akarta, hogy otthagyjam. Hiszem, hogy ha megkérdeznénk magunktól, hogy a gyermek érdeke vagy a szülők karrierje a fontosabb, akkor mindig a gyermek érdeke lenne az első.

Az óvodák és a bölcsődék szükségesek, de csak amennyiben igazán szükség van rájuk. De amire igazán szükség van, az az, hogy fogékonyak legyünk, lehetőséget adjuk és segítsük azokat a szülőket, különösen az anyukákat, akik otthon akarnak maradni kisgyermekükkel, hogy gondoskodjanak róla. Pénzügyi támogatásra és tanácsadásra is szükségük van. Ezt észben kell tartanunk! Amikor gyermekgondozásról beszélünk, akkor gyerekekről és a szükségleteikről beszélünk, nem pedig, hogy mit akarunk a saját magunk kényelme érdekében.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Elnök asszony! Két dolgot szeretnék mondani mint pszichológus és mint politikus. A világ a szemünk előtt változik, a karriert építő nők egy új jelenség, az apák egyre inkább elfoglaltak, a nők pedig a jogaikért küzdenek. Ez mind olyan logikusnak és modernnek, még szocialistának is hangzik.

Van azonban egy változatlan állandó mindebben, és ez a gyermekek egyéni pszichológiai szükséglete. Ezen a területen nincs fejlődés vagy forradalmi változás. Annak biztosításához, hogy ezek a gyermekek érett állampolgárokká váljanak, az átlagos nők és az átlagos férfiak erőfeszítéseire van szükség, ideológia, önhittség, kvázi-modern módszerek nélkül, de természetes gondoskodással, idővel és elkötelezettséggel, még akkor is, ha esetenként ez az egyén és az egyéni ambícióknak az ideiglenes háttérbe szorítását jelenti is. Ez a gyermekek érdekeit, és így a szülők boldogságát is szolgálja, továbbá hatékonyan segíti a normális európai társadalom fejlődését, amilyenben én szeretnék élni.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Elnök asszony, biztos úr! Azért kértem, hogy felszólalhassak, hogy ellentmondjak Estrela képviselő asszonynak. A cseh elnökség törekvéseinek kifigurázása ösztönözte felszólalásomat. Senki nem akarja hazaküldeni a nőket. A probléma az, hogy vannak nők, akik otthon szeretnének, vagy otthon akarnak maradni. Még szervezetek is vannak, amelyek megpróbálják megvédeni őket! Ezeket a nőket figyelmen kívül hagyják, semmibe veszik vagy megkülönböztetik, mert a családjuknak akarják szentelni magukat, és mi nem hallgatjuk meg őket. Mi több, ez szabadság kérdése: a választás szabadságának kérdése, amelyre a baloldal olyan sokat hivatkozik, de most úgy tűnik, elfelejtette. Annak a kérdése, hogy tiszteletben tartjuk-e a párok döntését arról, hogy hogyan szervezik életüket, arról szól, hogy az apák és az anyák jobb életminőséget és színvonalasabb gondoskodást tudjanak nyújtani, amennyiben úgy döntenek, hogy ők gondoskodnak gyermekükről. Társadalmunknak ebben is segítenie kell. Nem jutunk előrébb, és nem oldjuk meg a születési rátával és az emberek boldogságával kapcsolatos kérdéseket előítéletekkel. Ezeket csak olyan politikákkal lehet megoldani, amelyek a valóságra és az emberek spontán vágyaira szabtak. Nem jutunk előrébb az állam és a piac iránti meggyőződésünkkel. Haladjuk előre egy igazságos családképpel!

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Hölgyeim és uraim! Szeretném megköszönni Önöknek ezt a véleményem szerint rendkívül fontos és alapos vitát. Természetesen világos, hogy mind a családok, mind a gyermekkor rengeteg változáson megy keresztül a jelenlegi történelmi időszakban. A középkorban például a gyermekkor nem ismerték el mint külön fejlődési szakaszt, és a gyermekekre kis felnőttekként tekintettek. Azt lehet mondani, hogy a gyermekkor fogalma lényegében a felvilágosodás alatt született meg Jacques Rousseau Emil című regényével. Ebből a megközelítésből nézve fontos figyelembe venni azt a tényt, hogy a család a társadalom függvénye, és természetesen a társadalom is függ a családtól. A barcelonai kritériumok kifejezetten nem múlt századi politikát takarnak, hanem egy olyan politikát, amely élénk vitát kelt, és a továbbiakban is bizonyára vita tárgya lesz. Mindezek ellenére mind a jelenlegi vita, mind a munkaügyi és szociális ügyekkel foglalkozó miniszterekkel folytatott informális tárgyalások azt az álláspontot tükrözték, hogy a barcelonai kritériumok relevánsak a jelenlegi helyzetben, és hogy folytatnunk kell megvalósításukat.

Szeretném azt is hangsúlyozni, hogy a barcelonai kritériumok nem erőltetnek senkire sem egy konkrét megoldást, hanem a valódi választás lehetőségét nyújtják, a valódi választást a szülők számára, mert, hölgyeim és uraim, az alapvető szempont elhangzott a vita folyamán, az utolsó hozzászólásban véleményem szerint nagyon is világosan, miszerint az őszintén szerető és gondos szülőknek természetes módon megvan az a képességük, hogy egy adott pillanatban, a családi élet egy adott szakaszában, egy adott helyzetben eldöntsék, hogy mi a legjobb gyermekeik számára. És ezért úgy hiszem, hogy helyes a barcelonai kritériumok segítségével is alternatívát kínálni.

A kérdést illetően, hogy hogyan fogja a Bizottság a barcelonai kritériumok megvalósítását támogatni, ez a strukturális alapokon keresztül lehetséges. Az új megközelítésben ez most először lehetséges explicit módon. Eddig technikailag lehetséges volt ugyan, de a módja meglehetősen tisztázatlan és bonyolult volt, mivel ez egy nyílt lehetőség. Természetesen a Bizottság nyomon követi a barcelonai kritériumok megvalósulásának folyamatát, ugyanúgy, ahogy segíteni tud a jó gyakorlat és a jó megközelítések átadásával, hogy megkönnyítse az egyes tagállamok számára a megoldások megtalálását. Hölgyeim és uraim, hiszem, hogy a barcelonai kritériumok nincsenek ellentmondásban a gyermekek érdekeivel, és szeretném hangsúlyozni, amit már többen kifejtettek, hogy a barcelonai kritériumok a probléma egy különleges, mennyiségi szempontból való megközelítését jelentik, de semmilyen körülmények között nem szabad elhanyagolnunk a minőségi szempontot sem. Ugyanígy világos, hogy a fő döntéseknek természetesen mindig a szülők kezében kell lenniük, és végezetül azt a személyes véleményemet kell elmondanom, hogy én, saját családi tapasztalataim alapján, bízom a szülőkben.

Elnök. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Siiri Oviir (ALDE), írásban. – (ET) Az Európai Unió 2000. márciusi lisszaboni csúcstalálkozóján stratégiai célkitűzéseket fogalmaztak meg az elkövetkezendő tíz évre a fenntartható gazdasági fejlődés elérése, a több és jobb munkahely teremtése és a társadalmi kohézió fejlesztése érdekében.

Az úgynevezett barcelonai célkitűzések alapján, amelyeket a tagállamok 2002-ben fogadtak el, a gyermekgondozási intézmények tekintetében a tagállamoknak 2010-re garantálniuk kell a gyermekgondozást a 3 év és a kötelező iskolakezdési kor közötti gyermekek legalább 90%-a, és a 3 év alatti gyermekek legalább 33%-a számára.

A barcelonai célkitűzések elérése érdekében egy nyílt koordinációs módszert alkalmaztak, de a célkitűzések elérése érdekében tett intézkedések meghozatala az egyes tagállamok hatásköre maradt. El kell ismerni, hogy számos tagállam messze van még a célkitűzések elérésétől, és ezért a 2002-ben elfogadott célkitűzéseket most felül kell vizsgálni.

A jelenlegi recesszió bizonyítja, hogy a pénzügyi zavaroknak szemmel látható negatív mellékhatásai vannak a reálgazdaságra. A gazdasági növekedésre és a foglalkoztatottságra gyakorolt negatív hatásai meglehetősen komolyak, és befolyásolják a lisszaboni célkitűzések elérését is a tagállamokban.

Mivel a legtöbb uniós tagállam jelenleg a gazdasági válsággal való megküzdésre összpontosítja figyelmét és pénzügyi forrásait is, fontos, hogy ennek keretében ne feledkezzenek meg a barcelonai célkitűzésekről, mert ezek megvalósítása segíti őket a lisszaboni célkitűzések elérésében is.

A jelenlegi helyzet tanúskodik arról, hogy a tagállamok nem fogják elérni ezeket a célkitűzéseket pusztán azáltal, hogy új határidőket szabunk a barcelonai célkitűzések megvalósítására. Ezen a területen fontosak a tagállamok számára az EU támogató kísérő intézkedései is, amelyek minden tagállamban segíteni fogják a gyermekgondozási intézményekkel kapcsolatos célkitűzések elérését.

18. A bevándorlók gyermekei (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Jan Andersson által a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság nevében a bevándorlók gyermekeivel kapcsolatosan a Bizottsághoz intézett szóbeli választ igénylő kérdésről szóló vita (O-0023/2009 – B6-0014/2009).

Rovana Plumb, a szerzőt helyettesítve. – (RO) Először is szeretném megköszönni kollégáimnak a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságtól és a Bizottság PES titkárságától, hogy segítik a bevándorlók gyermekeivel kapcsolatos kérdések előmozdítását, amelyeket ma vitatunk meg ezen a plenáris ülésen, mert amikor a gyermekekről beszélünk, akkor a jövőnkéről, az Európai Unió jövőjéről beszélünk.

A munkaerő-migráció folyamatosan nő, nem csak globális szinten, hanem az EU-n belül is. A migrációban nagy fejlődési potenciál rejlik, de ugyanakkor komoly kihívásokat is jelent az Európai Unió fejlett és kevésbé fejlett országai számára is. Beszélhetünk a gazdaság szintjén a migráció pozitív hatásairól a migráns munkavállalók származási országokban, mert csökkenti a szegénységet és növeli az emberi erőforrásba történő beruházást. Másrészt azonban a migránsok gyermekeinek helyzete, akik származási országukban maradnak, miközben szüleik munkakeresés céljából más országba költöznek, aggodalmat keltett néhány tagállam körében az elmúlt két év folyamán.

Bár átfogó politikák léteznek azon migráns gyermekek életkörülményeinek és oktatásának javítására, akik külföldre kerültek szüleikkel, kevesebb figyelmet fordítottak az otthon maradt gyermekekre. A szülők munkahelykeresés céljával történő külföldre utazása egy társadalmi jelenség, amelynek összetett hatása van a család dinamizmusára és funkcionalitására, csakúgy, mint az egész társadalomra nézve. Azok a gyermekek, akiknek szülei munkakeresés céljából külföldre mentek, egy veszélyeztetett csoportba tartoznak.

A téma összetettsége, az okai és következményei, a dinamikája, ahogy a jogi rendelkezéseket végrehajtják ezen a területen, csakúgy, mint a szakértői gyakorlatok összetettsége, kihívásokat teremtettek, nem csak a hatóságok, de a civil társadalom számára is. Ezen a ponton megjegyezném, hogy Romániában a civil társadalom és a média tanulmányokat közölt, amelyek megállapítják, hogy Romániában több mint 350 000 gyermek van, akiknek a szülei külföldön dolgoznak, amelyből 126 000 gyermek esetében mindkét szülő emigrált.

A szülők távollétének káros hatásait elsősorban a gyermekek érzik pszichológiai szinten. A depresszió és az érdektelenség az iskolában és az iskolán kívüli tevékenységek iránt egyenes következményei lehetnek a szülők hiányának. A szülők migrációjának egyik közvetlen következménye, hogy a gyermeket megfosztják a szülői ragaszkodástól és a normális fejlődéséhez szükséges felügyeletről.

Annak, hogy a szülők emigrálnak és a gyermekeknek otthon kell maradniuk olyan emberek gondoskodására bízva, akik nem tudják megadni számukra az érzelmi és nevelési támogatást, negatív hatásuk lehet a gyermek egészségére és pszichológiai fejlődésére nézve, továbbá olyan magatartást eredményezhet, amely nem jellemző vagy nem megfelelő a gyermek korának és kizsákmányolásnak és visszaélésnek teheti ki őket.

Anyaként és európai szociáldemokrataként támogatom minden gyermek jogainak tiszteletben tartását, az esélyegyenlőséghez való jogukat és az állam szerepét, csakúgy, mint a jövő generációinak formálásához szükséges beruházást. A legvesélyeztetettebb, legkirekesztettebb és leginkább peremre szorult gyermekek meghatározásának kell minden kutatási törekvés középpontjában állnia, így biztosítva, hogy megfelelő eszközöket hozzanak létre a hatóságok azon törekvéseinek támogatására, hogy megvédjék a gyermekek jogait.

Špidla biztos úr, szeretném őszintén megköszönni segítségét annak az európai konferenciának a részeként bemutatott videóüzenetnek a közvetítésében, amelyet én szerveztem múlt ősszel Bukarestben az otthon hagyott gyermekek témájában.

Figyelembe véve a téma összetettségét, különösen a jelenlegi gazdasági és társadalmi válság alatt, amely elsősorban a veszélyeztetett csoportokat érinti, amelyekhez a gyermekek is hozzátartoznak, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság nevében szeretném megkérdezni Önöket, hogy a Bizottság támogatja-e egy tanulmány elkészítését a helyzet elemzéséről, továbbá hogy a Bizottság vajon úgy ítéli-e meg, hogy a bevándorlók gyermekeinek témaköre csak a származási ország kormányát érinti, vagy a fogadó országok kormányait is, akik hasznot húznak a migránsoknak a munkaerőpiacon való jelenlétéből.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Nyugtalanító jelek mutatják egy viszonylag új trend megjelenését számos tagállamban. A szülők elhagyják az országukat, hogy egy más tagállamban dolgozzanak – az úgynevezett „mobil munkavállalók” –, és otthon hagyják gyermekeiket a rokonok gondoskodására bízva. Ezeket az intézkedéseket átmenetinek gondolják, de úgy tűnik, hogy sokszor hosszabb távúnak bizonyulnak. Az, hogy az otthon hagyott gyermekkel kapcsolatos intézkedések hivatalos vagy nem hivatalos alapon működnek, attól függ, hogy milyen hosszú ideig szándékoznak a szülők külföldön dolgozni. Mindazonáltal bizonyos idő elteltével ezeknek a gyermekeknek jó része intézményi gondoskodásra kényszerül, mert a rokonok pénzügyi, személyes vagy más gyakorlati okokból kifolyólag nem tudnak megküzdenni a helyzettel.

Azokban a tagállamokban, ahol magas szintű az emigráció, ez a jelenség egyáltalán nem szokatlan. A jelenséget elkezdték dokumentálni, és a média figyelmét is magára vonta. A Bizottság számos tanulmány elkészítését megszervezte, amelyek segíteni fognak bizonyítékokat gyűjteni és megoldásokat találni, bár a

megoldásokat csak tagállami szinten lehet alkalmazni. Jelenleg még mindig nincs elegendő megerősített adat ahhoz, hogy megérthessük ennek a jelenségnek a természetét, szerkezetét és főbb formáit, még akkor sem, ha a bizonyítékok már most meglehetősen zavaróak, ahogy már említettem. A nyílt koordináció rendszerének keretén belül a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni harc prioritást élvez. A tagállamoknak meg kell erősíteniük a megelőző intézkedéseket és a legveszélyeztetettebb családokra kell koncentrálniuk. Konkrétabban ez azt jelenti, hogy támogatni kell a családok megerősítését célzó projekteket és támogatni kell a szülői felügyeletet a nehéz körülmények között élő családokban, hogy legyőzzük annak a veszélyét, hogy a gyermekeknek korán el kelljen válniuk szüleiktől.

Egy további szempont, amiről szólni kell, hogy ezt a jelenséget a munkavállalók mobilitása negatív következményének fogják fel. A Bizottság, az EURES-hálózattal együttműködésben, foglalkozik azzal, hogy hogyan lehet a leghatékonyabban segíteni azokat, akik a mobil munkavállalókként dolgozó szülők által otthon hagyott gyermekek problémájában érintettek, továbbá hogy hogyan lehet a munkahelyet keresők és családjaik számára információt szolgáltatni az életkörülményekről és a munkavállalási körülményekről az EU országaiban. Egy ilyen megközelítés hozzájárulhat azon jelenség negatív következményeinek enyhítéséhez, amelyről ma vitatkozunk.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök asszony! Az általam képviselt politikai csoport aktívan részt vett az indítvány megfogalmazásában és kibővítette a szöveget, hogy ne fedje el azt a képmutatást, amely a harmadik országokból érkező munkavállalók kizsákmányolását övezi.

Tudjuk, hogy a tagállamokbeli gyermekek szülei, akik más országban dolgoznak, családi támogatást kapnak. Tudjuk, hogy azok az országok között, amelyek kétoldalú kapcsolatban vannak egymással, családi kapcsolatok lehetnek. Akkor miért állítja a biztos úr, hogy ezt a jelenséget nem lehet mérni? Vannak filmek, dokumentumfilmek, amelyeket az egész világon közvetítenek a televízióban, beleértve Romániát, Ukrajnát és más országokat. Egy ilyen filmet itt a Parlamentben is bemutattak, és láttuk a helyzetet.

Ezért álszent dolog részünkről azt mondani, hogy nincs bizonyíték. Álszent dolog azt állítani, hogy nincs családjuk, és ezért vannak magukra hagyott gyermekek. Van családjuk, de nincsenek megfelelő kétoldalú kapcsolatok és egyezmények, amelyek biztosítanák, hogy a szülők ne hagyják magukra gyermekeiket, és nem segít az Európai Unió sem ezeknek az országoknak az infrastruktúra kiépítésében, amely biztosíthatná az ilyen helyzetbe került gyermekek rehabilitációját anélkül, hogy a traumát egész életükben magukkal kelljen vinniük.

Úgy gondolom, hogy a munkakeresés céljával országainkba érkező szülők figyelmének felkeltése szintén a mi feladatunk. Ha a test egy része fáj, az egész test fáj. Ha néhány embertársunk, főleg gyermekek, szenvednek a szomszédos országokban, akkor később fenyegetően fognak fellépni, és mi be fogjuk zárni őket börtöneinkbe.

Inger Segelström, a PSE képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök asszony, Spidla biztos úr! Először is szeretném megköszönni biztos úrnak a válaszát és a Bizottságnak a kezdeményezést. Ideje volt, hogy erről a témakörrel is beszéljünk a Parlamentben. A Lisszaboni Szerződéssel a gyermekekkel kapcsolatos témakörök célkitűzésekké fognak válni az Unióban és jogalapot fognak kapni. Egy évvel ezelőtt, a Szerződés megelőlegezésére, a Parlament is elfogadott egy stratégiát a gyermekekről.

Botrányos, hogy a gyermekeket teljesen egyedül hagyják élni. Természetesen előfordulhat, hogy az anyáknak és apáknak el kell költözniük, hogy munkahelyet vagy menedékjogot kapjanak, de nekünk, parlamenti képviselőknek felelősséget kell vállalnunk, amikor olyan szabályokat fogadunk el, hogy például csak a kérelmező kap menedékjogot, a családja nem, mert leggyakrabban a férfiak mennek el, és a nők és a gyermekek maradnak otthon. Vagy amikor a munkáltatók munkaerőt importálnak, de nem kérdezik meg, vagy nem törődnek vele, hogy vannak-e otthon gyermekek, vagy figyelmen kívül hagyják, hogy vannak. Ezért teljes mértékben támogatom az Európai Parlament szocialista képviselőcsoportjának követeléseit a kérdéssel kapcsolatban. Sürgős és szükséges egy hatásvizsgálat elkészítése. A Bizottságnak azon tanulmányok alapján kell cselekednie, amelyek elkészítését a biztos úr rendelte el, mégpedig gyorsan.

Több információval kell szolgálni a gyermekek jogairól és iskolázásáról. Információt kell szolgáltatnunk továbbá, és biztosítanunk kell, hogy az ilyen helyzetbe került gyermekek segítséget kapjanak. Be kell vonnunk az érintett feleket és az nem kormányzati szervezeteket, és javaslatokkal kell előállnunk. Úgy gondolom továbbá, hogy az egyedül maradt kiskorú menekültek viszonylag új csoportját is bele lehetne venni a biztos úr által leírt munkába. A gyermekeknek szeretetben és törődésben kell felnőniük, és ezt nem a piacnak kellene szabályoznia. Nekünk, politikusoknak, kötelezettségeink vannak, és ezt el kell fogadnunk, tehát foglalkoznunk kell a gyermekek egyenjogúságának kérdésével és a gyermekekkel kapcsolatos hatásvizsgálatokkal ennek a

komoly problémának az összefüggésében. Máskülönben szégyellni kell majd magunkat, amikor a következő generáció szemébe nézünk.

Jean Lambert, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Szeretném megköszönni biztos úrnak hajlandóságát, hogy tanulmányok elkészíttetésébe kezd, hogy kibővíti az EURES-hálózattal kapcsolatos információk körét, több információt szolgáltat az egyének számára a szülői jogokról és a család újraegyesítésének jogáról. Kollégáim felvetették azt a kérdést, hogy miért érzik egyesek szükségét, hogy munkakeresés céljából elköltözzenek. Természetesen az Európai Unió belüli szegénység elleni küzdelem előrehaladásának sürgetése rendkívül fontos. Gyors fejlődést várunk ezen a téren, beleértve a minimálbér kérdését is, hogy az emberek méltóságban élhessenek.

De tisztában kell lennünk azzal is, hogy sok szülő, aki elköltözik, azért teszi ezt, mert úgy gondolja, ez a gyermekei érdekeit szolgálja azáltal, hogy több lehetőség nyílik meg számukra. És valóban, sokszor feláldozzák saját karrierjüket, saját választott útjukat, hogy ezt megpróbálják. Mialatt a gyermekek problémáit próbáljuk megoldani, óvakodnunk kell ezektől a szülőktől.

Alessandro Battilocchio (PSE). – Elnök asszony! Az Európai Bizottságnak foglalkoznia kell ezzel a témakörrel. Ahogy azt az UNICEF és más szervezetek több esetben is hangsúlyozták, a probléma rengeteg gyermeket érint a világon és Európában.

A helyzet, amely csak továbbnöveli a társadalmi és gazdasági kockázatokat a szülők távolléte által, akik így nem tudják megadni gyermekeiknek a szükséges védelmet és oktatást, fokozhatja veszélyeztetettségüket. A gyermek fejlődésének elsődleges felelőssége a szülőket terheli, és a szülők, feladataik teljesítéséhez, jogosultak arra, hogy megkapják a szükséges támogatást a Közösségtől és a helyi hatóságoktól, amelyek sajnálatos módon sokszor nem tudják teljesíteni e kötelezettségeiket. Így konkrét cselekvést várunk a Bizottságtól ezen a fontos területen.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Az UNICEF és a „Társadalmi Alternatívák” egyesület által készített tanulmány szerint Romániában körülbelül 350 000 gyermeknek dolgozik egyik szülője külföldön, és 1 26 000 gyermeknek mindkét szülője külföldön dolgozik. Aggasztóak ezek a számok. Úgy gondolom, hogy a következő intézkedések elfogadásával javítani lehetne a helyzeten:

1. A migránsok származási országai és ezt a munkaerőt felvevő országok nemzeti kormányainak, az Európai Bizottsággal együtt, egy közös programot kell létrehozniuk, amely lehetőséget biztosít a migráns munkavállalóknak, hogy hozzáférjenek gyermekgondozási szolgáltatásokhoz, iskolához és az oktatási rendszerhez, csakúgy, mint a nyelvtanfolyamokhoz. Ezeknek a szolgáltatásoknak hozzáférhetőnek kell lenniük minden migráns munkavállalói csoport számára.

2. Az Európai Uniónak, azon államok kormányaival együtt, ahol a migránsokat alkalmazzák, ki kell gondolniuk egy stratégiát arra vonatkozóan, hogy a foglalkoztatói testületek számára bizonyos eszközöket ajánljanak fel, amelyek segítségével különleges szolgáltatásokat tudnak biztosítani a munkavállalóknak, lehetővé téve a migráns munkavállalók számára, hogy magukkal vigyék gyermekeiket abba az országba, ahol dolgoznak.

Úgy gondolom, hogy ezek az intézkedések elősegíthetik e gyermekek harmonikus fejlődését és növekedését, mivel ők jelentik Európa jövőjét.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Egy dolgot szeretnék kiemelni. A munkaerő-áramlás, amelyről most beszélünk, a kevésbé fejlett országokból a fejlettebb országokba történik az EU-ban.

A fejlett országok munkaerőpiacához való hozzáférés lehetőségét általában jelentős előnynek tekintik, és azokat, akik visszamennek származási országukba, mindig érvként hozzák fel emellett. Mindazonáltal az itt bemutatott tények egy más szempontot is megmutattak: az alacsonyabb munkaerőköltségekből származó előnyök mellett a fejlett országok kihelyezik a kapcsolódó költségek egy részét. Ezek a költségek jelentősek, és azoknak a közösségeknek és államoknak kell megfizetniük, ahonnan a munkavállalók jönnek.

Ebből a szempontból a tagállamok közötti kohéziós és szolidaritási politikákat nem szabad olyan emberbaráti cselekedetnek tekinteni, amelyet a gazdagok tesznek a szegények megsegítésére. Ezek a politikák abszolút elvárások, mert olyan igazságügyi kérdések, amelyek biztosítják, hogy az Európai Unió következetesen ragaszkodik értékeihez és fenntartja a polgárok ezen értékek iránti elkötelezettségét.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – Elnök asszony! A vita keretén belül szeretném megragadni a lehetőséget, hogy a már felmerült kérdésekkel összefüggésben egy más megközelítést is hangsúlyozzak. Nemrégiben én

kísértem figyelemmel a migránsok gyermekeinek oktatásáról szóló jelentést a PPE-DE csoport számára. A jelentés a Bizottságnak a „Migráció és mobilitás: kihívások és lehetőségek az EU oktatási rendszerei számára” című közleményén alapul.

A dokumentum nagyon jól szerkesztett, és jól foglalja össze a migrációval és oktatással kapcsolatos problémákat. Mindazonáltal egy szempontot kifejejtettek: azon gyermekek ezreinek helyzetét, akiket szüleik otthon hagynak, amikor egy más európai országba mennek dolgozni; őket általában „migrációs árváknak” nevezik, és majdnem 350 000 van belőlük az én országomban.

Már előterjesztettem a Bizottsághoz egy írásbeli választ igénylő kérdést a témával kapcsolatban, de szeretném megragadni ezt a lehetőséget, hogy újra feltegyem a kérdést. Tehát, biztos úr, meg tudná nekünk mondani, hogy a Bizottság véleménye szerint ez csak a nemzeti kormányok ügye, vagy európai szintű cselekvésre is szükség van-e ezen a területen? Amennyiben igen, milyen lépéseket tett, vagy fog tenni a Bizottság, hogy segítse ezeket a gyermekeket iskolás éveik alatt?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Van egy mondás Romániában: egy jól nevelt ember „az első hét évét otthon töltötte”. A fiatal gyermekeknek a családjukkal kell élniük, hogy élvezhessék szüleik közvetlen felügyeletét és törődését. Azokat a szülőket, akik úgy döntenek, hogy ideiglenesen más országba költöznek dolgozni, támogatni kell erőfeszítéseikben, hogy amilyen hamar csak lehet, újraegyesíthessék családjukat.

Sok tagállamban az iskolák lehetőséget biztosítanak arra, hogy a tartózkodási ország nyelvét tanulhassák. Sőt, néhány tagállamban azok a családok, akik illegálisan tartózkodtak ott, legálissá teheték helyzetüket, amennyiben gyermekeiket iskolába írtatták, mi több, még szociális lakást is kaptak.

A gyermekek a legértékesebbek a társadalom számára, és a mi felelősségünk, hogy a harmonikus fejlődésükhöz megfelelő körülményeket biztosítsunk számukra. A formális oktatás, a szeretet, a gyermekeknek a társadalomba való integrálása mind létfontosságúak ahhoz, hogy a szociális Európa egyenlő esélyeket biztosítson minden állampolgára számára.

Gratulálok Plumb képviselő asszonynak a kezdeményezésért. Ez egy időszerű téma, amely rendkívül fontos a jövő nézve. Gratulálok!

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Amikor a munkavállalók emigrálnak, a gyermekek gyakran családjaik jobb pénzügyi körülményeik áldozataivá válnak. A korábbi Csehszlovák Köztársaságban nagy emigrációs hullám volt tapasztalható a két háború közötti időszakban, főleg az Egyesült Államokba. Mindazonáltal ezek olyan migránsok voltak, akik rendkívüli szegénységben éltek a hazájukban. Továbbá, még ha a gyermekek ideiglenesen csak egy szülő gondoskodására voltak is bízva, ez az állapot csak rövid ideig tartott.

A mai fogyasztói társadalomban, amikor a családi kapcsolatokat is veszély fenyegeti, sokkal tragikusabb esetek is előfordulnak. Sokszor nem a rendkívüli szegénység motiválja a szülőket, hogy külföldön dolgozzanak. Sokszor megesik, hogy az egyik vagy mindkét szülő soha nem tér vissza és közömbös gyermekei sorsa iránt, akiknek a legnagyobb reményük, hogy közeli hozzátartozóik vigyáznak rájuk.

Ezt a szempontot is figyelembe kell vennünk a regionális fejlesztési politikával kapcsolatban, és küzdenünk kellene a regionális különbségek felszámolásáért, különösen az új tagállamokban.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Hölgyeim és uraim! Úgy gondolom, hogy a vita világosan megmutatta, hogy ez egy fontos téma, amelyen dolgoznunk kell, függetlenül attól, hogy a jelen pillanatban rendelkezésünkre áll-e megfelelően részletezett információ a végleges véleménynyilvánításhoz. Elvégre az ismert tények eléggé kényszerítőek ahhoz, hogy tisztán lássuk, a kérdéssel foglalkozni kell, és aktív megközelítést kíván. Kifejtettem, hogy a Bizottság több tanulmány elkészítésébe kezdett, amelyekből az első az év végére fog elkészülni. Úgy gondolom, az is világos, hogy a válasznak és a reagálásnak jórészt a tagállamoktól kell származnia, mivel a családpolitika általában a tagállamok hatáskörébe tartozik. Kétségtelen, természetesen, hogy cselekvési lehetőségei vannak az Uniónak magának is, mert a migráns munkavállalókkal kapcsolatos kérdések a szociális biztonságukkal, a szociális támogatások átruházásával és számos más témakörrel is összefüggésben vannak. Így a feltett kérdésre az a válaszom, hogy a kérdés mindenekelőtt a tagállamok ügye, de az EU-nak is van szerepe, amely, véleményem szerint, egyáltalán nem jelentéktelen.

Elnök. – Még egy, az eljárási szabályzat 108. cikkének (5) bekezdése szerint benyújtott állásfoglalási indítvány érkezett⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

A vitát lezárom.

A szavazásra 2009. március 12-én, csütörtökön kerül sor.

19. A Qimonda vállalat bezárásának veszélye Németországban és Portugáliában, és álláshelyek ezreinek elvesztése Európában (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Bizottság nyilatkozata a Qimonda vállalat bezárásának veszélyéről Németországban és Portugáliában, és álláshelyek ezreinek elvesztéséről Európában.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Mind a vállalatok, mind a munkavállalók kezdik megérezni a pénzügyi és gazdasági válság hatásait. Bár a körülmények eltérnek az egyes tagállamokban, a foglalkoztatás helyzete általánosan romlik Európában. 2009-ben a foglalkoztatottság 1,6%-kal csökkenhet, amely 3,5 millió munkahely elvesztését jelenti. A munkanélküliség az EU-ban 2010-ben elérheti a 10%-os szintet. Vállalatok nap mint nap jelentenek be szerkezetátalakítási intézkedéseket vagy áttelepülést, amely gyakran munkahelyek elvesztését vonja maga után. A Qimonda vállalat helyzete, amely létesítményei bezárását jelentette be Németországban és Portugáliában, sajnos, nem egyedi.

A Bizottság tisztában van a szerkezetátalakításnak a munkavállalókra, családjaikra és az adott régió társadalmi struktúrájára gyakorolt esetleges negatív hatásaival. Mindazonáltal szeretném hangsúlyozni, hogy a Bizottságnak nincs hatásköre az egyes vállalatok döntéseinek visszafordítására vagy elhalasztására, továbbá hogy a vállalatok nem kötelesek döntéseikről értesíteni a Bizottságot. El kell mondanom, hogy sem a Qimonda vezetősége, sem az alkalmazottak képviselői nem keresték meg a Bizottságot.

A Bizottság több témát szeretne felvetni a helyzettel kapcsolatban. Először is, létfontosságú, hogy jobban felkészüljünk rá, és jobban kezeljük a szerkezetátalakítást a munkavállalók képviselőivel és más érintett felekkel folytatott fokozott párbeszéd által. Úgy gondolom, hogy a nemrégiben elfogadott irányelv vagy a módosított irányelv a vállalati tanácsairól az EU egyik legfontosabb hozzájárulása a témához. Ebben az összefüggésben még fontosabb, hogy az érintett vállalatok figyelmesen betartsák az uniós irányelvekből származó kötelezettségeiket a munkavállalók tájékoztatásával és a velük való konzultációval kapcsolatosan. A Bizottság felkéri továbbá a vállalatokat, hogy vezessenek be intézkedéseket, amelyek a lehető legnagyobb számú munkavállaló foglalkoztatását tűzik ki célul a munkaszervezés rugalmasabbá tétele és a gazdasági okokból történő átmeneti elbocsátások által.

A legtöbb tagállam célzott intézkedéseket vezetett be a foglalkoztatás támogatására és a válságnak az átlagpolgárokra gyakorolt hatásainak csökkentésére. Ezek az intézkedések négy fő területre vonatkoznak: a munkavállalók megtartására, a munkavállalóknak a munkaerőpiacra való gyors visszajuttatására, a legveszélyeztetettebb csoportoknak jövedelemtámogatással való segítésére, a munkanélküli segély fizetési időtartamának meghosszabbítására vagy a családok hozzájárulásának növelésére és a szociális védelem, továbbá a szociális és egészségügyi infrastruktúrába történő beruházások megerősítésére.

A Bizottság európai szinten megerősítette pénzügyi eszközeit, hogy segítsen a tagállamoknak legyőzni a válságot és társadalmi következményeit. Az Európai Szociális Alapot, amely évente 9 millió munkavállalónak nyújt segítséget, egyszerűsítették, hogy az előzetes kifizetéseket felszabadítsák az 1,8 milliárd euróig terjedő költségű projektek esetében. Remélem, hogy az Európai Parlament és a Tanács gyorsan meg fog egyezni ebben az ügyben. A Bizottság támogatja továbbá azon tagállamokat, amelyek szeretnék újraprogramozni az Európai Szociális Alapot. A tagállamok intervenciót kérhetnek az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alaptól, hogy segítsék az elbocsátott munkavállalókat. Az európai gazdasági fellendülés tervében a Bizottság javasolta a támogathatósági feltételek kibővítését, hogy könnyebben reagálhassanak a jelenlegi gazdasági válságra. Remélem, hogy a Parlament ezt a kérdést illetően is hamarosan kompromisszumra fog jutni a Tanáccsal. A Bizottság kész együttműködni a német és a portugál hatóságokkal az európai alapoktól kért támogatások elbírálásában. A Bizottság támogatja továbbá az európai szintű szociális párbeszédet, mivel a szociális partnereknek döntő szerepük van a válság kezelésében. Az európai szociális partnerek a március 19-ei háromoldalú ülésen szintén be fognak nyújtani egy közös dokumentumot a válság megoldásainak lehetőségeiről.

A Bizottság számára fontos, hogy egységes alapokon cselekedjünk, mert ily módon lehetővé válik a válság rövid távú hatásainak kezelése és a jövőbeni gazdasági megújulás irányába mutató munka. A Bizottság ezt a célt tűzte ki, amikor az európai gazdasági fellendülés tervének keretén belül ismertette a foglalkoztatás támogatására irányuló európai kezdeményezést. Március 4-én a Bizottság az Európai Tanács március 19–20-i

ülésére szánt dokumentumot kapott, amely, többek között, a válság által érintett munkavállalók és a munkaerőpiacra veszélyeztetett személyek támogatásának követelményeivel és módszereivel foglalkozik.

A Bizottság örül a cseh elnökség azon kezdeményezésének, hogy egy, a foglalkoztatásnak és szociális ügyeknek szentelt csúcstalálkozót szervez 2009 májusában. A találkozó célja a helyzet elemzése és konkrét intézkedések kitűzése lesz. Ezeknek a válság társadalmi hatásainak csökkentésére irányuló közös megközelítés elfogadásához, a szociálpolitika modernizálásának kérdésével kapcsolatosan egy új konszenzus eléréséhez a szociális partnerekkel és más résztvevőkkel, konkrét intézkedések meghozatalához a gazdasági fellendülés felgyorsítása érdekében, és a munkaerőpiac strukturális hiányosságainak megoldása által a válságon való túljutáshoz kell vezetniük.

José Albino Silva Peneda, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (PT) A Qimonda esetleges bezárása közel 2.000 munkahely megszűnésével fenyeget Portugália északi részén, amely, néhány év alatt, Európa egyik legiparosodottabb régiójából a kontinens legszegényebb régiójává vált.

Meg kell érteni, hogy Portugália északi részének iparszerkezete a hagyományos ágazatokon alapult, amelyen belül a textiliparnak kiemelkedő jelentősége volt. Ez az eset pontosan akkor történik, amikor az iparszerkezet átalakulása meghatározó szakaszba érkezett, és a régió olyan szerkezetátalakítási folyamatokon megy keresztül, amelyek mindig nehezek és költségesek. Ha ez a bezárás valósággá válik, rendkívül nagy hatása lesz nem csak a régióra, de az egész országra is.

Tudom, hogy az, hogy a Qimonda tovább működik-e vagy sem, mindenekelőtt a piaci erőviszonyokon és a részvényesek akaratán múlik. Mindazonáltal nem nehéz felismerni azt sem, hogy mivel a Qimondát tartják Portugália fő exportőrjének, továbbá mivel létfontosságú szerepet tölt be a régió iparszerkezetének átalakításában, nem fogadhatjuk el, hogy kizárólag a piaci erőviszonyok döntsék el a jövőjéről. Ezek a körülmények megmagyarázzák, hogy a portugál és német hatóságok miért kezelik ezt a kérdést a legmagasabb szinten, különösen a napokban, a Portugál Köztársaság elnökén és Angela Merkel német kancelláron keresztül. Ezért, Špidla biztos úr, amennyiben a portugál kormány még nem hívta meg Önt, hogy látogassa meg a régiót, amely szociális vészhelyzettel áll szemben, én magam hívom meg Önt, biztos úr, mert szeretném, hogy saját szemével lássa a helyzet komolyságát, támogassa a folyamatban lévő erőfeszítéseket és mobilizáljon a Bizottság rendelkezésére álló minden eszközt annak megakadályozására, hogy az egész régió bizalmatlansága még tovább terjedjen.

Edite Estrela, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PT) A Qimonda esete mintaszerű a jelenlegi globális pénzügyi és gazdasági válság kontextusában. Ez egy olyan vállalat, amely a legújabb technológiát használja, magasan képzett munkaerőt alkalmaz és támogatja a kutatást. A Qimonda megfelel a Lisszaboni Stratégia célkitűzéseinek. A portugál kormány mindent megtett, hogy megoldást találjon a vállalat életképessé tételére, de a megoldás függ a német szövetségi kormány és Bajorország és Szászország tartományi kormányzatainak részvételétől is. A portugál kormány már eldöntötte, hogy 100 millió eurót erre a célra fordít. Ahogy mondtam, mindent megtett, és továbbra is mindent meg fog tenni, ahogy azt a Qimonda német dolgozói is felismerhették a Portugál Köztársaság elnökének nemrégiben tett hivatalos látogatásakor.

Az Európai Bizottság és a tagállamok lépéseket tettek – és jogosan – számos bank megmentése és olyan ipari ágazatok támogatása érdekében, mint például az autóipar. Miért ne támogatnák akkor a Qimondát is? A Qimonda sorsára hagyásának rendkívül súlyos következményei lesznek. Nemcsak munkavállalók ezrei fogják elveszíteni munkájukat Németországban és Portugáliában, de felbecsülhetetlen értékű európai szellemi tulajdon és rengeteg, a Qimondába befektetett közösségi pénzeszköz is el fog veszni. A Qimonda életben tartása Németországban és Portugáliában stratégiai fontossággal bír Európa számára, amelyhez az Európai Unió támogatása igazolt.

Biztos úr! Következetesnek kell lennünk, és ha következetesek vagyunk, mindent meg kell tennünk a Qimonda megmentése érdekében. A Qimonda nem csupán egy vállalat!

ELNÖKÖL: VIDAL-QUADRAS ÚR

alelnök

Ewa Tomaszewska, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr! A német Qimonda vállalat, az egyik legnagyobb memóriachip-gyártó vállalat, csődöt jelentett be. Tavaly 325 millió euró támogatást kapott, ami elégtelennek bizonyult.

2007-ben a Qimonda 13 500 munkavállalót alkalmazott. Múlt év decemberében 10–15%-kal csökkentette fizetésüket és azzal nyugtatta meg őket, hogy ez év áprilisáig a fizetéskiesést pótolni fogja. Ezzel szemben 500 munkavállaló veszítette el állását egyik napról a másikra. Nem kaptak fizetést vagy ellentételezést a fel nem használt szabadnapokért illetve végkielégítést. A következő hónapban újabb 500 ember fogja elveszíteni munkahelyét, és további 1 500 alkalmazottat fenyeget ez a veszély.

Sok más ilyen vállalkozás van országainkban, mint például a Krošno vagy a Stalowa Wola Lengyelországban. Azt várjuk el a Bizottságtól, hogy egy koherens programmal álljon elő a munkahelyek védelme érdekében a válság alatt.

Elisabeth Schroedter, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A Qimonda vállalat csődje az elavult DRAM chipek ára esésének köszönhető. A Qimonda hónapokkal előrébb tart a versenyben az energiatakarékos chipek kutatása tekintetében, és pontosan ezen a területen – az innováció e lehetőségeivel kapcsolatosan – kell beruházásokat tenni. Reméljük, a Bizottság ezt szem előtt tartja.

Mindazonáltal ez azt jelentheti, hogy nem minden munkahelyet lehet megtartani. A biztos úrnak igaza volt. És itt kap szerepet az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap. A Qimondában olyan magasan képzett munkavállalók dolgoznak, akik, ténylegesen jól megválasztott és speciálisan kidolgozott átképzés után, új állásokat találhatnak a jövőbeli iparágakban. Azoknak a munkavállalóknak az esete, akik átváltak a napenergia-ágazatra, jól mutatja ezt. A Qimonda esete azt mutatja, hogy a Bizottságon múlik annak biztosítása, hogy az átképzés olyan állások irányába történjen, amelyeknek van jövőjük, és ne rajtaütésszerűen. Csak a célzott beruházás, a gazdaság környezetfüggő szerkezetátalakítása és ezt követően a munkaerő megfelelő átképzése nyújthat reményt és jövőbeli kilátásokat az emberek számára.

Gabriele Zimmer, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, biztos úr! Bizonyára nem lesznek meglepve, amikor azt hallják, hogy nem vagyok elégedett az Önök által adott válasszal, különösen, mivel hetekkel ezelőtt nagy erőfeszítéseket tettünk annak érdekében, hogy kapcsolatba lépjünk a Bizottság több képviselőjével, különösen Verheugen biztos úrral, és világos válaszokat követeljünk. Ma lehetőség volt arra, hogy sokkal pontosabb válasszal szolgáljanak arra, hogy a Bizottság hogyan szándékozik vállalni kötelezettségét.

Én két szempontot szeretnék bemutatni a vitával kapcsolatban. Először is, a Qimonda képes döntő technológiai fejlődést biztosítani az Európai Unió számára a félvezető technológiák és a nanotechnológia területén. Másodszor, a Qimondának nincsenek versenytársai Európában, de vannak versenytársai Ázsiában, akiket 70%-ban támogatásokkal segítenek – ez létfontosságú különbséget jelent. Harmadszor, a termelés leállítása a Qimondában 40 000 állás elvesztését jelenti egyedül egy olyan régióban, mint Szászország.

Mit várnak az érintett régió munkavállalói, családjai és az ott lakó emberek az Uniótól? Az első és legfontosabb, hogy világos és azonnali kötelezettségvállalást várnak a Bizottságtól arra, hogy megőrizi a félvezető technológiára és nanotechnológiára épülő európai ipar jelenlegi helyszíneit, hogy nem hagyja, hogy ezt az előnyt a jövőre nézve eldobják, továbbá hogy a jövőbeni kutatásra fordított kiadásokkal kapcsolatos nyilatkozatok, különösen a nyolcadik kutatási keretprogrammal kapcsolatosan, igazak.

Szintén elvárjuk, hogy a Bizottság, a német szövetségi kormány és Szászország tartományi kormányzata támogatni fogja a termelés beszüntetésének megakadályozásához szükséges megoldásokat. Nincs sok idő hátra, csupán néhány nap. A félvezetők már most elsodródnak. A megoldás alternatívái, hogy a fejlett kutatástechnológiát Ázsiába telepítik, vagy fillérekért adják el. Én kétlem, hogy ez az Európai Unió érdekeit szolgálja.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! A Qimonda nehéz helyzetét tovább súlyosbítja a pénzügyi és gazdasági válság. A portugál kormány mindent megtett, amit helyénvalónak és hasznosnak vélt a helyzet megoldása érdekében. Szeretnénk, ha a bajor kormány is tudná ezt, hogy a helyzetre felelősségteljesen válaszoljon. A müncheni létesítmények megvédésének döntő hatása van a Vila do Condéban és Drezdában élőkre.

A gazdasági ügyekért és innovációért felelős portugál miniszter, Manuel Pinho, maga is megerősítette a vállalat életképessége fenntartásának fontosságát. A Qimonda rendkívül fontos Portugália számára és, mivel globálisan is versenyképes lehet, ugyanolyan fontos Európa számára is.

Elnök úr! Portugália továbbra is dolgozni fog azon, hogy megoldást találjon a vállalat életképességének biztosítására. Reméljük, hogy a német kormány – mind szövetségi, mint tartományi szinten – szintén küzdeni fog azért, hogy megoldást találjon a problémára.

Szeretném még egyszer kiemelni, hogy milyen fontos stratégiaiilag egy ilyen típusú iparág Európa területén tartása. Remélem, hogy egy nemzeti vagy tartományi kormány sem fogja elkövetni azt a hibát, hogy hagyja, hogy ez a vállalat létesítményeket zárjon be és munkahelyeket szüntessen meg az Unió területén.

Hölgyeim és uraim! Megértjük, hogy szükséges az autóipar segítése a szerkezetátalakításban, de az Unió pénzügyi forrásait és az Európai Bizottság energiáit nem szabad egyedül erre felhasználni.

Biztos úr! A kommunikáció esetleges sikertelensége elkerülésének érdekében Špidla biztos úrhoz fordulunk, akivel munkakapcsolat és politikai szolidaritás köt össze minket, továbbá a Bizottság elnökéhez, aki soha nem fogja elfelejteni, hogy honfitársunk, csakúgy, mint a Qimonda munkavállalóinak jelentős része, hogy támogatást kérjenek a Qimonda számára a Bizottságtól.

Mielőtt befejezném, szeretném hangsúlyozni, hogy Portugália elnöke, Cavaco Silva, nemrégiben kijelentette Németországban, hogy új remény van a Qimonda megmentésére. Utalni kell, ahogy azt már képviselőtársam is megtette, annak a különleges gazdasági ágazatnak a fontosságára, amelyen belül a Qimonda működik. Emlékezzük ezért arra, hogy a portugál kormány minden szükséges eszközzel kész a Qimondát támogatni, figyelembe véve az ország gazdasági méretét.

Hölgyeim és uraim! Mentsük meg a Qimondát! Az idő rövid!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Ebben a mostani fontos vitában létfontosságú, hogy megértsük, mi forog kockán: a stratégiai nanotechnológiai ipar jövője, együtt a kutatással és fejlesztéssel egy olyan ágazatban, amely alapvetően fontos az információs technológia jövője szempontjából, és amelynek magja és kutatóközpontja a Qimonda épületkomplexumában, Németországban található, míg félvezetőipara Portugáliában. Az Európai Unió nem hagyhatja tovább, hogy iparágait lerombolják, különösen a stratégiaiilag fontosakat, és hogy az Egyesült Államoktól és ázsiai országoktól váljon függővé, amelyek támogatják iparágait. Sajnálatos, hogy Špidla elnök úr komoly érzéketlenséget mutatott a parlamentben a Qimonda, mint termelő vállalattal szemben.

Sok munkahely érintett ebben a folyamatban: majdnem 2 000 Vila do Condéban, 5 000 Németországban és több mint 5 000 világszerte, csakúgy, mint munkahelyek ezrei, amelyeket közvetetten érint a beszállító vállalatoknál és a Qimonda más kutatási és fejlesztési partnereinél. Hatalmas mennyiségű kutatást veszélyeztet a Qimonda bezárásának veszélye Németországban és azok a mellékhatások, amelyekkel egy ilyen helyzet járna Portugáliában. Kizárt, hogy az Európai Unió ne kötelezze el magát egy ilyen kérdés mellett, legalább olyan mértékben, mint azt tette a bankszektorral kapcsolatban. Figyelembe kell vennünk, hogy Vila do Conde Portugália északi részén fekszik, ahol a munkanélküliség a legnagyobb arányban nőtt, vagy azért, mert a textil és ruhaipari vállalatok bezártak, vagy azért, mert azokat a multinacionális vállalatokat, amelyek többek között cipőket gyártottak, áthelyezték. Jelenleg ez a terület nagy szociális veszélynek van kitéve, amennyiben nem tesznek lépéseket a munkanélküliség növekedésének lelassítására és a termelés biztosítására.

Ezért létfontosságú, hogy minden szükséges erőfeszítést megtegyenek minden lehetséges módon. Rövidtávon ez magában foglalja az állami támogatást, a Közösség pénzügyi támogatását és hitelgaranciáját egy, az Európai Unió gazdaságára nézve stratégiai fontossággal bíró iparág fenntartására. Középtávon magában foglalja az ipari terület fejlesztését és több, jogokkal rendelkező munkahely teremtését. Jó lenne, ha az Európai Bizottság és az országaink kormányai megértenék ezt. Ami minket illet, folytatni fogjuk a küzdelmet.

Colm Burke (PPE-DE). – Elnök úr! Helyeslem, hogy elsőbbséget kapott ez a vita. Az olyan vállalatok, mint a Qimonda elvesztését, méretük és a regionális, sőt, nemzeti gazdaságokra gyakorolt hatásuk miatt, komolyan kell kezelniük a politikai döntéshozóknak.

Ezeknek a vállalatoknak az átruházása vagy kiszervezése gyakran a globalizálódó erők függvényei. A globalizáció – általában egy pozitív erő, amely növeli a globális jólétet – sajnos nagy pusztítást tud okozni a regionális gazdaságokban, amikor egyes nagyvállalatok megváltoztatják helyüket. Ez megtörtént az én térségemben is Írország déli részén, amikor a Dell 1 900 alkalmazott elbocsátását jelentette be limericki gyárában. Ehhez hasonlóan másik ezer munkahely szűnhet meg Waterfordban, ahol lehet, hogy a Waterford Wedgwood fog bezárni a nem túl távoli jövőben, és lehet, hogy munkahelyek ezrei fognak megszűnni.

Ezt komolyan kell venniük a politikai döntéshozóknak. Ezért örülök Špidla biztos úr állásfoglalásának, hogy minden tőle telhetőt meg fog tenni annak érdekében, hogy az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból és az Európai Szociális Alapból felszabadítsa a rendelkezésre álló pénzeszegeket. Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból kivont 500 millió euró hatalmas hasznot jelenthet azáltal, hogy egy második esélyt

biztosít az elbocsátott munkavállalóknak a továbbképzésre és az átképzésre, hogy azokká a vállalkozókká válhassanak, akik kivezetnek minket a recesszióból.

A nemzeti kormányokon van a sor, hogy megpályázzák ezt a támogatást. Ebben az összefüggésben érdemes lenne sürgetni a 75%-os társfinanszírozást, hogy könnyebbé tegyék a pályázást, és ezáltal egyenesen az érintett munkavállalók talpra állását segítsük gyorsan és hatékonyan.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Elnök asszony, biztos úr! Évek óta beszélünk a Lisszaboni Stratégiáról, és lehet, hogy nem ez most a legmegfelelőbb idő, hogy erről beszéljünk. Mindazonáltal kétségkívül szükségünk van egy stratégiára: egy olyan stratégiára, amely választ ad a jelenlegi válság keltette kihívásokra és nehézségekre. Ezt várjuk el a Bizottságtól is. Létfontosságú, hogy a Bizottság ne meneküljön el a téma elől, hanem képes legyen együttes fellépéseket kialakítani a portugál kormánnyal, a német kormányokkal és a német *Länderrel*. Rendkívül fontos emlékeznünk arra, hogy ez egy olyan iparág, amely, ahogyan már említették, minősége és értéke, az általa végzett kutatás és a vele kapcsolatos környezetminőség miatt fontos Európa számára. Létfontosságú, hogy a Bizottság ne meneküljön el. Támogatom kollégám, Peneda képviselő úr meghívását, hogy Špidla biztos úr és a Bizottság látogasson el Portugáliába.

Létfontosságú, hogy a Bizottság észben tartsa, az európaiak Európára tekintenek és válaszokat várnak az európai hatóságoktól: érezniük kell, hogy az európai hatóságok közel vannak hozzájuk. Az európai közvélemény nem ért meg egy olyan Európát, amely nem törődik a problémákkal. Ezzel szemben egy olyan Európát akarnak, amely elég bátor ahhoz, hogy feltúrja ingujját és képes bepiszkítani kezét, hogy segítsen nekik túljutni a nehézségeken.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Hölgyeim és uraim! A most vitatott eset alapvetően fontos, és részét képezi az általános gazdasági helyzetnek. Tudhatják, hogy a Bizottság által kifejlesztett stratégia egy határozott politika az iparral kapcsolatban, mert a Bizottság szilárdan hiszi, hogy gazdaságunk egy jelentős részét mindig az iparnak kell kitennie, amely a csúcstechnológia fáklyavivője. Világos, hogy a jelenlegi válságnak vannak szerkezeti elemei, és ezért a Bizottság stratégiáiban és alapidokumentumaiban egyrészt a jövőbeli zöld gazdaságot vagy „zöld munkahelyeket” dolgozza ki, miközben komolyan sürgeti az innovációt és modernizációt. Világos továbbá, ahogy az elején is elmondtam, hogy az üzleti döntéseket a vállalatok hozzák meg, és a Bizottság nem avatkozik ilyen ügyekbe.

Másrészről, természetesen, amennyiben bizonyos mértékű szerkezetátalakítás történik, bizonyos szociális és közösségi szintű következményekkel járó döntéseket hoznak, léteznek olyan eszközök és európai politikák, amelyeket, természetesen, kötelességünk mobilizálni, és amelyeket mobilizálunk is. Ami a kétszeri felhívást illeti, hogy ismerjem meg az itt tárgyalt helyzetet, természetesen kész vagyok ezt megtenni, mert egyik természetes és alapvető kötelességünk, hogy ezek alapján hozzunk döntéseket. Lehetőségeket említettek az európai alapok keretein belül és a portugál kormány és a német kormány között tárgyalt megközelítéseket említettek. Minden esetben hangosan kijelenthetem, hogy a Bizottság mindig aktívan felhasznál minden lehetséges választási lehetőséget, így tesz ebben az esetben is, és kétségkívül így fog tenni a jövőben is.

Elnök. – A vitát lezárom.

20. A kékúszójú tonhalra vonatkozóan az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren alkalmazandó többéves helyreállítási terv (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren alkalmazandó többéves helyreállítási tervről szóló tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatról szóló vita (COM(2009)0093 – C6-0081/2009 – 2009/0029(CNS)).

Philippe Morillon, a Halászati Bizottság elnöke. – (FR) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! A Parlament döntése, hogy elfogadja a Tanácsnak ezzel a kérdéssel kapcsolatban a sürgősségi eljárás alkalmazására vonatkozó kérését, egyhangú volt, mind a Halászati Bizottságban múlt héten, mind a ma reggeli plenáris ülésen itt a Parlamentben.

Mi, természetesen, mind tisztában vagyunk annak szükségességével, hogy az Európai Unió megbecsülje az illetékes nemzetközi bizottság, az ICCAT által múlt novemberben, Marokkóban tett kötelezettségvállalásokat. Nekünk át kell ültetnünk a gyakorlatba azokat az ajánlásokat, amelyeket ez a szervezet fogadott el a kékúszójú tonhalnak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren való túlhalászása állandó problémájának mérséklésére továbbá a faj jövőjére, és így a halászati ágazatra magára vonatkozó, ebből eredő komoly veszéllyel való szembenézésre.

A halászati bizottságból két kollégám, Fraga Estévez és Romeva i Rueda, jelen volt Marokkóban, és beszélni fognak erről a vita folyamán. Én részemről szeretném emlékeztetni Önöket, hogy bizottságunk nagy fontosságot tulajdonít a kérdésnek, amely működésbe hozza a közös halászati politika fő szempontjait: az erőforrás-gazdálkodást, a flotta-gazdálkodást, a nemzetközi, regionális és kétoldalú megállapodások tiszteletben tartását, a technikai intézkedéseket és, mindenekelőtt, az ellenőrzést, amelyre röviden vissza fogok térni. Ez a meghatározott téma ezért, véleményünk szerint, a közös halászati politika szavahihetőségének tesztje.

Ezért értelemszerűen nem volt kérdéses az új helyreállítási terv végrehajtása az Európai Parlamenttel való konzultáció nélkül.

Ezért örülök, hogy a Bizottság végül az egyetlen jogilag és politikailag elfogadható módot választotta az ICCAT ajánlásainak végrehajtására, vagyis egy rendeletre vonatkozó javaslat szabályszerű benyújtását a Szerződés 37. cikke alapján.

A Bizottságnak az Európai Unió regionális halászati szervezeteinek nevében a Bizottság által tett kötelezettségvállalásainak átvitelése a közösségi jogba végül is nem egy vitathatatlan művelet, és ragaszkodnunk kell ahhoz, hogy ez minden esetben az intézmény demokratikus felügyelete alatt történjen.

Én alapvetően nagyon elégedett vagyok a különböző előterjesztett intézkedésekkel, mivel, bár ezek meglehetősen korlátozzák működésünket, összhangban vannak a kihívásokkal, és szeretném hangsúlyozni, hogy kétségkívül az ellenőrzéssel kapcsolatos intézkedések a legfontosabbak, mert feltétlenül igaz, hogy semmilyen helyreállítási terv nem lehet hatékony ellenőrzés nélkül.

Ezért hálás vagyok Önnek, biztos úr, ezért a javaslatért, és remélem, hogy legalább olyan eltökéltséget fog mutatni a terv végrehajtásában amint azt a Tanács ratifikálta, amelyet az ICCAT-tal való kielégítő megállapodás elérésében mutatott.

Joe Borg, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Először is szeretném hangsúlyozni, hogy a Bizottság nagy fontosságot tulajdonít a kékúszójú tonhalállomány és halászat fenntarthatóságának, és szeretném hangsúlyozni továbbá az Európai Parlament fontosságát ebben a folyamatban.

A keleti kékúszójú tonhállal kapcsolatos 2006-os helyreállítási terv keretén belül és annak a 2006., 2007. és 2008. évi halászi évi végrehajtásának értékelése alapján, továbbá az új tudományos tanácsadás fényében az ICCAT az új helyreállítási terv elfogadása mellett döntött. Az ICCAT tudományos tanácsa világosan kifejtette nézetét, miszerint a 2006-os helyreállítási terv elégtelen volt az állomány helyreállításához és újra kifejezte aggodalmát a teljes kifogható mennyiség szintjével és a halászati erőfeszítés mértékével kapcsolatban.

Továbbá az ICCAT szerződő felei felfedeztek bizonyos hiányosságokat a 2006-os terv végrehajtásában, és így úgy döntöttek, hogy egy új tervet fogadnak el. Ez a terv a tudományos tanács aggodalmaira keres választ, nevezetesen a teljes kifogható mennyiség csökkentése és a halászati és haltenyésztési kapacitásra vonatkozó intézkedések bevezetése által.

Meg kell jegyezni továbbá, hogy az Európai Közösség kezdeményezésére az új helyreállítási terv bevezetett egy kötelezettséget az éves halászati tervre vonatkozóan az ICCAT szintjén. Ez hatékony eszköz a túlhalászás elkerülésére azáltal, hogy beazonosítja a kékúszójú tonhal halászatára használt, 24 métert meghaladó hosszúságú halászhajókat és egyéni kvótákat oszt ki számukra. Meg vagyok győződve arról, hogy az éves halászati terv megvalósítása kulcsfontosságú eszköz a kvóták teljes körű betartásának biztosítására.

Az új helyreállítási terv tökéletesíti a már meglévő és új ellenőrzési intézkedéseket vezet be az azon szerződő felek által észlelt hiányosságok kezelésére, amelyekre Philippe Morillon utalt.

Az új helyreállítási tervben hozott legfontosabb intézkedések jelentősen csökkentik a teljes kifogható mennyiséget, 2009-ben 27 500 tonnáról 22 000 tonnára, és ezt továbbcsökkentik 19 950 tonnára 2010-ig és 18 500 tonnára 2011-ig. A 2009-es közösségi kvótát így 12 406 tonnára csökkentik a 2006. évi tervben előírt 15 641 tonnáról. A halászi évet az egész évben csökkentik, különösen az erszéyes kerítőhálós hajókra vonatkozóan, amelyek a halászat legnagyobb részét teszik ki. A halászat és a haltenyésztés befagyasztására és csökkentésére irányuló intézkedések az új terv vadonatúj és döntő elemét képezik. Egy ideje a túlfogást tartják a túlhalászat fő mozgatórugójának. Most itt az ideje, hogy megfelelő módon foglalkozunk a kérdéssel, és a Közösségnek, ahogy más ICCAT tagoknak is, osztozniuk kell az ebbéli erőfeszítésekben.

Az általam már említett halászati tervek bevezetése egy más intézkedés. Továbbá a minimális mérettől való eltéréseket szabályozták. Az Atlanti-óceánon a nyílt tengeri vonóhálós hajók már nem profitálnak az

eltérésekből, és eltörölték az eltéréseket a part menti kisüzemi halászhajók tekintetében, egy esetet kivéve. Valójában csak a horgászbotos tonhalhalászó hajókra érvényesek még mindig a korábbi eltérések. A Földközi-tengeren a part menti kisüzemi halászhajók profitálnak az eltérésekből. Az ellenőrző intézkedéseket megerősítették, különösen a közös halászati művelet, a tengeri átrakodás általános tiltásának elfogadása és egy regionális ICCAT megfigyelő program bevezetése tekintetében.

Befejezésül, a keleti kékúszójú tonhal helyzete rendkívül komoly. A kvóták túllépése, az előírások be nem tartása, különösen az adatgyűjtés és -továbbítás terén, aláássák a helyreállítási folyamatát. Mindazonáltal biztos vagyok benne, hogy a túlhalászás felszámolására és az ICCAT intézkedések szigorú betartásának biztosítására tett intézkedések sürgős elfogadásáról való megállapodásunk vissza tudja fordítani a helyzetet és fenntartható szintre tudja emelni a kékúszójú tonhal-állományt.

Biztosítanunk kell, hogy a jövőben ne alakuljanak ki a múlt évihez hasonló helyzetek. A legjobb módja, hogy ezt elérjük, az az, hogy a Tanács késedelem nélkül elfogadja a kékúszójú tonhalra vonatkozó új helyreállítási tervet. Ezért a rendelet elfogadásának mindenféle késleltetését el kell kerülni, különösen, ha biztosítani akarjuk a Közösség hitelességét nemzetközi szinten és segíteni akarjuk az állomány helyreállításának folyamatát. Meggyőződésem, hogy amennyiben ezt a tervet teljes mértékben betartjuk, reális lehetőség van a kékúszójú tonhal állományának fokozatos helyreállítására. Következésképpen azonnali döntő és hatékony cselekvésre van szükség az Európai Közösség szintjén.

A helyreállítási terv elfogadását követően a Bizottságnak a tagállamokkal és az ICCAT más szerződő feleivel szoros együttműködésben kell dolgoznia, hogy biztosítsa és ellenőrizze a terv végrehajtását.

Végezetül szeretném elismerésemet kifejezni azért a konstruktív megközelítésért és együttműködésért, amelyet az Európai Parlament tanúsított ennek a kényes kérdésnek a kezelésében, továbbá közös érdekünk és elkötelezettségünk tükrözéséért annak biztosítása érdekében, hogy a közösségi halászati politikát és nemzetközi kötelezettségeinket teljes mértékben tiszteletben tartsuk.

Carmen Fraga Estévez, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr! Az általam képviselt politikai csoport a sürgősségi eljárás mellett szavazott a kékúszójú tonhalra vonatkozó helyreállítási terv tekintetében, mert létfontosságú, hogy az új intézkedések hatályban legyenek, mielőtt az idény elkezdődik áprilisban.

Szeretnék azonban mindenkit figyelmeztetni arra, hogy semmilyen helyreállítási terv nem menti meg a kékúszójú tonhalat, amíg a halászati kapacitást nem csökkentik, kezdve bizonyos jól ismert közösségi flottákkal, amelyekre éveken keresztül felhívták a figyelmet ebben a tekintetben. A kérdéses tagállamok évekig hagyták, hogy hajóik megsokszorozzák az eddig is botrányos szinteket, míg az Európai Bizottság passzívan mellettük állt. Ez vezetett a jelenlegi helyzet kialakulásához, amelyből nincs igazán kivezető út.

Amikor a jelenlegi helyreállítási tervet elfogadták 2007-ben, előterjesztettem egy módosítást, amelyet a Parlament elfogadott és a Bizottság beépített a végleges szövegbe, és amely arra kötelezi a tagállamokat, hogy nyújtsanak be egy halászati tervet, amely mutatja, hogy a flottakapacitást hozzáillesztették a kvótaelosztáshoz.

Ennek ellenére a halászatot megint korán be kellett fejezni 2008-ban, korábban, mint a megelőző évben, amikor azt találták, hogy lényegében az egész közösségi kvótát felhasználták néhány hét alatt, tehát még ennél is rosszabb volt a helyzet.

Az új helyreállítási terv 5. cikke arra kötelezi a túlkínálattal rendelkező tagállamokat, hogy annak legalább 25%-át szüntessék meg 2010-re. Egyrészt a csökkentés hihetetlenül enyhének tűnik számomra az elkövetett kihatásokkal összehasonlítva, de – az előzmények ismeretében – amiatt is rendkívül aggodom, hogy vajon a Bizottság és az atlanti tonhalfélék védelmére létrehozott nemzetközi bizottság (ICCAT) képes lesz-e érvényesíteni ezt a kötelezettségvállalást annak a politikai akaratnak a hiányában, amelyről az érintett tagállamok tanúbizonyságot tettek?

Ezért kérem a biztos urat, hogy itt és most adjon garanciát arra, hogy a politikai akaratnak ez a hiánya nem fogja hátráltatni a Bizottságot, és hogy ez alkalommal a Bizottság határozott fellépést fog mutatni, amely túlmegegyez a halászatnak az ismételt korai befejezésén idén tavasszal.

Rosa Miguélez Ramos, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr! A kékúszójú tonhalra vonatkozóan az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren alkalmazandó többéves helyreállítási tervről szóló tanácsi rendeletre vonatkozó javaslat átülteti a gyakorlatba azokat a kötelező erejű döntéseket, amelyeket konszenzussal fogadott el az atlanti tonhalfélék védelmére létrehozott nemzetközi bizottság (ICCAT) a 2008 novemberében tartott éves ülésén.

Ahogy már mondták, ennek a rendeletnek az áprilisi halásziidény megkezdődése előtt kell hatályba lépnie, ami azt jelenti, hogy az Európai Parlament kötelező konzultációjának a plenáris ülés alatt kell megtörténnie. Szeretnénk segíteni a Tanácson belüli hatékony politikai megállapodás elérését a témával kapcsolatban, amely – véleményünk szerint – rendkívül fontos és fokozott figyelmet érdemel. A Parlament halászati bizottsága ezért szavazott egyhangúlag a sürgősségi eljárás mellett.

A rendelet minden intézkedésének, az éves halászati terveknek, a halásziidény csökkentésének, az ellenőrző rendszer megerősítésének, az ívóhelyeknek a Földközi-tengeren, az ICCAT megfigyelők jelenlétének az erszéyes kerítőhálóval folytatott halászat és a tonhaltenyésztés területén az a célja, hogy biztosítsa az elfogadott kezelési intézkedéseknek való megfelelést és valamennyi szakasz nyomon követhetőségét. Úgy gondolom, ez sikeres lesz.

Minden szerződő félnek – úgy gondolom, ezt érdemes hangsúlyozni – be kell majd nyújtania halászati tervet a halászhajókra és varsákra, amelyekkel kékúszójú tonhalat fognak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren, amely felismeri, többek között, a 24 métert meghaladó hosszúságú halászhajókat és az annak érdekében bevezetett intézkedéseket, hogy az egyéni kvótákat ne lépják túl.

Egy másik fontos elfogadandó intézkedés a halásziidény csökkentése és a tilalmi övezet kiterjesztése az erszéyes kerítőhálós hajókra, a hosszú horgonyosoros hajókra, az élőcsalit és a pergetett horogsort használó hajókra, a nyílt tengeri vonóhálós hajókra és a szabadidős horgászatra vonatkozóan. Az azokra az országokra vonatkozó kiigazítási tervek, amelyek túl sok flottakapacitással és tonhaltenyésztő gazdasággal rendelkeznek, szintén fontosak.

Hölgyeim és uraim! Jelentős mennyiségű irodalmat olvastam a tonhalról mostanában, és a fennmaradó rövid időben néhány új témát szeretnék felvetni.

A jószerével nem létező irányítás mellett, amelynek célja a halásznemzetek egyező érdekeinek és a magas piaci keresletnek az ellensúlyozása, számos különböző tényező kombinációjának eredménye, hogy a kékúszójú tonhal, amely manapság egy túltenyésztett faj, ilyen bizonytalan helyzetbe került.

Az Európai Unió, vagy még inkább három tagállam (Franciaország, Spanyolország és Olaszország) felelős a világ kékúszójú tonhal kirakodásának feléért. Ezért létfontosságú, hogy az Európai Unió statisztikákkal tudja támogatni az ICCAT-ot, nem utolsósorban azért, mert a statisztikák rendkívül fontosak, amennyiben kutatásokat kívánunk végezni a ma feltett kérdések megválaszolására a kékúszójú tonhal biológiája és ökológiája segítségével, amely komoly kihívásokkal szolgáló tudományos kutatást jelent.

Ha meg akarjuk védeni ezt a fajt, többet kell tudnunk róla. Ezért, véleményem szerint, bármi, ami adatgyűjtéssel vagy statisztikával kapcsolatos, különösen fontos lehet.

Raül Romeva i Rueda, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr! Eljött az idő, hogy világosan beszéljünk. Úgy gondolom, hogy a rendelkezésünkre álló anyag nem egy helyreállítási terv, hanem sokkal inkább egy halotti bizonyítvány.

A politikai felelősségvállalás hiánya bizonyos kormányok és a Bizottság részéről, az ágazat egyfajta vakságával együtt, egy olyan forгатókönyvet eredményezett, amelyben nem azt kell megkérdeznünk magunktól, hogy képesek leszünk-e helyreállítani az állományt, hanem hogy mikortól nem fogunk tonhalakat látni a tengereinkben és óceánjainkban. Nem egy évtizedről beszélek most, hanem legfeljebb öt évről.

Ebben az összefüggésben az atlanti tonhalfélék védelmére létrehozott nemzetközi bizottságot valójában az összes tonhal elfogására létrejött nemzetközi bizottságnak kellene nevezni.

A kormányok és a Bizottság nem akarta meghallani azokat a tudományos ajánlásokat, amelyek időről időre figyelmeztették őket az összeomlás veszélyére abban a reményben, hogy politikai reakciót kapnak, ami soha nem történt meg. Ennek a hozzáállásnak következménye – nem csaphatjuk be magunkat –, hogy egy újabb lépést tettünk a szakadék felé.

Most, hogy elértük ezt a pontot, félek, hogy kevés lehetőség van a tonhal megmentésére, bár még mindig van egy, amelyet kihasználhatunk: dolgoznunk kell azon, hogy a tonhal felkerüljön a CITES-listára mint veszélyeztetett faj, és így, kereskedelmi használatát betiltva, biztosítsuk jövőjét.

Iles Braghetto (PPE-DE). – (IT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Üdvözlöm a lehetőséget, hogy a szükséges sürgősséggel kezeljük a kékúszójú tonhal állomány védelme érdekében elfogadandó intézkedésekről és az ICCAT által meghatározott fokozatos kvótacsökkentésről szóló vitát.

Az Európai Uniónak ki kell állnia azon elkötelezettsége mellett, hogy támogatja a Marokkóban megalapozott helyreállítási tervet, amelyet ki kell egészíteni a tagállamoknak az illegális tonhalhalászat megakadályozása érdekében történő ellenőrzésével. Ez különösen gyakori a Földközi-tengeren, ahogy azt nemrégiben újságírói kutatások is felfedték a tv-ben és a sajtóban. Az Európai Uniónak fel kell vetnie továbbá a Földközi-tenger déli partjain fekvő országok tisztességtelen versenyének témáját.

Különösen üdvözlendőnek találom a rendelettervezet következő aspektusait: a halászati kapacitásnak a felosztott kvótával való összhangba hozásáról szóló döntést; a megfelelő éves halászati tervek végrehajtásáról szóló adott határidőn belüli információszolgáltatás vállalását; a kölcsönös nemzetközi ellenőrzési programot a helyreállítási terv hatékonyságának biztosítására; és a sportcélú és szabadidős halászatra vonatkozó szabályozásokat. Más szóval egy erősebb és igényesebb tervet, mint az előző, ennek a jelentékeny halászati tevékenységnek az irányítására.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Elnök úr! A kékúszójú tonhalnak az Atlanti-óceánon és a Földközi-tengeren való védelméről szóló rendelettervezet, amelyet sürgősséggel tárgyalunk ma este, 2011-ig csökkentett kvótákról, bizonyos területeken és bizonyos időszakokra vonatkozóan halászati korlátozásokról, egy új minimális méretről, a sportcélú és szabadidős halászatra vonatkozó korlátozó intézkedésekről, a halászati kapacitás és a tenyésztő egységek csökkentéséről, megerősített ellenőrző intézkedésekről és az ICCAT nemzetközi közös ellenőrzési program alkalmazásáról rendelkezik a terv hatékonyságának védelmében.

Egyetértek a rendelet szellemiségével, lévén, hogy a tonhal túlhalászása nagyon veszélyes szintekre csökkentette az állományt. Nem szabad elfelejtenünk, hogy az elmúlt két évben a Bizottság gyorsított tilalmat vetett ki a tonhalhalászatra a halásziidény vége előtt, mert kiderült, hogy bizonyos tagállamok több mint 200%-os túlhalászt végeztek, ezzel nyilvánvalóan megkárosítva azokat, akik nem szegték meg a jogszabályt, de akiket szintén a tonhalhalászat befejezésére kényszerítettek.

Mindazonáltal van két pont, amely zavar az új rendeletben:

Az első a tagállamoknak a halászati erőfeszítésük szabályozására adott idő. Az ICCAT ajánlás 2010-et jelölte meg az alkalmazás évének, míg a rendelet 2009-et, azaz rögtön ezt az évet. Ez az idő nagyon szűkös, és félek, hogy problémák merülhetnek fel.

A másik a megerősített ellenőrzési program megnövekedett költsége, amelyet a tagállamoknak kell állniuk. Esetlegesen meg lehet vizsgálni a közösségi segítségnyújtás lehetőségét ezen a területen.

Sebastiano Sanzarello (PPE-DE). – (IT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Ahogy az eddig elmondottakból láthatjuk, az ICCAT tervet még nem hajtották végre teljes körűen. Ez azt jelenti, hogy az a terv, amely szabályozza a tonhalhalászati eljárásokat, amelyek nagymértékben különbözhetnek egymástól, és amelyek az erszényes kerítőhálós halászatotól a rögzített hálós halászatig történő hagyományos halászatig terjednek, további finomítást igényel, mielőtt teljes körűen alkalmazni lehet. Különbséget kell tennünk a példányok megkülönböztetés nélküli elfogása, amely a kerítőhálós halászat esetében fordul elő – és ami még rosszabb, amikor a flották átlépik a korlátokat, meghaladják a kvótákat, amelyeket nem ellenőriznek kellőképpen, ahogy néhányan rámutattak – és a rögzített hálós halászatotól történő hagyományos halászat között. A rögzített hálók, nevükből adódóan, lehetetlenné teszik, hogy zsákmányt keressenek: ezt a rendszert használva a halásziidény 50-60 napig is eltarthat.

Az új rendelet kibocsátásakor az ICCAT-nak számításba kell vennie a halászati rendszereknek ezt a különbözőségét. Figyelembe kell vennie továbbá, hogy a rögzített hálókkal történő tonhalhalászat egy kulturális és történelmi tevékenység is, amely nem károsítja a környezetet és emberek ezreinek ad munkalehetőséget. Úgy gondolom, hogy az UNESCO-nak fontolóra kellene vennie ennek a rendszernek a védelmét, mert kulturális jelentősége van és hatással van a gazdaságra és a munkahelyekre is. Álláspontom szerint az ICCAT-nak további ellenőrzési rendszereket kellene bevezetnie programjaiba: nem lenne szabad, hogy a tonhalat megkülönböztetés nélkül elfogják, mielőtt elérik a Földközi-tengert; nem lenne szabad a kékúszójú tonhal kereskedelmi értéke miatti megkülönböztetés nélküli halászat a Földközi-tenger területén. Azzal szeretném zárni felszólalásomat, biztos úr, hogy érdemes diplomáciai erőfeszítéseket tenni annak érdekében, hogy a Földközi-tenger térségében történő halászatot a Földközi-tenger partjain fekvő országokra korlátozzuk – tiltva ezzel, hogy mások is ott halásszanak –, mert ezeknek az országoknak érdekükben áll a földközi-tengeri halpopuláció állományainak védelme, továbbá mert érdekükben áll a halászatuk jövőjének biztosítása.

Joe Borg, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Először is szeretném megköszönni a képviselőknek hozzászólásaikat és a vita során felvetett kérdéseiket, továbbá a sürgősségi kérelem elfogadását. Ahogy az elején elmondtam, a Marokkóban elfogadott intézkedéseket amilyen hamar csak lehet, át kell ültetni, hogy a mostani halásziidény kezdetétől hatályban legyenek.

Az idei év azt fogja tesztelni, hogy képesek vagyunk-e tanúbizonyságot tenni elkötelezettségünkéről ennek az állománynak a fenntartására. Nem győzöm eléggé hangsúlyozni minden szerződő félnek, beleértve a halászaikat is, az újonnan elfogadott intézkedések döntő fontosságát. Ez az egyetlen módja, hogy esélyt adjunk az állomány túlélésének. Az új helyreállítási terv elfogadása elmulasztásának komoly következményei lennének és az állomány összeomlásához vezetne.

Teljes mértékben egyetérték a Fraga Estévez által felvetett ponttal, miszerint ahhoz, hogy a helyreállítási terv sikeres legyen, csökkentenünk kell a kapacitást, különösen az erszéyes kerítőhálós flotta tekintetében, amely a legnagyobb nyomást gyakorolja a kékúszójú tonhal állományra. Ebben az összefüggésben szeretnék utalni arra a tényre, hogy tavaly megegyeztünk egy szerkezetátalakítási csomagban, amely az üzemanyagválság miatt keletkezett, és arra biztatjuk a tagállamokat, hogy használják ezt a szerkezetátalakítási csomagot a flottaállomány, különösen a kerítőhálós flottaállomány csökkentésének megvalósításához. Biztató híreket hallunk különösen egy tagállammal, Franciaországgal kapcsolatban, amely arra ösztönöz egyes halászokat, hogy leállítsák hajóikat a kapacitás csökkentésének elérése érdekében.

Ennek kell történnie más tagállamokban is, különösen Olaszországban, amely jelentős túlkínálattal küzd. Ezért most tárgyalásokat folytatunk az olasz hatóságokkal, hogy lássuk, végre tudnak-e hajtani intézkedéseket ezzel kapcsolatosan rövidtávon.

Ki kell emelnem azt a tényt, hogy tavaly korábban leállítottuk a halászatot, hogy ne gyakoroljanak ránk nyomást a tagállamok vagy a tagállamok egy csoportja. Korábban leállítottuk a halászatot: amint saját számításaink szerint a teljes közösségi kvóta kimerült. Idén, az éves halászati tervek eredményeként, amelyekről Marokkóban állapodtak meg a Közösség nyomására, készek vagyunk korán leállítani a halászatot bizonyos tagállamok tekintetében. Amennyiben egy bizonyos tagállam flottája túllépi a kvótáját, habozás nélkül le fogjuk állítani a halászatot arra a bizonyos tagállamra vonatkozóan. Ily módon csak az adott tagállamnak flottája fog túlhalászása következményeitől szenvedni, és nem az egész Közösség flottája. Remélem, ez elég lesz intézkedéseink további finomítására a halásziidény folyamán.

Ha nem teljesítjük ezt az új helyreállítási tervet, az elkövetkezendő években azzal a komoly következménnyel kell szembenéznünk, hogy az egész halászatot nem szabad majd megnyitni. Remélem, hogy képesek leszünk teljesíteni ezt a tervet.

Ezért, sajnálatos módon nem értek egyet azzal, amit Romeva i Rueda mondott, vagyis hogy a helyreállítási terv egyenlő egy halálos ítélettel. Úgy gondolom, hogy a helyreállítási terv, megfelelően végrehajtva, reális és elfogadható esélyt nyújt az állomány helyreállítására. A tény, hogy a kvótákat 15 642 tonnáról 12 406 tonnára csökkentettük 2009-ben, a tény, annak alapján, amit ma tárgyalunk és a tanácsi döntés alapján, amelyet remélhetőleg a hónap folyamán meg fognak hozni, a tény, hogy végre fogjuk hajtani a novemberben elfogadott marokkói helyreállítási tervet ettől a halásziidénytől kezdődően, azt mutatja, hogy szándékaink komolyak. Nem fogjuk elfogadni a Marokkóban történt megállapodáson alapuló halászati lehetőségekkel való visszaélést.

Nem vártunk a marokkói egyezmény természetes végrehajtására, amely lehet, hogy csak túl későn történt volna a kékúszójú tonhal halászati ideje alatt. Úgy döntöttünk, hogy a marokkói terv minden paraméterét a kezdetektől bevezetjük.

Remélem, hogy ezeket megfelelően betartjuk majd, mert ily módon együtt képesek leszünk a veszélyeztetett állomány helyreállítására. Ha azonban nem tartjuk be, jövőre más hangnemet kell megütnünk.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2009. március 12-én, csütörtökön, 12.00-kor kerül sor.

21. A következő ülésnap napirendje: lásd a jegyzőkönyvet

22. Az ülés berekesztése

(Az ülést 23.20-kor berekesztik)